

RUGĂCIUNI
ACATISTE
CANOANE
PSALTIRE

ABECEDARUL VIEŢII DUHOVNICEŞTI

1. Trezindu-te din somn aminteşte-ţi, în primul rând, de Dumnezeu şi însemnează-te cu semnul Sfintei Cruci.
2. Nu amâna pravila rugăciunii pe care o ai, ci începe-ţi cu ea ziua.
3. Pe parcursul zilei, în orice lucru, roagă-te Lui Dumnezeu cu rugăciuni scurte.
4. Rugăciunile sunt aripile sufletului; sufletul prin rugăciune se face locaş al lui Dumnezeu.
5. Ca rugăciunea să fie auzită de Dumnezeu roagă-te din toată inima.
6. Nu părăsi rugăciunea atunci când vrăjmaşul te împresoară cu indiferenţă; cel ce se nevoieşte spre rugăciune, când sufletul cade în nesimţire, este mai presus decât cel ce se roagă cu lacrimi.
7. Să cunoşti Noul Testament cu mintea şi cu inima, studiindu-l permanent. Cele neclare să nu le tălmăceşti după mintea ta, ci să citeşti

tâlcuirile sfinţilor părinţi sau să ceri explicaţii de la părintele duhovnic sau de la preoţi.

8. Nu uita să bei cu sete duhovnicească agheasmă pentru sfinţirea sufletului şi a trupului.

9. Nu uita să ungi în semnul Sf. Cruci cu ulei sfinţit de la moaşte, de la icoane făcătoare de minuni, de la litie: fruntea, obrajii, urechile, inima, mâinile, picioarele şi locurile bolnave, se poate să bei câte o linguriţă (pe nemâncate, după ce ai primit prescura şi agheasma).

10. Salutarea împărătesei Cerurilor: *«Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bu-cură-Te…»* rosteşte-o cât mai des sau măcar o dată în oră.

11. În timpul liber citeşte scrierile sfinţilor părinţi — învăţători ai vieţii duhovniceşti, iar dacă nu le ai, cere-le cu insistenţă de la cei care le au.

12. În ispite şi necazuri întăreşte-te cu Psaltirea şi cu Paraclisul Maicii Domnului *«De multe ispite fiind cuprins…»* Ea este unica noastră Apărătoare.

13. Atunci când demonii aruncă în tine săgeţile sale, când se apropie păcatul de tine, cântă cântările Săptămânii Patimilor şi ale Sfintei învieri, citeşte Canonul şi Acatistul Preadulcelui Iisus Hristos şi Domnul va surpa legăturile întunericului care te-au înfăşurat. Strigă către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi către îngerul Păzitor. Rosteşte cât mai des «*Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-Te…*».
14. Dacă nu poţi nici cânta, nici citi, în clipele luptei, pomeneşte numele lui Iisus, stai neclintit lângă Crucea Lui şi te vei tămădui prin lacrimile tale. Chiar şi de nu înţelegi sensul cuvintelor rugăciunii lui Iisus, repetă-le necontenit, dracii înţeleg şi vor fugi.
15. Omul care îşi începe viaţa duhovnicească trebuie să ştie că este bolnav, mintea lui se află în rătăcire, voinţa e mai mult plecată spre rău decât spre bine şi inima se află în afara curăţeniei din pricina fierberii patimilor, de aceea la

începutul vieţii duhovniceşti totul trebuie să fie orientat spre dobândirea sănătăţii duhovniceşti dimpreună cu smerenia.
16. Postul ne aduce la porţile raiului, iar milostenia le deschide.
17. Când e post, posteşte, însă trebuie să ştii că lui Dumnezeu îi este plăcută nu numai abţinerea pântecelui, ci şi abţinerea urechilor, a ochilor, a limbii, precum şi abţinerea inimii de la patimi.
18. Viaţa duhovnicească este un necontenit şi neobosit război cu duşmanii mântuirii sufletului. Niciodată să nu dormi sufleteşte, duhul să-ţi fie întotdeauna treaz, şi cheamă neîncetat în orice luptă pe Mântuitorul tău, pe Maica Domnului şi pe îngerul păzitor.
19. Teme-te să te învoieşti la păcat şi să te împreunezi cu gândurile păcătoase pe care ţi le şopteşte vrăjmaşul, să ştii: aceste fapte sunt păcătoase.
20. Aminteşte-ţi că neglijenţa pentru mântuirea sufletului duce la pierzanie.

21. Cere neîncetat de la Domnul: *«Frica Ta sădeşte-o în inima mea»*. O, cât este de fericit cel ce are în inima sa frica de Dumnezeu.
22. Dăruieşte-ţi, fără de rezerve, întreaga ta inimă lui Dumnezeu şi vei simţi raiul pe pământ.
23. Credinţa ta se va întări de la permanenta pocăinţă şi rugăciune, precum şi de la comunicarea cu oamenii ce au credinţă adâncă în Domnul.
24. Ca Dumnezeu să audă şi să primească cererile tale, roagă-te pentru vrăjmaşii tăi, dorindu-le binele, fără a-i chema pe nume: «Doamne, Tu ne-ai dat poruncă să ne rugăm pentru vrăjmaşii noştri, Tu îi ştii pe ei, eu nu-i ştiu, dăruieşte-le lor credinţă adevărată, dragoste nefăţamică, viaţă după poruncile Tale, smerenie, răbdare, blândeţe, înţelepciune, bună cugetare, rugăciunea inimii, luare aminte la rugăciune, dragoste pentru citirea Sfintei Scripturi şi ale scrierilor sfinţilor părinţi, agonisirea Sfântului Duh. Binecuvântează-i pe ei cu pace şi dragoste,

iar dacă este cu neputinţă ca cei înrăiţi să se întoarcă, pune hotar răutăţii lor şi apără-i de vrăjmaşi pe aleşii Tăi».

25. întotdeauna caută neobosit faptele milosteniei şi ale dragostei compătimitoare. Fără aceste fapte nu putem plăcea lui Dumnezeu. Fii ca un soare pentru toţi, mila e mai presus de orice jertfă.

26. Fără o necesitate deosebită nu merge nicăieri, iar stând acasă nu fi plin de griji. Tendinţa spre îmbogăţire, grija de multe sunt momelile vrăjmaşului vremurilor în care trăim.

27. Cât mai puţin vorbeşte şi râzi, nu fi curios şi interesat de deşertăciuni.

28. Nu te afla niciodată fără de lucru, cinsteşte duminicile şi sărbătorile bisericeşti, făcând fapte bune şi citind Sfânta Scriptură.

29. Să îndrăgeşti sfânta singurătate.

30. Toate ocările să le rabzi, mai întâi, prin tăcere, apoi prin autoînvinuire, şi după aceea prin rugăciune pentru cei ce te obijduiesc.

31. Smerenia biruie toţi dracii, iar răbdarea învinge patimile sufleteşti şi trupeşti. Cerând prin rugăciune smerenie, noi rugăm, de fapt, ca Dumnezeu să încuviinţeze ca un om oarecare să ne insulte. Smerenia şi dragostea pentru duşmani nu vor veni de la sine. Ele trebuie dobândite, răbdând corect insultele şi defăimările.
32. La rugăciune, afară de Dumnezeu, nimănui să nu-i arăţi lacrimile de umilinţă şi râvna ta pentru mântuire.
33. Pe preotul ortodox să-l consideri înger, Binevestitor trimis să te bucure şi să-ţi aducă mântuire.
34. În relaţiile cu oamenii comportă-te precum cu moştenitorii Măreţei împărăţii, dar şi cu teamă ca de foc. Aminteşte-ţi cuvintele Mântuitorului că orice lucru pe care îl faci aproapelui, îl faci pentru El însuşi, în aproapele nostru se află mântuirea sau pierzania noastră.
35. Toate le iartă tuturor şi compăti-meşte-i pe toţi în suferinţele lor.

36. Nu-ţi uita aproapele.
37. În cel ce caută aici odihnă nu se află Duhul lui Dumnezeu, el nu are dragoste către Dumnezeu şi către aproapele său.
38. Tristeţea şi neliniştea vin de la puţinătatea rugăciunii.
39. În orice loc şi în orice vreme cheamă-l în ajutor pe îngerul tău păzitor.
40. Grijeşte-te necontenit de plânsul inimii pentru păcatele tale. Când le vei mărturisi şi te vei împărtăşi cu Sfintele Taine, bucură-te încetişor de slobozirea de ele.
41. Cunoaşte-ţi propriile păcate, iar de cele străine cu străduinţă să te fereşti. Nu te omorî prin osândirea altora, cel ce osândeşte este antihrist.
42. În ce păcat ai osândit pe aproapele tău în acela vei cădea şi tu.
43. Să nu gândeşti despre nimeni de rău, ca să nu devii şi tu rău.

44. În fiecare seară mărturiseşte-I lui Dumnezeu toate faptele, cuvintele şi gândurile păcătoase care s-au întâmplat în timpul zilei.
45. Înainte de somn, roagă-te cu lacrimi şi cu metanii şi împacă-te cu toţi din toată inima.
46. Nu se cuvine să-ţi povesteşti visurile altora şi singur nu le crede. Nu o dată vrăjmaşul a ademenit şi a dus la pieire pe cei ce se încredeau visurilor.
47. Să adormi însemnându-te cu Sfânta Cruce şi cu rugăciunea *«Doamne Iisuse Hristoase*, *Fiul lui Dumnezeu*, *miluieşte-mâpe mine păcătosul»*.
48. Rugăciunea de noapte este mai
scumpă decât cea de zi.
49. Nu pierde legătura cu părintele tău duhovnicesc, ai grijă să nu-1 jigneşti sau să-l ofensezi, nu tăinui de el nimic.
50. Să-i mulţumeşti lui Dumnezeu întotdeauna şi pentru toate.
51. A mulţumi în scârbe, în boli şi în necazuri este mai presus decât a fi drept.

52. Plângerea lăuntrică a păcatelor este mai mântuitoare decât toate nevoinţele.
53. Nu există cuvânt mai bun pre limba noastră decât: *«Doamne Iisuse Hristoase*, *Fiul lui Dumnezeu*, *miluieşte-măpe mine păcătosul»*. *«Doamne*, *mântuieşte-mă pe mine*, *păcătosul»*.
54. Să îndrăgeşti slujbele bisericeşti şi să-ţi apropii viaţa de Dumnezeu.
55. Obişnuieşte-te întotdeauna cu trezvie să-ţi urmăreşti simţirile exterioare. Prin ele vrăjmaşul intră în suflet. Cu multă atenţie ai grijă de gândurile tale.
56. Văzându-ţi slăbiciunea şi neputinţa de a face bine, aminteşte-ţi că te mântuieş-te Mântuitorul tău, Domnul nostru Iisus Hristos.
57. Credinţa să-ţi fie cetate de neclintit. Să ştii că nu doarme vicleanul vrăjmaş şi îţi urmăreşte fiecare pas. Iar Dumnezeu iubeşte sufletul curajos care se încrede în El.
58. Cu Dumnezeu ne unesc scârbele, truda şi bolile; nu cârti şi nu-ţi fie frică de ele.

59. Nimeni nu s-a suit la cer, aflându-se în bunăstare şi trăind căldicel.
60. Cât mai des, cu umilinţă şi cu inimă înfrântă, mărturiseşte-te şi te împărtăşeşte cu Sfintele Taine ale Trupului şi Sângelui Domnului nostru Iisus Hristos. Numai prin ele trăieşti.
61. Dacă ne vom pocăi, toate se vor îndrepta.
62. De nu ar fi existat taina spovedaniei şi a pocăinţei nimeni nu s-ar fi mântuit, iar prin ele pământul s-a umplut de sfinţi.
63. În viaţa aceasta împărăţia lui Dumnezeu vine atunci când ne mărturisim păcatele duhovnicului.
64. Niciodată să nu uiţi că moartea ne poate răpi în orice clipă, nu uita că în curând va fi Judecata şi răsplata. Ţine minte că întotdeauna te afli în preajma Lui Dumnezeu şi sub Ochiul Lui Atotvăzător.
65. Adu-ţi aminte de cele ce a gătit Domnul celor ce-L iubesc pe El şi îndeplinesc poruncile Lui.

66. Nu uita că pentru fiecare oră din această viaţă va trebui să răspundem în ziua Judecăţii.
67. Nu te încrede pornirilor, fie ele şi bune, până nu vei primi binecuvântarea unui duhovnic înţelept. Nu da crezare inimii, controlează-te citind scrierile sfinţilor părinţi ortodocşi.
68. E nevoie să te desparţi de vrăjmaşul din tine: fereşte-te de ceea ce doreşte vrăjmaşul tău.
69. E bine să nu ai în casă televizor, computer, deoarece ele ne tulbură liniştea şi ne pierdem timpul care trebuie folosit pentru lecturi duhovniceşti.
70. Biserica este raiul pe pământ. Fericit este cel ce o cercetează cât mai des.

Citeşte acest Abecedar cel puţin o dată în săptămână.

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAŢĂ

Sculându-ne din somn, mai înainte de orice lucru stai cu evlavie, fâcăndu-ţi închipuirea că stai înaintea lui Dumnezeu Atotvăzătorul şifăcăndu-ţi semnul Crucii, zi

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

După aceasta aşteaptă, până ce se vor linişti toate simţirile tale şi gândurile tale vor lăsa toate cele pământeşti, şi atunci zi aceste rugăciuni fără nici o grăbire, ci din inimă cu luare aminte:

Rugăciunea vameşului

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului.

Rugăciunile începătoare

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei

Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor, miluieş-te-ne pe noi. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie! *(de 3 ori)*

Rugăciune către Duhul Sfânt

Împărate Ceresc Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătă-torule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată spurcăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.[2]

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi *(de 3 ori).*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfânta Treime

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre pentru numele Tău.

Doamne miluieşte… *(de 3 ori)* ***Slavă… Şi acum…***

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfin-ţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, fa-că-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă

nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.

Troparele treimice

Sculându-ne din somn cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. **Slavă…**

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe

Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. şi **acum…**

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi; deci, cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne miluieşte (de 12 ori)

Din somn sculându-mă, mulţumescu-Ţi Ţie, Preasfântă Treime, că pentru multă bunătatea Ta şi pentru îndelungă răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine, leneşul şi păcătosul, nici nu m-ai pierdut pentru fărădelegile mele; ci ai făcut iubire de oameni după obicei; şi întru deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat ca să mânec şi să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăţ cuvintele Tale, să înţeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ţi cânt întru mărturisirea inimii şi să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru, Dumnezeu (o *închinăciune*).

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, împăratul nostru, Dumnezeu (o *închinăciune*).

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos, împăratul şi Dumnezeul nostru (o *închinăciune*).

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şter-ge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la Faţa Ta şi Duhul Tău cel

Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele: bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

CREZUL — Simbolul Credinţei

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atot-ţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, văzutelor tuturor şi nevăzutelor.

Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care-le din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Carele toate s-au făcut.
Carele pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat, şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi, după Scripturi.
Şi S-a suit la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui.
Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă făcătorul, Carele din Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tg tăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Carele a grăit prin prooroci.

Întru Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească Biserică.
Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor.
Aştept învierea morţilor.
Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Rugăciunea 1 a Sf. Macarie cel Mare

Doamne, curăţeşte-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăveşte-mă deci de cel viclean şi să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică şi să laud Preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 2-a a Sf. Macarie cel Mare

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ţie, Mântuitorule, şi înaintea Ta căzând strig: nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieş-te, Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine cel ce zac în lene; grăbind mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta întru rugăciuni; iar după somnul nopţii să-mi

luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a 3-a a Sf. Macarie cel Mare

Sculându-mă din somn către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap şi spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ţie, aju-tă-mi cu milostivirea Ta în toată vremea şi în tot lucrul. Izbăveşte-mă de toate lucrurile lumeşti cele rele şi de sporirea diavolească izbăveşte-mă, şi mă du întru împărăţia Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu şi Purtătorul de grijă şi Dătătorul a tot binele şi întru Tine este toată nădejdea mea, şi Ţie slavă înalţ, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 4-a a Sf. Macarie cel Mare

Doamne, Care cu multa Ta bunătate şi cu îndurările Tale cele mari, mi-ai dat mie, robului tău, de am trecut timpul nopţii acesteia fără de ispită de toată răutatea pizmaşului, Tu însuţi, Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învredniceşte-mă cu adevărată lumina Ta, ca să

fac voia Ta, cu inimă luminată, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 5-a a Sf. Macarie cel Mare

Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule, Care primeşti de la puterile Tale cele cereşti cântarea Sfintei Treimi, primeşte şi de la noi, nevrednicii robii Tăi cântarea Sfintei Treimi şi ne dăruieşte în toţi anii vieţii noastre şi în tot ceasul, Ţie slavă să-Ţi înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 6-a a Sf. Vasile cel Mare

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalte şi Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi cu anevoie de urmat, slăvite şi preamărite, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputinţelor noastre şi spre repaus de ostenelile trupului celui cu multe osteneli, mulţumindu-Ţi că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obiceiul cel iubitor de oameni Te-ai milostivit şi

ne-ai ridicat pe noi a mâneca şi a slăvi Stăpânirea Ta.

Pentru aceea ne rugăm bunătăţii Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei şi ne deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale, ca să putem în linişte a cânta, a Te lăuda şi pururea a ne mărturisi Ţie: Dumnezeului celui slăvit întru toate şi de toţi, Tatălui celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 7-a a Sf. Vasile cel Mare

Doamne Atotţiitorule, Dumnezeul puterilor şi al tuturor trupurilor, Care între cele de sus locuieşti şi spre cele de jos priveşti; Cel ce ispiteşti inimile şi rărunchii şi tainele oamenilor le ştii cu adevărat; Lumină fără de început şi pururea fiitoare, în Care nu este mutare sau umbră de schimbare; însuţi împărate fără de moarte,

primeşte rugăciunile noastre pe care le aducem Ţie din gurile noastre cele necurate în acest ceas al nopţii, îndrăznind pentru mulţimea milelor Tale. Lasă nouă greşelile ce am greşit înaintea Ta, cu cuvântul, cu lucrul, din ştiinţă şi din neştiinţă. Cu-răţeşte-ne pe noi de toate întinăciunile trupeşti şi sufleteşti, făcându-ne pe noi casă cinstitului şi Sfântului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă cu inimă veghetoare şi curată să trecem toată noaptea acestei vieţi, aşteptând luminata şi sfânta zi a Unuia Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toţi şi să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflaţi zăcând şi dormitând, ci priveghind şi sculaţi întru lucrarea poruncilor Lui şi să fim gata a intra în bucuria şi în cămara slavei Lui celei dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă şi nespusa dulceaţă a celor ce văd pururea frumuseţea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti

Lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfinţeşti toate şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a 8-a, către Sfântul înger Păzitor

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pătima-
şului meu suflet şi al vieţii mele cele ticăloase, nu mă lăsa pe mine păcătosul, nici nu te depărta de mine pentru neînfrânarea mea. Nu da loc diavolului celui viclean ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. întăreşte mâna mea cea slabă şi neputincioasă şi mă îndreptează la calea mântuirii. Aşa, Sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorul şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu celui ticălos, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieţii mele, şi orice am greşit în această noapte. Acopere-mă în această zi şi mă păzeşte de toată ispita protivnieului, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu, şi te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica Sa şi

vrednic să mă arate pe mine, robul Său, bunătăţii Sale. Amin.

Rugăciunea a 9-a, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi preaputernicile Tale rugăciuni, alungă de la mine, smeritul şi ticălosul robul Tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoştinţa, nepurtarea de grijă şi toate gândurile cele necurate, cele rele şi hulitoare de la ticăloasa mea inimă şi de la întunecata mea minte. Şi stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt şi ticălos. Şi mă izbăveşte de multe rele, aduceri aminte şi năravuri şi de toate faptele cele rele mă izbăveşte, că binecuvântată eşti de toate neamurile şi preacinstitul Tău nume se slăveşte în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul al cărui nume îl porţi

Roagă-te lui Dumnezeu, Sfinte, plăcut al lui Dumnezeu (…), căci eu cu osârdie alerg către

tine, cel grabnic ajutător şi rugător înaintea lui Dumnezeu pentru sufletul meu.

Cântare Preasfîntei Născătoare de Dumnezeu

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-Te Ceea ce eşti plină de dar, Mărie, Domnul este cu Tine, binecuvântată eşti Tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui Tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Troparul Crucii şi rugăciunea pentru patrie

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău, şi binecuvântează moştenirea Ta, biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celor protivnici dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Rugăciune pentru cei vii

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe duhovnicescul meu părinte *(prenumele)*, părinţii mei (prenumele), fraţii şi surorile, rudele, prietenii şi apropiaţii mei *(prenumele)* şi pe toţi dreptmăritorii creştini.

Rugăciune pentru răposaţi

Odihneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi: părinţilor mei *(prenumele)* şi ale tuturor rudeniilor mele, prieteni şi apropiaţi dreptmăritori creştini, şi le iartă lor toate greşelile cele de voie şi fără de voie, dăruieşte lor împărăţia Cerească şi împărtăşirea bunătăţilor Tale celor veşnice.

Dacă poţi în locul la aceste scurte rugăciuni pentru vii şi răposaţi citeşte pomelnicul de la p. 664

Sfârşitul rugăciunilor

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Te mărim.[3]

Slavă… Şi acum… Doamne miluieşte… *(de 3 ori)*

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, şi ale tuturor sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

RUGĂCIUNI FOLOSITOARE CE POT FI CITITE DUPĂ RUGĂCIUNILE DE DIMINEAŢĂ

Rugăciune către Maica Domnului pentru părintele duhovnic

O, Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, împărăteasa Cerului şi a pământului, ascultă strigarea sufletului meu şi primeşte păcătoasa mea rugăciune, Preacurată Maică a lui Dumnezeu, care o aduc pentru părintele meu duhovnic, îndureratul robul Tău *(prenumele)*. Fii lui întotdeauna Călăuzitoare, şi în toată vremea însoţeşte-1, şi îngrădeşte-1 pe el cu sfinţii îngeri.

întăreşte-1 când este treaz, păzeşte-1 când doarme, mângâie-1 când plânge, îmbărbătează-1 când este trist, izbăveşte-1 de dureri; slobozeşte-1 de clevetire, ridică-1 când este în neputinţă, biru-ieşte-i pe demonii ce luptă împotriva lui, şi în primejdie de moarte îl ajută. în fiecare zi îl arată înfricoşător pentru vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, pentru ca ei să ştie că el este robul Tău, Maica lui Dumnezeu, Care L-ai născut pe Domnul şi împăratul, Căruia I Se cuvine cinstea şi închinăciunea în vecii vecilor. Amin.

Maica Domnului, îmblânzeşte inimile oamenilor celor răi care se ridică asupra lui. Tu vezi osteneala şi durerea părintelui meu (…), durerile lui doar Tu singură le cunoşti. Tu îi ştii toate tainele sufletului, caută cu milostivire la el din cer, uşurează-i suferinţa, acoperă-1 cu acoperământul Tău, cercetează**-1** pe el cu mila Ta cea cerească, trimite-i binecuvântare în toate faptele lui şi-i dăruieşte ajutorul tău cel nevăzut, şi cu sfintele lui rugăciuni, dă-mi mie smerenie,

mustrare de conştiinţă, răbdare, blândeţe, curăţie, tăcere şi mă acoperă de toate năpastele şi de vrăjmaşii cei văzuţi şi cei nevăzuţi. Amin.

Rugăciunea fiilor pentru părinţii lor

Doamne, Dumnezeule cel atotbun, care mi-ai dăruit părinţi buni, ca prin ei să mă împărtăşesc de multe binefaceri: Cel ce voieşti să le fiu moştenitor pentru viaţa ce prin ei mi-ai dat-o şi pentru toate îngrijirile ce au avut şi au faţă de mine. Ţie mă rog cu umilinţă pentru sănătatea şi mântuirea lor. Dumnezeule, Cel ce eşti atotîndurat, dar şi atotdrept, care binecuvântezi pe fii pentru părinţii lor şi adeseori, în dreapta Ta mânie, îi pedepseşti pentru păcatele lor; primeşte umilita mea mulţumire pentru binefacerile ce le reverşi neîncetat asupra părinţilor mei. Trimite-le, Stăpâne cel atotbun, şi în viitor binecuvântările Tale şi le iartă lor toate greşelile pe care, ca nişte oameni, le-au făcut. învaţă-mă ca să cinstesc în ei puterea Ta şi să le fiu recunoscător şi mulţumitor pentru viaţa ce prin ei

mi-ai dat-o şi pentru toate îngrijirile ce au avut şi au faţă de mine. Ajută-mi ca să urmez poruncile Tale cele Sfinte, să le fiu supus, ascultător şi să nu fac nimic care să-i amărască şi să-i întristeze. Răsplă-teşte-le, Preabunule, cu facerile Tale de bine, pentru dragostea şi îngrijirea neadormită, ce totdeauna o au pentru mine. Apără-i de toate nefericirile şi întristările. Dă-le viaţă lungă, fericită, liniştită şi paşnică. Fă-i părtaşi de binecuvântarea Sfinţilor Tăi, înmulţeşte roadele ostenelilor lor, fă să prisosească peste ei binefacerile Tale şi să sporească în virtuţi şi îndestulare, ca să Te binecuvântăm în toate zilele vieţii noastre. Amin.

Rugăciunea de fiecare zi pentru copii

Doamne Iisuse Hristoase, fie mila Ta către copii mei *(prenumele)*, păzeşte-i sub acoperemântul Tău, acoperă-i de toată pofta cea vicleană, depărtează de la ei pe orice vrăjmaş şi pizmaş, deschide-le lor auzul şi ochii inimii, dă-le umilinţă şi smerenie inimilor lor.

Doamne, toţi suntem făptura Ta, fie-ţi milă de copiii mei *(prenumele)*, şi întoarceri pe ei la pocăinţă.
Mântuieşte-i, Doamne, şi miluieşte pe copiii mei *(prenumele)* şi luminează-le mintea cu lumina înţelegerii Evangheliei Tale şi îndreptează-i pe calea poruncilor Tale, că Tu eşti Dumnezeul nostru. Amin.

Rugăciunea unui soţ pentru soţia sa

Dumnezeul meu, Tu mi-ai dat o soţie ca tovarăşă nedespărţită a vieţii mele şi să-mi fie părtaşă soartei în timpul călătoriei mele pe pământ. Fă, Preabunule, să cunosc că încredinţându-mi această fiinţă, din mâinile Tale mi-ai încredinţat-o să-i fac fericirea şi să lucrăm împreună virtutea; că floarea frumuseţii, blândeţii şi a bunătăţii fiind însuşirile firii sale, totdeauna este supusă, prin însăşi firea sa, la felurite slăbiciuni şi neputinţe. Ajută-mi să nu fiu asupritor şi nedrept cu ea. Să nu pretind lucruri mai presus de puterile ei şi împotriva dreptului cuvânt. Căci dacă nu cerem

de la strălucitorul trandafir să înflorească numai la timpul său şi de la frageda viorea, să aibă tăria şi trăinicia copacilor, cum voi cere de la soţia mea, lucruri mai presus de puterile ei?
Fă să mă port cu ea totdeauna cu dragoste şi blândeţe şi când rătăceşte să o întorc cu bunătate din amăgirea ei. Desfiinţează din inima mea mândria neomenească şi cruntul drept al celui mai tare, care m-ar îndemna a mă purta cu asprime şi a chinui o fiinţă pe care dragostea a aruncat-o în braţele mele şi pe care legile o ţin încă lângă mine, când poate această dragoste este stinsă. Fă să cunosc că este nedrept a asupri o fiinţă slabă şi fără nici o apărare, că este nevrednic a dispreţui şi a călca în picioare o floare ce a făcut bucuriile mele în frumosul timp al primăverii.
Dreapta judecată îmi porunceşte, o, Dumnezeul meu, că fiind şi eu însumi căzut în mii de greşeli şi neajunsuri, să sufăr cu răbdare pe ale soţiei mele, îmi arată că omul fireşte este supus

amăgirilor şi rătăcirii şi a ierta şi a trece cu vederea greşelile aproapelui este fapta dragostei poruncite de Tine şi numai astfel procedând, cerem ca Tu să ne ierţi, precum iertăm şi noi. Fă să cunosc că această fiinţă, ce mi-ai încredinţat-o, fiind supusă prin gingăşia şi neputinţa firii ei la multe feluri de boli şi slăbiciuni, se cuvine să mă port cu ea cu blândeţe şi iubire de oameni, să fiu sprijinul ei în boli şi slăbiciuni ce sunt legate de firea ei şi să nu uit niciodată că ea este mama acestor copii, de care mă bucur şi care mă veselesc prin mângâierile lor, că ei sunt un dar al dragostei ei şi ar fi nedrept a dispreţui pomul care a dat aşa frumoase roade. Păzeşte inima mea, Dumnezeule, de omorâtoarea otravă a geloziei şi a bănuielilor şi fă să cunosc că acestea nu fac decât a depărta dintre noi iubirea şi fericirea. Ajută-mi, ca prin vorbe şi fapte plăcute şi îndatoritoare, să dovedesc soţiei mele că ea are în mine cel mai bun şi mai iubitor prieten. Şi dacă cu acest chip nu voi ajunge la scop, să mă feresc

a întrebuinţa alte mijloace, care ar fi nefolositoare. Asprimea şi purtarea rea, întărâtă duhurile, în loc de a le apropia; iar unei purtări blânde şi înţelepte şi unei dragoste înde-lung-răbdătoare nu se poate împotrivi, până în sfârşit, nici cea mai stricată inimă; gheaţa groasă ce acoperă râurile, se topeşte când suflă neîncetat vântul cald al primăverii. Dumnezeul meu, Tu care cârmuieşti inimile oamenilor spre cele bune, cârmu-ieşte asemenea şi pe ale noastre şi fa ca deplina înţelegere să unească sufletele noastre. Iar dacă Tu ai hotărât, Doamne, să cerci inima mea, dă-mi răbdare, ajută-mi să nu mă port împotriva poruncilor răbdării, nici să fiu nedrept către alţii, pentru că ei s-au arătat nedrepţi către mine. Fă să cunosc că numai sentimentele de dragoste ale sufletului au putere asupra sufletelor, întăreşte inima mea în bunele hotărâri şi ajută-mi să nu fac nefericită, prin purtarea mea, nici o fiinţă, pe care bunătatea Ta mi-a încredinţat-o. Gi, printr-o înţeleaptă unire,

bucurându-ne de fericire, pe cât poate omul a se bucura pe pământ, să binecuvântăm totdeauna numele Tău. Amin.

Rugăciunea unei soţii pentru soţul ei

O, Doamne Preabunule, Tu mi-ai dat un soţ al zilelor mele pe pământ, părtaş sorţii mele şi sprijinul meu în timpul călătoriei acestei vieţi. Fă să cunosc că el este cel ce îngrijeşte de mine şi să nu întristez zilele lui niciodată, nici să fiu nemulţumitoare către acela care, cu toate puterile sale mă îngrijeşte şi mă sprijineşte. Fă-mă supusă şi îndatoritoare, ca nu printr-o purtare necuviincioasă, să-i adaug la osteneli şi să-i amărăsc pâinea ce-o câştigă pentru mine şi copiii lui. Izvorule al înţelepciunii, lumi-nează-mă să cunosc toate virtuţile căsniciei şi să păstrez, printr-o înţeleaptă chi-vemisire, ceea ce el adună prin sudoarea frunţii sale şi cu osteneli. Ajută-mi ca prin supunere, prin dulceaţa purtării mele, prin răbdarea şi dragostea mea, să încununez zilele lui cu flori şi cu bucurii, să împart cu el, fără cârtire,

toate loviturile sorţii şi să-i fiu tovarăşă nedespărţită, precum în fericire, aşa şi în nefericire. Păzeşte-mă de îm-boldire necumpănită şi de necuviinţe, în care cad femeile care nu cunosc preţul unui soţ bun şi pun toată fericirea lor în podoabe şi în petreceri zgomotoase şi deşarte, care trag după sine neînţelegerea, dezgustul şi mii de nefericiri. Ajuţă-mi să deprind toate virtuţile care fac podoaba femeii, ca atunci când vârsta sau bolile îmi vor ridica floarea frumuseţii şi a tinereţii, să-mi rămână o inimă care să fie vrednică de dragostea şi cinstea soţului şi a fiilor mei şi să le dau bună pildă, întărindu-i în puterea virtuţii. Ascultă, Preabunule, umilitul meu glas şi trimite binecuvântarea Ta asupra zilelor noastre. Amin.

Rugăciunile Stareţilor de la Optina

Doamne dă-mi să întâmpin cu linişte sufletească tot ce-mi va aduce ziua de azi.

Doamne, dă-mi întru totul să mă supun voii Tale Sfinte.

în tot ceasul acestei zile povăţuieşte-mă şi ajută-mă în toate. Toate câte le voi auzi şi mi se vor întâmpla în această zi, învaţă-mă să le primesc cu sufletul liniştit şi cu credinţă tare, că pentru toate este Sfântă voia Ta.
în toate cuvintele şi faptele mele călăuzeşte-mi gândurile şi simţămintele. în toate întâmplările neprevăzute, fă să nu uit că totul este trimis de către Tine.
Doamne, învaţă-mă să mă port cu dreptate şi înţelepciune cu toţi fraţii mei, să nu tulbur şi să nu supăr pe nimeni.
Doamne, dă-mi putere să duc povara zilei şi toate câte mi se vor întâmpla în această zi cu pace în suflet.
Doamne, călăuzeşte-mi voia mea şi învaţă-mă să mă rog, să cred, să nădăjduiesc, să rabd, să iert şi să iubesc. Amin.
Rugăciunile ce urmează şi Rugăciunea reţinerii ne ajută în lupta cu duhurile rele, ne feresc de vrăji şi de necazuri.

Trei rugăciuni care se citesc la începutul zilei

Rugăciunea I Ţie, Dumnezeul şi Făcătorului meu, în Treime Sfântă slăvit, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, mă închin, îţi încredinţez sufletul şi trupul meu şi mă rog: Tu mă binecuvântează, Tu mă miluieşte, şi de orice rău lumesc, diavolesc şi trupesc mă izbăveşte. Şi dă-mi cu pace, fără de păcat să petrec ziua aceasta, întru slava Ta şi spre mântuirea sufletului meu. Amin.

Rugăciunea a Il-a în mâinile preamăritei Tale milostiviri, o, Doamne al meu, îţi încredinţez sufletul şi trupul meu, simţurile şi vorbele mele, cugetele şi gândurile mele, faptele mele şi toate mişcările trupului şi sufletului meu; intrarea şi ieşirea mea, credinţa şi vieţuirea mea, trecerea şi sfârşitul vieţii mele, ziua şi ceasul ultimei mele suflări, moartea mea, adormirea sufletului şi a trupului meu. O, Preamilostive Doamne, Care cu bunătatea şi nerăutatea Ta acoperi păcatele întregii lumi, Tu pe mine care sunt cel mai păcătos dintre toţi oamenii, mă primeşte în

mâinile Tale şi mă izbăveşte de tot răul, curăţă mulţimea fărădelegilor mele, îndreptează viaţa mea cea rea şi ticăloasă, fereşte-mă de căderile în păcat ce vor să vină, ca niciodată să nu mânii iubirea Ta de oameni cu care acoperi neputinţa mea de diavoli, de patimi şi de oamenii cei răi. Pe vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi în-toarce-i, şi pe mine mă călăuzeşte pe calea cea mântuitoare ca să ajung la Tine, limanul dorinţelor mele. Dăruieşte-mi sfârşit creştinesc, cu pace şi neruşinat, păzeşte-mă de duhurile răutăţii, iar la înfricoşata Judecată, Milostiv fii robului Tău şi mă numără cu oile cele binecuvântate de-a dreapta Ta, ca împreună cu ele, pe Tine Creatorul Meu, să Te slăvesc în veci. Amin.

Rugăciunea a IlI-a

Slavă Ţie, împărate, Dumnezeule Atotputernice, Care cu purtarea Ta de grijă cea
dumnezeiască şi de oameni iubitoare, m-ai învrednicit pe mine păcătosul şi nevrednicul, a mă scula şi a dobândi intrare în Sfântă Casa Ta,

primeşte, Doamne, şi glasul rugăciunii mele ca şi al sfintelor şi înţelegătoarelor Tale puteri, şi binevoieşte ca din inimă curată şi cu duh de umilinţă, să Ţi se aducă Ţie laudă din necuratele mele buze, ca şi eu să mă fac părtaş fecioarelor înţelepte cu luminata făclie a sufletului meu şi să Te slăvesc pe Tine Dumnezeu-Cuvântul, Cel slăvit în Tatăl şi în Duhul Sfânt. Amin.

Rugăciunea reţinerii

Nu mă strivi pe mine păcătosul, Mântuitorule, ca pe smochinul neroditor, ci adă-pând sufletul meu cu lacrimile pocăinţei dărueşte-mi rod pe mulţi ani înainte ca să Ţi-L pot închina Ţie, Multmilostive.

Doamne Multmilosârde!

Tu, oarecând, prin gura slujitorului lui Moise, Iosua, fiul lui Navi, ai oprit pentru o întreagă zi mişcarea soarelui şi a lunii, atâta timp cât poporul israelitean se răzbuna pe duşmanii săi. *{Iosua, cap. io)*

Prin rugăciunea prorocului Elisei ai lovit pe sirieni oprindu-i ca apoi din nou să-i ridici.
Tu, Carele ai vestit prorocului Isaia: «Iată voi întoarce umbra cu zece linii pe care soarele le-a străbătut pe ceasornicul lui Ahaz.» Şi soarele s-a dat înapoi cu zece linii, pe care el le străbătuse. *(Isaia 38-8*) Tu, oarecând, prin gura prorocului Iezechiel ai închis adâncul, ai oprit râurile şi ai secat apele. *(Iezechiel 31–15*)
Şi Tu, oarecând prin postul şi rugăciunea prorocului Tău Daniel ai astupat gurile leilor. *(Evr. 11–33)*
Aşa, Doamne, şi astăzi reţine, până la timpul potrivit, pe cei care mă înconjoară pe mine şi uneltesc gânduri de strămutare, de înlăturare şi de izgonire a mea.
Aşa, Doamne, şi acum nimiceşte dorinţele şi cerinţele rele, astupă gura şi inima tuturor celor ce mă judecă, mă defaimă, mă înjosesc, mă urăsc şi uneltesc răul împotriva mea.

Aşa, Doamne, şi astăzi pune orbire duhovnicească asupra duşmanilor mei şi asupra tuturor celor ce se ridică împotriva mea.
Oare nu Tu, Doamne, ai vestit apostolului Pavel: Nu te teme ci vorbeşte şi nu tăcea, pentru că Eu sunt cu tine şi nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ţi facă rău. *(Fapte 18-9,10)*
îmblânzeşte inimile tuturor celor ce se împotrivesc bunăstării şi slavei Bisericii lui Hristos. De aceea să nu tacă buzele mele de a-i descoperi pe cei nelegiuiţi şi de a-i preaslăvi pe cei drepţi şi toate lucrurile Tale minunate. Şi să se împlinească toate bunele noastre începuturi şi dorinţe.
Către voi, drepţilor şi rugători ai Lui Dumnezeu şi ai noştri mijlocitori îndrăzneţi, care oarecând prin puterea rugăciunilor voastre aţi oprit venirea altor neamuri şi apropierea celor ce ne urăsc, care aţi risipit relele uneltiri ale oamenilor, care aţi închis gurile leilor, către voi îmi îndrept rugăciunea şi cererea mea.

Şi tu, preacuvioase şi mare Elie Egipteanul, care oarecând ai îngrădit cu semnul crucii sălaşul ucenicului tău, poruncindu-i să se înarmeze cu numele Domnului şi să nu se mai înfricoşeze de ispitirile diavo-
Ieşti, îngrădeşte casa mea cu rugăciunile tale şi o păzeşte pe ea de aprinderea focului, de năvălirea tâlharilor, de tot răul şi înfricoşarea.
Şi tu, preacuviose părinte Poplie Sirianul, care prin rugăciune neîncetată către Dumnezeu ai ţinut demonul nemişcat zece zile, zi şi noapte. Reţine în afara casei mele toate puterile protivnice şi pe toţi cei ce hulesc numele lui Dumnezeu şi mă urăsc pe mine.
Şi tu, preacuvioasă fecioară Piama, care cu puterea rugăciunii tale, ai oprit înaintarea celor ce se duceau să-i omoare pe sătenii tăi, acum opreşte toate uneltirile vrăjmaşilor mei care vor să mă gonească din acest loc şi să mă nimicească, nu le îngădui să se apropie de casa mea, opreşte-i pe ei cu puterea rugăciunii Tale: «Doamne,

Judecătorul lumii, Cel ce iubeşti adevărul şi urăşti minciuna, fie ca atunci când va ajunge la Tine rugăciunea mea, Tu, cu puterea cea Sfântă să-i opreşti în loc pe duşmanii mei».

Şi tu, fericite Lavrentie din Kaluga, roa-gă-te lui Dumnezeu pentru mine, ca cel ce ai îndrăzneală înaintea Domnului. Mijloceşte pentru cei ce suferă de ispitirile diavolului, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine ca să mă îngrădească de uneltirile satanice.

Şi tu, preacuvioase Vasile Pecerschi, fă rugăciuni de reţinere a celor ce se năpustesc asupra mea şi goneşte de la mine toate uneltirile diavoleşti.

Şi voi, toţi sfinţii pământului şi ai ţării noastre, cu puterea rugăciunilor voastre, risipiţi toate înşelările drăceşti, toate izvodirile şi uneltirile diavoleşti ce se fac spre a mă necăji şi a mă pierde pe mine şi întreaga mea avuţie.

Şi tu, mare şi groaznice păzitor, Arhistra-tegule Mihaile, taie cu sabia de foc toate poftele vrăjmaşului neamului omenesc şi ale slugilor lui

care vor să mă piardă pe mine. Stai neclintit la straja casei mele, a tuturor celor ce vieţuiesc în ea şi a averii mele.
Şi Tu, Stăpână, care nu întâmplător Te numeşti «Zid Nesurpat» fii, pentru toţi cei care mă duşmănesc şi cugetă să-mi facă rău, o piedică şi un zid nesurpat care să mă îngrădească pe mine de tot răul şi împrejurările grele. Amin.
Rugăciunea cuviosului Macarie Egipteanul
Doamne, cum vrei Tu, şi cum ştii miluieş-te-mă! Dar să fie aşa! Să fie aşa! Să fie aşa!
Dogmatica gl. 1 Pe ceea ce este mărire a toată lumea, care din oameni a răsărit şi pe Stăpânul L-a născut, uşa cea cerească, lauda celor fără de trup şi podoaba credincioşilor, pe Maria Fecioara să o lăudăm. Că aceasta S-a arătat cer şi Biserică a dumnezeirii, aceasta peretele cel din mijloc al vrajbei surpându-1, pace a adus şi împărăţie a deschis. Deci pe aceasta avînd-o întărire a credinţei, apărător avem pe Domnul, Cel Ce S-a născut Dintr-însa. îndrăznească, dar,

îndrăznească poporul lui Dumnezeu, că Acesta va birui pe vrăjmaşi ca un Atotputernic.

Rugăciune către Arhanghelii Mihail şi Gavriil

Tropar, gl 4 Mai marilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi, noi nevrednicii, ca prin rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi cu acoperemântul aripilor măririi voastre cele netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai-mari peste cetele puterilor celor de sus.

Condac, gl 2

Mai-marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieştii slave, povăţui-torii oamenilor şi căpeteniile îngerilor, cele de folos cereţi nouă şi mare milă, ca nişte mai-mari Voievozi ai celor fără de trup.

Suspinarea în rugăciune către Domnul a ieroschimonahului Parfenie din Kiev

Când amărât de boală voi simţi apropierea sfârşitului meu pământesc: *Doamne, miluieşte-mă*.

Când sărmana inima mea prin ultimile ei bătăi se va tângui în chinurile morţii: *Doamne*, *miluieşte-mă*.

Când ochii mei pentru ultima oară se vor umezi de lacrimi la gândul, că în toată viaţa mea te-am mâniat, Doamne, prin păcatele şi fărădelegile mele: *Doamne*, *miluieşte-mă*.

Când bătăile dese ale inimii vor grăbi ieşirea sufletului meu: *Doamne*, *miluieşte-mă*.

Când gălbeneala feţei mele şi răceala trupului meu vor săgeta cu frica pe cei din preajmă: *Doamne miluieşte-mâ*.

Când mi se va întuneca privirea, se va tăia glasul şi va împietri limba mea: *Doamne miluieşte-mă*.

Când năluci şi vedenii înfricoşătoare mă vor face să deznădăjduiesc în milostivirea Ta: *Doamne*, *milieşte-mă*.

Când sufletul meu, împovărat de amintirile păcatelor săvârşite şi de frica judecăţii Tale nu va mai fi în stare să lupte cu duşmanii mântuirii mele, care se vor sili să mă tragă de partea

întunericului şi a chinurilor: *Doamne, miluieşte-mă*.

Când sudoarea morţii va acoperi trupul meu, iar sufletul în chinuri sfâşietoare se va depărta de el: *Doamne, miluieşte-mă*.

Când întunericul morţii va acoperi de la privirea mea tulbură toate lucrurile acestei lumi: *Doamne, miluieşte-mă*.

Când în trupul meu vor înceta toate simţurile, vor încremeni venele şi se vor împietri muşchii mei: *Doamne, miluieşte-mă*.

Când la auzul meu nu vor mai ajunge vorbele oamenilor şi sunetele de pe pământ: *Doamne, miluieşte-mă*.

Când voi asculta judecata Ta dreaptă, care va hotărî soarta mea veşnică: *Doamne, miluieşte-mă*.

Când trupul meu, părăsit de suflet, se va face pradă viermilor şi stricăciunii şi în sfârşit toată alcătuinţa mea se va preface în scrum: *Doamne, miluieşte-mă*.

Când glasul trâmbiţei îi va trezi pe toţi la cea de-a doua venire şi se va deschide cartea faptelor mele, Doamne Iisuse Hris-toase, Fiul Lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul robul Tău *(prenumele)*. în mâinile Tale Doamne îmi dau duhul meu. Amin.

Rugăciune înainte de a începe învăţătura

Preabunule, Doamne, trimite-ne nouă harul Duhului Tău Sfânt, Care ne dăruieşte şi ne întăreşte puterile noaste sufleteşti, ca auzind învăţătura ce ni se predă, să creştem spre slava Ta, Creatorul nostru; părinţilor noştri spre mângâiere, Bisericii şi ţării spre folos. Amin.

Rugăciune la sfârşitul învăţăturii

îţi mulţumim Ţie, Creatorul nostru, că ne-ai învrednicit pe noi cu harul Tău, ca să luăm aminte învăţăturii.

Binecuvântează-i pe mai marii noştri, pe părinţii şi pe învăţătorii ce ne conduc spre cunoaşterea a tot binelui şi ne dă întărire şi putere întru continuarea învăţăturii. Amin.

Rugăciuni înainte de a începe orice lucru bun

împărate Ceresc…

Tropar, gl. 2

Făcătorule şi Creatorule a tuturor, Doamne, lucrările mâinilor noastre, spre slava Ta începute, cu binecuvântarea Ta degrabă le săvârşeşte, şi pe noi de orice rău ne izbăveşte, că Tu unul eşti Atotputernic şi Iubitor de oameni. Amin.

Condac, gl 6

Grabnic apărător şi tare în ajutor, apă-ră-ne cu harul puterii Tale, şi binecuvântând întăreşte-i pe robii Tăi spre săvârşirea lucrului de folos; că toate le poţi, câte le voieşti, ca un Atotputernic Dumnezeu. Amin.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule, Unule Născut al Tatălui Celui fără de început! Tu ai zis cu preacurata Ta gură: «Fără Mine nu puteţi face nimic». Dumnezeul meu, eu credinţă primesc în sufletul meu şi în inima mea cele spuse de Tine şi cad înaintea bunătăţii Tale; ajută-mă pe mine, păcătosul ca lucrul început pentru Tine să-l

săvârşesc, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune la sfârşitul lucrului

împlinirea tuturor bunătăţilor eşti Tu, Hristoase al meu, umple de bucurie şi veselie sufletul meu şi mă mântuieşte, că tu Unul eşti milostiv, Doamne, slavă Ţie!

Cuvine-se cu adevărat…

Rugăciune înainte de luarea anafurei şi agheasmei

Anafura care se împarte la sfârşitul Sf Liturghii, sunt bucăţele de pâine tăiate din prescurile întrebuinţate la pregătirea Darurilor şi binecuvântate de preot.

La început anafura constituia un fel de mângâiere pentru cei ce nu se puteau împărtăşi. Astăzi anafura şi agheasma o iau şi cei ce se împărtă-

şese, pentru a păzi Sf. împărtăşanie, din care motiv acestea se dau numai după Sf. Liturghie şi se consumă numai pe nemâncate.

Mai întâi se ia anafura, pe urmă agheasma, spunând rugăciunea:
Doamne, Dumnezeul meu, să-mi fie mie Darurile Tale şi agheasma aceasta spre lăsarea păcatelor, spre luminarea cugetului, întărirea şi tămăduirea sufletului şi trupului meu; întru biruinţa patimilor şi neputinţelor mele; după mare mila Ta, Preacuratei Tale Maici şi tuturor sfinţilor. Amin.

RUGĂCIUNILE MESELOR

Rugăciune înainte de masă *Zicem **Tatăl nostru** (p. 17), sau:*
Ochii tuturor, Doamne, spre Tine nădăjduiesc şi Tu le dai lor hrană la bună vreme. Deschizi Tu mâna Ta şi saturi pe tot cel viu de bunăvoinţă.
Rugăciune pentru binecuvântarea mâncării şi băuturii
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, binecuvântează mâncarea şi băutura aceasta

pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Apoi facem semnul Sfintei Cruci asupra mâncării şi băuturii.

Rugăciune după ce am servit masa

Mulţumim Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătăţile Tale cele pământeşti, nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăţie; ci precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, aşa vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă… Şi acum… Doamne miluieşte…(de 3 ori)

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, miluieş-te-ne pe noi. Amin.

Rugăciune ce se citeşte înainte de a ieşi din casă (a Sf. Ioan Gură-de-Aur)

Mă lepăd de tine, satană, de mândria ta şi de slujirea ţie, şi mă unesc cu Tine, Hristoase, în numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. *(Şi faci semnul Sfintei Cruci).*

Rugăciune de comun acord

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Tu ai vorbit prin preacurată gura Ta: Amin vă zic vouă, dacă doi dintre voi se sfătuiesc pe pământ pentru orice lucru şi îl vor cere, pe acela îl vor avea de la Tatăl Meu, Cel Care este în Ceruri; acolo unde vor fi adunaţi doi sau trei întru numele Meu, acolo voi fi şi Eu. Neschimbate sunt Cuvintele Tale, Doamne, milostivirea Ta e fără de seamăn, la fel şi iubirea Ta de oameni.

Pentru aceasta ne rugăm Ţie: dă-ne nouă robilor Tăi *(preumele)*, cei ce s-au învoit să se roage Ţie *(cererea)*, împlinirea dorinţei noastre. Dar nu cum noi voim, ci să fie voia Ta în veci. Amin.

Rugăciune către icoana Maicii Domnului «Hrănitoarea cu lapte»

Tropar, gl. 3

Ceea ce fără de sămânţă de la Dumnezeiescul Duh, cu voia Tatălui, L-ai zămislit pe Fiul Cel mai înainte de veci, Care pentru noi, din Tine, fără de bărbat cu Trupul L-ai născut şi Prunc fiind cu lapte L-ai hrănit, pentru aceasta nu înceta a te ruga ca să se izbăvească de necazuri sufletele noastre. Amin.

Condac, gl. 5

Se vor curăţi sufletele noastre când vom vedea pe icoana preaslăvită pe Creatorul Universului şi Domnul puterilor celor de sus, în braţele Tale ţinut şi de la sânul Tău ca un Prunc hrănit. Iar noi cu frică şi cu bucurie ne vom închina Ţie şi Celui

născut din Tine, Mântuitorului nostru, zicând: «Bucură-te, Stăpână, Hrănitoarea vieţii noastre.»

Rugăciune

Primeşte, Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, rugăciunea cu lacrimi a robilor Tăi, cei ce vin către Tine. Te privim pe sfânta icoană, cum ţii în braţe şi hrăneşti cu lapte pe Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos. Şi chiar dacă L-ai născut fără dureri, totuşi, mai bine cunoşti necazurile maicilor şi mai bine vezi neputinţele fiilor şi fiicelor. De aceea cădem în faţa chipului Tău cel tămăduitor şi cu umilinţă sărutându-L, Te rugăm, Atotmilostivă Stăpână: miluieşte-ne cu milostivire şi ne apără pe noi păcătoşii şi osândiţii de a naşte în dureri şi cu întristare de a hrăni copiii noştri; apără-i pe copiii născuţi şi pe mamele lor şi-i izbăveşte de încercările amare. Dăruieşte-le sănătate şi multă putere, ca mâncând, să crească din putere în putere, iar pe cele care îi hrănesc dăruieşte-le să se umple de bucurie şi mângâiere, ca şi acum, prin mijlocirea

Ta, Domnul va săvârşi lauda Sa prin gura pruncilor. O, Maica Fiului lui Dumnezeu! Fie-ţi milă de mamele fiilor oamenilor şi de neputinciosul Tău popor; bolile ce ne-au cuprins degrabă le vindecă, nevoile şi necazurile ce apasă, le alungă şi nu trece cu vederea lacrimile şi suspinele robilor Tăi.

Auzi-ne pe noi în ziua necazului nostru, când stăm înaintea icoanei Tale, iar în ziua când am primit bucuria izbăvirii primeşte laudă cu mulţumire din inimile noastre, înalţă rugăciunile noastre la tronul Fiului Tău şi al Dumnezeului nostru, ca milostiv să fie către păcatele şi neputinţele noastre şi să răspândească mila Sa celor ce-L cunosc pe Dânsul, ca şi noi împreună cu fiii noştri să Te slăvim Milostivă Mijlocitoare şi Nădejde tare a neamului nostru în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea părinţilor ce nu au copii

Auzi-ne pe noi, Milostive şi Preaputer-nice Doamne, ca prin rugăciunea noastră să ne trimiţi

harul Tău. Fii milostiv, Doamne, către rugăciunea noastră, adu-ţi aminte de legea Ta, cea de înmulţire a neamului omenesc şi ne fii nouă milostiv Acoperitor, ca prin ajutorul Tău să fie păstrată legea dată de Tine. Tu, cu puterea cea stăpâni-toare, din nimic pe toate le-ai făcut şi ai pus început la toate cele existente în lume; L-ai creat pe om după chipul Tău şi cu mare Taină ai sfinţit Cununia prin închipuirea Tainei Unirii lui Hristos cu Biserica. Caută, Milostive, către robii aceştia care sunt uniţi prin Taina Cununiei şi cer ajutorul Tău, ca să fie roditori şi să-i vadă pe fiii fiilor săi, chiar până în al treilea şi al patrulea neam; şi să ajungă până la dorita bătrâneţe şi să intre în împărăţia Cerurilor prin Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea cu Sfântul Duh în veci. Amin.

Rugăciune pentru înmulţirea dragostei şi a izbăvirii de ură şi răutate

Tropar, gl.4

Cu unirea dragostei pe Apostolii Tăi I-ai unit, şi pe noi, credincioşii Tăi robi cu aceasta ne leagă strâns de Tine, ca să împlinim poruncile Tale şi să ne iubim unul pe altul fără făţărnicie, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni. Amin.

Condac, gl. 5

Cu focul dragostei aprinde inimile noastre către Tine, Hristoase Doamne, ca, fiind de ea aprinşi, să Te iubim pe Tine din toată inima, din tot cugetul şi din tot sufletul, şi cu toată puterea noastră, precum şi pe aproapele meu ca pe mine însumi, şi poruncile Tale păzindu-le, să te slăvim pe Tine, Dătătorul a tot binele. Amin.

Rugăciune pentru cei ce ne urăsc şi ne supără

Tropar, gl. 4

Pentru cei ce Te-au răstignit, Te-ai rugat, Iubitorule de suflete, Doamne şi ai poruncit robilor Tăi să se roage pentru vrăjmaşi; pe cei ce ne urăsc şi ne supără iartă-i; şi de la orice rău şi viclenie ne îndreptează viaţa spre iubirea de

aproapele şi lucrarea faptelor bune. Acum cu smerenie îţi aducem Ţie rugăciunea noastră ca într-un gând să Te slăvim pe Tine, Unule Iubitorule de oameni. Amin.

Condac, gl. 5

Precum primul Tău mucenic Ştefan se ruga pentru cei ce-**1** omorau, Doamne, aşa şi noi, căzând, ne rugăm: pe cei ce ne urăsc şi ne supără, iartă-i; ca nimeni dintre ei din vina noastră să nu se piardă, ci ca toţi să se mântuiască cu harul Tău, Doamne! Amin.

Rugăciune pentru cei necredincioşi, prigonitori şi cei ce ne urăsc credinţa

Doamne, întoarce către Tine inimile vrăjmaşilor noştri şi dacă este cu neputinţă ca cei înverşunaţi să se întoarcă, atunci pune îngrădire răului ce-1 fac şi-i apără de ei pe aleşii Tăi. Amin.

Diferite rugăciuni ale Sfântului Ioan din Kronştadt

Pentru cel mândru şi încăpăţînat

Doamne, învaţă**-1** pe robul Tău, care a căzut în mândrie diavolească, blândeţea şi smerenia şi alungă de la inima lui întunericul şi greul mândriei satanice! Amin.

Pentru omul stăpânit de răutate

Doamne, îl fa bun pe robul Tău acesta cu harul Tău. Amin.

Rugăciune pentru dăruirea răbdării

O, Preaminunate Creator, Stăpâne, Iubi-torale de oameni, Milostive Doamne! Cu inimă înfrântă şi smerită aşa mă rog Ţie: nu Te scârbi de rugăciunea mea cea păcătoasă, nu Te întoarce de la lacrimile şi suspinul meu, auzi-mă pe mine, precum şi pe cananianca, nu-Ţi întoarce privirea de la mine, ca şi de la desfrânata, arată marea milă a iubirii Tale de oameni şi către mine păcătosul, apără-mă cu cinstitul Tău Acoperământ, miluieşte-mă şi mă întăreşte, ca toate nevoile şi necazurile trimise de la Tine cu mulţumire întru nădejdea bunătăţilor veşnice să le rabd: mai ales tristeţea mea întru bucurie o

preschimbă, ca să nu cad în deznădejde şi să mor eu păcătosul. Tu eşti Izvorul Milostivirii şi nădejde neruşinată a mântuirii noastre, Hristoase Dumnezeul nostru şi Ţie slavă îţi înălţăm cu Tatăl Cel fără de început, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de călătorie

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Calea, Adevărul şi Viaţa, care ai slobozit cu preaslăvire pe Iosif de prigonirea fraţilor săi, povăţuindu**-1** pe el în Egipt şi cu blagoslovenia bunătăţii Tale ajutându**-1**, l-ai făcut să sporească uimitor în toate.

Doamne, Cel ce ai călătorit împreună cu Luca şi Cleopa la Emaus şi prin frângerea pâinii preaslăvit descoperindu-Te lor, i-ai făcut să se întoarcă veseli în Ierusalim, călătoreşte şi acum cu Darul şi cu Dumnezeiasca Ta blagoslovenie cu noi, robii Tăi *(prenumele)*, care cu umilinţă ne rugăm Ţie. Şi precum ai trimis, lui Isaac şi lui

To-bie, înger paşnic, împreună-călător, iar călătoria şi întoarcerea acelora cu pace şi cu bună sporire ai făcut-o, rugându-ne Ţie, trimite-ne şi nouă, îngeri paşnici, credincioşi, îndreptători, păzitori, ca să ne povă-ţuiască pe noi după voia Ta. Izbăveşte-ne pe noi de tâlhari şi de toată bântuiala vrăjmaşilor ucigători de oameni, păzeşte-ne viaţa noastră nevătămată şi sufletele curate de toată întinăciunea ni le fereşte. Mişcările noastre sporeşte-le în bine, apucăturile îndreptează-ni-le şi ne izbăveşte pe noi de cei ce ne vor nouă răul, văzuţi şi nevăzuţi vrăjmaşi. Izbăveşte-ne de dosădirea oamenilor răi şi vicleni şi de tot viforul şi nefericirea. Dăruieşte-ne nouă pace, sănătate şi Dumnezeiescul Tău ajutor cel atotputernic, ca sprijiniţi fiind, să nu ne abatem din calea poruncilor Tale. Aşa ne rugăm Ţie, împărate atotputernice, şi nepomenitorule de rău, Doamne, auzi-ne pe noi smeriţii, pentru bunătatea Ta şi treci cu vederea greşelile noastre. îmbogăţeşte-ne pe noi cu darul Tău şi plini de

dânsul ne arată, împodobindu-ne cu Dumnezeiasca ta blagoslovenie, cu mila şi cu bunătăţile cereşti şi pământeşti, ca astfel călătorind, să ne întoarcem cu bine, lăudând şi binecuvântând bunătatea Ta cea nemărginită. Că a Ta este Stăpânirea, împărăţia, Puterea şi Slava a Tatălui şi a Fiului, şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sf. Efrem Şirul în 3 stări, însoţită de 3 metanii

(se citeşte în Postul Mare)

Doamne şi Stăpânul vieţii mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire şi al grăirii în deşert, nu mi-1 da mie.

Iar duhul curăţiei, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei dăruieşte-L mie, slugii Tale.

Aşa, Doamne, împărate, dăruieşte-mi ca să-mi văd greşelile mele şi să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Cu 12 închinăciuni zicem:

Dumnezeule, milostivfii mie păcătosului.

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine păcătosul. Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mân-tuieşte-mă. Fără de număr am greşit, Doamne, iartă-mă.

RUGĂCIUNI ÎN CAZ DE BOALĂ

Canon pentru bolnavi

Cântarea 1, gl. al 3-lea

Prin marea despărţită cu toiagul de demult, Israel a trecut ca prin pustie şi în chipul crucii pregăteşte calea. Pentru aceasta să aducem cântări de laude lui Dumnezeu celui minunat că S-a preaslăvit.

Milostive Doamne, auzi rugăciunea robilor Tăi, celor ce se roagă Ție.

în ziua necazului, care a venit peste noi, căzând la Tine Hristoase Mântuitorule, cerem mila Ta. Uşurează boala robului Tău (…), zi şi nouă precum sutaşului: mergi, iată este sănătos fiul tău.

Milostive Doamne…

Cu rugăciuni şi cereri suspinăm înaintea Ta, Fiule al lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Ridică**-1** pe cel din pat (…) cu cuvântul ca şi pre slăbănogul, zicându-i: iertate îţi sunt greşelile tale.

Slavă… Chipului Tău ne închinăm, Hristoase, îl sărutăm cu credinţă şi celui bolnav (…) îi cerem vindecare, asemănân-du-ne femeii cu scurgere de sânge care s-a atins de haina Ta şi a primit vindecarea neputinţei.

şi acum… Preasfântă Doamnă Născătoare de Dumnezeu, Ajutătoare ştiută a tuturor, nu ne trece cu vederea pe cei ce cădem către Tine, ca pre un bun roagă-L pe Fiul Tău şi Dumnezeul nostru să dăruiască bolnavului (…) sănătate ca împreună cu noi să Te preaslăvească.

Cântarea a 3-a *Cela ce dintru nefiinţă pe toate le-ai adus, cu cuvântul zidindu-le, cu duhul săvârşindu-le, PreaînalteAtotţiitorule, întru dragostea Ta mă întăreşte.*

Milostive Doamne…

Cel ce de boli grele este căzut la pământ, către Tine, Hristoase, împreună cu noi strigă, dăruieşte-i sănătate trupului, precum lui Iezechiel ce Ţi se tânguia Ţie.

Milostive Doamne…

Caută, Doamne, la smerenia noastră şi nu pomeni fărădelegile noastre, ci pentru credinţa bolnavului (…) cu cuvântul vindecă-i boala ca şi celui lepros ca să se slăvească, Hristoase Dumnezeule, numele Tău.

Slavă… Biserica, pe care ai sfinţit-o, nu o da, Hristoase, spre defăimare, ci ridică**-1** nevăzut pe cel ce se află pe patul durerii, că ne rugăm în ea: ca să nu zică cei necredincioşi: unde este Dumnezeul lor.

şi acum… Către chipul Tău preacurat, Născătoare de Dumnezeu, ridicând mâinile noastre strigăm, auzi rugăciunea robilor Tăi şi mântuieşte**-1** pre cel ce zace în boală (…), ca ridicându-se din suferinţă, să implinească

făgăduinţele pe care le-au grăit în durere buzele lui.

Sedelna, gl. al 8-lea Pe mine cel ce zac în patul păcatului de patimi rănit, şi precum ai ridicat-o pe soacra lui Petru şi l-ai mântuit pe cel slăbănog ce era dus cu patul, aşa şi acum cercetează-! pe bolnav, Milostive, cel ce ai purtat suferinţele neamului nostru. Numai pe Tine, Unule, Te ştim răbdător şi milosârd, doctor milostiv al sufletelor şi al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce îngăduieşti bolile şi le tămăduieşti, Cel ce dai iertare tuturor celor ce se pocăiesc de păcate, Unule milosârd şi milostiv.

Slavă… Pe pat aflându-mă eu, păcătosul, plâng, dăruieşte-mi iertare, Hristoase Dumnezeule, şi mă ridică din boala aceasta, şi de păcatele săvârşite în tinereţe, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, slobozire dăruieşte-mi.

şi **acum…** Milostiveşte-Te şi mă mân-tuieşte, ridică-mă din patul durerii, că a slăbit tăria mea

şi cu totul sunt cuprins de necaz, Maica Domnului Preacurată, vindecă suferinţele cumplite, că Tu eşti Aju-tătoarea creştinilor,

Cântarea a 4-a *Pus-ai spre noi iubire tare Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat, ca să-Ţi cântăm cu mulţumire: slavă puterii Tale, Doamne.* **Milostive Doamne…**

Cuprins de deznădejdea cumplitelor chinuri şi de apropierea morţii, la viaţă mă întoarce Hristoase şi dăruieşte-le mângâiere celor ce plâng ca împreună să lăudăm minunile Tale sfinte.

Milostive Doamne… înaintea Ta, Ziditorule, ne căim de păcate, că nu vrei moartea păcătosului, în-viază-1, dă-i sănătate bolnavului (…) ca ri-dicându-se să-Ţi slujească Ţie, mărturisind împreună cu noi, bunătatea Ta.

Slavă… Lacrimile lui Manase, pocăinţa ninevitenilor, mărturisirea lui David le-ai primit şi grabnic i-ai mântuit, şi ale noastre rugăciuni le

primeşte, dăruieşte-i sănătate bolnavului (…), pentru care Te rugăm.

şi acum… Dăruieşte-ne nouă mila Ta, Doamnă, că întotdeauna nădăjduim spre Tine, cere sănătate bolnavului (…), întin-zând mâinile Tale tămăduitoare împreună cu ale Înainte-Mergătorului către Domnul Dumnezeul nostru.

Cântarea a 5-a

Cel nevăzut pe pământ S-a arătat şi cu voia Sa cu oamenii a viepiit Cel neajuns, la Tine mânecând, Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Milostive Doamne…

Pe fiica moartă a lui Iair, ca un Dumnezeu ai înviat-o şi acum ridică-1 din porţile morţii pe bolnav (…), Hristoase Dumnezeule, că Tu eşti calea şi viaţa tuturor. **Milostive Doamne…** înviind pe fiul văduvei, şi lacrimile ei prefăcându-le în bucurie, izbăveşte-1 de boală pe robul Tău (…) ce pătimeşte ca şi scârba noastră şi boala să se prefacă în bucurie.

Slavă… Tămăduind numai cu atingerea boala frigurilor ce a cuprins-o pe soacra lui Petru şi acum ridică**-1** pe bolnavul, robul Tău (…), ca sculându-se să-Ţi slujească Ţie precum Iona.
şi acum… Scârbiţi, smeriţi, păcătoşi, lipsiţi de îndrăzneala către Tine, Preacurată Maica lui Dumnezeu, strigăm: roagă-L pe Fiul Tău Hristos să-i dea sănătate trupească bolnavului (…).
Cântarea a 6-a *Adâncul păcatelor cel de pe urmăm-a cuprins şi slăbeşte duhul meu, dar tinde Stăpâne mâna Ta cea înaltă şi ca pe Petru, îndreptătorule, mântuieşte-mă.* **Milostive Doamne…**
Având nemărginită milostivire şi milă, Hristoase Dumnezeule, auzi rugăciunile robilor Tăi. Că Tu, înviind prin Petru pe Tabita, şi acum ridică**-1** pe cel bolnav (…) din suferinţă, auzindu-i pe rugătorii bisericii. **Milostive Doamne…**
Doctorul sufletelor şi ale trupurilor noastre, Cel ce ai dus neputinţele întregii lumi, Hristoase, şi pe Eneu prin Pavel tămăduindu**-1**, Tu, şi acum,

pe bolnav (…) vindecă-1 cu rugăciunile sfinţilor apostoli.

Slavă… Schimbă în bucurie, Hristoase, plânsul celor scârbiţi pentru cel ce pătimeşte ca primind de la Tine milă, să intre în casa Ta cu darurile cele făgăduite, slă-vindu-Te pe Tine cel în Treime Unule Dumnezeu.

şi **acum…** Veniţi, o, prietenilor să ne închinăm, rugându-ne pentru bolnav (…)

Maicii lui Dumnezeu. Ea are putere să vindece pe bolnavi, împreună cu cei fără de arginţi, nevăzut cu untdelemn, miruind duhovniceşte.

Condacul, gl. al 3-lea Sufletul meu, Doamne, slăbănogii de felurite păcate şi de nenumărate fărădelegi ridică**-1** cu Dumnezeiasca Ta iubire de oameni, precum şi pe slăbănogul cel de demult l-ai ridicat, ca să Te chem izbăvin-du-mă: Cel plin de daruri Hristoase, dăru-ieşte-mi vindecare.

Icosul

Cel ce ţii în mâinile Tale marginile lumii, Iisuse Dumnezeule, Cel ce cu Tatăl cel fără de început

şi cu Duhul Sfânt împreună împărăţeşti, Te-ai arătat în trup, bolile tămăduind şi patimile curăţind, pe cei orbi luminându-i şi pe cel slăbănog l-ai ridicat cu Dumnezeiescul cuvânt, făcându-**1** să meargă drept şi să-şi ia patul pe grumaji. Pentru aceasta, împreună cu el, Te lăudăm şi-Ţi cântăm: Cel plin de daruri Hristoase, dăruieşte-mi vindecare.

Cântarea a 7-a

Tinerii nu i s-au închinat chipului de aur a idolului persan, cântând cei trei în mijlocul cuptorului: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Milostive Doamne…

O, Preasfântă Cruce a lui Hristos, cinstite Lemn de Viaţă-Dătător, prin Tine moartea a pierit şi morţii au înviat, şi acum pe bolnav (…) vindecă-1 şi îl învie, precum în vremurile Elenei — pe fecioara cea moartă.

Milostive Doamne…

Boala cea cumplită şi îndelungată a lui Iov, care stătea pe gunoi şi de viermi plin fiind, se ruga, ai vindecat-o prin cuvânt, Doamne. Şi acum în biserică pentru bolnav (…) ne rugăm Ţie: ca un bun vindecă**-1** nevăzut cu rugăciunile sfinţilor Tăi.

Slava… Ştim cu toţii că trebuie să murim, fiind aceasta voia Ta, a lui Dumnezeu, dar pe o vreme scurtă, Milostive, cerem sănătate bolnavului (…), preschimbă moartea în viaţă, dăruieşte-le celor scârbiţi mângâiere.

Şi acum… Mijloceşte şi ajută sărăciei noastre, Născătoare de Dumnezeu, că Tu ştii şi vremea, şi ceasul când să-L rogi pe Fiul Tău să dea bolnavului (…) sănătate şi iertare tuturor păcatelor.

Cântarea a 8-a

Să-I slujească lui Dumnezeu Celui viu au răbdat tinerii în Babilon, de organele musichieşti negrijindu-se, în mijlocul văpăii minunată

cântare Dumnezeiască au cântat zicând: toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi-L.

Milostive Doamne…

Arată-i milă, Stăpâne, robului Tău (…) aflat în boală şi în grabă tămăduieşte-1, milostive Hristoase Dumnezeule şi nu**-1** da încă morţii spre judecată ca să-Ţi aducă pocăinţă. Că Tu însuţi ai zis: nu voiesc moartea păcătosului.

Milostive Doamne…

Milostive Doamne, minunile Tale prea-slăvite şi la noi acum vor ajunge: pe draci îi goneşte, neputinţele le surpă, rănile le tămăduieşte, bolile le vindecă şi de orice farmece şi răni ne izbăveşte.

Slavă… Cel ce ai potolit, Hristoase, vânturile mării şi frica ucenicilor în bucurie ai prefăcut-o, şi acum, potoleşte cumplitele boli ce îl chinuiesc pe robul Tău (…), ca bucurându-ne să Te lăudăm pe Tine în veci.

Şi acum… Slobozeşte-ne, Născătoare de Dumnezeu, de răutăţile care ne-au cuprins, de

felurite neputinţe, de otrăvire şi de farmece, de înşelările drăceşti, de defăimarea oamenilor răi şi de moarte năprasnică, Te rugăm.

Cântarea a 9-a

Pe muntele Sinai Te-a văzut în rug Moise pe Tine, Ceea ce Jură de ardere în pântece ai zămislitfocul Dumnezeirii; munte netăiat Te-a văzut Daniel, toiag odrăslit din rădăcina luiDavid, îţi strigă Isaia.

Milostive Doamne…

Izvorule al vieţii, Dătătorule de milă, Hristoase, nu-Ţi întoarce faţa Ta de la noi. Uşurează-i suferinţele celui chinuit de boală (…) şi ridică-l precum pe Avgar prin Tadeu ca neîncetat să Te slăvească cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt.

Milostive Doamne…

Crezând glasului Evangheliei căutăm făgăduinţa Ta, Hristoase: cereţi şi vi se va da vouă. Pentru aceasta şi acum stând Te rugăm: ridică-1 sănătos din pat pe cel surpat de chinul nesuferit (…), ca împreună cu noi să Te slăvească pe Tine.

Slavă… Chinuit de suferinţă, de nevăzutele răni lăuntrice, Ţie Hristoase, îţi strigă împreună cu noi, nu nouă, Doamne, nu pentru noi, că toţi suntem plini de păcate, ci pentru rugăciunile Maicii Tale şi ale Înainte-Mergătorului dăruieşte-i vindecare celui bolnav (…) ca toţi să Te preamărim.

şi **acum…** Maica Domnului Preacurată, Te chemăm împreună cu toţi sfinţii, cu îngerii şi cu arhanghelii, cu prorocii şi cu patriarhii, cu apostolii, cu preacuvioşii şi cu drepţii: rugaţi-vă lui Hristos, Dumnezeul nostru, să dăruiească sănătate bolnavului (…) ca împreună cu toţi să Te mărim.

Rugăciune pentru vindecare

Dumnezeule Atotputernice, Cela ce cu mila Ta pe toate le zideşti spre mântuirea neamului omenesc, cercetează-1 pe robul Tău *(…)*, pe cel ce cheamă numele lui Hris-tos, vindecă-1 de toată boala trupească şi slobozeşte-1 de păcat şi de ispitirile păcătoase, de orice necazuri, şi orice

asuprire vrăjmăşească îndepărteaz-o de la robul Tău. Ridică**-1** pe el din patul păcatului şi îl aşează în Sfânta Ta Biserică — sănătos cu trupul şi cu sufletul ca să slăvească împreună cu toţi oamenii, prin fapte bune, numele lui Hristos, că Ţie îţi înălţăm slavă împreună cu cel fără de început al Tău Fiu şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Preasfînţitului Eremei (schimnicul) către Sfântul Mare Mucenic Pantelimon

O, Mare Mucenice şi Tămăduitorule Pantelimon! Roagă-telui Dumnezeu pentru noi şi nu lăsa să rămână în noi bolile trupeşti şi sufleteşti de care suferim. Vindecă bolile pricinuite de patimile şi păcatele noastre.

Bolnavi suntem noi de lene, de slăbiciune trupească şi sufletească — tămăduieşte-ne pe noi, Sfinte Pantelimon.

Bolnavi suntem noi de dorinţe şi împăti-mire, de lucrurile trecătoare pământeşti — tămăduieşte-ne pe noi, Sfinte Pantelimon.
Bolnavi suntem, o Sfinte Pantelimon…
Bolnavi suntem noi de uitare pentru lucrarea mântuirii, pentru păcatele, neputinţele şi pentru datoriile noastre — tămăduieşte-ne pe noi, Sfinte Pantelimon.
Bolnavi suntem noi de ţinere în mintea noastră a răului, de mânie, de ură, de tulburare — tămăduieşte-ne pe noi, Sfinte Pantelimon.
O, Tămăduitorule a Sfântului Atos şi a întregii lumi! Bolnavi suntem noi de invidie, mândrie, îngâmfare, preamărire, de rând cu nemernicia şi netrebnicia noastră — tămăduieşte-ne pe noi, Sfinte Pantelimon,
Bolnavi suntem noi de multe şi felurite căderi în poftele trupului: în desfrânare, în mâncarea cea fără de saţ, în nereţinere, în desfătare — tămăduieşte-ne pe noi, Sfinte Pantelimon.

Bolnavi suntem noi de prea mult somn, de prea multă vorbire, de vorbirea deşartă şi de cea săvârşită cu judecată — tămădu-ieşte-ne pe noi, Sfinte Pantelimon.
O, Sfinte Pantelimon! Ne dor ochii noştri de privirile păcătoase…
Ne dor urechile noastre de auzul cuvintelor deşarte, a cuvintelor rele, defăimătoare.
Ne dor mâinile noastre neîntinse spre săvârşirea rugăciunii şi spre fapta cea de milostenie — tămăduieşte-ne pe noi, Sfinte Pantelimon.
Ne dor picioarele noastre nepornite grabnic spre Biserica Domnului, dar care uşor se îndreaptă pe căi rătăcite şi spre locuinţele acestei lumi.
Dar cel mai mult ne dor limba şi buzele noastre de rostirea cuvintelor zădarnice, deşarte, urâte, de nerostirea cuvintelor de rugăciune de laudă sau de rostirea acestora cu nepăsare, cu neluare aminte şi fără de pricepere — tămăduieşte-ne, o, Milostive!
Tot trupul nostru este bolnav:

— Bolnavă este mintea noastră şi lipsită de înţelegere, înţelepciune şi de cugetare.
— Bolnavă este voinţa noastră, care se întoarce de la lucrurile sfinte şi se îndreaptă spre lucruri stricăcioase, dăunătoare nouă şi neplăcute Lui Dumnezeu.
— Bolnavă este închipuirea noastră, care nu doreşte şi nu este în măsură să conştientizeze atât moartea şi suferinţa veşnică a păcătoşilor, cât şi fericirile împărăţiei Cereşti, mânia Domnului, patimile Lui Hristos pe cruce, răstignirea Lui. O, Sfinte Pantelimon, tămăduieşte-ne.
— Ne doare totul în noi.
— În neputinţă este sufletul nostru cu toate puterile şi priceperile lui.
— În neputinţă este trupul nostru cu toate mădularele lui.
Tămăduieşte-ne pe noi, Sfinte Pantelimon, Tămăduitorul cel fără de arginţi, Doctorul cel mult iubitor şi sluga Preasfm-tei Născătoare de Dumnezeu. Nu ne lăsa pe noi în urgia bolilor şi

neputinţelor, ci tă-mădiueşte-ne cu puterea Harului tău şi vom lăuda Preasfânta Treime: pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh, pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu care te trimite spre slujire bolnavilor şi vom mulţumi harului tău purtător de vindecări în veci Amin.

RUGĂCIUNI CĂTRE SFINŢI

Rugăciune către Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, Sfinţii Rafail, Selafiil, Uriil, Iegudiil, Varahil, Ieremiil şi îngerul Păzitor al vieţii noastre

Sfinţilor Arhangheli, miluiţi-ne pe noi păcătoşii care cerem ajutorul vostru. Pă-ziţi-ne pe noi, robii lui Dumnezeu (*prenumele*) de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, dar cel mai mult întăriţi-ne pe noi şi ne păziţi de chinurile morţii şi de ispitele diavolilor şi ne învredniciţi să nu ne ruşinăm când ne vom înfăţişa înaintea Creatorului nostru în ceasul dreptei Lui judecăţi.

O, Preasfinţilor Arhangheli! Nu ne înlăturaţi pe noi păcătoşii, pe cei ce ne rugăm vouă şi vă cerem ajutorul şi apărarea voastră în veacul acesta şi în cel ce va să vină. învredniciţi-ne împreună cu voi să-L slăvim pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Amin.

Rugăciune către Antonie cel Mare, Antonie din Dimsk, Antonie din Ciornozemsk, Antonie Rimleanul, Pavel cel Simplu, Sfântul Serafim din Sarov, Sfântul Serghie din Radonej, Sfântul Ioan din Kronştadt, Sfântul Simeon din Verhotursk, Sfântul Serafim din Vâriţk, Sfântul Paisie Velicicovski, Cuvioasa Maria Egipteanca, Cuvioasa Matrona din Moscova şi Sfânta Xenia din Peterburg

O mari îngăduitori ai Domnului! Cei ee aveţi îndrăzneala către Stăpânul Hristos şi către Preacurata Maica Lui, mijlociţi pentru noi nevrednicii (*prenumele*), rugători fierbinţi, apărându-ne de toate nevoile şi năpastele, ca prin rugăciunile voastre nevătămaţi să rămânem de

duşmanii cei văzuţi şi de cei nevăzuţi. Chemaţi milostivirea Domnului să ne mântuiască pe noi de păcate în toate zilele vieţii noastre. Chemaţi bunăvoinţa Lui cea milostivă să aducă cele de folos bisericii (casei) acesteia, să împace viaţa noastră, să-i miluiască pe toţi enoriaşii (locatarii) bisericii (casei) acesteia, şi să mântuiască sufletele noastre ca neîncetat să slăvim, să lăudăm, să cântăm, să mărim preacinstitul şi preaminunatul nume al Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor amin.

Rugăciune către Sfântul Sfinţit Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniţă Iustina; Sfântul Haralampii; Sfântul Vasile din Ancira; Sfântul Ierarh Leon Katanski; Sfântul Mare Mucenic Gheorghii, Purtătorul de Biruinţă; Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir; Sfinţii 40 de mucenici din Sevastia; Sfântul Tihon din Zadonsk; Sfântul Ierarh Mitrofan din Voronej; Sfântul Grigorie din

Arcogo-ntiis-k; Sfântul Vasile din Ostrovsk; Sfinţii Mitropoliţi ai Moscovei Filip şi Ermoghen; Sfântul Ioan din Tobolsk; Sfântul Inochentie din Irkutsk

O, Sfinţilor bineplăcuţi lui Dumnezeu! Ascultaţi smerita noastră rugăciune. Voi, care viaţa vremelnică pentru Hristos muceniceşte aţi sfârşit-o, şi acum cu duhul nu ne-aţi părăsit şi mereu ne îndrumaţi să mergem după dumnezeieştile porunci şi ne ajutaţi să ducem crucea noastră. Cei Ce aţi dobândit îndrăzneală, către Hristos şi Preacurata Lui Maică, acum fiţi rugători şi mijlocitori pentru noi nevrednicii *(prenumele)*. Fiţi nouă apărători puternici, ca prin mijlocirea voastră să fim păziţi şi nevătămaţi de diavoli, de vrăjitori şi de oamenii răi, ca întotdeauna să slăvim pe Sfânta Ttreime: Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfinţii Macarie Egipteanul, Macarie Alexandrinul, Marcu Fracesko, Onufrie cel Mare, Arsenie cel Mare,
Petru al Atonului

O, Preacuvioşilor Părinţi! Vă rugăm noi nevrednicii, ca prin mijlocirea voastră să cereţi de la Milostivul Dumnezeu, sănătate sufletului şi trupului, viaţă liniştită şi bine-plăcută lui Dumnezeu, răspuns bun la înfricoşata Judecată a lui Hristos. Stingeţi, prin rugăciunile voastre, săgeţile cele aprinse ale diavolului ce sunt pornite asupra robilor lui Dumnezeu (*prenumele*); să nu se atingă de noi toată răutatea păcatului şi, în bună cucernicie, să ne sfârşim viaţa noastră pământească şi să ne învrednicim împărăţiei Cereşti ca împreună cu voi Să-L slăvim pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Mucenic, împăratul Nicolae; Sfânta Muceniţă, împărăteasa Alexandra; Sfintele Muceniţe: Tatiana, Olga, Maria, Anastasia; Sfântul Mucenic Alexei;

Sfânta Elisaveta şi Varvara şi către toţi Sfinţii Noi ce au pătimit pentru credinţă şi au fost omorâţi pentru Hristos

O, sfinte multpătimitorule mucenice, împărate Nicolae, Domnul te-a ales ca pe unsul Său ca să judeci cu milă şi cu dreptate oamenii tăi şi să fii apărătorul împărăţiei pravoslavnice: această slujire împărătească şi grijă pentru suflete cu frică de Dumnezeu o săvârşeai. însă, ca aurul în foc, cu grele suferinţe Domnul te-a încercat, ca pe multpătimitorul Iov, după lipsirea tronului împărătesc ţi-a trimis şi moarte mucenicească. Toate acestea răbdându-le cu blândeţe, ca un adevărat rob al lui Hristos, te desfătezi acum de înalta slavă lângă tronul împăratului tuturor împreună cu sfinţii mucenici: sfânta împărăteasă Alexandra, sfântul ţarevici Alexei, cu sfintele tale fiice Olga, Tatiana, Maria şi Anastasia şi cu credincioasele slugi. Dar având mare îndrăzneală către Hristos-împăratul, pentru Care ai şi pătimit, roagă-te împreună cu ei ca Domnul să ierte

păcatul poporului care nu s-a împotrivit omorârii tale, a împăratului şi unsului lui Dumnezeu, ca să izbăvească Domnul suferinda ţară a Rusiei de crunţii împotrivitori care au fost sloboziţi de El pentru păcatele noastre şi să ridice tronul pravoslavnicilor împăraţi, iar nouă să ne dăruiască iertare păcatelor şi să ne povăţuiască la orice virtute, ca să câştigăm smerenia, blândeţea şi dragostea pe care le-au arătat aceşti mucenici ca, în-vrednicindu-ne de împărăţia Cerească, unde împreună cu tine şi cu toţi sfinţii, noii mucenici şi mărturisitori să preaslăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Amin.

PAVECERNIŢA MICĂ

Fiind gata de rugăciune credinciosul zice:

împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti; Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne

curăţeşte pe noi de toată spurcăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi *(de 3 ori)*.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Preasfântă Treime, Miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele tău.
Doamne miluieşte… *(de 3 ori)*, ***Slavă… Şi acum…***
Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfin-ţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.
Doamne miluieşte… (de 12 ori), Slavă… Şi acum…

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos, împăratul şi Dumnezeul nostru *(cu 3 închinăciuni).*

Psalmul 50 (p. 19 Miluieşte-mă Dumnezeule….)

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, să-mi ajuţi mie, grăbeş-Te. Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi gră-iese mie: «bine, bine!» Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!» Iar eu sunt sărac şi sărman, Dumnezeule, ajută-

mă. Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă aseamăn celor ce se pogoară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de

vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.
Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închină-mu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie, pentru slava Ta cea mare. Doamne, împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotţiito-rule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi ne milu-ieşte pe noi. Că Tu eşti unul Sfânt, Tu eşti unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, amin. în

toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie. Doamne, la Tine am scăpat învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

învredniceşte-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci, amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, ţie slavă se

cuvine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Crezul (p. 21)

Apoi canonul Născătoarei de Dumnezeu din Octoih, al glasului de rând sau canonul Sfântului din acea zi, iar după sfârşitul canonului:

Cuvinese cu adevărat…(*p. *30) Sfinte Dumnezeule…

Preasfântă Treime… Tatăl nostru…

Apoi troparul zilei, al hramului sfântului. Iar de este hramul lui Iisus Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, se zic întâi al hramului şi al zilei. Apoi aceste tropare, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Cu sângiuirile mucenicilor Tăi, celor din toată lumea, ca şi cu o porfiră şi cu vison, Biserica Ta

împodobită fiind, printr-înşii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule: poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştii Tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.
Slavă… Cu sfinţii fa odihnă, Hristoase, sufletelor adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.
Şi acum… Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un îndurat.
Vineri seara se citeşte troparul tuturor sfinţilor, glasul al 2-lea:
Apostolilor, mucenicilor, proorocilor, ierarhilor, cuvioşilor şi drepţilor, care bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugaţi-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu sfinţii fa odihnă, Hristoase…*(vezi mai sus).*
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Ca o pârgă a firii, Ţie Săditorului făpturii, lumea îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă Biserică
Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzeşte, mult milostive.
Sîmbătă seara, condacul glasului de rând; la praznicile împărăteşti sau la sfinţii mari, se zic condacele lor.
Doamne miluieşte *(de 40 de ori)*
Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pe pământ, eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-răbdătorule, mult milostive şi mult milosârde; Care pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti; Care pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie; însuţi, Doamne, primeşte şi rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale;

sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte şi ne izbăveşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ocoleşte-ne pe noi cu sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte *(de 3 ori),* ***Slavă… Şi acum…***

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă; Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii, prin preaslăvită naşterea ta, L-ai unit şi firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cereşti ai împreunat-o; ceea ce eşti singură

nădejdea celor fără de nădejde şi celor biruiţi ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine, şi tuturor creştinilor scăpare. Nu te scârbi de mine, cel păcătos şi întinat, care cu urâte gânduri şi cu cuvinte şi cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut; şi prin lenea dulceţilor vieţii cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce eşti Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni, milosti-veşte-te spre mine, păcătosul şi întinatul, şi primeşte rugăciunea mea, ce se aduce ţie din buze necurate; iar pe Fiul tău şi Stăpânul nostru şi Domnul, cu îndrăznirea ta, ca o Maică, cuprinzând, roagă-L să-mi deschidă şi mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătăţii Sale. Şi trecând greşelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăinţă şi lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Şi fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă şi iubitoare de bine. întru această viaţă de acum, caldă folositoare şi ajutătoare; năvălirile protivnicilor oprindu-le şi la pocăinţă

îndreptându-mă. Şi în vremea ieşirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-1 şi întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Şi în ziua înfricoşătoarei judecăţi, de munca cea veşnică iz-băvindu-mă şi slavei celei negrăite a Fiului tău şi Dumnezeului nostru moştean pe mine arătându-mă. Pe care să o şi dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea şi sprijinul tău. Cu harul şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului tău, a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Duhul Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului; şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului şi de toată întunecata şi cea de noapte patimă a

dulceţii. Conteneşte întărâtările patimilor, stinge săgeţile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleşug. Zburdările trupului nostru le potoleşte şi tot gândul nostru cel pământesc şi trupesc adoarme-**1**. Şi ne dăruieşte nouă, Dumnezeule, minte deşteaptă, cuget curat, inimă trează, somn uşor şi de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne pe noi la vremea rugăciunii, întăriţi întru poruncile Tale şi pomenirea judecăţilor Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruieşte, ca să cântăm şi să binecuvântăm şi să slăvim, preacinstitul şi preaîncu-viinţatul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită, pururea Fecioară binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău şi Dumnezeul nostru şi cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, Slavă Ţie.
Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.
Slavă… Şi acum…, Doamne miluieşte (de 3 ori)
Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre cele de voie şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cele cu neştiinţă, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun şi de oameni iubitor.
Pe cei ce ne urăsc pe noi şi ne fac strâm-bătate, iartă-i Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraţilor şi rudeniilor noastre, dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pe cei ce sunt întru neputinţă, cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le. Pe cei de pe mare, ocârmuieşte-i. Cu cei călători, împreună călătoreşte. Pe cei din văzduh ocroteşte-i. Celor ce ne slujesc şi ne

miluiesc pe noi, iertare păcatelor dă-ruieşte-le. Pe cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii, miluieşte-i după mare mila Ta. Pomeneşte, Doamne, pe cei mai dinainte adormiţi, părinţii şi fraţii noştri, şi-i odihneşte unde luminează lumina feţei Tale. Pomeneşte, Doamne, pe fraţii noştri cei robiţi şi-i izbăveşte de toată primejdia.

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce aduc daruri şi fac bine în sfintele Tale biserici şi le dă lor cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pomeşte-ne, Doamne, şi pe noi, smeriţii, păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi şi luminează mintea noastră cu lumina cunoştinţei Tale. Pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că, bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Am

în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor, milueş-te-ne pe noi. Amin.
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciune către Duhul Sfânt

împărate Ceresc Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătă-torule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată spurcăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi *(de 3 ori).*
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfânta Treime

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori).* ***Slavă… Şi acum…***

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfin-ţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca Unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine nădăjduim, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv, şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi Numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.
Doamne miluieşte** (de 12 **ori**), **Slavă… Şi acum…

Rugăciunea 1 a Sfântului Macarie cel Mare, către Dumnezeu Tatăl

Dumnezeule veşnice şi împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi cu lucrul, cu cuvântul şi cu gândul; şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet, de toată întinăciunea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace, ca sculân-du-mă din ticălosul meu aşternut, bine să plac Preasfântului Tău Nume în toate zilele vieţii mele, şi să calc pe vrăjmaşii cei ce mă luptă, pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Şi

mă izbăveşte, Doamne, de gândurile cele deşarte, care mă spurcă şi de poftele cele rele. Că a Ta este împărăţia, puterea şi Slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 2-a a Sf. Antioh către Domnul nostru Iisus Hristos

Atotţiitorule, Cuvinte al Tatălui, însuţi fiind desăvârşit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te depărta niciodată de la mine robul Tău, ci odihneşte întru mine pururea, Iisuse, Cel ce eşti Păstor Bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei şarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânţa putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Cel Căruia ne închinăm, împărate Sfinte, Iisuse Hristoase, dormind eu, mă păzeşte cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu care ai sfinţit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, şi mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în aşternutul meu. Luminează mintea mea cu

lumina înţelegerii Sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăţia cuvintelor Tale, trupul meu cu Patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzeşte şi mă ridică la vreme cuvioasă, spre a Ta slăvire, că preamărit eşti cu Cel fără de început al tău Părinte şi cu Preasfântul Duh, în veci. Amin.

Rugăciunea a 3-a către Sfântul Duh

Doamne, împărate ceresc, Mângâie-torule, Duhule adevărate, milostiveşte-te spre mine, păcătosul robul Tău şi mă mi-luieşte şi-mi iartă mie, nevrednicului, toate câte am greşit Ţie astăzi ca un om, şi nu numai ca un om, ci şi mai rău decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie şi cele fără de voie, cele ştiute şi cele neştiute, care sunt din tinereţe, din obiceiul cel rău, din voia cea slobodă şi din lene: ori de m-am jurat cu Numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am scârbit, sau de ceva m-am

mâniat, sau am minţit, sau fără vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine şi nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau stând la rugăciune mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebuneşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumuseţe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatele fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte; că acestea toate şi mai mari decât acestea am făcut. Miluieşte-mă, Stăpâne, şi Făcătorul meu, pe mine, leneşul şi nevrednicul robul Tău, şi mă uşurează şi mă slobozeşte, şi mă iartă, ca un bun şi de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu, păcătosul şi necuratul şi ticălosul şi să mă închin şi să cânt şi să preaslăvesc Preacinstit Numele Tău, împreună

cu al Tatălui şi al Unuia Născut Fiului Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 4-a

Doamne, Dumnezeul nostru, orice am greşit în această zi cu cuvântul, cu lucrul şi cu gândul, ca un Bun şi Iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără scârbă dă-ruieşte-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere şi să mă păzească de tot răul; că Tu eşti păzitorul sufletelor şi trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 5-a

Doamne Dumnezeul nostru, întru care am crezut şi al Cărui Nume mai vârtos decât tot numele îl chemăm. Dă-ne nouă iertare sufletului şi trupului, celor ce mergem spre somn, păzeşte-ne de toată năluca şi fară de întunecata dulceaţă, potoleşte pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupeşti şi ne dă în curăţie a vieţui cu lucrurile şi cu cuvintele, ca dobândind viaţă cu

fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine eşti cuvântat în veci. Amin.

Rugăciunea a 6-a a Sfântului Ioan Gură-de-Aur

Pentru ceasurile zilei Doamne, primeşte-mă întru pocăinţă. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi şi aducere aminte de moarte şi umilinţă. Doamne, dă-mi cuget să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie; curăţie şi ascultare. Doamne, dă-mi răbdare, voie nebiruită şi blândeţe. Doamne, sădeşte în mine rădăcina bunătăţilor şi frica Ta în inima mea. Doamne, învred-niceşte-mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gândul meu şi să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli şi de patimile trupeşti şi de toate celelalte lucruri necuviincioase. Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Pentru ceasurile nopţii Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăveşte-mă de muncile cele de veci. Doamne, de am greşit fie cu mintea, fie cu gândul sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă.

Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa, uitarea, neîndrăznirea şi de nesimţirea cea împietrită. Doamne, izbăveşte-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea.

Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu, ca un Dumnezeu îndurător, mă miluieşte, văzând neputinţa sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta întru ajutorul meu, ca să proslăvesc preasfânt numele Tău. Doamne Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău în Cartea Vieţii şi-mi dăruieşte sfârşit bun.

Doamne, Dumnezeul meu, deşi n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi după harul Tău să pun început bun. Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului şi al

pământului, pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ruşinatul şi necuratul robul Tău întru împărăţia Ta. Amin.

Rugăciunea a 7-a către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată şi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Mărie, Maica cea bună a Bunului împărat, varsă mila Fiului tău şi Dumnezeului nostru spre pătimaşul meu suflet şi cu rugăciunile Tale mă îndreptea-ză spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieţii mele fără prihană să o trec şi prin tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti una Curată şi binecuvântată.

Rugăciunea a 8-a către Sfântul înger

îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui protivnic mă izbăveşte; ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu şi te roagă pentru mine,

păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem Ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm Ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Fecioară care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Mărie, maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub aco-peremântul tău.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, cel ce am nevoie

de ajutorul tău şi de a ta folosinţă, că spre tine nădăjduieşte sufletul meu şi mă miluieşte.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperemântul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie!

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim, *(metanie)*

Slavă… Şi acum… Doamne miluieşte… (de** 3 **ori)

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale, ale preacuvioşilor părinţilor noştri şi ale tuturor sfinţilor, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doară nu-mi va fi acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată, groapa îmi zace înainte şi iată moartea îmi stă de faţă. De judecata Ta, Doamne, mă tem şi de munca cea fără de sfârşit, iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul Dumnezeul meu, pururea Te mânii şi pe Preacurata Maica Ta şi pe toate puterile cereşti, şi pe Sfântul înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda şi munca. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuieşte-mă după mulţimea bunătăţii Tale, că de vei mântui pe cel drept, nu e lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu e nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta; ci spre mine păcătosul să faci minuni cu mila Ta, întru aceasta să arăţi iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea şi milostivirea Ta cea nespusă, ci, precum voieşti, tocmeşte pentru mine lucrul.

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse, izbăveşte-mă de ele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un Iubitor de oameni.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Preaslăvită Maica lui Dumnezeu, care eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri, neîncetat te cântăm cu inima şi cu gura, mărturi-sindu-te că tu eşti de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat şi te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.
Apoi să-ţi săruţi crucea ta şi să faci semnul Sfintei Cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, aşijderea şi spre toate colţurile, spunând rugăciunea:
Rugăciunea Cinstitei Cruci

Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui, şi să fugă de la Faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de la faţa focului, aşa să piară diavolii de la faţa celor ce iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul Crucii şi zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită şi de viaţă purtătoare Crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos ce S-a pogorât la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe tine, cinstită Crucea Sa, spre izgonirea a tot pizmaşul. O! Preacinstită şi de viaţă făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi, cu Sfânta Doamnă, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, şi cu toţi Sfinţii în veci. Amin.

îngrădeşte-mă, acopere-mă şi mă păzeşte, Doamne, cu puterea cinstitei şi de viaţă purtătoarei Crucii Tale, depărtând de la mine tot răul. Amin.

Rugăciune

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul; toate le iartă nouă, ca un Bun şi Iubitor de oameni.
Pe cei ce ne urăsc şi ne fac nouă strâm-bătate, iartă-i, Doamne! Celor ce ne fac bine, fă-le bine! Fraţilor şi rudeniilor noastre, dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pe cei ce sunt întru neputinţă, cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le! Pe cei de pe mare ocârmu-ieşte-i! Cu cei călători, împreună călătoreşte; poporului la oaste ajută-i. Celor ce ne slujesc şi ne miluiesc pe noi, iertare păcatelor dăruieşte-le! Pe cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii, miluieşte-i după mare mila Ta! Pomeneşte, Doamne, pe cei mai înainte adormiţi, părinţi şi fraţi ai noştri şi le dă lor odihnă, unde cercetează lumina Feţei Tale. Pomeneşte, Doamne, pe fraţii noştri cei robiţi şi-i izbăveşte

de toată înconjurarea! Pomeneşte, Doamne, pe cei ce aduc roduri şi fac bine întru Sfintele Tale Biserici şi le dă lor cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică! Pomeneşte-ne, Doamne, şi pe noi, smeriţii, păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi! Luminează mintea noastră cu lumina cunoştinţei Tale şi ne îndreptează în calea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria şi ale tuturor Sfinţilor Tăi, că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Şi ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului şi de toată întunecata şi cea de noapte patimă a dulceţii. Conteneşte întă-râtările patimilor, stinge săgeţile vicleanului cele aprinse şi cele pornite asupra noastră cu vicleşug. Zburdările trupului nostru le potoleşte şi tot gândul nostru cel pământesc şi trupesc adoarme-**1**. Şi ne dăruieşte nouă, Dumnezeule, minte deşteaptă,

cuget curat, inimă trează, somn uşor şi de toată nălucirea satanei nestrămutat; şi ne scoală în vremea rugăciunii întăriţi întru poruncile Tale şi pomenirea judecăţilor Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava ta în toată noaptea ne dăruieşte, ca să cântăm şi bine să cuvântăm şi să slăvim Preacinstitul şi Preaîncu-viinţatul Numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul Tău şi Dumnezeul nostru, şi cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Mărturisirea păcatelor în toate zilele

Mărturisesc Ţie, Domnului Dumnezeului meu, Celui în Treime Sfânt, slăvit şi închinat, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, toate păcatele mele cele ce am făcut în toate zilele mele şi în tot ceasul, şi în vremea de acum şi în toate zilele trecute şi în nopţi, cu fapta cu cuvântul şi cu gândirea, cu îmbuibarea şi cu beţia, cu mâncarea

pe ascuns, cu vorba deşartă, cu trândăvirea, cu lenea, cu grăirea împotrivă, cu neascultarea, cu clevetirea, cu pizma, cu osândirea, cu nebăgarea de seamă, cu iubirea de sine, cu răpirea, cu minciuna, cu dobânzi spurcate, cu multă agoniseală, cu râvnirea, cu zavistia, cu mânia, cu ţinerea de minte a răului, cu urâciunea, cu luarea de mită şi cu toate simţirile mele: cu vederea, cu auzul, cu mirosul, cu gustul, cu pi-păirea şi cu alte păcate ale mele sufleteşti şi trupeşti, cu care pe Tine, Dumnezeul meu şi Făcătorul meu te-am mâniat şi pe aproapele meu l-am nedreptăţit, pentru care căindu-mă vinovat pe mine mă pun înaintea Ta şi voiesc să mă pocăiesc, numai Doamne, Dumnezeul meu ajută-mi, cu lacrimi şi cu smerenie mă rog, iartă-mi cu milostivirea Ta toate păcatele mele şi mă dezleagă de toate acestea, care le-am făcut înaintea Ta, ca un bun şi de oameni iubitor. Amin.

Când vrei să te culci, zi

în mâinile Tale, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, îţi încredinţez sufletul meu, păzeşte-mă, binecuvântează-mă, miluieşte-mă după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şi viaţă veşnică îmi dăruieşte. Amin.

Apoi,Jăcându-ţi semnul Crucii şi cu rugăciunea în gând adormind, gândeşte-te cum vei sta la Ziua Judecăţii înaintea lui Dumnezeu.

CANON DE POCĂINŢĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Cântarea 1, gl. al 6-lea

Irmos: *Ajutor şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi preaslăvi, Dumnezeul părinţilor noştri şi-L voi înălţa pe Dânsul, căci cu slavă S-a preaslăvit.*

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum mă apropii eu, păcătosul şi împovă-ratul, către Tine, Stăpânul şi Dumnezeul meu şi nu îndrăznesc să mă uit la cer; numai mă rog şi grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte ca să plâng faptele mele cu amar.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă. O, amar mie, păcătosul, că sunt ticălos, mai mult decât toţi oamenii; pocăinţă nu este în mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă… Omule nebun şi ticălos, pentru ce-ţi pierzi vremea în lene? Gândeşte-te la viaţa ta şi te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Şi acum… Maica lui Dumnezeu preacurată, caută spre mine păcătosul şi mă izbăveşte de lanţul vrăjmaşului, îndrep-tându-mă pe calea pocăinţei, ca să plâng pentru faptele mele cu amar.

Cântarea a 3-a

Irmos: *întăreşte, Doamne, pe piatra mărturisirii Tale, inima mea care se clatină, că Tu eşti singur sfânt şi Domn.*
Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.
Când se vor pune scaunele la judecata cea înfricoşătoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci păcătoşilor, căci se vor trimite la muncă. Deci, aceea ştiind, suflete al meu, pocăieş-te-te, de faptele tale cele rele.
Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule 9 miluieşte-mă.
Drepţii se vor bucura, iar păcătoşii vor plânge; şi atunci nimeni nu ne va putea ajuta nouă, că faptele noastre ne vor osândi pe noi. Drept aceea nu întârzia, ci, mai înainte de sfârşit, pocăieşte-te de faptele tale cele rele.
Slavă… O, vai de mine cel mult păcătos, care m-am spurcat cu faptele şi cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtoşarea inimii mele; ci acum caută la pământ, suflete al meu, şi te pocăieşte de faptele tale cele rele.

Şi **acum…** Iată, Doamnă, Fiul tău ne învaţă spre bine; iar eu păcătosul pururea fug de cele bune; ci Tu, ca o milostivă, miluieşte-mă ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a cutremurat că vrei să te naşti din Fecioară şi să Te arăţi oamenilor, şi a zis: Am auzit glasul Tău şi m-am temut, slavă puterii Tale, Doamne!*

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Desfătată şi plăcută este aici calea dezmierdărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărţi sufletul de trup. Deci, pocăieşte-te de aceasta, suflete al
meu, pentru împărăţia lui Dumnezeu.

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.***

Pentru ce faci strâmbătate săracului? De ce opreşti plata slugilor? Pe fratele tău nu-**1** iubeşti; desff ânarea şi amărăciunea iubeşti. Deci, lasă

acestea, suflete al meu, şi te pocăieşte pentru împărăţia lui Dumnezeu.

Slavă… O, nebune om! Până când te vei afunda şi ca o albină vei aduna bogăţia ta, care degrabă va pieri ca praful şi ca cenuşa? Ci caută mai vârtos împărăţia lui Dumnezeu.

şi **acum…** Doamnă de Dumnezeu Născătoare, miluieşte-mă pe mine păcătosul şi mă întăreşte spre fapte bune şi mă păzeşte ca să nu mă răpească pe mine nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povăţuieşte, Fecioară, la împărăţia lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Pe mine cel ce mă rog dis-de-dimineaţă, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă şi mă îndreptează întru poruncile Tale şi mă învaţă, Mântuitorule, să fac voia Ta.*

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.*** Adu-ţi aminte, ticăloşiile om, că de păcate eşti robit, cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu

neputinţa, ca o fiară cumplită. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.***

Mi se cutremură mădularele şi cu totul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile şi cu totul dându-mă pe mine Gheenei. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Slavă… Pe desfrânatul şi pe tâlharul, care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu lenea păcatului m-am îngreuiat şi de cel rău sunt robit. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Şi **acum…** Ajutătoare minunată şi grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Din iadul cel mai dedesubt am strigat din toată inima către induratul Dumnezeu, şi m-a auzit şi a scos din stricăciune viaţa mea.*

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.***

Pe pământ viaţă desfrânată am vieţuit şi sufletul la întuneric l-am dat; dar acum, milostive Stăpâne, izbăveşte-mă de toată robia vrăjmaşului şi mă înţelepţeşte ca să fac voia Ta.
Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă*.**
Cine face unele ca acestea, precum fac eu? Precum zace porcul în tină aşa şi eu slujesc păcatului; ci Tu, Doamne, Dumnezeule, scoate-mă din trândăvirea aceasta şi-mi dă mie inimă ca să fac voia Ta.
Slavă… Scoală-te, omule ticălos, aleargă către Dumnezeu mărturisind păcatele tale şi cazi lăcrimând şi suspinând; iar Acela, ca un îndurat, va da ţie ajutor ca să faci voia Lui.
şi **acum…** Născătoare de Dumnezeu, Fecioară preacurată, păzeşte-ne pe noi de răutăţile celui văzut şi nevăzut vrăjmaş şi primeşte rugăciunile noastre şi le du pe acestea Fiului tău şi-mi dă minte ca să fac voia Ta.
Condac

Suflete al meu, pentru ce te îmbogăţeşti în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? în ce-ţi pui nădejdea? Părăseşte-te de acestea şi te întoarce către Dumnezeu strigând: îndurate, Doamne, miluieşte-mă pe mine păcătosul.

Icos

Gândeşte-te, suflete al meu, la ceasul cel amar al morţii şi la judecata cea înfricoşătoare a Făcătorului Dumnezeu; că îngerii cei întunecaţi te vor lua pe tine, suflete, şi te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte te pocăieşte, strigând: miluieşte-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea a 7-a

Irmos: *Am greşit, am făcut fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit şi nici nu am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor noştri.*

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Nu te nădăjdui, suflete al meu, în bogăţia cea trecătoare sau în adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu ştii cui le vei lăsa, ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine păcătosul.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănătatea trupească cea trecătoare, nici în frumuseţea cea degrab-trecătoare, că vezi cum şi cei puternici şi cei tineri mor; ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine nevrednicul.

Slavă… Adu-ţi aminte, suflete al meu, de viaţa cea de veci, de împărăţia cerului cea gătită Sfinţilor, de întunericul cel osebit şi de mânia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi şi strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine nevrednicul.

şi **acum…** Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu şi te roagă Ei, că este grabnică ajutătoare celor ce se pocăiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mă miluiască pe mine nevrednicul.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe Cel pe Care oştile cereşti îl slăvesc şi de Care se cutremură heruvimii şi serafimii, pe Acela toată suflarea şi făptura lăudaţi-L, binecuvântaţi-Lşiîlpreaînălţaţi întru toţi vecii.*

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cum nu voi plânge când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de mărire şi fără de chip. Dar ce aştept? Şi în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, pe care Te rog, ca mai înainte de sfârşit, să mă îndreptezi.

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.***

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta şi voi fi judecat, Unule lesne iertătorule!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii şi morţii şi toţi vor sta în a lor rânduială: bătrânii şi tinerii, conducătorii şi supuşii lor, domnii şi judecătorii,

bogaţii şi săracii, femeile şi bărbaţii. Oare, cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea strig Ţie: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.
şi **acum…** Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, primeşte rugăciunea mea cea nevrednică, păzeşte-mă de moartea cea urâtă şi-mi dăruieşte mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Neînţeles lucru este rodul zămislirii mai presus de fire şi fără stricăciune naşterea Maicii Celei fără de bărbat, căci naşterea Lui Dumnezeu înnoieşte firele. Pentru aceasta toate neamurile pe Tine, ca pe o Maică, Mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credinţă Te mărim.*
Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.***
Acum scap la voi, îngeri, Arhangheli şi toate Puterile, care staţi înaintea scaunului lui Dumnezeu. Rugaţi-vă către Făcătorul vostru, să fie izbăvit sufletul meu de munca de veci.
Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.***

Acum plâng către voi, sfinţilor, patriarhilor, împăraţilor şi prorocilor, apostolilor şi arhiereilor şi toţi aleşii lui Hristos, aju-taţi-mi mie la judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmaşului.
Slavă… Acum ridic mâinile mele către voi, sfinţilor mucenici, pustnicilor, preacu-vioşilor şi toţi Sfinţii, care vă rugaţi către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morţii.
şi **acum…** Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul în Tine nădăjdu-iese şi roagă pe fiul Tău, ca să mă pună pe mine nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va şedea să judece viii şi morţii.

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos

Doamne Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care singur din fire eşti fără de păcat, şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această dureroasă a mea rugăciune că sărac şi lipsit sunt

eu de fapte bune, şi inima mea s-a tulburat în mine. Tu, Doamne împărate al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea am cheltuit-o în păcate şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilo:, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Mintea cu totul mi-am întinat, trupul cu totul l-am spurcat, sufletul cu totul l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Cine dar nu mă va plânge pe mine păcătosul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am făcut răutate înaintea Ta, întrecând pe toţi păcătoşii cei din veac, păcătuind fără de asemănare şi fără de iertare. însă de vreme ce eşti milostiv şi multmilosârd,

Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc înaintea Ta şi din adâncul sufletului strig Ţie: milosti-veşte-Te, Doamne, iartă-mă, îndură-Te, ajută neputinţei mele, i-a aminte la glasul rugăciunii mele şi lacrimile mele nu le trece cu vederea. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, pentru că Tu eşti

Cel Care nu doreşti moartea păcătosului. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele şi-mi dă umilinţă spre îndreptarea mea, ca primind iertare mulţimii greşelilor mele să proslăvesc milostivirea Ta şi să laud totdeauna Preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Facerea lui Teostirict monahul; după alţii, a lui Teofan

Acest Paraclis se cântă la întristarea sufletului şi la vreme de nevoie

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te

spre noi; grăbeşte că pierim sub mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe Tine singură nădejde te-am căpătat (de *2 ori).*

Slavă… Şi acum…

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile Tale, noi nevrednicii. Că de nu ai fi stătut Tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la Tine, Stăpână, că Tu izbăveşti pe robii Tăi pururea din toate nevoile.

Apoi psalmul 50: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule după mare mila Ta…****(p. 19)*

Cântarea 1, gl. al 8-lea

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliţeanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.*

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

De multe ispite fiind cuprins, către Tine alerg căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului şi Fecioară, de rele şi de nevoi mân-tuieşte-mă.
Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…***
Asupririle chinurilor mă tulbură şi de multe scârbe se umple sufletul meu; aşează-le, Fecioară, cu liniştea Fiului şi Dumnezeului Tău, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.
Slavă… Pe Tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeul nostru, Te rog, Fecioară, izbăveşte-mă din nevoi, că la Tine scăpând acum îmi tind sufletul şi gândul meu.
şi **acum…** Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei Dumnezeieşti şi purtării Tale de grijă învredniceşte-mă Tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce eşti bună şi Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti*

marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.
Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…
Folositoare şi acoperământ vieţii mele te pun pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; Tu mă îndreptează la adăpostirea Ta, ceea ce eşti pricina bunătăţilor şi credincioşilor întărire, una întru tot lăudată.
Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…
Te rog, Fecioară, risipeşte-mi tulburarea sufletului şi viforul scârbelor mele, că Tu, Maică Dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniştii ai născut, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.
Slavă… Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăţilor, bogăţia facerii de bine izvorăşte-o tuturor, că toate le poţi ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una Preacurată.
Şi acum… Fiind cuprins de neputinţe cumplite şi de chinurile bolilor, Tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul Tău, Fecioară, că pe Tine te ştiu comoară

de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.
Izbăveşte de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositor.
Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.
Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrabă şi ne izbăveşte pe noi de nevoi, ceea ce eşti singură, grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmos: *Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi amprea-slăvit Dumnezeirea Ta.*

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…***

Tulburarea patimilor mele şi viforul greşelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, Dumnezeiască Maică.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…***
Chemând eu adâncul milostivirii Tale, dă-mi-**1** mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe Tine.
Slavă… îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile Tale, Ţie cântare de mulţumire cântăm, ştiindu-te pe Tine, Maica lui Dumnezeu.
Şi acum… Nădejde şi întărire, şi zid de scăpare nemişcat câştigându-te pe Tine, ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-nepe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.*
Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…***
Umple, Preacurată, de veselie viaţa mea, dăruindu-mi bucuria Ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.
Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…***
Izbăveşte-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai născut izbăvirea

cea veşnică şi pacea, care co-vârşeşete toată mintea.
Slavă… Risipeşte negura greşelilor mele, Dumnezeiască Maică, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască şi veşnică.
Şi acum… Tămăduieşte, Curată, neputinţa sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării Tale, şi sănătate, cu rugăciunile Tale, dăruieşte-mi.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: «Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».*
Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…***
Cum ai mântuit de moarte şi de putre-june firea mea care era ţinută de moarte şi de putrejune, pe Sine însuşi dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, să mă izbăvească de răutăţile vrăjmaşului.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…
Pe tine te ştiu folositoare şi păzitoare prea-tare vieţii mele, Fecioară, care risipeşti tulburarea năpastelor şi izgoneşti asupririle diavolilor; de aceea mă rog totdeauna: izbă-veşte-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă… Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare şi sufletelor mântuire desăvârşită şi desfătare în scârbe; de lumina Ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână; şi acum ne izbăveşte din nevoi şi din chinuri.

şi **acum…** Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog Ţie, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii şi Tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Ceea ce eşti păzitoarea creştinilor nebiruită, şi rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor; ci sârguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credinţă ne rugăm Ţie: Grăbeşte

spre rugăciune şi te nevoieşte spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe Tine, Născătoare de Dumnezeu.

Glasul al 6-lea

Ajutorului omenesc nu ne încredinţa pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunea robilor tăi, că scârbele ne cuprind şi nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoşii, pururea fiind biruiţi; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea şi folositoa-rea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la Tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos. Prefacerea celor scârbiţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, izbăveşte pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, singura folositoare a credincioşilor.

Cântarea a 7-a

Imnos: *Tinerii cei ce au mers din Iudeea în BabilonoareCând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: «Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat».*

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…

Când ai vrut să rânduieşti mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…

Maică preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut să izbăvească de păcate şi de întinăciunea sufletească, pe cei ce cântă cu credinţă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă… Comoară de mântuire şi izvor de curăţie, turn de tărie şi uşă de pocăinţă, pe ceea ce Te-a născut pe Tine, ai arătat-o celor ce cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

şi **acum…** De neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învredniceşte-i să fie tămăduiţi, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe împăratul ceresc, pe care îl laudă oştile îngereşti, «lăudaţi-L şi-L prea-înălţaţi întru toţi vecii».*

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuinţă de ajutor de la Tine, Fecioară, pe cei care cântă şi te preaînalţă întru toţi vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…

Tămăduieşte neputinţa sufletului meu şi durerile trupului meu, Fecioară, ca să te slăvesc, Curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăţie de tămăduiri verşi, Fecioară, celor ce te laudă cu credinţă şi preaînalţă naşterea Ta cea negrăită.
şi **acum…** Tu izgoneşti asuprirea şi năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te lăudăm în toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe Tine, Fecioară curată, noi, cei izbăviţi prin Tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.*

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…***

Să nu întorci faţa Ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a şters toată lacrima de pe faţa tuturor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu…***

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei şi ai pierdut grija păcatului.

Slavă… Cu strălucirea luminii Tale luminează, Fecioară, negura neputinţei şi o izgoneşte de la

cei ce cu credinţă te mărturisesc pe Tine, Născătoare de Dumnezeu.

şi acum… Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduieşte-mă, Fecioară, şi mă întoarce din nesănătate în sănătate.

0, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i, cu dreapta Ta cea stăpânitoare şi atotputernică; celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă Ţie, că toate le poţi câte levoieşti.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să Te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Te mărim.

Apoi stihurile acestea:

Pentru toţi care scapă cu credinţă sub acoperemântul Tău cel puternic te rogi, ceea ce eşti bună; că noi păcătoşii nu avem altă izbăvire către Dumnezeu în nevoi şi în necazuri, pururea fiind încărcaţi cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea Ta să ne izbăveşti pe noi, robii Tăi, din toate nevoile.
Tuturor scârbiţilor bucurie, şi asupriţilor folositoare şi flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor înväluiţi adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioşi acoperământ şi sprijinire, toiag bătrâneţilor Tu eşti; Preacurată, Maica Dumnezeului celui de sus; pentru aceea Ţie ne rugăm: grăbeşte şi miluieşte pe robii Tăi.
Bucură-te, Fecioară preacurată; bucurate, cinstitul sceptru al împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria

tuturor; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, Stăpână.

Slavă… Şi acum…

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit: bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Preacurată, care eşti slava creştinilor; bucură-te, Mărie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă de aur, bucură-te, bucuria tuturor.

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăveşte trupul şi slăbeşte sufletul meu; la Tine scap, ceea ce eşti plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, Tu îmi ajută.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor robilor Tăi ca să fii folositoare către cel ce S-a născut din Tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.
Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie Ţie, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu înainte-mergăto-rul şi cu toţi Sfinţii, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.
Toate oştile îngereşti, înainte-mergă-torul Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.
Mută să fie gura păgânilor celor ce nu se închină cinstitei icoanei Tale, celei zugrăvită de sfântul Apostol şi evanghelist Luca, ceea ce se cheamă Povăţuitoare.
Milostivă fii mie, smeritului, că afară de Tine altă scăpare nu ştiu, eu cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

împărăteasa mea preabună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria scârbiţilor şi acoperitoarea necăjiţilor, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul; ajută-mi ca unui neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin. Necazul meu îl ştii: dezleagă**-1** precum vrei, că n-am alt ajutor afară de Tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună; ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune Către Maica Domnului

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti singură Preacurată şi cu sufletul şi cu trupul, ceea ce singură eşti mai presus de toată curăţia şi întreaga înţelepciune şi feciorie; Ceea ce singură toată te-ai făcut locaş a tot darului Preasfântului Duh şi pe înseşi puterile cele fără de materie, fără de asemănare le covârşeşti cu curăţenia şi cu sfinţenia sufletului şi a trupului. Caută spre mine pângăritul, necuratul şi întinatul

şi cu sufletul şi cu trupul, cu întinăciunea împătimirii vieţii mele celei dezmierdate. Curăţeşte-mi mintea mea cea pătimaşă, spală-mi şi îndrep-tează-mi gândurile mele cele rătăcite şi orbite. îndreptează-mi şi povăţuieşte-mi simţirile mele. Slobozeşte-mă de obiceiul cel prea rău şi urât, care de-a pururea, ziua şi noaptea, mă tiranizează pe mine, al necuratelor mai înainte prinderi în minte, şi al patimilor. Opreşte-mă de la tot păcatul cel cu lucrare, şi îmi dăruieşte trezire şi socoteală desluşitoare, întunecatei şi ticăloasei mele minţi, spre îndreptarea greşelilor şi a căderilor mele. Ca de întunericul păcatului izbăvindu-mă, să mă învrednicesc a te slăvi, şi a te lăuda cu îndrăzneală, pe Tine cea singură adevărată, Maică a adevăratei Lumini, a lui Hristos Dumnezeul nostru. Că Tu singură, împreună cu Dânsul şi printr-însul, eşti binecuvântată, şi preaproslăvită de toată zidirea, cea văzută şi cea nevăzută, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Cântarea 1, gl. al 8-lea

Irmos: *Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând izraeliteanul a strigat: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.*

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul meu, miluieşte-mă pe mine păcătosul.

Stih: ***Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul.***

Mântuitorule, învredniceşte pe robul Tău a cânta cântare şi a lăuda, după vrednicie, pe îngerul cel fără de trup, pe învăţătorul şi păzitorul meu.

Stih: ***Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…***

Eu unul acum zac întru neînţelepţie şi în lene, iar Tu, învăţătorul şi păzitorul meu, nu mă lăsa pe mine ca să pier.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu rugăciunea Ta îndreptează mintea mea să fac poruncile lui Dumnezeu, ca să primesc de la Dumnezeu lăsarea păcatelor, şi mă rog Ţie, învaţă-mă să urăsc cele rele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Roagă-Te, Fecioară, pentru mine, robul Tău, către dătătorul bunătăţilor, cu îngerul, păzitorul meu, şi mă învaţă pe mine să fac poruncile Fiului Tău şi Făcătorului meu.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Doamne, Cel ce ai Jacut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor, Unule Iubito-rule de oameni.*

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…

Tot gândul şi tot sufletul meu spre Tine îl pun, păzitorul meu: deci Tu de toată răutatea vrăjmaşului mă izbăveşte.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…

Vrăjmaşul mă calcă pe mine şi mă învaţă întotdeauna să fac voile lui, iar Tu, învăţătorul meu, nu mă lăsa pe mine ca să pier.
Slavă… Dăruieşte-mi să cânt cântare cu mulţămită şi cu osârdie Făcătorului şi Dumnezeului meu, şi ţie Preabunule înger, păzitorului meu. Izbăvitorul meu, scoate-mă de la vrăjmaşii cei ce mă urăsc pe mine.
şi **acum…** Vindecă, Preacurată, rănile cele cu multă durere din sufletul meu şi alungă pe vrăjmaşii cei ce mă urăsc pe mine.
Sedelna
Din dragoste sufletească strig către Tine, păzitorul sufletului meu şi întru tot Sfinte îngere al meu: acopere-mă şi mă apără totdeauna de cursele vrăjmaşului, şi mă îndreptează la viaţa cea cerească, înţelepţindu-mă, luminându-mă şi întă-rindu-mă pe mine.
Slavă… Şi acum…
Nenuntită de Dumnezeu Născătoare, Preacurată, Ceea ce fără de sământă ai născut pe Stăpânul

tuturor. Pe Acela Roagă-L, să mă izbăvească de toată nepriceperea, şi să dea umilinţă şi lumină sufletului meu şi curăţie greşelilor, Ceea ce eşti Una Grabnică Apărătoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, cunoscut-am lucrurile Tale şi am preaslăvit dumnezeirea Ta.*

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…

Roagă pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, Tu, păzitorul meu, şi nu mă lăsa pe mine, ci pururea apără în pace viaţa mea şi-mi dă mie mântuire neclintită.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…

Ca pe un păzitor şi apărător, primindu-te de la Dumnezeu, îngere, te rog pe Tine, Sfinte, din toate nevoile mă slobozeşte.

Slavă… Păzitorul meu, toată întinăciu-nea mea curăţeşte-o cu sfinţenia Ta şi cu rugăciunile Tale să fiu lepădat de partea cea de-a stânga şi să fiu părtaş slavei.

Şi **acum…** Nepricepere îmi stă înainte, Preacurată, de relele ce m-au înconjurat pe mine, ci degrabă din acestea izbăveşte-mă, căci către Tine una am alergat.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul. Ci mă întoarce la lumina poruncilor Tale, îndreptează căile mele, rogu-mă.*

Stih: ***Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…***

Ca Cela ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Sfinte păzitorule al meu, pe Acela roagă-L, să mă izbăvească de relele ce mă supără pe mine.

Stih: ***Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…***

Lumină luminoasă, străluceşte luminat sufletul meu, învăţătorule al meu şi păzitorule îngere, Cel dat mie de la Dumnezeu.

Slavă… Alinează inima mea de tulburarea de acum şi mă întăreşte a priveghea în cele bune,

păzitorule al meu, şi mă îndreptează minunat spre liniştea vieţii.

Şi acum… Cuvântul lui Dumnezeu s-au sălăşluit întru Tine, de Dumnezeu Născătoare, arătându-te pe Tine oamenilor scară cerească, căci prin Tine s-a pogorât la noi Cel Preaînalt.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de reie şi viaţa mea de iad s-a apropiat. Deci mă rog ca Iona, din stricăciune, Dumnezeule scoate-mă.*

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…

De toată năpasta mă slobozeşte şi de scârbe mă mântuieşte, rogu-mă Ţie, Sfinte îngere, păzitorale al meu cel bun.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…

Deşteaptă mintea mea şi mă luminează, rogu-mă Ţie, Sfinte îngere, ca să cuget totdeauna cele de folos, îndreptează-mă.

Slavă… îngere a lui Dumnezeu, pe mine, cel ce adorm rău de greutatea păcatelor, păzeşte-mă, ca cel ce priveghezi, şi cu ruga Ta mă scoală la slavoslovie.

Şi acum… Mărie, Doamnă de Dumnezeu Născătoare, Nenuntită, Nadejdea credincioşilor, înălţările vrăjmaşilor le surpă, iar pe cei ce te cântă pe Tine îi veseleşte.

Condac

Milostiv arată-te spre mine, Sfinte îngere al Domnului, păzitorul meu şi nu te depărta de la mine, spurcatul, ci mă luminează pe mine cu lumina Ta cea neapropiată şi mă fă vrednic împărăţiei Cereşti.

Icos

Pe sufletul meu cel înjosat cu mulţimea smintelilor, tu, înaintestătătorule, învred-niceşte-1 slavei cereşti celei negrăite şi împreună cântător cu cetele puterilor celor fără de trup ale lui Dumnezeu. Pe mine, dar mă miluieşte, mă apără şi cu gânduri bune luminează sufletul meu,

şi cu slava Ta, îngere al meu să mă îmbogăţesc. Surpă pe vrăjmaşii cei ce-mi gândesc mie rău şi fă-mă vrednic împărăţiei Cereşti.

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii evreilor în cuptor cu îndrăzneală au călcat văpaia şi focul în rouă l-au prefăcut, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.*

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…

Fii milostiv şi roagă-L pe Dumnezeu, îngere al Domnului, căci pe Tine te am apărător în toată viaţa mea şi iarăşi învăţător şi păzitor de la Dumnezeu dăruit mie în veci.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…

Nu lăsa ticălosul meu suflet, cel ce pe cale călătoreşte, să fie ucis de tâlhari, Sfinte îngere, care s-a încredinţat ţie nevinovat, de la Dumnezeu, ci îl povăţuieşte pe el la calea pocăinţei.

Slavă… Pe sufletul meu cel cu totul ruşinat, scoate-1 de la gândurile şi faptele cele viclene,

apucă înainte, învăţătorule al meu, şi-mi dă vindecare prin cugete bune, ca întotdeauna să mă îndreptez la calea cea dreaptă.

şi acum… Umple de înţelepciune şi de tărie dumnezeiască pe toţi, Cela ce eşti înţelepciune Ipostasnică a Celui Preaînalt, pentru Născătoarea de Dumnezeu, pe cei ce strigă: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: *De şapte ori muncitorul haldeilor a ars cuptorul nebuneşte pentru cinstitorii de Dumnezeu, iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, a strigat: Pe Făcătorul şi Mântuitorul, tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoarepreaînâlţaţi-L întru toţi vecii.*

Stih: ***Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…***

Cel de la Dumnezeu trimis, întăreşte viaţa mea, a robului Tău, Preabunule îngere, şi nu mă lăsa pe mine în veci.

Stih: ***Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…***

Pe Tine, cela ce eşti înger bun, păzitor şi învăţător al sufletului meu, Te laud, Preafericite în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Să fii mie acoperemânt şi îngrădire în ziua ispitirii tuturor oamenilor, întru care cu foc se vor ispiti faptele şi cele bune şi cele rele.

şi acum… Fii mie ajutătoare şi linişte, robului Tău, de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară, şi nu mă lăsa pe mine să fiu lipsit de stăpânirea Ta.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat că Dumnezeu s-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele Tău s-a jacut mai desjătat decât cerurile. Pentru aceea pentru Tine Născătoare de Dumnezeu, căpeteniile cetelor îngereşti şi omeneşti Te slăvesc.*

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte-mă pe mine păcătosul.
Miluieşte-mă, Unule Mântuitorul meu, că milostiv şi îndurat eşti, şi mă fă pe mine părtaş cetelor drepţilor.
Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele…
îngere al Domnului, dăruieşte-mi mie pururea a gândi şi a face cele de folos, arată-mă tare în neputinţă şi fără prihană.
slavă… Ca cel ce ai îndrăzneală către împăratul Ceresc, pe Acela roagă-L şi cu ceilalţi fără de trupuri, să mă miluiască pe mine ticălosul.
şi **acum…** îndrăzneală multă având, Fecioară, către Cel ce s-a întrupat din Tine, slobozeşte-mă din legături şi-mi dă mie dezlegare şi mântuire cu rugăciunile Tale.

Rugăciune către îngerul Păzitor

îngerul lui Hristos cel preasfânt, către Tine cad şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care eşti dat mie de la Sfântul Botez spre păzirea sufletului şi păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea şi cu

obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina Ta şi te-am izgonit de la mine cu toate lucrurile cele de ruşine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neplecarea, cu neiubirea de fraţi şi cu ţinerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu necurăţia, cu mânia, cu scumpetea, cu mâncarea cea fără saţ, cu beţia, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele şi viclene, cu obiceiurile cele rele şi cu îndrăznirea spre păcate, având deosebită voire spre toată pofta cea rea, trupească. O, reaua mea voire, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauţi la mine, care mă aflu căzut în păcate? Sau cu ce ochi, îngerul lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am împleticit aşa de rău în lucruri întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare faptelor mele celor amare, rele şi viclene, în care cad în toate zilele şi nopţile şi în tot ceasul! De aceea cad înaintea Ta şi mă rog, Păzitorul meu cel sfânt, milostiveşte-te spre mine păcătosul

robul tău. Fii mie ajutor şi sprijinitor asupra pizmaşului meu celui rău, cu sfintele Tale rugăciuni şi împărăţiei lui Dumnezeu mă fă părtaş cu toţi sfinţii, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Condacul 1

Apărătorul cel mare şi Doamne, biruitorul iadului, ca cei ce ne-am izbăvit de moartea cea veşnică, cele de laudă aducem Ţie, noi robii Tăi şi zidirea Ta. Ci, ca Cel ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăveşte pe noi, care strigăm: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi Doamne al puterilor, deschide-mi mie nepriceputului mintea şi limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai

deschis auzul şi limba celui surd şi gângav de demult care grăia, strigând:
Iisuse, preaminunate, mirarea îngerilor; Iisuse, preaputemice, izbăvirea strămoşilor; Iisuse, preadulce, slava patriarhilor; Iisuse, preaslăvite, tăria ocârmuito-rilor; Iisuse, preaiubite, plinirea proorocilor; Iisuse, preaminunate, întărirea mucenicilor; Iisuse, prealine, bucuria călugărilor; Iisuse, preamilostive, dulceaţa preoţilor; Iisuse, preaîndurate, înfrânarea pustnicilor; Iisuse, preadulce, bucuria preacu-vioşilor; Iisuse, preacurate, mintea cea întreagă a celor curaţi cu fecioria; Iisuse, cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoşilor; Iisuse, fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul2

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte şi, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape, aşa înviază şi sufletul meu cel omorât cu păcatele, Iubitorule

de oameni, şi Te milostiveşte spre mine, care strig: Aliluia!

Icosul 2

înţelesul cel greu de pătruns, căutând Filip să-l înţeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul:

Atâta vreme ai fost cu mine şi n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine şi Eu întru Tatăl? De aceea, Ţie, Gelui ce eşti necuprins, cu frică strigăm:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci; Iisuse, împăratul cel preaputernic; Iisuse, Stăpânul cel îndelung-răbdător; Iisuse, Mântuitorul cel preamilostiv; Iisuse, păzitorul meu cel preabun; Iisuse, curăţeşte păcatele mele; Iisuse, ridică fărădelegile mele; Iisuse, iartă nedreptăţile mele; Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine; Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine; Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine; Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 3

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe Apostolii Tăi, care şedeau în Ierusalim, îmbracă-mă şi pe mine cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, şi-mi dă mie să cânt Ţie cu dragoste: Aliluia!

Icosul 3

Iisuse, Cel ce ai mulţime de îndurări, care ai chemat pe vameşi şi pe păcătoşi şi pe cei necredincioşi, nu mă trece cu vederea acum pe mine cel asemenea lor; ci, ca nişte mir de mult preţ, primeşte cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită; Iisuse, mila cea fără de sfârşit; Iisuse, frumuseţea cea prealuminată; Iisuse, dragostea cea nebiruită; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu; Iisuse, miluieşte-mă pe mine, păcătosul; Iisuse, auzi-mă pe mine cel zămislit întru fărădelegi; Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, cel născut în păcate; Iisuse, învaţă-mă pe mine, netrebnicul; Iisuse, luminea-ză-mă pe mine întunecatul; Iisuse, cură-ţeşte-mă pe mine,

întinatul; Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul4

Vifor de gânduri îndoite având înăuntru Petru, se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup şi umblând pe apă, Tea cunoscut pe Tine, Dumnezeu adevărat, şi primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icosul 4

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale şi a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluieşte-mă; şi chemându-1 i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta şi ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce strig şi grăiesc:

Iisuse, ziditorul celor de sus; Iisuse, răscumpărătorul celor de jos; Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt; Iisuse, înfrumu-seţătorul făpturilor; Iisuse, mângâierea sufletului meu; Iisuse, luminătorul minţii mele; Iisuse, veselia inimii mele; Iisuse, sănătatea trupului meu; Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă; Iisuse,

luminătorul meu, luminează-mă; Iisuse, izbăveşte-mă de toată munca; Iisuse, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 5 Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul Legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, aşa ne scoate pe noi din lanţurile cu care şarpele ne-a împiedicat pe noi, prin patimile cele trupeşti, prin îndemnările spre desfrânare şi prin trândăvirea cea rea, pe cei ce strigăm Ţie: Aliluia!

Icosul 5

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile, şi cu-noscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpări a plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ţie cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat; Iisuse, Fiul lui David; Iisuse, împăratul cel prea-slăvit; Iisuse, Mielul cel nevinovat; Iisuse, Păstorul cel prealuminat; Iisuse, păzitorul pruncieі mele;

Iisuse, îndreptătorul tinereţilor mele; Iisuse, lauda bătrâneţilor mele; Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea; Iisuse, viaţa mea de după moarte; Iisuse, liniştea mea la judecata Ta; Iisuse, dorirea mea, nu mă ruşina pe mine atuncea; Iisu-se, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 6

Vestirea şi graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii ai vieţuit, Cel ce eşti neajuns, şi durerile noastre le-ai ridicat, de unde cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia!

Icosul 6

Răsărit-a în lume luminarea adevărului Tău şi s-a izgonit înşelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii nerăb-dând tăria Ta au căzut, iar noi dobândind mântuire, strigăm Ţie:

Iisuse, adevărul cel ce izgoneşti înşelăciunea; Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile; Iisuse, împărate, întăritorul tuturor tăriilor; Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă; Iisuse, pâinea vieţii, satură-mă pe mine cel flămând; Iisu-se, izvorul înţelepciunii, adapă-măpe mine cel însetat; Iisuse, veşmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine cel întinat; Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acopere-mă pe mine, nevrednicul; Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele; Iisuse, Cel ce afli pe cei pe care-i cauţi, află şi sufletul meu; Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă; Iisuse, răscumpărătorul păcătoşilor, curăţeşte fărădelegile mele; Iisu-se, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 7

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca o oaie la junghiere Te-ai adus, Iisuse, şi ca un miel, fără de glas înaintea celui ce-**1** tunde pe el, şi ca un Dumnezeu din morţi ai înviat şi cu slavă

la ceruri Te-ai înălţat şi ne-ai ridicat pe noi, care strigăm Ţie: Aliluia!

Icosul 7

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a întrupat şi din mormânt a înviat, nestricând peceţile, şi la Apostoli prin uşile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea minunându-ne, cu credinţă strigăm:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins; Iisuse, Cuvântul cel nevăzut; Iisuse, puterea cea neajunsă; Iisuse, înţelepciunea cea mai presus de cuget; Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris; Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii; Iisuse, împărăţia cea nebiruită; Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârşit; Iisuse, tăria cea preaînaltă; Iisuse, puterea cea veşnică; Iisuse, Făcătorul meu, miluieşte-mă; Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 8

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deşartă şi mintea spre cele dumnezeieşti să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei ce cântăm Lui: Aliluia!

Icosul 8

Cu totul era între cei de jos, şi dintre cei de sus nicicum nu S-a despărţit Cel negrăit, când de voie pentru noi a pătimit, şi cu moartea Sa moartea noastră a omorât-o, iar cu învierea Sa, a dăruit viaţă celor ce cântă:

Iisuse, bucuria inimii; Iisuse, tăria trupului; Iisuse, lumina sufletului; Iisuse, repejunea minţii; Iisuse, bucuria cunoştinţei; Iisuse, nădejdea cea aleasă; Iisuse, pomenirea cea preaveşnică; IisuSe, lauda cea mai presus de ceruri; Iisuse, slava mea cea preaînaltă; Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine; Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine; Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 9
Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăveşte preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi păcătoşii pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!
Icosul 9
Pe ritorii cei mult grăitori îi vedem tăcând ca pe nişte peşti fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat fiind, petreci şi om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credinţă strigăm:
Iisuse, Dumnezeul cel preaveşnic; Iisu-se, împăratul împăraţilor; Iisuse, Stăpânul stăpânilor; Iisuse, Judecătorul celor vii şi al celor morţi; Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde; Iisuse, mângâierea celor ce plâng; Iisuse, slava săracilor; Iisuse, nu mă judeca pe mine după faptele mele; Iisuse, curăţeşte-mă după mare mila Ta; Iisuse, izgoneşte de la mine trândăvirea; Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;

Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 10

Vrând să mântuieşti lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a preaînălţat numele Tău mai mult decât tot numele, şi de la toate făpturile cereşti şi pământeşti auzi: Aliluia!

Icosul 10

împărate cel preaveşnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curăţăşte-ne pe noi de toată întinăciunea, precum ai curăţit pe cei zece leproşi şi ne tămăduieşte pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameşul, ca să cântăm Ţie cu umilinţă, strigând: Iisuse, vistierul cel nestricat; Iisuse, bogăţia cea neîmpuţinată; Iisuse, hrana cea tare; Iisuse, băutura cea nesecată; Iisuse, îmbrăcămintea săracilor; Iisuse, folositorul văduvelor; Iisuse, apărătorul celor lipsiţi; Iisuse, ajutătorul celor

osteniţi; Iisuse, îndreptătorul celor străini; Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare; Iisuse, liniştea celor învăluiţi; Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut; Iisu-se, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 11

Cântare cu totul de umilinţă aduc Ţie, eu nevrednicul, şi strig Ţie ca şi cananian-ca: Iisuse, miluieşte-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul, cu patimi şi cu urgie fiind aprins, şi dă-mi tămăduire mie celui ce strig: Aliluia!

Icosul 11

Luminătorul cel primitor de lumină, al celor dintru întunericul necunoştinţei, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului celui de Dumnezeu înţelep-ţitor, şi-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Aşa şi mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce strig:

Iisuse, împăratul meu cel preatare; Iisu-se, Dumnezeul meu cel preaputemic; Iisu-se, Domnul meu cel fără de moarte; Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit; Iisuse, îndreptătorul meu cel preabun; Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat; Iisuse, Stăpânul meu cel preamilosârd; Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd; Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile; Iisu-se, tămăduieşte-mi trupul cel rănit cu păcatele; Iisuse, curăţeşte-mi mintea de gândurile cele deşarte; Iisuse, păzeşte-mi inima de poftele cele viclene; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 12

Dăruieşte-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, şi mă primeşte pe mine cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, şi mă cheamă pe mine trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, şi mă auzi pe mine, cel ce strig Ţie: Aliluia!

Icosul 12

Slăvind întruparea Ta, Te lăudăm toţi şi credem cu Toma, că Domn şi Dumnezeu eşti, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi va să judeci viii şi morţii. Atunci, adică, mă învredniceşte stării celei de-a dreapta pe mine cel ce strig:
Iisuse, împăratul cel mai înainte de veci, mântuieşte-mă; Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă; Iisuse, căldura cea iubită, încălzeşte-mă; Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acopere-mă; Iisuse, veşmântul cel luminat, înfrumuseţează-mă; Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă; Iisuse, piatra cea scumpă, străluceşte peste mine; Iisuse, soarele dreptăţii, luminează-mă; Iisuse, lumina cea sfântă, străluceşte peste mine; Iisuse, de durerile cele sufleteşti şi trupeşti, izbăveşte-mă; Iisuse, scoate-mă din mâna protivnicului; Iisuse, izbăveşte-mă de focul cel nestins şi de alte chinuri veşnice; Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul 13

O, preadulce şi întru tot îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primeşte acum această puţină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, şi păzeşte moştenirea Ta de vrăjmaşii cei văzuţi şi de cei nevăzuţi, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputinţă şi de foamete, de toate scârbele şi rănile cele aducătoare de moarte, şi din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toţi, care strigăm Ţie: Aliluia! *(acest condac se zice de 3 ori).*

Apoi se zice iarăşi Icosul 1: ***Făcătorul îngerilor şi Doamne al puterilor…*** *Condacul 1:* ***Apărătorul cel mare şi Doamne…***

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr şi lacrimi de întristare şi de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primeşte lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă, patimile mele, Cu rănile Tale, tămăduieşte rănile mele. Cu Sângele Tău, curăţeşte sângele meu şi

amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău, cel de viaţă făcător. Fierea cu care vrăjmaşii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat: Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea, cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalţe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfmtele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Faţa Ta, cea batjocorită, cu pălmuiri şi cu scui-pări, să umple de strălucire faţa mea cea întinată de fărădelegi. Duhul Tău, pe care l-ai încredinţat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povăţuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăinţa, nici umilinţa care întorc pe fii la moştenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumeşti, şi nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite şi nu poate să

se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, vistierul bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă neştirbită şi inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi aşadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani şi mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăseşti. Am ieşit de la Tine: ieşi în căutarea mea. Du-mă la păşunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrăneşte-mă împreună cu ele din verdeaţa dumnezeieştilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălaşul Tău şi se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea şi odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri şi în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învredniceşte şi pe mine, nevrednicul, cu harul şi

cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI «BUCURIE NEAŞTEPTATĂ»

După Rugăciunile începătoare (p. 14–15), zicem: **Condacul 1**

Celei alese dintre toate neamurile, Maicii lui Dumnezeu şi împărătesei, care s-a arătat oarecând unui om fără de lege, ca să-l întoarcă pe el de la calea nelegiuirii, cântare de mulţumire îţi aducem Ţie, Născătoare de Dumnezeu. Iară Tu, ceea ce; ai negrăită îndurare de toate nevoile şi de păcate ne slobozeşte ca să strigăm Ţie:

Bucură-te, ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Icosul 1

îngerii şi sufletele drepţilor s-au mirat, când ai stat înaintea Fiului Tău şi Dumnezeu, şi cu multă rugăciune ai mijlocit pentru omul ce petrecea

pururea în păcate; noi însă văzând cu ochii credinţei, milostivirea Ta cea atât de mare, cu umilinţă strigăm aşa:
Bucură-te, Ceea ce nu lepezi rugăciunile păcătoşilor celor deznădăjduiţi; Bucură-te, Ceea ce primeşti rugăciunile tuturor creştinilor; Bucură-te, Ceea ce mijloceşti pentru ei înaintea Fiului Tău; Bucură-te, Ceea ce le dai lor Bucuria neaşteptată a mântuirii; Bucură-te, Ceea ce prin mijlocirea Ta, mântuieşti toată lumea; Bucură-te, Ceea ce potoleşti toate întristările noastre; Bucură-te, Maica Dumnezeului tuturor, care mângâi sufletele celor necăjiţi; Bucură-te, Ceea ce bine rânduieşti viaţa noastră; Bu-cură-te, Ceea ce tuturor oamenilor ai adus izbăvire; Bucură-te, Ceea ce ai născut Bucurie pentru toată lumea; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 2

Văzând Preasfânta că omul, care, deşi era un fărădelege, în flecare zi cădea cu credinţă

înaintea cinstitei ei icoane, a luat aminte la slavoslovia unui astfel de păcătos, ca toţi văzând îndurarea ei de Maică, în cer şi pe pământ, să strige lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2

Dragostea Ta faţă de neamul creştinesc într-adevăr întrece înţelegerea omenească, căci şi atunci n-ai încetat mijlocirea Ta pentru omul cel fără de lege, când Fiul tău Ţi-a arătat rănile cuielor pricinuite Lui de păcatele omeneşti. Văzându-te o astfel de mijlocitoare neobosită pentru noi păcătoşii, cu lacrimi strigăm Ţie:

Bucură-te, apărătoarea sârguitoare a neamului creştinesc, dăruită nouă de Dumnezeu; Bucură-te, povăţuitoarea noastră care ne ridici pe noi spre patria cerească; Bucură-te, îngrădirea şi apărarea celor credincioşi; Bucură-te, mijlocitoarea tuturor celor ce chemă ajutorul Tău cel sfânt; Bucură-te, Ceea ce scoţi din groapa pierzării pe cei urâţi de toţi şi lepădaţi; Bucură-te, Ceea ce îi întorci pe păcătoşi la calea cea

dreaptă; Bucură-te, Ceea ce alungi neîncetata îngrijire de multe şi întunericul din sufletele noastre; Bucură-te, Ceea ce dai o înţelegere nouă şi mai bună celor ce din neputinţă şi-au pierdut minţile; Bucură-te, Ceea ce ai luat în Atot-puternicile Tale mâini pe cei părăsiţi de doctori; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 3

Puterea harului a preaîmbelşugat acolo unde s-a înmulţit păcatul, ca să se bucure în ceruri îngerii toţi pentru un păcătos care s-a pocăit, cântând înaintea Scaunului lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3

Având faţă de neamul creştinesc îndurare de Maică tuturor celor ce aleargă către Tine, cu credinţă şi cu nădejde, le dai mână de ajutor, Stăpână, ca toţi cu o inimă şi cu o gură să-ţi aducă slavoslavia aceasta:

Bucură-te, că prin Tine noi avem mare îndrăzneală către Dumnezeu; Bucură-te, că din

toate nevoile şi înconjurările noastre aduci rugăciuni sârguitoare pentru noi Fiului Tău; Bucură-te, că şi rugăciunile noastre le faci plăcute lui Dumnezeu; Bu-cură-te, că şi de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi ne izbăveşti pe noi; Bucură-te, că depărtezi de la noi pe vrăjmaşii nevăzuţi; Bucură-te, căci inimile oamenilor răi le îmblânzeşti; Bucură-te, că din clevetire, întristare şi ocară ne scoţi pe noi; Bucură-te, că prin Tine toate dorinţele noastre cele bune se împlinesc; Bucură-te, că mult poate rugăciunea Ta înaintea Fiului Tău şi Dumnezeu; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 4

Vifor de gânduri păcătoase având în-lăuntru omul cel fără de lege, se ruga înaintea cinstitei Tale icoane şi văzând sângele din rănile preaveşnicului Tău Fiu, curgând şiroaie ca şi pe cruce, a căzut de frică şi cu plângere a strigat aşa: Miluieşte-mă, o, Maică a îndurărilor, ca să nu

biruiască răutatea mea negrăită, bunătatea şi îndurarea Ta: căci Tu eşti singura nădejde şi scăpare a tuturor păcătoşilor. Pleacă-te dar spre îndurare, Maică bună şi roagă pentru mine pe Fiul Tău şi Ziditorul meu, ca neîncetat să strig Lui: Aliluia!

Icosul 4

Auzind cei din ceruri despre minunata scăpare, pentru rugăciunile Tale, a fratelui lor pământesc, care pierea, Te-au proslăvit pre Tine, împărăteasa cerului şi a pământului cea cu bună îndurare; şi noi păcătoşii cunoscând o astfel de apărare a unui păcătos asemenea nouă, deşi nu se pricepe limba noastră cum să te laude după vrednicie, din adâncul inimii noastre umilite cântăm Ţie acestea:

Bucură-te, chezăşia mântuirii noastre a păcătoşilor; Bucură-te, căutarea celor pierduţi; Bucură-te, bucuria cea fără de veste a păcătoşilor; Bucură-te, ridicarea celor căzuţi; Bucură-te, rugătoare către Dumnezeu, care scapă

lumea din nevoi; Bucură-te, că de glasul rugăciunii Tale dracii se cutremură; Bucură-te, că de aceasta îngerii se bucură; Bucură-te, că şi pe noi pământenii, puterea rugăciunilor Tale ne umple de veselie; Bucură-te, că prin acelea, din tina păcatelor ne scoţi; Bucură-te, că stingi văpaia patimilor noastre; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 5

Stea cu Dumnezeiască mergere ne-ai arătat Doamne, icoana Maicii Tale, Cea făcătoare de minuni. Noi privim la chipul Ei cu ochi trupeşti, însă cu mintea şi cu inima ne înălţăm la cel dintâi chip al Ei şi printr-însa suspinăm către Tine, şi cântăm: Aliluia!

Icosul 5

Văzând îngerii păzitori ai creştinilor, cum Maica lui Dumnezeu le dă ajutor în pocăinţă, apărarea şi mântuirea acelora, se sârguiesc a striga celei mai cinstite decât heruvimii şi mai slăvite fără de asemănare decât serafimii, acestea:

Bucură-te, Ceea ce veşnic împărăţeşti cu Fiul Tău şi Dumnezeu; Bucură-te, Ceea ce pururea îi aduci Lui rugăciuni pentru neamul omenesc; Bucură-te, povăţuitoa-rea întru credinţă creştinească şi evlavie; Bucură-te, dezrădăcinătoarea eresurilor celor stricătoare şi a dezbinărilor Bisericii; Bucură-te, Ceea ce ne păzeşti de smintelile cele ce prihănesc sufletul şi trupul; Bucu-ră-te, Ceea ce din înconjurările cele primejdioase şi de moartea cea năprasnică cea fară de pocăinţă şi fără Sfânta împărtăşanie, ne izbăveşti; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti celor ce nădăjduiesc întru Tine, sfârşit neruşinat al vieţii; Bucură-te, Ceea ce neîncetat te rogi înaintea Fiului Tău, pentru sufletul ce după moarte merge la Judecata Domnului; Bucură-te, că prin sprijinirea Ta de Maică ne izbăveşti de munca cea veşnică; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 6

Propovăduitor al minunatei Tale îndurări ce a fost dăruită unui oarecare om fără de lege, s-a arătat Sfântului Dimitrie al Rostovului, care adunând lucrările lui Dumnezeu cele mari şi slăvite şi prea alese, arătate întru Tine, a dat scrisului şi această lucrare a îndurării Tale, spre povăţuirea şi mângâierea tuturor credincioşilor, ca şi aceştia fiind întru păcate, nevoi, necazuri şi întristări de multe ori în fiecare zi pleacă genunchii în rugăciune cu credinţă înaintea chipului Tău, strigând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6

Răsărit-a nouă, ca zorile cele prealumi-noase, icoana Ta cea făcătoare de minuni, Maica lui Dumnezeu, alungând întunericul nevoilor şi a necazurilor de la toţi care cu dragoste, strigă Ţie: Bucură-te, tămăduitoarea noastră de bolile cele trupeşti; Bucură-te, mângâietoa-rea cea bună în întristările noastre cele sufleteşti; Bucură-te, Ceea ce prefaci necazul nostru în bucurie; Bucură-te, Ceea ce veseleşti pe cei deznădăjduiţi

cu o nădejde fără îndoială; Bucură-te, hrănitoarea celor flămânzi; Bucură-te, îmbrăcămintea celor goi; Bucură-te, mângâietoarea văduvelor; Bucură-te, crescătoarea cea nevăzută a orfanilor celor fără de mamă; Bucură-te, sprijinitoarea celor prigoniţi pe nedrept şi obijduiţi; Bucură-te, răzbunătoarea cea cu dreaptă judecată asupra celor ce prigonesc şi obijduiesc; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 7

Vrând dătătorul de lege, Domnul Cel cu dreaptă judecată, însuşi să fie împlinitor al legii şi să arăte adâncul milostivirii Sale, s-a plecat spre rugăciunea Ta cea cu osârdie, preabinecuvântată Maică Fecioară, pentru omul cel fără de lege zicând: Legea porunceşte ca fiul să cinstească pe mamă. Eu sunt Fiul Tău, iar Tu, Maica Mea. Eu sunt dator să te cinstesc ascultând rugăciunea Ta; fie deci, precum voieşti, i se iartă lui acum

păcatele pentru Tine. Iar noi, văzând o astfel de putere a rugăciunii ce se face de către o asemenea mijlocitoare pentru iertarea păcatelor noastre, proslăvim îndurarea şi negrăita ei bunătate, strigând: Aliluia!

Icosul 7

Semn nou, minunat şi slăvit s-a arătat tuturor credincioşilor, căci nu numai Maicii Tale, ci şi Preacuratului Ei chip, zugrăvit pe icoană, i-ai dăruit, Doamne, putere de a face minuni; iar noi de taina aceasta minunându-ne, strigăm către dânsa întru umilinţa inimii unele ca acestea:

Bucură-te, descoperirea înţelepciunii şi bunătăţii lui Dumnezeu; Bucură-te, întărirea credinţei; Bucură-te, arătarea harului; Bucură-te, dăruirea cunoştinţelor celor folositoare de suflet; Bucură-te, doborârea învăţăturilor celor stricătoare de suflet; Bucură-te, învingerea lesnicioasă a deprinderilor celor fără de lege; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti cuvântul înţelepciunii celor ce-l cer; Bucură-te, Ceea ce îi faci înţelepţi pe cei

neînţelegători; Bucură-te, Ceea ce dai înţelegere copiilor greoi la învăţătură; Bucură-te, povăţuitoarea cea bună şi pă-zitoarea tinereţii; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 8

Străină şi înfricoşată vedenie a fost unui oarecare om fără de lege, arătându-i-se lui prin mijlocirea Maicii lui Dumnezeu, bunătatea Domnului care îi iartă greşelile lui, pentru care, îndreptându-şi de atunci viaţa, a trăit plăcut lui Dumnezeu. Astfel şi noi văzând lucrurile Slăvitei, şi înţelepciunea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm de deşertăciunea pământească şi de grijile lumeşti şi mintea şi inima spre cele cereşti s-o ridicăm, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8

Cu totul petreci întru cele de sus şi de cele de jos nici cum nu te-ai despărţit, prea-milostivă împărăteasă a cerului şi a pământului, că deşi după adormirea Ta te-ai ridicat la ceruri cu

preacuratul tău trup, însă nici pământul cel păcătos nu l-ai părăsit, arătân-du-Te părtaşă la îngrijirea Fiului Tău pentru mântuirea neamului creştinesc, pentru aceasta te fericim după datorie: Bucură-te, Ceea ce prin strălucirea preacuratului tău suflet tot pământul ai luminat; Bucură-te, solitoarea cea cu osârdie pentru toată lumea; Bucură-te, Ceea ce pe noi, pe toţi ne-ai luat de fii lângă Crucea Fiului Tău; Bucură-te, Ceea ce pururea ne arăţi dragostea cea de mamă; Bucură-te, dătătoarea de daruri duhovniceşti şi trupeşti; Bucură-te, solitoarea bunătăţilor celor vremelnice; Bucură-te, Ceea ce deschizi celor credincioşi uşile împărăţiei lui Hristos; Bucură-te, Ceea ce şi pe pământ umpli inimile lor de veselia cea curată; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 9

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul îndurării Tale, Doamne, căci ne-ai dăruit-o pe Maica Ta tare şi caldă sprijinitoare şi ocrotitoare

neamului creştinesc care nevăzut petrece cu noi; drept aceea auzi de la noi cântarea: Aliluia!

Icosul 9

Ritorii cei cu multă vorbă, însă, neluminaţi de Dumnezeu, vorbesc cele deşarte, cum că închinarea la preacuratul tău chip ar fi o închinare la idoli, însă nu înţeleg că cinstea ce se dă sfântului chip se ridică la chipul cel dintâi. Noi însă nu numai că ştim bine acest lucru, dar şi de la oamenii cei credincioşi auzind despre multe faceri de minuni de la chipul Maicii lui Dumnezeu, înşine săvârşim închinarea chipului Ei şi cele trebuincioase pentru viaţa cea vremelnică şi veşnică primim, şi cu veselie strigăm Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, că de la sfântul Tău chip lumini se lucrează; Bucură-te, că s-a ascuns înţelepciunea şi harul acesta de la cei înţelepţi şi pricepuţi ai veacului acestuia;

Bucură-te, că acestea s-au descoperit celor prunci în ale curăţiei; Bucură-te, că proslăveşti

pe cei ce Te proslăvesc pe Tine; Bu-cură-te, că înaintea tuturor ruşinezi pe cei ce se leapădă de Tine; Bucură-te, că pe cei ce aleargă la Tine îi izbăveşti de potop, de foc, de sabie, de toată rana aducătoare de moarte şi de tot răul; Bucură-te, că toate bolile sufleteşti şi trupeşti ale oamenilor cu milostivire le tămăduieşti; Bucură-te, Ceea ce cu rugăciunile Tale grabnic potoleşti mânia lui Dumnezeu cea cu dreptate pornită asupra noastră; Bucură-te, că tu eşti limanul cel lin celor învifораţi în marea vieţii; Bucură-te, că şi după sfârşitul călătoriei vieţii noastre, cu bună nădejde ne aduci în latura cea neînviforată a împărăţiei lui Hristos; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 10

Vrând să mântuieşti pe un oarecare fărădelege de la rătăcirea căii lui, I-ai arătat lui o minunată vedenie de la preacurata Ta icoană, prea binecuvântată, că văzând minunea să se pocăiască şi din adâncul păcatelor fiind ridicat,

prin purtarea Ta de grijă cea milostivă, să strige lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10

Zid eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară şi tuturor celor ce aleargă la Tine, căci Făcătorul cerului şi al pământului, care s-a sălăşluit în pântecele Tău şi s-a născut din Tine, te-a arătat pe Tine pururea Fecioară, strajă curăţiei şi a întregii înţelepciuni, vas al oricărei lucrări bune şi pre toţi I-a învăţat să-ţi strige:

Bucură-te, stâlpul şi îngrădirea fecioriei; Bucură-te, păzitoarea cea nevăzută a curăţiei şi a întregii înţelepciuni; Bucură-te, frumoasă povăţuitoare a fecioarelor; Bucură-te, împodobitoarea cea bună şi chezăşie a mireselor; Bucură-te, desăvârşirea cea întru totul dorită a căsniciilor celor bune; Bucură-te, grabnică dezlegare a mamelor celor născătoare de prunci; Bucură-te, creşterea pruncilor şi paza lor cea plină de har; Bucură-te, Ceea ce veseleşti cu roadele credinţei pe părinţii cei fără de copii; Bucură-te, mângâierea maicilor

celor întristate; Bucură-te, veselia cea de taină a fecioarelor şi văduvelor curate; Bu-cură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 11

Cântarea cea cu totul plină de umilinţă aducem Ţie noi nevrednicii şi te rugăm, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, nu trece glasul robilor Tăi, căci către Tine alergăm în năpaste şi în necazuri şi înaintea Ta întru nevoile noastre lacrimi vărsăm cântând: Aliluia!

Icosul 11

Făclie dătătoare de lumină, care s-a arătat celor ce sunt întru întunericul păcatelor şi în valea plângerii vedem pe Sfânta Fecioară, căci focul cel duhovnicesc al rugăciunilor sale, al povăţuirii şi al mângâierii aprinzându-1, trece la lumina cea neînserată pe toţi cei ce cinstesc cu chemările acestea:

Bucură-te, raza soarelui dreptăţii lui Hristos Dumnezeul nostru; Bucură-te, ceea ce luminezi conştiinţa cea necurată;
Bucură-te, ceea ce bine cunoşti toate cele ascunse şi greu de prevăzut şi le spui celor ce au nevoie; Bucură-te, ceea ce ruşinezi pe proorocii cei mincinoşi şi ghiciturile cele nedrepte; Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor ne pui în minte gândul cel bun; Bucură-te, ceea ce pururea petreci cu cei ce petrec în post, în rugăciune şi în cugetare de Dumnezeu; Bucură-te, ceea ce îmbărbătezi şi înţelepţeşti pe păstorii cei credincioşi ai Bisericii; Bucură-te, mângâierea cea de-a pururea a cinului monahicesc; Bucură-te, sprijinitoare neînfruntată a păcătoşilor care se căiesc înaintea lui Dumnezeu; Bucură-te, rugătoare caldă pentru toţi creştinii; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 12

Dumnezeiescul har cere**-1** nouă de la Fiul Tău şi Dumnezeu; întinde-ne nouă mână de ajutor, depărtează de la noi pe tot vrăjmaşul şi pizmaşul, împacă viaţa noastră ca să nu pierim cumplit şi pri-meşte-ne şi pe noi în corturile cele veşnice, Născătoare de Dumnezeu, ca bucurându-ne să strigăm Celui ce ne mântuieşte prin tine: Aliluia!

Icosul 12

Cântând negrăita ta milostivire cea de Maică către omul cel fără de lege, te lăudăm pe Tine toţi ca pe sprijinitoarea cea tare pentru cei păcătoşi, şi ne închinăm Ţie care te rogi pentru noi. De aceea credem şi nădăjduim că vei cere de la Fiul Tău şi Dumnezeu, bunătăţile cele vremelnice şi veşnice tuturor care cu dragoste strigă Ţie acestea:

Bucură-te, călcarea tuturor îndemnurilor şi ispitelor ce ne vin de la lume, de la trup şi de la diavol; Bucură-te, împăcarea cea fără de veste a celor ce cumplit se duşmănesc; Bucură-te, îndreptarea păcătoşilor care se pocăiesc; Bucură-

te, grabnică mângâietoare a celor ce slăbesc de griji multe şi de întristare; Bucură-te, ceea ce ne îndestulezi pe noi cu darul smereniei şi al răbdării; Bucură-te, mustrarea înaintea a toată lumea a călcătorilor de jurăminte şi a celor ce agonisesc cu nedreptate; Bucură-te, ceea ce îngrădeşti prin pace şi dragoste pe cei de un sânge, de cearta casnică şi de vrăjmăşie; Bucură-te, ceea ce nevăzut ne fereşti pe noi de începuturile cele pierzătoare şi de poftele cele nechibzuite; Bucură-te, sprijinitoarea noastră cea de-a pururea întru gândurile noastre cele bune; Bu-cură-te, ajutătoarea noastră a tuturor în ceasul sfârşitului; Bucură-te, Ceea ce dăruieşti bucurie neaşteptată celor credincioşi!

Condacul 13

O, întru tot lăudată Maică, care ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel neîncăput şi ai născut bucurie la toată lumea, primind cântarea noastră cea de acum, toate întristările noastre întru bucurie le

întoarce şi din munca cea viitoare scapă pe toţi cei ce pentru Tine strigă: Aliluia! *(de 3 ori*)

***Apoi:* Icosul 1 şi Condacul 1**

Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

împărăteasa mea prea bună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria scârbiţilor, acoperirea necăjiţilor, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul; ajută-mă ca pe un neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin. Necazul meu îl ştii; dezleagă-**1** precum vrei, că n-am alt ajutor afară de Tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună afară de Tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI NICOLAE, ARHIEPISCOPUL MIRELOR LICHIEI

Condacul 1

Cel ce verşi mir de mult preţ la toată lumea şi mie celui nevrednic şi mai mult decât toţi păcătos, dăruieşte-mi ca să-ţi aduc ţie cântare, Părinte Nicolae. Tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, slobozeşte-mă din toate necazurile, ca să strig ţie: Bucură-te, Nicolae Mare Făcător de Minuni.

Icosul 1

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu şi pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el şi degrabă ascultând de porunca ta, Nicolae, a poruncit ca să-i sloboadă pe dânşii. Pentru aceea cu bucurie şi cu frică erau ţinuţi, iar eu cu dânşii strig ţie, Nicolae:

Bucură-te, capul cel sfinţit; Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;

Bucură-te, slujitorule al împăratului tuturor; Bucură-te, ajutătorul celor credincioşi; Bucură-te, întărirea Ortodoxiei; Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege; Bucură-te, cel ce eşti insuflat cu suflarea Duhului Sfânt; Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulţimii zeilor; Bucură-te, cel ce eşti împreună vorbitor cu îngerii; Bu-cură-te, izgonitorul demonilor; Bucură-te, graiule al dumnezeieştilor cuvinte; Bucu-ră-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 2

Pe pământ al doilea înaintemergător te-ai arătat, Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; că acela a mustrat pe Irod, făcătorul fărădelegii, iar tu ai ruşinat pe Arie cel orbit cu eresul; şi toată lumea voieşti să o curăţeşti de învăţăturile lui cele nedrepte, şi turma ta a o lumina, ca un părinte şi învăţător. Pentru aceea strigăm: Aliluia!

Icosul 2

Vrând dimineaţa, Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legaţi din temniţă la tăiere; iar tu cu minunile tale mai înainte ai apucat prin vis, şi îngrozin-du-**1** pe el ai zis: Nimic să nu faci bărbaţilor acestora, că nevinovaţi sunt spre tăiere; pentru aceiea şi noi cu dânşii strigăm ţie, Nicolae mărite:
Bucură-te, Mare Făcător de Minuni; Bucură-te, grabnicule ajutător; Bucură-te, cald folositor; Bucură-te, cercetătorul celor necăjiţi; Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforaţi; Bucură-te, mângâierea celor ce plâng; Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi; Bucură-te, povăţuitorul celor orbi; Bucură-te, bogăţia săracilor; Bucură-te, toiagul cel tare al bătrâneţilor; Bucură-te, cununa Bisericii; Bucură-te, părintele săracilor şi bun dăruitorule; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 3

Am auzit, Nicolae, de minunile tale şi m-am spăimântat, că de bucurie şi de frică fiind ţinut,

ce am a răspunde, nu mă pricep. Ci tu cu rugăciunile tale cele neîncetate, luminează-mi mintea ca să cânt lui Dumnezeu împreună cu tine: Aliluia!

Icosul 3

Arhanghelii cu îngerii se minunează, Părinte, de credinţa ta cea tare către Dumnezeu; apostolii cu proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredincioşi spre tine au nădejde. Pentru aceasta şi eu, deşi sunt nevrednic, strig ţie, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, cel ce împreună eşti locuitor cu îngerii; Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor; Bucură-te, cel ce eşti slujitor împreună cu Grigore Teologul în preoţie; Bucură-te, cu Ioan Gură-de-Aur, împreună vorbitorule; Bucură-te, prietenul Marelui Vasile; Bucură-te, că împreună cu el tai eresurile; Bucură-te cel ce porţi o credinţă cu dânşii; Bucură-te, că faci minuni spre împăcare; Bucură-te, că tu cureţi lumea de mulţimea zeilor; Bucură-

te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea Maicii Domnului în Bierică; Bucură-te, că ruşinându-**1** pe Arie, înşelătorul, la sobor l-ai învins;
Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit cu ajutorul tău de la împreunarea cea desfrânată; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 4

O, Mare Făcătorule de Minuni, Nicolae, deşi pe fecioarele acelea vrea tatăl lor să le dea, pentru sărăcie, la desffânare, tu, Părinte, mai înainte apucând aur, din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceia nepricepând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se au strigat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia.

Icosul 4

Ca să arăţi a ta mare milostivire către cei săraci, Preafericite, bătrânului noaptea, întru ascuns trei legături de galbeni de aur ai dat, izbăvindu-1 pe el şi pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceia auzi de la toţi:

Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu; Bucură-te, primirea mai înainte a cunoştinţei lui; Bucură-te, dătătorule al bunătăţilor lui Dumnezeu; Bucură-te, hrana şi bucuria celor ce aleargă către tine; Bucură-te, pâine de hrană neînpuţinată celor lipsiţi; Bucură-te, bogăţie de Dumnezeu dăruită celor ce vieţuiesc în lipsă pe pământ; Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor; Bucură-te, limpede cugetare a celor necăjiţi; Bucură-te, că eşti blând ascultător a celor neputincioşi; Bucură-te, dulceaţă a toată lumea; Bucură-te, mirele celor trei fete; Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 5

Către biserica ta mergând, oarecând Vasile, sârguindu-se să-ţi aducă dar, răpi-tus-a de agareni şi l-au dat pe el ostaşii lui Amira, stăpânului lor spre slujbă, iar părinţii lui, deşi erau întristaţi, însă n-au încetat a înălţa către tine rugăciuni şi trecând ziua praznicului tău, de către

seară l-ai pus pe el înaintea lor şi văzând ei această minune, cu tine cântare de bucurie lui Dumnezeu cântau: Aliluia!

Icosul 5

Mergând fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira şi stând înaintea lui cu frică, iar, tu, Părinte, rugat fiind de părinţii lui, l-ai izbăvit pe el din mâinile lui Amira într-un ceas; pentru aceia cu dânşii strigăm ţie, Nicolae, ca unui bun păstor:

Bucură-te, Ierarhul Domnului; Bucură-te, luminată propovăduire a creştinătăţii; Bucură-te, cel ce porţi nume de biruinţă; Bucură-te, stârpirea patimilor celor nero-ditoare; Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor duhovniceşti; Bucură-te, îndreptătorul dreptcredincioşilor; Bucură-te, prădarea păgânătăţii; Bucură-te, doctorul cel fără de plată; Bucură-te, că în dar dai, în dar împărţi tămăduiri; Bucură-te, al celor neputincioşi bun păstor; Bucură-te, cel ce izgoneşti dintre noi pe slujitorii cei diavoleşti;

Bucură-te, desfătare a toată lumea; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 6

Minunată s-a arătat naşterea ta, Nicolae, credincios fiind tu pe pământ, din vremea naşterii tale; că ai supt numai din sânul cel drept şi de la sânul maicii tale te-ai cunoscut mare făcător de minuni; pentru aceea şi acum cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6

De împresurările diavoleşti, cu rugăciunile tale ai izbăvit pe oameni, Părinte, şi cu râurile sudorilor tale ai stins mulţimea zeilor celor păgâni; pentru aceea şi acum dăruieşte vindecări neputinţelor mele, Ierarhe, ca să strig ţie:

Bucură-te, Nicolae; Bucură-te, făcăto-rule de minuni; Bucură-te, Ierarhe; Bucură-te, preacuvioase; Bucură-te, preafericite; Bucură-te, Cel ce eşti cu nume mare; Bucură-te, preamărite; Bucură-te, hrănitorul pustnicilor; Bucură-te, învăţătorul înfrânării; Bucură-te, îndreptarea

celor rătăciţi; Bucură-te, că altceva nu ştiu să grăiesc fără numai: bucură-te! Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină; Bucură-te Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 7

Având vicleană cunoştinţă, Arie a început a învăţa eresurile cele fără de Dumnezeu şi a intrat în turma ta, ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; ci tu prealăudate, degrabă alergând către Stăpânul, cu rugăciunile Tale ai izgonit toată nebunia lui şi ca pe o fiară cumplită l-ai surpat. Pentru aceea cu tine, Nicolae, strigăm lui Dumnezeu, Celui ce ţi-a dat ţie această putere: Aliluia.

Icosul 7

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie, cel de trei ori blestemat, ai ruşinat a lui fără de Dumnezeu poruncă, şi ca pe un al doilea Iudă, surpându-**1** l-ai lăsat. Pentru aceea şi eu strig ţie neîncetat:

Bucură-te, întâistătătorule pe scaunul Mirelor; Bucură-te, Mare ierarhe al Lichiei; Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare; Bucură-te timpan, care dai sunet de dumnezeiască glăsuire; Bucură-te, chimval binerăsunător; Bucură-te, că ai stricat trâmbiţa eresului lui Arie; Bucură-te, striga ţie Constantin; Bucură-te, a grăit ţie Avlavie; Bucură-te, a adus ţie tatăl cu fetele; Bucură-te, a grăit Agricola cu Vasile; Bucură-te, că prin tine de mânia potopului izbăvin-du-ne, pace cu Dumnezeu aflăm; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 8

Minune dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce aleargă la Biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri şi năvăliri izbăvindu-i, Părinte, pe cei ce după Dumnezeu spre tine cu credinţă şi-au pus nădejdea, cântând: Aliluia.

Icosul 8

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Nicolae, că turma Lui păzeşti de lupii cei văzuţi şi nevăzuţi şi de către cei ce scapă sub acoperemântul tău nu te întorci şi mie celui ce mă învăluiesc de gânduri şi de lucruri viclene, dă-mi mână de ajutor, Părinte ca să strig ţie:
Bucură-te, Nicolae, prealăudate; Bucură-te, întărirea Mirelor; Bucură-te podoaba Lichiei; Bucură-te, cârmuitorule cel bun; Bucură-te, că împreună cu îngerii salţi; Bucură-te, căci cu arhanghelii te veseleşti; Bucură-te, că fără materie cu heruvimii slujeşti Făcătorului; Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai surpat; Bucură-te, cel ce dăruieşti bun miros; Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel rău; Bucură-te, albeală care speli patimile; Bucură-te, roşeală care acoperi păcatele; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!
Condacul 9
Nu pricep de unde voi începe a-ţi aduce laudă, Părinte? Care cântare îţi voi cânta? Sau cu ce

cununi te voi încununa? Că de-mi voi aduce aminte de voievozi mă minunez; de Vasile, mă mir; despre fecioarele acelea nu mă pricep ce să grăiesc; de toţi numai mă minunez şi împreună cu tine lui Dumnezeu, Celui ce ţi-a dat ţie cele preamărite, laudă îi trimit, cântând cântarea: Aliluia.

Icosul 9

Văzând Stăpânul a toate pe neamul omenesc, pierzându-se cu eresul nebuniei lui Arie, pe tine te-a dat mustrător nebuniei lui. Dar tu, Părinte, de la masa învăţăturii dumnezeieşti, ca pe un urât, l-ai lepădat; iar pe mine cu fărâmiturile Ortodoxiei mă miluieşte, ca să strig ţie:

Bucură-te, Nicolae, Israelul cel nou; Bu-cură-te, sabie ascuţită, ceea ce tai nedum-nezeirea; Bucură-te, întărirea credincioşilor; Bucură-te, omorârea celor fărădelege; Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumbel; Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene în marea cea de foc; Bucură-te, porumbelul Domnului; Bucură-te,

cursă prinzătoare asupra celui viclean; Bucură-te, cel ce dăruieşti celor legaţi slobozire; Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu; Bucură-te, că deschizi gurile ortodocşilor; Bucură-te, că legi limbile celor vicleni; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 10

Auzit-am pe acel Vasile, grăind şi înaintea tuturor spunând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dânsul, Părinte; şi minunân-du-mă, am preamărit puterea ta cea dată ţie de la Dumnezeu; că tu ca un păstor, degrabă alergi către cei ce te roagă pe tine şi pentru toţi te rogi lui Dumnezeu şi Stăpânului, cântând: Aliluia.

Icosul 10

Izbăveşte-mă, Părinte, cu rugăciunile tale, ca şi pe acel Vasile. Auzi-mă, preacuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legaţi. Dă-mi mână de ajutor, Nicolae, precum ai dat celor ce fuseseră învăluiţi în mare, ca să grăiesc ţie acestea:

Bucură-te, al doilea Moise; Bucură-te, tablă duhovnicească; Bucură-te, haina preoţiei; Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptăţii; Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe; Bucură-te, cel ce îngrădeşti gurile celor hulitori de Dumnezeu; Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască văpaie; Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească; Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit; Bucură-te, că ai afundat pe satana ca plumbul în adânc; Bucură-te, mărgăritar mult-luminos; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 11

Tu eşti păstorul cel bun, Nicolae, că pe turma ta o povăţuieşti către păşunea cea duhovnicească şi din izvorul raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia.

Icosul 11

Om al raiului fiind, fericite, că ai stâlpări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-mi mie

sub umbra acelora totdeauna a mă umbri, ca să grăiesc ţie:
Bucură-te, vieţuitorule în Locaşul Celui Preaînalt; Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavoleşti; Bucură-te, păzitorul rânduielii tale; Bucură-te, mitropolite; Bucură-te, că ai ruşinat basmul eresurilor lui Arie; Bucură-te, Maica mulţimii popoarelor pământeşti; Bucură-te rana mulţimii diavolilor; Bucură-te, părinte şi învăţătorule; Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai ruşinat; Bucură-te, cel ce ai ruşinat cărunteţile lui Arie cele urâte; Bucură-te, că prin tine ne-am învăţat a ne închina Ziditorului în Treime; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!
Condacul 12
înţelepciunea ta cea întru tot cinstită pe Arie cel rătăcit l-a ruşinat şi mintea ta a stricat mulţimea zeilor; mântuieşte şi sufletul meu cel rătăcit, şi mă învaţă a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia.
Icosul 12

Cu inima m-am spăimântat, cu sufletul m-am tulburat, cu limba nu pricep ce să grăiesc, fără numai acestea:

Bucură-te, cel ce eşti mai mare între preoţi; Bucură-te, cel ce eşti întâistătător pe scaunul Mirelor; Bucură-te, împreună şezătorule pe scaun cu Apostolii; Bucură-te, cel ce eşti lumină înaltă; Bucură-te, cel ce ai surpat înălţările gândurilor diavoleşti ale lui Arie cel bârfitor; Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei; Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei întru adânc; Bucură-te, liman lin al celor învăluiţi; Bucură-te, bun cârmuitor al corăbiei celei duhovniceşti; Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viaţa cea fără de sfârşit; Bucură-te, Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

Condacul 13

O, Preaminunate, Părinte Nicolae, plâng şi strig către al tău sprijin, aducând ţie acum această puţină rugăciune, ca să mă izbăveşti de munca cea de veci cu rugăciunile tale, Ierarhe

prealăudate, şi mă învredniceşte veşnicei împărăţii, ca împreună cu tine să cânt cântarea lui Dumnezeu: Aliluia, *(acest condac se zice de 3 ori)*

*Apoi iarăşi se zice***Icosul 1:** ***Arătatu-te-ai în vis împăratului…*** *şi***Condacul 1:** ***Cel ce verşi mir de mult preţ*.****

Rugăciune

O, preabunule Părinte Nicolae, păstorul şi învăţătorul celor ce aleargă cu credinţă către a ta folosire şi cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sârguieşte degrab a le ajuta; izbăveşte turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, şi toate părţile creştineşti le îngrădeşte şi le păzeşte prin sfintele tale rugăciuni de gâlcevile lumeşti, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie şi de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de boală şi de moarte grabnică; şi precum ai miluit pe cei trei bărbaţi ce şedeau în temniţă, şi i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului şi de tăierea săbiei, aşa mă miluieşte şi pe mine, cel ce

cu mintea, cu cuvântul şi cu lucrul sunt întru întunericul păcatelor, şi mă izbăveşte de mânia lui Dumnezeu şi de munca cea veşnică, ca prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila şi cu harul lui Hristos, Dumnezeu să-mi dea viaţă lină şi fără de păcat, ca să vieţuiesc în veacul acesta, şi de partea stării de-a stânga să mă izbăvesc şi în partea de-a dreapta, împreună cu toţi sfinţii, să mă învrednicesc. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI MUCENIC, ÎMPĂRATUL NICOLAE

Troparul, gl. 5

Lipsit de împărăţia pământească, ai răbdat cu blândeţe lanţuri şi suferinţe de multe feluri până la moarte pe Hristos mărturisind urătorilor de Dumnezeu, slăvite multpătimitorule şi de Dumnezeu în-coronatule împărate Nicolae;

pentru aceasta cu cunună mucenicească te-a încunununat pe tine împreună cu împărăteasa, copiii şi slugile tale Hristos Dumnezeu, pe El roagă-**1** să miluiască ţara Rusiei şi să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, gl. 3

Mijlocitorului din Mira Lichiei, împărate sfinte, urmaş te-ai arătat, că plinind Evanghelia lui Hristos, ţi-ai pus sufletul pentru poporul tău şi ai mântuit pe cei vinovaţi şi pe cei nevinovaţi de la moarte, pentru aceasta cu sânge mucenicesc te-ai sfinţit, ca marii mucenici ai Bisericii lui Hristos.

Mărire

Mărimu-te, sfinte împărate şi mucenice Nicolae şi lăudăm cinstitele tale chinuri care întru Hristos pentru Rusia le-ai răbdat.

Condacul 1

Multpătimitorului ales de la naştere şi întruchipării dragostei lui Hristos, îţi aducem cântări de laudă, că mai mult decât toate ţi-ai iubit Patria, iar tu, având îndrăzneală către

Domnul luminează cugetele şi inimile noastre ca să te chemăm:
Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorale!

Icosul 1

Făcătorul îngerilor te-a trimis pre tine pământului Rusiei, ca pe un înger blând, spre luminarea oamenilor tăi, că te-a ales după chipul Fiului Său Unul-Născut pentru jertfa ispăşirii păcatelor oamenilor ruşi, iar noi, minunându-ne acestei iconomii a
Atotţiitorului pentru tine cu umilinţă îţi strigăm:
Bucură-te, asemănarea lui Hristos; Bucură-te, arderea cea de tot; Bucură-te, podoaba împăraţilor ruşi; Bucură-te, întărirea ţării tale; Bucură-te, chipul blândeţii şi al atotiertării; Bucură-te, cetate neclintită a mărturisirii; Bucură-te, al celor obij-duiţi nădejde nemincinoasă; Bucură-te, temelie nesurpată a celor credincioşi; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorule!

Condacul 2

Văzând Preabuna Maica Domnului moştenirea Sa, ţara noastră, de întină-ciunea decăderii spurcată, te-a ales de la naştere, ca pre un neîntinat Rusiei întru curăţie, ca toţi cu neîndoielnică nădejde să înălţăm cântare: Aliliuia.

Icosul 2

Mintea cea mai presus de lume ţi-a dus viaţa spre mântuire asemeni multpătimi-torului Iov, că ziua naşterii tale cu ziua pomenirii lui s-a unit. Noi, în suferinţe însă fiind, pentru păcatele noastre şi mai mult pentru lepădarea de tine, unsule al lui Dumnezeu, cu înfrigurată smerenie şi cu înfrângerea inimii îţi strigăm aşa:

Bucură-te că ai răbdat de la poporul tău hulă şi defăimare; Bucură-te că l-ai compătimit până la sfârşit; Bucură-te, îndreptă-torule al dreptei credinţe; Bucură-te, chipul blândeţii lui David; Bucură-te, făclia dreptăţii; Bucură-te, custode al adevărului; Bucură-te, învăţător al smeritei

înţelepciuni; Bucură-te, al răbdării lui Iov iubitorule; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorale!

Condacul 3

Harul Celui de Sus te-a umbrit, Unsule al lui Dumnezeu, că te-ai oştit cu înţelepciune împotriva falsei cunoştinţe apusene ca lumea întreaga să-ţi strige: Aliluia.

Icosul 3

Grijindu-te pentru blagocestie, binecredinciosule împărate, ai râvnit zidirii bisericilor, proslăvirii moaştelor plăcuţilor lui Dumnezeu, răspândirii iluminării creştine şi apărării de asuprire a celor năpăstuiţi, pentru aceasta lumea ortodoxă te laudă aşa:

Bucură-te, săditorule al dreptmăritoarei credinţe; Bucură-te, purtătorule al luminii lui Hristos; Bucură-te, învăţătorule al domniei creştineşti; Bucură-te, apărăto-rule al ţărilor ortodoxe; Bucură-te, ocroti-torule al lăcaşurilor călugăreşti; Bucură-te, epitropule al cinstirii

sfintelor icoane; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorule!

Condacul 4

Nu te-ai înspăimântat de furtuna necuviinţei, a vorbirii de rău şi a nebuniei, multpătimitorule Nicolaie, zicând: trădarea, frica şi minciuna sunt pretudindeni. Hulirea împotrivă, întemniţarea şi omorârea cu blândeţe le-ai răbdat, strigând lui Dumnezeu Atotţiitorul: Aliluia.

Icosul 4

Văzând neorânduiala împărăţiei ruseşti şi defăimarea creştinilor, te rugai neîncetat ca Preabuna împărătească să mântuiască Rusia pravoslavnică, pentru aceasta şi noi

îţi aducem ţie aceste cântări de laudă:

Bucură-te, al Preacuratei cinstitor împărătesc; Bucură-te, râvnitorule al cinstei icoanelor Ei; Bucură-te, apărătorule în rugăciuni al oamenilor tăi; Bucură-te că te-ai încredinţat împărătescului Ei Acope-remânt; Bucură-te că ai băut pentru Hristos păharul suferinţelor; Bucură-te că ţi-ai

iertat până la sfârşit trădătorii; Bucură-te, a rugăciunii tămâie cu bun miros; Bu-cură-te, candelă nestinsă a credinţei; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorule!

Condacul 5

Dumnezeiască stea călătoare te-ai arătat ruşilor aflaţi în pribegie, întru numele tău adunându-i împreună şi arătându-le calea pocăinţei spre renaşterea Rusiei, ca să se veselească îngerii pentru păcătoşii care se pocăiesc zicând: Aliluia.

Icosul 5

Când ai văzut că blândeţea şi smerenia nu sunt primite spre înţelegere, ţi-ai pus toată nădejdea în Maica Domnului şi cu totul te-ai predat în mâinile Atotţiitorului ca să-i înţelepţească şi pe cei fără de minte să-ţi cânte ţie:

Bucură-te, biruitorule al mândriei nebuneşti; Bucură-te, smeritule purtător al coroanei; Bucură-te, zid nebiruit pentru cei neajutoraţi; Bucură-te, dragoste prea-îmbelşugată pentru

oamenii tăi; Bucură-te că ai fost înălţat de Dumnezeu prin minunile din Rusia; Bucură-te că de cei din pribegie ai fost preaslăvit; Bucură-te, pentru Rusia jertfă străduitoare; Bucură-te, inimă milostivă a slavilor; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorale!

Condacul 6

Slava ta o propovăduiesc marginile lumii, în tot pământul a ieşit vestirea ta: «nu există nici o jertfă pe care nu aş aduce-o pentru propăşirea Patriei mele.» Astfel învăţînd poporul tău întru pocăinţă să-i cînte lui Dumnezeu: Aliluia.

Icosul 6

Strălucit-ai mai mult decât soarele pentru pământul Rusiei, Sfinte Nicolae, mijlocire oamenilor tăi chiar pe Golgota arătând, ca să se întoarcă toţi către Hristos şi cu mulţumire să cânte:

Bucură-te, lumină de la răsărit venită; Bucură-te că n-ai fost orbit de întunericul apusului; Bucură-te, nesecată strălucire a adevărului; Bucură-te,

lumină neapusă a blândeţii; Bucură-te, înţelepţirea păcătoşilor; Bucură-te, preamărirea drepţilor; Bucură-te, slugă împărătească a lui Dumnezeu; Bucură-te, cu adevărat sfinte împărate ortodox; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorule!

Condacul 7

Vrând să întăreşti pe pământ dreptmă-ritoarea credinţă, ţi-ai ridicat împărăţia întru apărarea asupritei ţări sârbeşti, ca văzând faptele tale bune, să-L proslăvească pe Părintele Ceresc, strigând: Aliluia.

Icosul 7

Ca pre un nou Noe, chivernisitor al mântuirii poporului rus şi ocrotitor al Serbiei te-a arătat pre tine Domnul, o Nicolae, dăruitorule al biruinţei creştinilor pravoslavnici, ca noi amintindu-ne de toate ne-voinţele tale, neîncetat într-un glas să-ţi cântăm:

Bucură-te, înfaptuitorule al Sfintei Scripturi; Bucură-te, păzitorule al tradiţiei sfinţilor părinţi;

Bucură-te că pe piatra Hristos ţi-ai zidit casa sufletului tău; Bucură-te că ai întărit cu dragoste Cetatea Maicii Domnului; Bucură-te, al corăbiei ruse cârmaciule spre mântuire; Bucură-te, mângâietorule de nădejde al slavilor aflaţi în necazuri; Bucură-te, purtătorule al virtuţilor creştineşti; Bucură-te, stârpitorule al patimilor păcătoase; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorale!

Condacul 8

Minune străină vedem în tine, credin-ciosule şi bunule rob al lui Dumnezeu, ocrotit de multe ori de dreapta Celui Prea-înalt, încununat împreună cu împărăteasa, cu copiii şi cu slugile cu cunună muceni-cească, pentru aceasta ai intrat în bucuria Domnului tău, iar noi să-I strigăm Celui ce se îngrijeşte de toate: Aliluia.

Icosul 8

Preamărim cu toţii nevoinţa voastră tare, cinstim chinurile, lăudăm îndelunga răbdare, fericim sfârşitul vostru. Căci cu adevărat, ce este bun şi

frumos, dacă nu a trăi şi chiar a muri, împreună fiind cu Hristos Iisus, pentru poporul tău. Noi, însă, fiii voştri nevrednici, cu o gură şi cu o inimă preaslăvim şi cântăm numele voastre aşa:
Bucură-te, nouă împărăteasă Alexandra; Bucură-te, Alexei, moştenitor ceresc; Bucură-te, nouă Olga de Dumnezeu înţelep-ţită; Bucură-te, Tatiana cea milostivă; Bucură-te, Maria având întreaga înţelepciune; Bucură-te, Anastasia, mieluşea sfântă; Bucură-te, curcubeu în şapte culori, testament al noii împărăţii; Bucură-te, grădină de flori înmiresmate, triumful ortodoxiei; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorule!

Condacul 9

Domnul prin multe minuni şi-a arătat bunăvoinţa Sa poporului rus, până când acesta L-a mâhnit tare, dar prin tine, mare mucenice şi împărate, fiind chemaţi la pocăinţă, avem nădejde de iertare ca să strigăm lui Dumnezeu: Aliluia.

Icosul 9

Ritorii cei mult grăitori ca nişte peşti fără de glas nu vor putea spune înălţimea răbdării tale, noi, însă, adâncul căderii noastre văzând, întru înfrângerea duhului strigăm:
Bucură-te, bărbăţie de nebirut, Bucură-te, credincioşie neclintită; Bucură-te, iertare deplină a celor ce se pocăiesc; Bucură-te, îndelungă răbdare pentru cei îndârjiţi; Bucură-te că ai urmat testamentul împărătescului tău părinte; Bucură-te că ţi-ai păzit jurământul înaintea împăratului împăraţilor; Bucură-te că ai fost neclintit ascultător al lui Dumnezeu; Bucură-te, nefăţarnicule în dragoste; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate mult-pătimitorule!
Condacul 10
Vrând ca toţi oamenii să se mântuiască şi la adevărul cunoştinţei să vină, Hristos Cel ce a zidit Biserica Sa pe sângele mucenicilor, te-a pus pe tine, împărate, la temelia noii Cetăţi Ruseşti ca cei ce se află în ea cu credinţă să strige: Aliluia.

Icosul 10

Zid eşti tuturor celor ce cu credinţă aleargă la tine şi pavăză nebiruită a lumii pravoslavnice, părinte iubitor de fii, pe toţi credincioşii povăţuindu-i să te cheme în ajutor aşa:
Bucură-te, tămăduirea cea plină de har a celor neputincioşi; Bucură-te, plinirea celor sărăciţi de virtuţi; Bucură-te, slobozi-torule al celor robiţi; Bucură-te, apărătorule al nevoiaşilor; Bucură-te, trezvia celor lipsiţi de minte; Bucură-te, tămăduirea celor suferinzi; Bucură-te, noule Soare Prea-frumps; Bucură-te, purpuriu râu curăţitor; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorule!

Condacul 11

Aducând Preasfintei Treimi cântare chiar până la moarte, viaţa ţi-ai săvârşit şi credinţa ţi-ai păzit, prin aceasta îndemnând pre toţi dreptmăritorii creştini să cânte: Aliluia.

Icosul II

Dătător de lumină ai fost trimis pământului nostru, ca un miel nevinovat te jertfeşti pentru păcatele noastre, ca în pocăinţă să vedem lumina şi să-ţi strigăm aşa:
Bucură-te, că ne-ai dat chipul vieţii şi al sfântului sfârşit; Bucură-te, că ai suferit pentru păcatele pământului tău; Bucură-te, că te-ai rugat pentru duşmanii tăi; Bucură-te, că pe chinuitorii tăi i-ai iertat; Bu-cură-te, că în viaţa ta ai fost făcător de pace; Bucură-te, apărătorule din ceruri al creştinilor; Bucură-te, că sceptrul l-ai condus duhovniceşte; Bucură-te, cu porfira duhului împodobit; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpă-timitorule!

Condacul 12

Har ţi s-a dat ţie de la Dumnezeu, Nicolae, să te rogi să fim iertaţi pentru lepădarea noastră de tine, unsule al Lui Dumnezeu, şi pentru soborniceasca încuviinţare a părinţilor noştri, ca să strigăm cu nădejde tare: Aliluia.

Icosul 12

Lăudând chinurile tale, multpătimito-rule sfinte, ne închinăm harului Sfântului Duh arătat în tine, ca toţi împreună să strigăm:
Bucură-te, unsule al lui Dumnezeu, pururea rugător; Bucură-te, fiu iubit şi blând al lui Hristos; Bucură-te, că i-ai fost sprijin împărătesei întru viaţa cu dreptate; Bucură-te că pe copii şi pe slugi i-ai adus la Hristos; Bucură-te că i-ai luminat întru adevăr pe oamenii tăi; Bucură-te că n-ai ruşinat onoarea Patriei; Bucură-te, agoni-sitorule credincios al Duhului Sfânt; Bucură-te, purtătorule al credinţei mari până la sfârşit; Bucură-te, de Dumnezeu încoronate Nicolae, împărate multpătimitorule!

Condacul 13

O, creştet sfinţit, unsule al lui Dumnezeu, sfinte mucenice împărate Nicolae, caută la împărăţia ta pământească şi la oamenii tăi şi roagă-L stăruitor pe Atotţii-torul ca să nu intre la judecată cu noi, ci să ne dăruiască nouă: marea iertare, ridicare

din cădere şi înviere împărăţiei pravoslavnice, ca neîncetat să strigăm: Aliluia.
*(Acest condac se citeşte de **3** ori, apoi Icosul **1** şi Condacul **1**)*

Rugăciune către Sfântul Mucenic împăratul Nicolae

O, sfinte multpătimitorule mucenice împărate Nicolae, Domnul te-a ales ca pre unsul Său, ca să judeci cu milă şi cu dreptate oamenii tăi şi să fii apărătorul împărăţiei pravoslavnice: această slujire împărătească şi grijă pentru suflete cu frică de Dumnezeu o săvârşeai. însă ca aurul în foc, cu grele suferinţe Domnul te-a încercat, ca pre multpătimitorul Iov, după lipsirea tronului împărătesc ţi-a trimis şi moarte mu-cenicească. Toate acestea răbdându-le cu blândeţe, ca un adevărat rob al lui Hristos, te desfătezi acum de înalta slavă lângă prestolul împăratului tuturor împreună cu sfinţii mucenici: sfânta împărăteasă Alexandra, sfântul ţarevici Alexei, cu sfintele tale fiice Olga, Tatiana, Maria şi Anastasia şi eu

credincioasele slugi. Dar având mare îndrăzneală către Hristos împăratul, pentru Care ai şi pătimit, roagă-te împreună cu ei ca Domnul să ierte păcatul poporului care nu s-a împotrivit omorârii tale, a împăratului şi unsului lui Dumnezeu, ca să izbăvească Domnul suferinda ţară a Rusiei de crunţii împotrivitori care au fost sloboziţi de El pentru păcatele noastre şi să ridice prestolul pravoslavnicilor împăraţi, iar nouă să ne dăruiască iertare păcatelor şi să ne povăţuiască la orice virtute, ca să câştigăm smerenia, blândeţea şi dragostea pe care le-au arătat aceşti mucenici ca, învrednicindu-ne de împărăţia cerească, unde împreună cu tine şi cu toţi sfinţii noii mucenici şi mărturisitori să preaslăvim pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Sfântul Duh. Amin.

Rugăciune pentru dăruirea împărăţiei pravoslavnice

Doamne Dumnezeul nostru, cu umilinţă şi suspin şi cu inimă mâhnită venim la Tine şi cădem şi întru suferinţa duhului strigăm: greşit-am,

fărădelege am făcut, nedreptate înaintea Ta am săvârşit, ale Tale daruri: podoaba Bisericii, buna întocmire a văzduhului, îmbelşugarea roadelor pământului pe care le-ai dăruit împărăţiei Sfintei Rusii nu le-am primit cum se cuvine şi mulţumire Ţie, Stăpânului şi Dăruitorului nostru, nu Ţi-am adus, chiar şi ne-am lepădat de stăpânirea Ta, pe care prin unsul Tău şi prin împărăţia pravoslavnică o ai întărit. Iubit-am mai mult cele pământeşti decât cele veşnice şi de amândouă ne-am lipsit. Iubit-am să facem mai mult voia noastră şi prin aceasta ne-am robit vrăjmaşului Tău. Mărturisim că cu judecată dreaptă toate acestea le-ai slobozit pentru păcatele noastre. Pomeneşte Doamne şi cuvintele noilor Tăi proroci, pe care i-ai proslăvit în Pământurile Rusiei în vremurile de pe urmă, că vei dărui oamenilor Tăi pe o vreme scurtă de la sfârşit o pavăză tare şi un zid neclintit, împărat-monarh, pe unsul Tău binecuvântat. Ştiind acestea, înţelegem că darul acesta nu de la oameni este,

nici din tulburele patimi se dăruieşte, ci de Atotputernica Ta voie şi de buna Ta orânduială se zideşte: ridică-ne nouă cârmuitori duhovniceşti, bărbaţi cu puterea lui Ilie şi Enoh, ca voia Ta vestită de ei neschimbat să se săvârşească, iar voia noastră decăzută şi păcătoasă o lăsăm aici înaintea Ta. Şi dacă vei binevoi să cauţi cu milă spre noi, nevrednicii robii Tăi, însuţi, Stăpâne arată-ne nouă pe alesul de Tine monarh, la slujirea împărătească cu Dumnezeiasca Ta ungere şi cu toate darurile Tale înzestrează-**1**. Amin.

RÂNDUIALA SPOVEDANIEI

Spovedania, care este o Taină a Bisericii, este de fapt dezbrăcarea omului de păcate şi înnoirea lui prin botezul lacrimilor de pocăinţă şi prin iertarea harică, pe care o săvârşeşte asupra lui preotul.

In Taina Spovedaniei, omul trebuie să conlucreze cu Dumnezeu, ca să se poată vindeca şi ridica la viaţă nouă şi curată. Căinţa trebuie să fie unită cu rugăciunea. Lacrimile, spală păcatul şi sunt socotite ca al doilea botez.

Dacă ai căzut, nu deznăjdui, ci îndată, ridică-te.

Deseori, însăşi căderea noastră poate să ne fie cel mai puternic prilej de a deştepta în noi căinţa şi întoarcerea spre drumul curăţiei, sfinţeniei şi desăvârşirii noastre.

Ca să te spovedeşti, trebuie să ai un duhovnic, pe care să-l cauţi şi să-l alegi numai din pricini duhovniceşti. Duhovnicul, pe lângă săvârşitorul Tainei de dezlegare, este şi doctor sufletesc şi cu cât ne cunoaşte mai bine, cu atât ne poate ajuta mai mult.

Cel ce acoperă la spovedit sau nu spune vreun păcat de moarte, de care-şi aduce aminte, face

un nou păcat de moarte şi în loc de folos, are pagubă.
Dacă ai totuşi un păcat de moarte pe care nu l-ai mărturisit la spovedanie, fiindcă l-ai uitat fără voia ta, atunci este destul dacă-1 mărturiseşti la spovedania următoare. Dacă nu l-ai mărturisit de ruşine, sau pentru că nu ţi-ai făcut bine cercetarea cugetului, atunci trebuie să spui la câte spovedanii nu l-ai mărturisit şi să faci o mărturisire desăvârşită.
După pravilele bisericeşti, schimbarea duhovnicului este oprită cu străşnicie:
«Orice bărbat sau femeie de-şi va lăsa duhovnicul, fără de oarecare vină şi se va spovedi la altul, să se despartă de Biserică, dimpreună cu acela care îl primeşte astfel pre dânsul…».
Spovedania trebuie să aibă înaintea ei o amănunţită cercetare a cugetului şi hotărârea tare de a ne îndrepta, precum şi a nu ne mai întoarce la viaţa păcătoasă.

Duhovnicul poate fi cercetat şi înainte, cu câteva zile, de a ne spovedi, cerându-i ajutor pentru pregătirea de spovedanie.
Din îndrumările unui mare duhovnic, dăm aici câteva sfaturi pentru înlesnirea unei bune mărturisiri a păcatelor.
Este un cuvânt al marelui stareţ Macarie de la Optina, care glasuieşte aşa:
1. La Spovedanie *nu trebuie* **să repeţi acele păcate de care te-ai căit mai înainte, de care ai fost dezlegat şi pe care nu le-ai mai săvârşit. Altminteri, ar însemna o neîncredere în puterea Tainei ce se săvârşeşte prin spovedanie.**
2. *Nu trebuie***să-ţi aminteşti de alte persoane care au fost cu tine când ai săvârşit păcatul, ci să te osândeşti numai pe tine.**
3. Sfinţii Părinţi *opresc***pe credincios să-şi spună păcatele în toate amănuntele, ci numai să le** *recunoască***în deobşte, pentru ca nu cumva luându-le pe fiecare în parte să dea**

prilej de sminteală atât sufletului său cât şi duhovnicului.

4. Tu ai venit să te *pocăieşti***şi totuşi nu te căieşti sincer de păcatele tale, având inima rece şi împietrită. Trebuie să te pocăieşti cu umilinţă şi regret, conştientizând păcatele săvârşite.**

5. Tu ai *înşirat***toate mărunţişurile, iar ceea ce este mai însemnat ai scăpat din vedere. Nu ţi-ai mărturisit cele mai grele păcate. N-ai recunoscut şi n-ai însemnat că:** *tu nu-L iubeşti pe Dumnezeu, urăşti pe aproapele, nu crezi în cele ce spune Cuvântul Domnului şi eşti plin de mândrie şi de slavă deşartă.***în aceste patru păcate intră toată răutatea şi toată stricăciunea noastră sufletească. De fapt, ele sunt rădăcinile cele mai însemnate, din care răsar toate vlăstarele căderilor noastre în felurite păcate.**

Mărturisirea însoţită de comentarii

Eu *(prenumele)* ***am greşit*** înaintea lui Dumnezeu: cu credinţa slabă (îndoială în existenţa Lui). Nu am dragoste nici frică cuvenită de Dumnezeu, de aceea: nu ştiu să mă pocăiesc, nu-mi văd păcatele, nici nu mă străduiesc să cunosc ce este păcat şi ce este mântuitor pentru suflet, nu îndeplinesc sfintele porunci ale Domnului, nu-mi amintesc de moarte, nu mă pregătesc să stau înaintea Judecăţii Domnului şi, în general, sunt indiferent(ă) faţă de credinţă, faţă de Dumnezeu şi faţă de soarta amară care mă aşteaptă în Veşnicie.

Am greşit: cu nemulţumirea înaintea lui Dumnezeu pentru darurile Lui. Cu atribuirea numai mie a succeselor, iar nu ajutorului lui Dumnezeu. Mândru(ă) şi plin(ă) de sine, aveam încredere în mine şi în oameni mai mult decât în Dumnezeu. Nu m-am supus voinţei lui Dumnezeu (vreau ca totul să fie aşa cum zic eu). Cu nerăbdarea scârbelor şi a bolilor (am frică de suferinţe, îngăduite de Dumnezeu pentru

păcatele mele, uitând că ele îmi sunt date pentru curăţirea sufletului şi spre mântuire). Cu cârtirea împotriva crucii mele (vieţii, «sorţii»), împotriva oamenilor, împotriva lui Dumnezeu, pe care L-am acuzat că este neîndurător. Cu lipsa de curaj, cu mâhnirea, cu tristeţea, cu împietrirea inimii, cu pierderea speranţei în mântuire, cu gânduri la sinucidere, cu încercarea sinuciderii.

Am greşit: am îndreptăţit păcatele mele (dând vina pe nevoile cotidiene, pe neputinţa sufletească şi trupească şi pe aceea că în copilărie nimeni nu m-a învăţat să cred în Dumnezeu). Fiind necredincios(ă) îi îndemnam la necredinţă şi pe alţi oameni. Prin frecventarea locurilor publice ateiste *(mauzoleul, diverse întruniri ateiste, sălile de concert…)*, şi participarea activă la diverse acţiuni ateiste şi distractive. Cu hula împotriva lui Dumnezeu şi faţă de orice sfinţenie. N-am purtat cruciuliţă la piept. Am purtat încălţăminte cu cruciuliţe pe talpă. Am folosit în scopuri menajere ziare fără să fac vreo deosebire

între ele *(cu numele Domnului, cu imagini ale bisericilor, cu icoane ale sfinţilor ş.a.).* Le-am dat animalelor *(pisicilor, câinilor ş.a.)* nume ale sfinţilor («Vasilică», «Marusica»).

Am greşit: am mers rar la Biserică — duminicile doar şi de sărbători. Celelalte zile le petreceam la lucru, în comerţ, beţii, dormeam mult şi am dus-o tot în distracţii *(de aici şi vine întunecarea minţii, neruşinarea, atracţia irezistibilă spre desfrânare, certurile, ruinarea sănătăţii…).* N-am mers la Biserică din cauza ploii, glodului, gerului, lenei şi a neglijenţei. întârziam la biserică şi plecam de acolo înainte de vreme. La Sfânta Slujbă am păcătuit: vorbeam, râdeam, dormitam, nu eram atent la cele citite şi cântate, eram eu mintea rătăcită, umblam mult prin Biserică. Mergând prin Biserică îmi făceam loc cu coatele, răspundeam obraznic. Ascultând predicile, le criticam şi îl osândeam pe cel ce predica, plecam de la predică. Foarte rar meditez asupra celor auzite în Biserică şi asupra celor

citite din Sfânta Scriptură. în perioada necurăţeniei femeieşti îndrăzneam să umblu prin Biserică şi să mă ating de sfinţenie (bărbaţii — după necurăţia nopţii).

Am greşit: rar mă mărturisesc. Săvârşind păcatul, nu mă autoacuzam şi nu mă căiam imediat, prin aceasta sufletul meu a devenit nesimţit şi împietrit. îndrăzneam să mă apropii de Sfânta împărtăşanie fără pregătire cuvenită *(necitind canoanele şi rugăciunile înainte de Sf. împărtăşanie, ascunzând şi minimalizând păcatele la mărturisire, fără post, fiind în vrajbă…).* După Sf. împărtăşanie nu citeam rugăciunile de mulţumire. Nu petreceam în sfinţenie zilele după împărtăşanie *(în rugăciuni, în citirea Sfintei Scripturi, în cuviincioasa cugetare, continuam să mănânc peste măsură, să dorm mult, să vorbesc în deşert…).*

Am greşit: din lene, nu citesc integral rugăciunile de dimineaţă şi de seară *(din cartea de rugăciuni)*, le scurtez. Nu întotdeauna mă rog

înainte de masă, înainte de lucru şi după. Mă rog fără atenţie. M-am rugat cu capul descoperit (femeile), cu căciula în cap, având duşmănie faţă de aproapele. Am însemnat cu neglijenţă semnul Sfintei Cruci, am dat dovadă de lipsă de evlavie faţă de icoane şi de sfinţeniile
Domnului. în loc să mă rog, să citesc Sfânta Evanghelie, Psaltirea şi literatura duhovnicească am privit televizorul… Prin tăcerea mea laşă, atunci când era hulit numele Domnului, prin ruşinarea de a-mi face cruce şi de a-L mărturisi pe Domnul în prezenţa altor oameni *(acesta este unul din felurile de lepădare de Hristos)*. Am vorbit despre Dumnezeu fără evlavie şi fără smerenie.
Am greşit: nu m-am sfătuit cu preotul şi cu cei mai în vârstă în problemele importante ale vieţii (astfel săvârşind greşeli de neîndreptat). Aflându-mă sub conducerea unui duhovnic, vieţuiam după voia mea păcătoasă. Dădeam sfaturi, fără a cunoaşte dacă ele sunt plăcute lui

Dumnezeu. Am greşit cu dragostea părtinitoare faţă de oameni, obiecte, ocupaţii, animale… îi ispiteam cu păcatele mele pe cei din jur *(prinpurtarea mea necuviincioasă am hulit numele Domnului).*
Am greşit: n-am respectat posturile şi nici zilele de miercuri şi vineri *(după importanţă ele au valoarea Postului Mare, ca zile de amintire a patimilor Mântuitorului).*
Am mâncat şi am băut peste măsură, am mâncat chiar şi pe ascuns, prin slăbiciunea pentru dulciuri. Am mâncat sânge de animale *(salam din sânge…).* în zile de post, de sărbători şi de pomenire am gătit bucate de frupt. Am pomenit morţii cu băuturi tari (rachiu, coniac ş.a.).
Am greşit: am acceptat rugăciunea comună *(cu reprezentanţi ai sectelor ş.a.),* prin trecerea în schismă-rascol *(Biserica de rit vechi (lipovenească), Biserica uniată, secte).* Prin superstiţii — am crezut în visuri, semne, horoscopuri… M-am adresat la vrăjitoare

(picurarea cerii, rotirea ouălor, vărsarea fricii…), la extrasenşi *(pentru ce?)*. Am băut şi am mâncat descântat şi vrăjit de babe şi extrasensori. M-am spurcat cu urinoterapia *(am băut urină)*. Am ghicit în cărţi *(taro…)*, am făcut vrăjitorii *(pentru ce?)*. Am avut frică de vrăjitori mai mult decât de Dumnezeu. Mi-am pus cod *(pentru ce?)*. M-au ademenit religiile orientale *(budismul, crişnaismul, islamul ş.a.)*, ocultiste şi sataniste *(de numit, concret, care)*. Am frecventat adunările sectare, oculte… M-am ocupat cu ioga, cu meditaţia, cu călirea după metoda lui Ivanov, cu luptele marţiale orientale. Am greşit cu citirea şi păstrarea literaturii oculte interzise de Biserică: cărţi de magie, de chiromanţie *(ghicire în palmă)*, horos-copuri, tâlcuire a viselor, proorociile lui Nostradamus, literatura religiilor Orientului, învăţăturii lui Blavatskaia şi a lui Rerih, «Diagnosticul karmei» de Lazarev, «Trandafirul lumii» de Andreev ş.a. Prin faptul că i-am îndemnat pe alţi oameni să

practice aceste rătăciri (*numiţi către ce anume i-aţi îndemnat*).

(Rugăciunea cu schizmaticii şi ereticii (catolicii, protestanţii, sectanţii, budiştii, musulmanii ş.a.) duce la excomunicarea din Biserică (după Pravila Apostolească 10,65).

închinarea la duhul învăţătorului sălii, învăţătura păgân-ocultistă privind descoperirea «posibilităţilor interioare» duce la comunicarea cu duhurile necurate, la îndrăcire…

Biserica Ortodoxă preîntâmpină că învăţătura lui Hristos nu are nimic comun cu ocultismul şi că operele autorilor oculţi sunt o capcană pregătită de diavol pentru cei nepricepuţi şi încrezuţi (îngâmfaţi). Aderând, prin ocultism, la o comuniune ticsită cu demoni, omul se înstrăinează de Dumnezeu şi îşi pierde sufletul.)

Am greşit: am fost leneş, nefiind demn de nici o faptă bună. Nu i-am vizitat pe cei singuratici, bolnavi, bătrâni, pe copiii din orfelinate, pe

deţinuţi… Prin dorinţa odihnei trupeşti, cu alintul în pat. Cu mâhnirea că nu mă pot desfăta cu plăcerile lumeşti şi cu luxul acestei lumi. Prin pasiunea la jocurile de noroc, la reprezentaţii teatrale şi distractive *(jocul în cărţi, domino, jocuri la computer, televizorul, cinematografele, saloanele video, discoteci, baruri, cafenele, restaurante, cazinouri…)*. Am făcut abuz de băuturi tari; cu limba mea spurcată am rostit prostii, înjurături, am fumat, am consumat stupefiante; am fost pasionat de muzica de estradă şi de rock — stil în muzică uşoară.

(Simbolica cărţilor de joc şi ghicit este antihristă şi are menirea să-şi bată joc de patimile Mântuitorului Hristos.

La indienii americanifumegarea tutunului se folosea la ritualul închinării duhurilor demonice. Fumând tutun, creştinul se face trădător al lui Dumnezeu şi închinător la draci).

Am greşit: cu vederea *(în cărţi, reviste, filme)* păcatelor erotice şi sadice. Am privit jocuri,

reprezentaţii, dansuri necuviincioase *(de numit cefei)*, am dansat. *(Dansurile au dus la sfârşitul mucenicesc al Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, de aceea, pentru creştini, ele sunt o batjocură a memoriei lui)*.
Am participat la concursurile frumuseţii, top-modele, la mascarade *(«malan-ca»*, *«cu capra»*, *«haloween»…)*. Nu m-am retras de la ispite, întâlniri şi propuneri păcătoase. M-am îndulcit îndelung cu iluzii desfrânate şi cu amintirea păcatelor din trecut. Am greşit prin căutarea desfrânată cu ochii şi cu comportamentul amoral cu persoane de alt gen *(cu neruşinarea*, *cu îmbrăţişările*, *săruturile*, *pipăirea necurată a corpului…)*. Cu curvia *(relaţii intime până la cununie)*. Cu perversiuni curveşti *(onanism*, *diverse poziţii*, *curvie orală şi anală…)*. Păcatele sodomiei *(homosexua-lism*, *lesbianism*, *curvie cu animale, amestecare de sânge (concubinaj cu rudele)*… Mi-am vândut corpul, am contribuit la

aceste fapte prin înţelegeri, prin arendarea casei sau a apartamentului pentru desfrâu.

Urmând obiceiurilor desfrânate ale acestei lumi şi dorind a plăcea şi a ispiti, mi-am tuns şi colorat părul, m-am vopsit *(astfel încălcând legea lui Dumnezeu privind exteriorul femeii)*, m-am îmbrăcat indecent *(am purtat rochii şi bluze decoltate, fuste scurte, cu tăieturi, pantaloni, şort, haine prea strânse pe corp, transparente…)*. în aşa hal, nerespectând sfinţenia, am îndrăznit să intru în Biserica Domnului. Am fost obraznic(ă) în gesturi, în mişcări, în felul de a umbla (desfrânat). M-am scăldat şi m-am bronzat în prezenţa persoanelor de alt gen *(este în contradicţie cu castitatea creştinească)*. Am greşit cu seducerea conştientă la păcat *(care?)*.

Am greşit: cu preacurvia *(trădarea soţului sau a soţiei)*. Cu viaţa în căsătorie fără

Taina Cununiei. Cu nereţinerea în relaţiile intime *(în posturi, în duminici şi zile de sărbători, în*

perioada gravidităţii, în zilele de necurăţenie). Mi-am permis perversiuni *(cefei?)* în relaţiile intime. Am folosit mijloace anticoncepţionale. Dorind să trăiesc numai pentru plăceri şi fugind de greutăţile vieţii mi-am ucis copiii *(avorturile).* Am sfătuit şi pe altele să facă avort. Am fost cauza certurilor din familie, am insultat casnicii… N-am dorit să-mi îndeplinesc datoriile privitoare la educaţia copiilor, n-am îngrijit de gospodărie, mi-am pierdut timpul în trândăvie, mi-am băut banii, am dus copiii la orfelinat…

(Spirala şi pastilele anticoncepţionale omoară fătul conceput în perioada cea mai timpurie. Este acelaşi avort numai fără intervenţie chirurgicală.

Bărbaţii, care impun femeile să facă avort sau nu se opun acestuifapt, tot sunt ucigători de copii. Medicii care fac avorturi — ucigaşi, iar asistenţii — complici).

Am greşit: neglijind sufletele copiilor, pregătindu-i doar pentru viaţa pământească *(nu i-*

am învăţat despre Dumnezeu şi credinţă, nu le-am altoit dragostea pentru rugăciunea din Biserică şi de acasă, nu i-am învăţat postul, smerenia, ascultarea şi împlinirea poruncilor lui Dumnezeu, la fel nu le-am dezvoltat simţul datoriei, al onoarei, responsabilităţii…, nu m-am interesat ce citesc, cu cine prietenesc, cu ce se ocupă, cum se comportă). I-am pedepsit prea aspru *(vărsându-mi pe ei ciuda şi nemulţumirea şi nupentru a-i corecta, i-am numit cu vorbe jignitoare, i-am blestemat)*.

I-am ispitit prin păcatele săvârşite de mine *(prin purtare necuviincioasă, ocară, rostire a prostiilor, bârfire, vizionare a emisiunilor imorale, prin relaţii intime… în prezenţa lor)*.

Am greşit: nu i-am ascultat pe părinţi, pe cei vârstnici, pe conducători, insul-tându-i pe toţi. Cu îngrijirea neglijentă de părinţii bătrâni şi bolnavi, de rude… *(i-am lăsat fără supraveghere, fără mâncare, fără bani şi medicamente…, i-am dus la azilul de bătrâni)*.

Am greşit: abuzând de capricii, de îndărătnicie, de împotrivire, de samavolnicie şi de autoîndreptăţire. Am fost leneş la învăţătură. Am neglijat serviciul şi îndatoririle obşteşti. Am folosit talentul şi poziţia socială nu spre slava lui Dumnezeu şi folosul oamenilor, ci pentru interesele personale. Am furat din bunurile statului şi din averea obştească. Am primit şi am dat mită *(dăunând statului şi provocând tragedii personale)*. I-am constrâns pe subalterni *(cu ce scop?)*. Deţinând un post de conducere, n-am avut grijă să contribui la stoparea răspândirii obiceiurilor anticreştine *(care distrug moralitatea poporului)*, a studierii în şcoală a obiectelor imorale… Nu am acordat ajutor Bisericii Ortodoxe *(amfostindiferent(ă)faţă de invazia credinţelor false, nu am contribuit la răspândirea şi întărirea Ortodoxiei, nu am apărat sfinţeniile bisericeşti, nu am acordat ajutor la construirea şi reparaţia bisericilor, mănăstirilor, la curăţenia curţii bisericeşti…)*.

Am greşit: i-am osândit *(i-am vorbit de râu)* pe cei vii şi pe cei răposaţi, iar păcatele mele nu le văd; am discutat fără rost despre lucrurile deşarte ale lumii… Am spus bancuri imorale şi hulitoare *(despre Dumnezeu, Biserică, cler);* am râs fără măsură, în hohote; mi-am etalat propria ingeniozitate, urmărind scopul de a-i face pe oameni să râdă. Prin luarea numelui Domnului în deşert *(rostirea lui fără necesitate, în discuţii banale, glume)*. I-am judecat şi osândit pe preoţi şi pe călugări. Am ascultat şi repovestit bârfe despre slujitorii Bisericii şi despre problemele bisericeşti *(astfel, prin mine eu huleam numele lui Dumnezeu între oameni)*. Am divulgat păcatele şi neputinţele străine; am clevetit, am răspândit vorbe rele. Am spus minciuni, am amăgit, nerespectând promisiunile date lui Dumnezeu şi oamenilor. Am înjurat, am depus jurăminte false şi mărturii false la judecată. Cu judecata nedreaptă *(îndreptăţirea criminalilor şi osândirea nevinovaţilor…)*.

Am greşit: am practicat tâlhăria *(ce fel?)*. Cu iubirea de argint *(lăcomia la bani şi bogăţie)*. Prin: neplătire a impozitelor, zgârcenie, cu zgârcenie la milostenie *(iar pentru capricii, distracţii cheltuiesc din plin)*. N-am folosit surplusurile veniturilor mele pentru lucruri folositoare sufletului *(milostenie, procurarea cărţilor duhovniceşti ş.a.)*. Cu setea de câştig *(folosirea lucrurilor străine, cu tendinţa de a profita de ocazii)*. Dorind să mă îmbogăţesc, am împrumutat bani cu dobândă. Am distrus sufletele oamenilor, vânzând rachiu, ţigări, stupefiante *(substanţe narcotice)*, mijloace anticoncepţionale, haine curveşti, ziare şi reviste porno… Am amăgit la vânzare/ cumpărare, am vândut marfă stricată…*(a numi şi alte păcate pe care le-aţi săvârşit în timpul comerţului)*.

Am greşit: am făcut caz de amor propriu, abuzând de invidie, suspiciune, de bucurie răutăcioasă, de linguşire, de slugărnicie, de făţărnicie. Am ascultat cu plăcere şi cu aprobare

vorbirea de rău despre alţii. Am fost de acord şi am justificat păcatul. I-am obligat pe alţii să păcătuiască *(să mintă, să fure, să urmărească, să pâras-că, să repovestească, să asculte pe furiş, să consume băuturi alcoolice…)*. Am participat la discuţii şi la fapte rele. Prin faptele bune în văzul lumii, am dorit să câştig slavă, mulţumiri şi laude. Am căutat stima şi locul de frunte. Am făcut sport pentru slavă, bani, tâlhării *(racket)*. Prin lăudăroşenie şi autoadmiraţie *(a exteriorului, talentelor, hainelor…)*. Din mândrie, l-am înjosit pe aproapele cu luarea în râs, cu glume de prost gust… Am râs de cerşetori, invalizi, de necazul cuiva…

(Sportulprofesionist dăunează sănătăţii şi distruge sufletul, dezvoltând în el mândria, iubirea de slavă, simţul superiorităţii şi al dispreţului, al setei de îmbogăţire…).

Am greşit: prin mândria exagerată, prin supărare, prin ţinere de minte a răului, prin răzbunare, prin neiertare, prin ură, prin rapiditate la mânie, prin

mânia însăşi. Am avut o atitudine brutală faţă de oameni. Am manifestat obrăznicie şi impertinenţă *(am trecut fără rând, m-am înghesuit)*. Mi-a plăcut cearta *(sudalme de mamă, de biserică ş.a., l-am pomenit pe cel râu, am aplicat bătaia, omorul)*. Mi-am cumpărat permis pentru conducerea automobilului, am încălcat regulile de circulaţie, am condus automobilul în stare de ebrietate… *(prin aceasta punând în pericol viaţa pietonilor)*. Am dăunat aproapelui *(cum?)*. Nu i-am apărat pe cei slabi, pe femeile şi pe copiii expuşi pericolului… Am fost crud faţă de animale.

Am greşit: prin mărturisirea rece. Păcătuiesc cu bunăştiinţă, fără mustrare de conştiinţă. Nu sunt hotărât(ă) să-mi corectez viaţa plină de păcate.

Mă căiesc că L-am scârbit pe Domnul cu păcatele mele, îmi pare rău din toată inima şi mă voi strădui să mă îndrept.

Deoarece numărul păcatelor este foarte mare, mărturisirea poate fi împărţită în mai multe

etape, începând cu mărturisirea păcatelor grele. Adevărata pocăinţă înaintea lui Dumnezeu presupune nu o enumerare formală şi indiferentă a faptelor rele, ci osândirea propriei păcătoşenii, mărturisirea sinceră şi cu înfrângere de inimă a fărădelegilor şi cu toată hotărârea de a nu mai greşi.

Rugăciuni înainte de Sfânta Spovedanie

După ce ne-am scris toate păcatele făcute, ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute a face o adevărată spovedanie.

După* Rugăciunile începătoare *(p. 15–16), zicem:

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru, Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, împăratul nostru, Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos, împăratul şi Dumnezeul nostru.

Trei închinăciuni, apoi îndată Ps. 50, Miluieşte-mă Dumnezeule… Simbolul Credinţei

Rugăciunea lui Manase împăratul

Doamne, Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, a lui Avraam, a lui Isaac, a lui Iacob, şi al seminţiei celei drepte a lor; Cel ce ai făcut cerul şi pământul, cu toată podoaba lor; Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale; Care ai încuiat adâncul şi L-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoşat şi slăvit, înaintea Căruia toate se tem şi tremură din pricina atotputerniciei Tale.

Pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale şi nesuferită este mânia urgiei tale asupra celor păcătoşi! însă nemăsurată şi neajunsă este şi mila făgăduinţei Tale, căci Tu eşti Domnul cel preaînalt, bun, îndelung-răbdător şi mult milostiv, căruia îi pare rău de răutăţile oamenilor. Tu, Doamne, după mulţimea bunătăţii Tale, ai făgăduit pocăinţă şi iertare celor ce Ţi-au greşit şi după mulţimea îndurărilor

Tale ai hotărât pocăinţă păcătoşilor spre mântuire. Aşadar, Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepţi, n-ai pus pocăinţă pentru cei drepţi: pentru Avraam şi Isaac, şi Iacob care nu Ţi-au greşit Ţie, ci ai pus pocăinţă mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele şi nu sunt vrednic a căuta şi a privi înălţimea cerului din pricina mulţimii nedreptăţilor mele. Strâns sunt eu cu multe cătuşe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu şi nu am nici loc de odihnă, pentru că te-am mâniat şi am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile
Tale, ci am pus urâciuni şi am înmulţit smintelile. Dar acum, îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta. Am păcătuit, Doamne, am păcătuit şi fărădelegile mele eu le cunosc. însă cer, rugându-Te: iartă-mă, Doamne, iartă-mă şi nu mă pierde în fărădelegile mele şi nici nu mă osândi la întuneric, sub pământ, căci Tu eşti, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc.

Arată-Ţi peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Şi te voi preaslăvi în toate zilele vieţii mele. Căci pe Tine te slăvesc toate puterile cereşti şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă cerţi. Miluieşte-mă, Doamne, că sunt neputincios; vindecă-mă, Doamne, că s-au desfăcut oasele mele şi Sufletul meu s-a spăi-mântat foarte şi Tu, Doamne, până când? întoarce-te, Doamne, izbăveşte Sufletul meu, mântuieşte-mă pentru Mila Ta. Că nu este în moarte cel ce Te pomeneşte pe

Tine şi în iad cine se va mărturisi Ţie? Ostenit-am în suspinul meu, spăla-voi în toate nopţile patul meu, cu lacrimile mele voi uda aşternutul meu. Tulburatu-s-a de necaz ochiul meu, învechitu-m-am între toţi vrăjmaşii mei. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii

mele, auzit-a Domnul cererea mea, Domnul a primit rugăciunea mea. Să se ruşineze şi să se înspăimânteze toţi vrăjmaşii mei, să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrabă.

Psalmul 129

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. Pentru Numele Tău, Te-am aşteptat, Doamne, aşteptat-a Sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a Sufletul meu în Domnul. Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii să nădăjduiască Israel spre Domnul. Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Rugăciune de umilinţă către Domnul nostru Iisus Hristos

Păcătuit-am şi n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale

cele mântuitoare şi juru-inţele noastre cele sfinţite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez. Numele de creştin îl purtăm noi nevrednicii, iar mâinile noastre s-au făcut nevoitoare spre toată lăcomia. Picioarele grabnice şi cu cutezare spre toată alergarea cea rea. Gura, organul sfintelor rugăciuni şi al cuvintelor, am făcut-o organ a toată vorba nebunească. Ochii noştri şi toate simţirile noastre, peste măsură le-am umplut de păcate şi de toată necu-răţia. De aceea, Preabunule Stăpâne, multă iubirea Ta de oameni am întors-o spre mânie, noi nevrednicii. Mulţimea facerilor Tale de bine am prefăcut-o nebuneşte spre chinuri. însă nu cu iuţimea Ta să ne cerţi pe noi, Doamne, Ţie Unuia am greşit, dar Ţie Unuia ne şi închinăm şi cu inimă umilită ne rugăm: Slăbeşte, lasă, iartă, iubito-rule de oameni, Stăpâne. Biruiască mulţimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre. Adâncul bunătăţilor Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăţilor noastre!

Adevărat, preabunule Iisuse, ne rugăm Ţie, dăruieşte iertare păcatelor noastre, bună aşezare minţii, sănătate trupului, pace în zilele noastre, aerului bună liniştire, pământului bună rodire, credinţei celei drept-măritoare creştere, unire şi pace Sfintelor Tale Biserici, surparea eresurilor, stricarea sfaturilor celor necurate şi toate lucrurile cele de folos ni le dăruieşte după neschimbatele Tale îndurări. Cel ce nu voieşti moartea păcătosului, dăruieşte nouă timp de pocăinţă, ca şi de chinurile cele veşnice, care vor să fie, să ne mântuim, cu darul şi cu iubirea de oameni a Preacuratului Tău Părinte, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul, Bunul şi de viaţă Făcătorul Duhul Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru recunoaşterea ticăloşiilor noastre

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care Singur din fire eşti fără de păcat şi pentru noi fără de păcate Te-ai

făcut om, ascultă în ceasul acesta, această rugăciune dureroasă a mea, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune şi inima mea s-a tulburat în mine! Tu, Doamne, preaînalte, împărate al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea am cheltuit-o în păcate şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. întunecându-mi-se gândul din copilărie şi până acum, nici o dată nu am voit să fac voia Ta cea Sfântă; ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de râs şi de batjocoră dracilor, nicidecum în minte venindu-mi că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoşilor şi gătită fiind gheena focului? Din această pricină căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simţire de întoarcere, m-am făcut pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcate n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată n-am săvârşit, cu covârşire şi cu

sârguinţă. Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra şi a sluji la păcate. Cine dar, nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am aţâţat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând şi covârşind pe toţi păcătoşii cei din veac, păcătuind fără de asemănare şi fără de iertare. însă devreme ce eşti multmilostiv şi multmilosârd, Iubi-torule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pe mine înfricoşatului şi nesuferitului Tău Divan şi, ca şi cum m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul sufletului, strig Ţie: Milostiveşte-te, Doamne, iartă-mă, îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile

mele să nu le treci cu vederea. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc şi rătăcit fiind, întoarce-mă şi în-torcându-mă îmbrăţişează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăinţă drepţilor şi n-ai pus iertare celor ce nu greşesc; ci ai pus pocăinţă asupra mea, a păcătosului, în acelea cu care spre întărirea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălţimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire la lumina cea de dincolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune umilită pentru recunoaşterea păcatelor

Doamne mult milostive, Dumnezeule preabune, Sfinte Care iubeşti numai binele şi urăşti tot răul, rogu-te, nu te uita la mulţimea păcatelor mele, ci priveşte la mine, fiul cel risipitor, la oaia cea rătăcită care îmi recunosc vina mea şi vin la Tine, mâhnit cu inima, zdrobit şi ruşinat cerând iertare. Doamne, fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu este pururea înaintea mea. Sunt greu tulburat, zdruncinat şi nemângâiat. N-am linişte, nu am odihnă în Sufletul meu, văzând că m-am pus cu trup şi Suflet în slujba diavolului. Cunosc că prin multele şi feluritele păcate, pe Tine, Părintele şi Dumnezeul meu cel preabun Te-am jignit, mâhnit, amărât şi Te-am mâniat foarte mult. Păcatele mele apasă cumplit asupra mea, întocmai ca o piatră foarte grea şi rău mă mai chinuiesc. Ce voi face? Scula-mă-voi şi mă voi duce la Tatăl meu şi din adâncul inimii păcătoşite, voi zice, ca şi fiul cel rătăcit: «Tată! Am greşit la cer şi înaintea Ta…» Aceasta voiesc

să o fac chiar acum. Pentru aceasta cu căinţă mă rog Ţie, iartă-mă pe mine păcătosul.
Doamne, eu nu mai cutez să vin la Tine în starea aceasta păcătoasă în care mă aflu, dacă nu m-aş fi întărit de cuvintele milostivirii tale: «Veniţi la mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi… Eu nu voiesc moartea păcătosului, ci doresc să se întoarcă de la calea lui cea rea şi să fie viu!» Cuvintele acestea mă încurajează foarte mult a veni înaintea Preotului Duhovnic şi a-mi mărturisi păcatele, acestui minunat împuternicit al Tău, care stă văzut în Scaunul Sfintei Spovedanii, în locul Tău, Dumnezeul meu, Care stai nevăzut acolo de faţă şi primeşti mărturisirea cea adevărată, pe care o facem noi păcătoşii. Rogu-te, Doamne, luminează-mi mintea, deschide-mi inima şi buzele mele, să spun numai adevărul şi să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Nu mă lăsa, Doamne, ca din vreo frică sau ruşine, să ascund vreun păcat şi să-l las nemărturisit, ci lu-

minează-mă, Doamne, ajută-mă să-mi reamintesc şi să-mi mărturisesc toate păcatele mele, mari şi mici, cu toată umilinţa, zdrobirea inimii şi căinţa, înaintea Preotului Duhovnic şi a Ta, cu hotărârea de a le părăsi desăvârşit şi a face roade vrednice de pocăinţă ca astfel să fiu iertat ca şi mulţimea Magdalenelor, Samarinen-celor, Zaheilor, tâlharilor şi a altor păcătoşi, pocăiţi după dreptarul dreptei-credin-ţe creştineşti, care acum se veselesc în raiul desfătărilor, îndulcindu-se pururea de nemărginita frumuseţe a Feţei Dumnezeirii Tale. Astăzi vreau a face o mărturisire cât mai amănunţită, şi mai bună, mai desăvârşită, aşa, ca şi când ar fi cea din ceasul despărţirii Sufletului meu de trup. Ajută-mi, Doamne, ca să fac această adevărată mărturisire, pentru că eu nu cunosc, ci numai Tu singur, dacă voi mai avea vreme şi prilej să mă mai mărturisesc vreodată, ori cu această mărturisire voi merge înaintea Ta, Preadrepte Judecătorule.

Doamne, Dumnezeule, astăzi doresc din toată inima a mă întoarce la Tine, a mă curăţi de toate păcatele, Părintele meu Cel preabun, pe Care Te-am jignit şi mâhnit şi a mă mântui de tot păcatul. Puterile mele cele slabe încă nu sunt în stare a mă ajuta pentru a face aceasta. Deci, rogu-mă Ţie, Dumnezeule, Părintele milostivirilor, aju-tă-mă a face şi a desăvârşi această curăţire de păcate. Rogu-te, Doamne, fie-Ţi milă de mine şi iartă-mă. Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorul şi Dumnezeul meu, Tu ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Ajută-mi, Doamne, Care ai venit să chemi, nu pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, la pocăinţă, cheamă-mă şi pe mine păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, Izvorul vieţii şi Lumina lumii, Care luminezi tuturor. Primeşte-mă pe mine, păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, la milostivul Scaun al judecăţii Tale de aici de pe pământ, la Sfânta Spovedanie. Pentru minunata Ta întrupare, activitate Mesianică,

Patimă, Crucificare şi moarte pe Cruce, pentru mântuirea noastră şi pentru preamărită Ta înviere, rogu-te pe Tine, Care ai iertat pe vrăjmaşii Tăi răstig-nitori, iartă-mi şi mie toate păcatele mele!

Dumnezeule, Duhule Sfinte, mângâie-
torul, Vistierul bunătăţilor, înzestrătorule al nostru, cu toate bogatele Tale Daruri şi Dătătorule de viaţă, vino şi la mine păcătosul, curăţeşte-mă cu Darurile Tale cele bogate, întăreşte-mă în tot binele şi ajută-mă să mă mântuiesc şi să redobândesc fericirea, în împărăţia Ta cea Cerească, începând de aici de pe pământ. Dumnezeule cel Prea-mărit în Sfânta Treime, cea de o Fiinţă şi nedespărţită, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, ajută-mă să mă curăţesc de toate păcatele la Scaunul Judecătoresc şi milostivnic al Sfintei Spovedanii, de aici de pe pământ şi să-ţi slujesc Ţie totdeauna cu trup şi Suflet, că Ţie se cuvine, Doamne, toată Slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi

Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

La scaunul Sfintei Spovedanii

După ce ne-am socotit, cunoscut şi însemnat bine toate păcatele şi ne-am rugat lui Dumnezeu, mergem la Duhovnic, cu umilinţă, cu frică şi cu evlavie adâncă, aşa, ca şi cum ne-am duce în faţa judecăţii lui Dumnezeu, ştiind că Scaunul Sfânt al Spovedaniei, e Scaunul milostivnic al judecăţii lui Dumnezeu aici pe pământ, unde ne curăţim de păcate şi ne înaripăm pentru zborul la cer, în împărăţia lui Dumnezeiască, îngenunchem cu smerenie şi zicem:

«Binecuvăntează-mă Părinte-Duhovnic, ca să-mi pot mărturisi toate păcatele!»

Apoi continuăm aşa: Eu păcătosul *(prenumele)*, mă mărturisesc lui Dumnezeu şi ţie Părinte, că de la spovedania mea cea de pe urmă, am greşit de mai multe ori. Mă aflu vinovat cu următoarele păcate: (aici ne

mărturisim toate păcatele scrise pe hârtie şi învăţate pe de rost, cele nemărturisite la ultima spovedanie şi toate câte le-am mai făcut de atunci până în prezent). După mărturisirea tuturor păcatelor, încheiem astfel:

«Pentru toate aceste păcate, ca şi pentru acelea de care nu-mi mai aduc aminte, mă căiesc, îmi pare rău şi mă hotărăsc din toată inima a nu le mai face şi mă rog a-mi da canon, dezlegare şi iertare».

Rugăciuni după Sfânta Spovedanie

Psalmul 102

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul şi toate cele din lăuntrul meu numele cel Sfânt al Lui. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul şi nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pe Cel ce Te încununează cu milă şi cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile

tale. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbă-tate. Cunoscute au făcut căile Sale lui Moi-se, fiilor lui Israel voile Sale. îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi mult milostiv. Nu până în sfârşit se va iuţi, nici în veac se va mânia. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că după înălţimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. în ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-şi-a aminte că ţărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori. Că duh a trecut printr-însul şi nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său; iar mila Domnului din veac şi până în veac spre cei ce se tem de Dânsul. Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui, şi-şi aduc aminte de

poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său şi împărăţia Lui pe toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei puternici la virtute, care faceţi cuvântul Lui, şi auziţi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui, Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvântează Suflete al meu pe Domnul.

Psalmul 31

Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug. Când am tăcut, topitu-s-au oasele mele în strigătul meu toată ziua. Că ziua şi noaptea s-a îngreunat mâna Ta peste mine. Prefăcutu-m-am în uscăciunea verii. Fărădelegea mea am cunoscut şi păcatul meu n-am acoperit. Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului şi Tu ai iertat păgânătatea inimii mele.» Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul, în vreme bine

cuvenită, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se va apropia. Tu eşti scăparea mea de necazul ce mă cuprinde, bucuria mea. Izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat…

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, multmilostive, îţi mulţumesc, că prin mărturisirea mea cea către duhovnicescul meu Părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine, iertare păcatelor mele. Ca David cel ce a zis: «Juratu-m-am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii Tale», făgăduiesc şi eu înaintea Ta, cu voinţă hotărâtoare a Sufletului meu, că aleg mai bine a muri, decât a face de acum înainte vreun păcat de moarte şi a amărî cu el bunătatea Ta cea nemăsurată. Dar de vreme ce voinţa mea este neputincioasă, singură de sine fără de ajutorul Tău, mă rog Ţie fierbinte, să mă întăreşti cu darul şi ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârşit neschimbat în această hotărâre. Dă-mi, Doamne, ca cealaltă vreme a vieţii mele s-o petrec în pace şi în pocăinţă, şi să dobândesc

în această viaţă Darul Tău, iar în cealaltă, fericirea de veci, pentru rugăciunile preabinecuvântatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂŞANII

Urmând a ne împărtăşi cu Preacuratele Taine, după slujba obişnuită de seară, se face începutul:

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zice: **împărate Ceresc… Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl Nostru… Doamne miluieşte…** ***(de 12 ori)*** **Veniţi să ne închinăm…** ***(de 3 ori). Şi îndată:***

Psalmul 22

Domnul mă păzeşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc cu păşune m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a

hrănit. Sufletul mi l-a întors, povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va povăţui în toate zilele mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul şi plinirea lui; lumea şi toţi cei ce locuiesc într-însa. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-ajurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul,

al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra împăratul slavei. Cine este Acesta împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra împă-râtul slavei. Cine este Acesta împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: «Tot omul este mincinos». Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ţie-Ţi voi jertfi jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema.

Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă… Şi acum… Aliluia ***(de 3 ori) şi trei metanii.***

Şi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară şi curăţeşte inima mea, făcând-o biserică a preacuratului Tău Trup şi Sânge şi nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă… Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădeşte că nu este de cină şi osândă voi pricinui preapăcătosului meu suflet; ci curăţeşte, Doamne, necurăţia sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.

şi **acum…** Mare este mulţimea păcatelor mele. Născătoare de Dumnezeu, Curată, la tine alerg având trebuinţă de mântuire. Cercetează

neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru, să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, Ceea ce eşti una binecuvântată.

Iar în Sfânta şi Marea Joi, se zice aceasta:

Când măriţii ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat şi judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţii, pe cel ce pentru acestea spânzurare şi-a agonisit; fugi de sufletul nesăţios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra învăţătorului. Cel ce eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

Apoi psalmul 50 (p. 19)

Canonul Sfintei Împărtăşanii

Cântarea 1, glasul al 2-lea:

Irmos: *Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a călăuzit pe poporul pe care L-a scos din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.*

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Pâine a vieţii celei veşnice să-mi fie mie Trupul Tău cel Sfânt, Milostive Doamne, şi scump Sângele Tău, şi tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfanţ nu-L lua de la mine.

învredniceşte-mă, Stăpâne, pe mine nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat şi să beau Sângele Tău cel preascump, cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă… întinat fiind cu lucruri netrebnice, eu ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu Dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum… Dumnezeiască Maică, ceea ce eşti bună şi binecuvântată, care ai odrăslit spicul cel nearat şi de mântuire lumii, învredniceşte-mă ca, mâncându-L pe acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a 3-a

Irmos: *întruneşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul: şi frica Ta sădeşte-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.*

Stih: Inimă curată zideşte întru mine…

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curăţească necurăţia inimii mele, ca fiind curăţit, în cuget Curat, cu credinţă şi cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtăşirea Darurilor Tale.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi…

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie preacuratul Tău Trup şi Dumnezeiescul Tău Sânge, şi spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt şi spre viaţa de veci, iubitorule de oameni, şi spre îndepărtarea durerilor şi a necazurilor.

Slavă… Doamne, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău şi cu scumpul Tău Sânge, şi să slăvesc bunătatea Ta.

şi acum… Preacurată, ceea ce eşti masă a Pâinii Vieţii, care s-a pogorât de sus, pentru milă, şi a dăruit lumii viaţă nouă, învredniceşte-mă acum şi pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta şi să fiu viu.

Foc şi lumină să-mi fie mie primirea preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor şi luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată: că nu voi da înşelăciunii vrăjmaşului cele sfinte, nici îţi voi da sărutare înşelătoare, ci ca desfrânata, căzând înaintea Ta, ca şi tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine:

Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Te laud că glas am auzit, Doamne, şi m-am spăimântat că ai venitpină la mine, căutmdu-măpemine cel rătăcit. Pentru aceea proslăvesc*

pogorârea Ta cea multă către mine, Multmilostive.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine…

întrupându-tă, mult Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ţie, să curăţeşti şi păcatele mele.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi…

Tămăduieşte rănile sufletului meu, Doamne, şi mă sfinţeşte tot şi mă învredniceşte, Stăpâne, să fiu părtaş dumnezeieştii Tale Cine celei de taină, eu, ticălosul.

Slavă… Să stăm toţi cu frică şi cu cutremur, ţinând ochii inimii în sus şi strigând către Mântuitorul: Intăreşte-ne şi ne înţelep-ţeşte, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum… Fă şi mie milostiv pe cel pe care L-ai purtat în pântecele tău, Stăpână, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, neîntinat şi fără prihană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfinţesc.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Dătătorule de Lumină şi Făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.*

Stih: Inimă curată zideşte întru mine…

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău şi petrece întru mine precum ai făgăduit, că iată mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc şi beau Sângele Tău.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi…

Cuvinte al lui Dumnezeu şi Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare şi Sângele Tău spre curăţia întinatului meu suflet.

Slavă… Având sufletul întinat şi buzele necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum… Mărie, Maica lui Dumnezeu, care eşti sălaş scump al bunei miresme, cu rugăciunile

tale, fă-mă vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: *întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.*

Stih: Inimă curată zideşte întru mine…

Mintea şi sufletul, inima şi trupul, sfinţeşte-mi-le, Mântuitorule, şi mă învredniceşte fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi…

Ca înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău şi întărirea vieţii, prin împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă… Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi de Dumnezeieştile Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi Sfântul Lui Trup şi adevăratul, Sfântul şi scumpul Lui Sânge.

şi **acum…** Dumnezeule, Cuvântul lui

Dumnezeu cel Sfânt, sfmţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către Dumneze-ieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Condacul, gl. al 2-a

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău şi Dumnezeiescul Tău Sânge, şi mă împărtăşesc cu preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cântarea a 7-a

Irmos: *Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.*

Stih: Inimă curată zideşte întru mine…

împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină, viaţă, nepătimire şi soli-re spre adăugirea

şi înmulţirea Dumnezeieştii tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur eşti bun.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi…

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi Dumnezeieşti, şi-Ţi cânt Ţie: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă… Suflete al meu ticălos, suflete pătimaş, spăimântează-te văzând preaslă-vitele Taine; lăcrimează suspinând şi bă-tându-te în piept, strigă şi zi: Doamne, cu-răţeşte-mă pe mine, desfrânatul.

şi **acum…** Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos, mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curăţeşte-mă întru totul de întinăciunea trupului şi a sufletului.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe Dumnezeu, Cel Ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti, şi a prefăcut văpaia în răcoreală, lăudaţi-L lucrurile cape Domnul şi-Lpreaslăviţi întru toţi vecii.*

Stih: Inimă curată zideşte întru mine…

Cereştilor, înfricoşătoarelor şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase şi Cinei Tale celei Dumnezeieşti şi de taină şi pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceşte, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi…

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, şi eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău şi beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara şi ca iarba. O, înfricoşătoare Taină. O,

milostivire a lui Dumnezeu. Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu Dumnezeiescul Trup şi Sânge şi mă fac fără stricăciune.

Şi acum… Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău s-a copt Pâinea cea Dumnezeiască a Vieţii, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Pe Dumnezeu-Cuvântul Cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Sepentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim.*

Stih: Inimă curată zideşte întru mine…

Bun este Domnul, gustaţi şi vedeţi; că de demult pentru noi, precum suntem noi facându-Se, şi odată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-se, pururea Se junghie, sfinţind pe cei ce se împărtăşesc cu Dânsul.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi…
Cu trupul şi cu sufletul să mă sfinţesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ţi fiu Ţie locaş prin împărtăşirea Sfintelor Taine, având-Te pe Tine, locuitor întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, Făcătorule de bine, mult milostive.
Slavă… Ca focul şi ca lumina să-mi fie mie Trupul şi Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului şi mistuind spinii patimilor şi luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumne-zeirii Tale.
şi acum… Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, Stăpână tot neamul şi te măreşte mulţimea îngerilor, că prin tine au văzut pe cel ce stăpâneşte toate, luând fiinţă omenească.
Şi îndată: Cuvine-se cu adevărat să te fericim… Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru…, troparul zilei, sau al

praznicului, de este praznic împărătesc, sau al sfântului. Apoi:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca Unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă… Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine nădăjduim, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv, şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi Numele Tău chemăm.

Şi **acum…** Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi metanii cât vom putea. După aceasta zicând

aceste stihuri să fim cu luare aminte spre îndreptarea noastră.

Trupul Stăpânului vrând să-L primeşti spre hrană, fii cu frică să nu te arzi, că foc este;

Sângele Lui vrând să-L bei spre-mpărtă-şire, mergi şi cu cei ce te-au mâhnit te împacă, şi aşa îndrăzneşte de ia hrană sfântă.

Vrând să te-mpărtăşeşti cu Jertfa de Taină, cu al Stăpânului Trup făcător de viaţă; întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea 1 (a Sfântului Vasile cel Mare)

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti izvorul vieţii şi al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută şi nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă ai purtat Trup şi Te-ai răstignit, şi Te-ai jertfit pentru noi cei nemulţumitori şi nerecunoscători şi cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, însuţi împărate, Cel ce eşti fără de moarte, primeşte şi pocăinţa mea, a păcătosului, şi pleacă

urechea Ta către mine şi ascultă graiurile mele, că am greşit, Doamne; greşit-am la cer şi înaintea Ta şi nu sunt vrednic a căuta spre înălţimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învăţăturile Tale şi neascultând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung-răbdător şi mult milostiv, în tot chipul aşteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: «Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ca să se întoarcă şi să fie viu». Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voieşti pierderea oamenilor, «ci vrei ca toţi să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină». Pentru aceasta şi eu, deşi sunt nevrednic cerului şi pământului şi acestei vieţi trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului şi m-am făcut rob dezmierdărilor şi am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura şi zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul. Ci nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primeşte-mă deci

şi pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe desfrânata şi ca pe tâlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul cel pierdut, şi ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii şi tămăduieşti neputinţele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniţi şi împovăraţi şi le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăinţă pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, şi mă curăţeşte de toată ne-curăţia trupului şi a sufletului. învaţă-mă să săvârşesc sfinţenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup şi Sânge, şi să Te am pe Tine locuind şi petrecând întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Aşa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtăşirea preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul şi cu trapul, împărtăşindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc

părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bineprimit, la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, ca şi eu, împreună cu toţi aleşii Tăi, să fiu părtaş bunătăţilor Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care eşti preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 2-a (a Sfântului Ioan Gură-de-Aur)

Doamne, Dumnezeul meu, ştiu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu şi surpat şi nu afli în mine loc potrivit ca să-Ţi pleci capul. Ci, precum din înălţime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te şi acum spre smerenia mea. Şi precum ai binevoit a Te culca în peşteră şi în ieslea necuvântătoarelor, aşa binevoieşte a intra şi în ieslea necuvântătorului meu suflet, şi în întinatul meu trap.

Şi precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra şi a cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon cel lepros, aşa binevoieşte a intra şi în casa smeritului, leprosului şi păcătosului meu suflet. Şi precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit şi s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi de mine păcătosul, care vin şi mă ating de Tine. Şi precum nu Te-ai scârbit de întinata şi necurata ei gură, ce Te-a sărutat, aşa nu Te scârbi nici de întinata şi mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate şi pângărite, şi de limba mea cea cu totul necurată. Ca să-mi fie mie cărbunele preasfântului Tău Trup şi al scumpului Tău Sânge spre sfinţire şi spre luminare, spre însănătoşirea smeritului meu suflet şi trup, spre uşurarea greutăţii greşelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea şi mutarea răului şi vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea

Dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăţiei Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă şi ca nu cumva rămânând departe multă vreme de împărtăşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înţelegător. Pentru aceasta mă rog Ţie, Cel ce singur eşti sfânt, Stăpâne: Sfinţeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi măruntaiele; înnoieşte-mă tot şi înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele şi sfinţenia Ta fă-o neştearsă de la mine. Şi-mi fii mie ajutător şi folositor, îndreptând în pace viaţa mea şi învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinţii Tăi, pentru rugăciunile şi mijlocirile Preacuratei Maicii Tale şi ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri, şi pentru ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie. Amin.

Rugăciunea a 3-a (a Sfântului Simeon Metafrastui)

Doamne, Cel ce singur eşti curat şi fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele şi fecioreştile sângiuiri ale Celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh şi cu bunăvoirea Tatălui Celui de-a pururea veşnic, Hristoase Iisuse, înţelepciunea lui Dumnezeu, pacea şi puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău, patimile cele de viaţă făcătoare şi mântuitoare: Crucea, piroanele, suliţa, moartea, omoară-mi patimile cele trupeşti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăţia iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene prin gânduri bune şi risipeşte duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi şi de viaţă purtătoare ai ridicat pe strămoşul cel căzut, ridică-mă şi pe mine cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăinţă. Cel ce cu preaslă-vită înălţarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat şi l-ai cinstit cu şederea de-a dreapta Tatălui, învredni-

ceşte-mă prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiţi. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinţii Tăi ucenici, arată-mă şi pe mine a fi locaş al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăşi să judeci toată lumea întru dreptate, binevoieşte să Te întâmpin şi eu pe nor, pe Tine, Judecătorul şi Făcătorul meu, împreună cu toţi sfinţii Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc şi să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 4-a (a Sfântului Simeon Metafrastul)

Precum voi sta în faţa înfricoşatului şi nefăţarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare şi dând răspuns de relele ce am făcut, aşa şi astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta şi înaintea înfricoşătorilor şi

sfinţilor Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele şi fărădelegile, dându-le pe faţă şi vă-dindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea şi-mi iartă toate păcatele mele, vezi, că s-au înmulţit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârşit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Căci iată şi cu faptele am făcut desfrânare şi prea desfrânare, mândrie, trufie, batjocoră, hulă, vorbă deşartă, înfierbinţeală la râs, beţie, lăcomia pântecelui, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuţie, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de ruşine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simţirile şi toate mădularele mi le-am întinat şi le-am stricat şi de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Şi ştiu, Doamne, că fărădelegile mele au covârşit capul meu dar mulţimea îndurărilor Tale este neasemănată, şi mila bunătăţii Tale cea

fără de răutate este nesupusă şi nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, preaminunate împărate, fară de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătăţii Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate şi mă primeşte pe mine păcătosul, cel ce mă întorc; pri-meşte-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul şi pe desfrânata. Primeşte-mă pe mine cel ce peste măsură Ţi-am greşit şi cu cuvântul şi cu lucrul şi cu pofta cea fără de cale şi cu gândul cel dobitocesc. Şi precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, aşa mă primeşte şi pe mine, păcătosul; că mult am greşit şi m-am spurcat şi am scârbit Duhul Tău cel Sfânt şi am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul şi gândul, noaptea şi ziua, pe faţă şi într-ascuns, cu voie şi fără de voie.
Şi ştiu că vei pune înaintea mea păcatele mele în acelaşi chip, în care le-am făcut şi mă vei întreba

de cele ce cu ştiinţă, fără de iertare, am greşit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine şi nici cu urgia Ta să mă pedepseşti. Miluieşte-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci şi zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut, răutate înaintea
Ta. Ţie Unuia am greşit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta. Că sunt adâncul păcatului şi nu sunt vrednic, nici în stare a căuta şi a privi înălţimea cerului, din pricina mulţimii păcatelor mele, celor fără de număr; că toate lucrurile rele şi închipuirile şi meşteşugirile diavoleşti, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările şi alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfrâ-narea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am

făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, şi înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruieşte iubirea Ta de oameni mulţimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor şi după îndurările şi milele Tale, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate câte am greşit Ţie; că s-a umplut de multe rele sufletul meu şi nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi să nu-mi răsplăteşti mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijineşte-mă, izbăveşte sufletul meu de relele ce au crescut într-însul şi de agonisirile lui cele cumplite. Miluieşte-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulţit păcatul să prisosească harul Tău, şi să Te laud şi să Te slăvesc în toate zilele vieţii mele. Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Mântuitorul celor ce greşesc şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi

preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a S-a (a Sfântului Ioan Damaschin)

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, şi mă învredniceşte să mă împărtăşesc, fără de osândă, cu Dumnezeieştile, preaslăvitele, preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăţire şi sfinţire şi spre dobândirea vieţii şi împărăţiei ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor multe; că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 6-a (a Sfântului Vasile cel Mare)

Ştiu, Doamne, căci cu nevrednicie mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu scump Sângele Tău, şi vinovat sunt, şi osândă mie însumi mănânc şi beau, ne-putându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul şi Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: «Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul». Deci, milostiveşte-Te, Doamne, şi nu mă pedepsi pe mine păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie, Sfintele Tale Taine, spre tămăduire şi curăţire, spre luminare şi pază, spre mântuirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele şi a lucrării diavoleşti, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele; spre în-drăznirea şi dragostea cea către Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieţii, spre înmulţirea faptei celei bune

şi a desăvârşirii, spre plinirea poruncilor şi spre împărtăşirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bineprimit la înfricoşatul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare, sau spre osândă.

Rugăciunea a 7-a (a Sfântului Simeon Noul Teolog)

Din buze spurcate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obişnuinţele, nici neruşinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, şi mai vârtos mă şi învaţă ce mi se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decât desfrânata, care aflând unde sălăş-luieşti, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici pe mine nu te scârbi, Cuvinte, ci fă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale şi cu izvor de lacrimi, ca şi

cu nişte mir de mult preţ, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greşelile şi îmi dă îndreptare. Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele şi rănile mele le vezi, dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi sus-pinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătură de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârşite de mine le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta se află scrise şi cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este şi toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate; încât, cu inimă curată, cu gândul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tainele

Tale cele preacurate şi preasfinţite, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot cel ce mănâncă şi bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: «Tot cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu

întru dânsul». Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele Dumnezeieşti şi îndumnezei-toare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viaţă şi fără prihană, ca să rămâi precum ai zis, cu mine cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, şi înşelându-mă să mă depărteze şi de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrânata care au venit la Tine i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe

mine, desfrânatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ţie, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărirea greşelilor mele şi mulţimea păcatelor mele nu covârşesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc cu mila îndurării îi curăţeşti şi îi luminezi şi cu lumina îi uneşti, părtaşi Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; şi lucru străin de gândurile îngereşti şi omeneşti vorbeşti cu ei, de multe ori, ca şi cu nişte prieteni ai Tăi adevăraţi. Acestea mă fac îndrăzneţ, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, şi punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri faţă de noi, bu-curându-mă şi cutremurându-mă, cu focul mă împărtăşesc; iarbă uscată fiind eu, şi — străină minune! — mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulţumitor şi cu

mulţumitoare inimă, cu mulţumitoare mădulare ale sufletului şi ale trupului meu mă închin şi Te măresc şi Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat eşti binecuvântat, acum şi în veci. Amin.

Rugăciunea a 8-a (a Sfântului Ioan Gură-de-Aur)

Dumnezeule, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate greşelile câte Ţi-am greşit Ţie, cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, toate mi le iartă ca un bun şi de oameni iubitor. Şi pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri şi ale tuturor sfinţilor care au bineplăcut Ţie din veac, binevoieşte ca fără de osândă să primesc sfântul şi preacuratul Tău Trup şi scumpul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 9-a (a Sfântului Ioan Gură-de-Aur)

Nu sunt vrednic, Stăpâne, Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuieşti întru mine, îndrăznind mă apropii. Porunceşte-mi şi voi deschide uşile pe care Tu însuţi le-ai zidit şi intră cu iubirea Ta de oameni pe care pururea o ai. Intră şi luminează cugetul meu cel întunecat. Şi cred că aceasta vei face: că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăţia Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toţi care au venit la Tine, cu pocăinţă, i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur eşti binecuvântat totdeauna, acum şi pururea şi în vecii nesfârşiţi. Amin.

Rugăciunea a 10-a (a Sfântului Ioan Gură-de-Aur)

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeşte, lasă, milostiveşte-Te şi-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului şi nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile şi greşelile mele toate câte am păcătuit faţă de Tine, din tinereţile mele până în ziua şi ceasul de acum, fie cu ştiinţă, fie din neştiinţă, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile şi cu toate simţurile mele. Şi, pentru rugăciunile Celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei şi pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată şi ocrotitoare şi izbă-vitoarea mea, învredniceşte-mă fără de osândă să mă împărtăşesc cu preacuratele, nemuritoarele, de viaţă făcătoarele şi înfricoşatele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci, spre sfinţire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare şi spre sănătatea sufletului şi a trupului şi spre ştergerea şi pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor şi a deprinderilor mele celor rele, şi a nălucirilor de

noapte ale duhurilor celor viclene şi întunecate. Că a ta este împărăţia şi puterea, slava, cinstea şi închinăciunea împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a **11**-a (a Sfântului Ioan Damaschin) înaintea uşilor casei Tale stau şi de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, care ai îndreptat pe vameşul şi ai miluit pe cananianca şi ai deschis tâlharului uşile raiului, deschide-mi şi mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce vin şi mă ating de Tine, ca pe desfrânata şi pe cea cu scurgere de sânge. Că aceasta atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primeşte ca şi pe dânsele şi-mi luminează simţirile cele sufleteşti, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile Celei ce fără de sămânţă Te-a născut

pe Tine, şi ale puterilor cereşti, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a **12**-a (a Sfântului Ioan Gură-de-Aur)

Cred, Doamne, şi mărturisesc, că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. încă cred că acesta este însuşi preacurat Trupul Tău şi acesta este însuşi scump Sângele Tău. Deci mă rog Ţie: Miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă şi mă învredniceşte fără de osândă să mă împărtăşesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele şi spre viaţa de veci. Amin.

Deci, mergând să te împărtăşeşti, să zici în taină aceste stihuri ale lui Metafrast:

Iată mă apropii de Sfânta împărtăşire.

Şi-mpărtăşindu-mă, Doamne, să nu mă arzi; Că Tu eşti foc, şi arzi pe cei nevrednici, Ci, curăţeşte-mă de toată-ntinarea.

Apoi: Cinei Tale celei de Taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Taina Ta, nici sărutare îţi voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele cel îndumnezeitor, primind, te spăimântează, omule.

Că foc este şi arde pe cei nevrednici.

Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeieş-te şi mă hrăneşte.

îmi îndumnezeieşte sufletul, şi-mi hrăneşte minunat mintea.

Apoi aceste tropare:

îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, şi m-ai schimbat cu Dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele şi mă învredniceşte a mă sătura de desfătarea care este

întru Tine, ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.
întru strălucirile sfinţilor Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădeşte că nu este de nuntă, şi voi fi legat şi lepădat de îngeri. Ci curăţeşte, Doamne, întină-ciunea sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.
Rugăciune
Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să numi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că nu sunt vrednic, ci spre curăţirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului şi spre arvunirea vieţii şi a împărăţiei ce va să fie. «Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu şi a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele».

RUGĂCIUNI DE MULŢUMIRE DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂŞIRE

După ce vei primi împărtăşirea Sfântă a făcătoarelor de viaţă Daruri, laudă adă şi

mulţumire mare şi cu căldură Domnului te roagă:

Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie, Doamne!

Slavă Ţie, Dumnezeului nostru!

Rugăciunea Marelui Vasile

Mulţumesc Ţie, Doamne Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine păcătosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulţumesc Ţie că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăşi cu preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit şi ai înviat şi ai dăruit nouă aceste înfricoşătoare şi de viaţă făcătoare Taine, spre binefacerea şi sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie şi mie acestea, spre tămăduirea sufletului şi trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteştilor mele puteri, spre credinţă neînfruntată, spre dragoste nefăţarnică, spre desăvârşirea înţelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre

adăugirea Dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea împărăţiei Tale. Ca întru sfinţenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ţie, Stăpânului şi Binefăcătorului nostru. Şi aşa, ieşind dintru această viaţă întru nădejdea vieţii, celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă şi dulceaţa cea fără de sfârşit a celor ce văd frumuseţea cea nespusă a feţei Tale. Că Tu eşti dorirea cea adevărată şi veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Altă rugăciune a Marelui Vasile

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, împăratul veacurilor şi Făcătorul tuturor, mulţumesc Ţie pentru bunătăţile câte mi-ai dat mie şi pentru împărtăşirea cu preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine. Deci mă rog Ţie, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperământul Tău şi sub umbra aripilor Tale, şi-

mi dăruieşte până la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat şi cu vrednicie să mă împărtăşesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Că Tu eşti Pâinea vieţii, Izvorul sfinţirii, Dătătorul bunătăţilor şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Simeon Metafrast

Cel ce de bună voie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularelor mele şi întru toate încheieturile, în rărunchi şi în inimă şi arde spinii tuturor păcatelor mele; curăţeşte-mi sufletul; sfinţeşte-mi gândurile şi oasele; numărul deplin al celor cinci simţiri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă şi mă apără şi mă păzeşte de tot lucrul şi cuvântul pierzător de suflet, curăţeşte-mă, spală-mă şi mă în-dreptează; înţelepţeşte-mă şi mă luminează; arată-mă locaş

numai al Duhului Tău şi să nu mai fiu sălaş păcatului, ci Ţie, casă, prin primirea împărtăşaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toţi sfinţii, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe înainte-mergătorul Tău, pe înţelepţii Apostoli şi eu aceştia şi pe Preacinstita şi Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primeşte-le, Milostive Hristoase al meu, şi pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fa; că Tu însuţi eşti, Bunule, sfinţirea şi luminarea sufletelor noastre şi Ţie după cuviinţă, ca unui Dumnezeu şi Stăpân, toţi slavă îţi înălţăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea Sfântului Chirii al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viaţa de veci, şi Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie împărtăşania aceasta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi la înfricoşata şi a doua venire a Ta, învredniceşte-

mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care eşti lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea şi bucuria mea, mulţumesc Ţie, că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaş preacuratului Trup şi scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înţelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, învia-ză-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce eşti Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluieşte-mă şi dă umilinţă şi zdrobire inimii mele şi smerenie gândurilor mele şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceşte până la sfârşitul vieţii fără de osândă să primesc sfinţirea preacuratelor Taine,

spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăinţă şi de mărturisire, ca să te laud şi să te măresc pe tine în toate zilele vieţii mele, că binecuvântată şi preamărită eşti în veci. Amin.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tăuîn pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţii tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Izrael.

Apoi: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime…

Tatăl nostru…

De este Liturghia Sf. loan Gură-de-Aur se zice:

Troparul, gl. al 8-lea

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, visteriile neiubirii de argint a câştigat, înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Şi cu cuvintele tale învăţându-ne, părinte Ioane Gură-de-Aur, roagă-Lpe Cuvântul

Hristos Dumnezeu, să ne mântuiască sufletele noastre. **Slavă…**
Condacul, gl. al 6-lea
Din cer ai primit dumnezeiescul har şi cu buzele Tale pe toţi îi înveţi să se închine Unui Dumnezeu în Treime Ioane Gură-de-Aur, preafericite cuvioase, după vrednicie te lăudăm deci pe tine că eşti învăţător, ca cel ce arăţi cele dumnezeieşti.
Şi acum… a Născătoarei:
Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare ne-înfruntată şi mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci sâr-guieşte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către Tine: grăbeşte spre rugăciune şi Te nevoieşte spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce Te cinstesc pe Tine.
De este Liturghia Sf. Vasile cel Mare se zice:
Troparul, gl. **1**

în tot pământul a ieşit vestirea ta, că acesta a primit cuvântul tău, prin care cu dumnezeiască cuviinţă ai învăţat, firea celor ce sunt ai arătat, obiceiurile oamenilor le-ai împodobit, împărătească preoţie. Părinte cuvioase, roagă-L pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre. **Slavă…**

Coudacul, gl. al **4**-lea

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nefurată, pecetluind-o cu învăţăturile tale, arătătorule al celor cereşti, Vasilie Cuvioase.

Şi acum… Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare… (p. 317), iar dacă este Liturghia Darurilor mai înainte sfinţite, se zice:

Troparul, gl. al **4**-lea

Cel ce de sus, de la Dumnezeu, ai luat dumnezeiescul har, mărite Grigorie, şi cu puterea Aceluia întărindu-te, de bunăvoie ai urmat Sfintei Evanghelii a lui Hristos, de la care ai luat

plata ostenelilor tale, întru tot fericite, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre, slavă…
Condacul, gl. al **3**-lea

Asemenea începător te-ai arătat lui Hristos, începătorului păstorilor, şi părtaş călugărilor, părinte Grigorie, povăţuindu-i către cetatea cea cerească, de unde ai învăţat turma lui Hristos poruncile Lui şi acum cu dânşii te bucuri şi dănţuieşti în corturile cereşti.
Şi acum… Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare… (p- 317)
Apoi Doamne miluieşte (de 12 ori)
Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe Tine, Cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.
Slavă… Şi acum… Domne miluieşte (de 3 ori)

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Şi mergând fiecare să se păzească în această zi în reţinere şi rugăciune, să nu scuipe nimic din gură, şi să mulţumească lui Dumnezeu pentru mila Lui cea nemăsurată faţă de păcătosul care se pocăieşte cu adevărat, se mărturiseşte, posteşte şi cu binecuvântarea duhovnicului se uneşte cu Sfintele şi de Viaţă dătătoarele Taine a Domnului Hristos.

RUGĂCIUNILE CE SE CITESC ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ A PAŞTILUI

Despre stilul vechi şi stilul nou

Viaţa omului se scurge în timp între cele două hotare: naşterea şi moartea. Oamenii au inventat calendarul pentru măsurarea timpului.

Calendarul de care se conduce astăzi Biserica Ortodoxă din Moldova este de origine romană.

El a fost alcătuit în anul 45 î. Hr. de către astronomul Sosigene, în timpul domniei împăratului roman Iulius Cesar (100-44 î* Hr.), numit calendar iulian.
De pe timpul lui Iulius Cezar şi până în secolul al XVI-lea, adică aproape 1600 de ani, Europa a trăit după calendarul iulian, respectiv şi Bisericile creştine din acele ţări. în baza calendarului Iulian, Sfinţii Părinţi au aşezat sărbătorile, posturile şi data Paştilui.

CALENDARUL SI PASHALIA

în Biserica Ortodoxă Paştile este cea mai mare şi cea mai importantă sărbătoare. învierea Domnului este inima creştinismului, deoarece
Domnul Iisus prin învierea Sa a biruit moartea şi ne-a dat tuturor viaţă veşnică.
Referitor la data serbbării Paştilui, în Biserica veche au existat divergenţe, mai ales, în secolul al II-lea. De aceea, în anul 325, la primul sinod

ecumenic, s-a hotărât să fie stabilită data Paştilui şi toţi creştinii să sărbătorească Paştile într-o zi.
Astfel, Sfinţii Părinţi (primul Sinod ecumenic din 325) au hotărât să respecte următoarele norme pentru stabilirea datei Paştilui:
1. Paştile se va serba numai în zi de duminică;
2. Aceasta va fi prima duminică a lunii pline de după echinocţiul de primăvară;
3. Paştile creştinilor nu poate fi sărbătorit o dată cu cel al iudeilor, dar nici înaintea iudeilor.
Aceste reguli stabilite de Sfinţii Părinţi se păstrează cu stricteţe în Biserica Ortodoxă care se conduce de calendarul iulian, adică după stilul vechi.
în anul 1582 papa Grigore al XlII-lea a introdus reforma calendaristică. A apărut calendarul numit grigorian şi, respectiv, s-a introdus şi o nouă Pashalie, adică o nouă regulă de calculare a datei Paştilui. Din păcate Pashalia de stil nou, sărbătorită de Bisericile Catolice, nu respectă cerinţele înaintate de Sfinţii Părinţi. Astfel în anii

1805… 1903… 1981 şi în alţi ani, catolicii au sărbătorit Paştile o dată cu iudeii sau înaintea lor, de exemplu, în anii 1840… 1921… 1978. Aceste abateri de la normele stabilite de

Sfinţii Părinţi sunt foarte grave. Din acest motiv Biserica Ortodoxă a fost de la bun început împotriva stilului nou.

Vă propunem câteva extrase, care vorbesc despre importanţa stilului vechi. Astfel, canonul 7 Apostolic scrie:

«Dacă vreun episcop sau presbiter, sau diacon, va sărbători Sfinta Zi a Paştilui cu iudeii, înaintea echinocţiului de primăvară, să se caterisească».

în anul 1848 Patriarhul Antim al Vl-lea, împreună cu patriarhii Ierotem al Alexandriei, Metodie al Antiohiei şi Chirii al Ierusalimului au Semnat o scrisoare adresată tuturor ortodocşilor, în care se menţiona: *«în Biserica Ortodoxă niciodată patriarhii, sau soboarele n-au avut dreptul de a schimba sau de a introduce reguli*

noi, deoarece păzitorii fideli sunt cei care formează Trupul lui Hristos, adică poporul. Poporul întotdeauna a fost cel care a păstrat neschimbată credinţa primită de la Sfinţii Părinţi. Să menţinem regulile pe care le-am moştenit de la Sfinţii Părinţi, să ne întoarcem de la orice schimbare nouă, deoarece ea este de la diavol. Iar acela care a primit schimbările introduse în regulile sfinţilor a căzut de la Biserica lui Hristos şi a păcătuit împotriva Duhului Sfânt, socotind că Sinoadele ecumenice au scăpat greşeli».

Să ne ferească Dumnezeu de aşa cădere!

în ziua de azi Dumnezeu face multe minuni la sărbătorile pe stilul vechi. Astfel, pe data de 6/19 ianuarie, în ziua de Botează, apele râului Iordan se întorc înapoi. Pe data de 6/19 august, când Biserica Ortodoxă sărbătoreşte Schimbarea la faţă a Domnului Hristos, ce a avut loc pe Muntele Taborului, un nor acoperă muntele. Dar cea mai mare minune este Coborârea Focului Haric care

are loc în fiecare an la Ierusalim, în Biserica învierii Domnului, în Sâmbăta Mare pe stil vechi.

Şi doar pe stil vechi are loc aşa numita Kiriopasha. Kiriopasha se sărbătoreşte atunci când Buna-Vestire cade în aceeaşi zi cu Paştile.

Să ne străduim să păstrăm cu sfinţenie şi evlavie regulile pe care le-am primit de la Sfinţii Părinţi. Şi chiar de ar veni «înger din cer», şi ne va aduce o altă învăţătură, să nu-1 ascultăm, aşa ne învaţă şi Apostolul Pavel în epistola către Galateni, capitolul I, versetul 8: «Chiar dacă un înger din cer va vesti o altă Evanghelie, decât cea pe care v-am vestit-o să fie anatema!»

Ceasurile ce se citesc de Paşti

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru miluieşte-ne pe noi. Amin.

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte, viaţă dăruindu-le. ***(de 3 ori)***

învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat.
Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfânta învierea Ta o lăudăm şi o slăvim; că Tu eşti Dumnezeul nostru. Afară de Tine pe altul nu ştim, Numele Tău numim. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm Sfintei învierii lui Hristos, că iată a venit pe Cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat, *(de 3 ori)*

Ipocoi, gl. al 4-lea

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria şi găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce căutaţi printre morţi ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea futoare? Vedeţi giulgiurile cele de îngropare! Alergaţi şi propovăduiţi că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuieşte neamul omenesc.

Condacul gl. al 8-lea
De Te-ai şi pogorât în mormânt, Cela ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit şi ai înviat ca un biruitor, Hris-toase Dumnezeule, zicând femeilor mironosiţe: Bucuraţi-vă! Şi Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuţi înviere.
în mormânt cu Trupul, în iad cu Sufletul, ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul şi pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl şi cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce eşti necuprins.
Slavă… Ca un Purtător de viaţă, ca un mai înfrumuseţător decât raiul, cu adevărat şi mai luminat decât orice cămară împărătească S-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, Izvorul învierii noastre.
Şi acum… Ceea ce eşti locaş sfinţit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-Te că prin Tine s-a dat bucuria, Născătoare de

Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti Tu între femei, Stăpână, Ceea ce eşti cu totul fără prihană.
Doamne miluieşte (de 40 de ori)
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, Care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe Tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.
Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.
Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte, viaţă dăruindu-le. ***(de 3 ori)***
Canonul Paştilui
Facerea lui Ioan Damaschin
Cântarea a l-a, gl. 1, Irmos Irmos: *Ziua învierii, să ne luminăm popoare! Paştile Domnului,*

Paştile! Că din moarte la viaţă şi de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pre noi cei ce cântăm cântare de biruinţă!

Hristos a înviat din morţi…

Să ne curăţim simţirile, şi să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiată lumină a învierii, şi bucuraţi-vă zicând, luminat să-L auzim, cântându-i cântare de biruinţă.

Hristos a înviat din morţi…

Cerurile după cuviinţă să se veselească, şi pământul să se bucure, şi să prăznuiască toată lumea cea văzută şi cea nevăzută: că Hristos S-a sculat, veselia cea veşnică.

Cântarea a 3-a, Irmos Irmos: *Veniţi să bem băutură nouă, nu din piatră stearpăfăcută cu minune, ci din izvorul nestricăciunii, din Hristos, Cel ce a izvorât din mormânt, întru Carele ne întărim.*

Hristos a înviat din morţi…

Acum toate s-au umplut de lumină: şi cerul şi pământul şi cele dedesubt. Deci să prăznuiască

toată făptura învierea lui Hristos, întru care S-a întărit.

Hristos a înviat din morţi…

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă scol împreună cu Tine, înviind Tu. Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine, însuţi împreună mă preamăreşte, Mântuitorule, întru împărăţia ta.

Ipacoi, gl. al 4-lea

Venit-au mai înainte de dimineaţă, cele ce au fost cu Maria şi aflând piatra răsturnată de pre mormânt, auzit-au de la înger: pre Cela ce este întru lumina cea pururea fiitoare, pentru ce îl căutaţi cu morţii ca pe un om? Vedeţi înfăşuraturile cele de îngropare, alergaţi şi lumii propovăduiţi, că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit neamul omenesc.

Cântarea a 4-a, Irmos

Irmos: *La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum, să stea împreună cu noi şi să*

arate pe îngerul purtător de lumină, care a grăit luminat: astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca Cel atotputernic.

Hristos a înviat din morţi…

Partea bărbătească, ca Cel întâi născut din Fecioară fost-a Hristos; iar ca om, mieluşel s-a chemat, şi fără prihană, ca Cel ce n-a gustat spurcăciune, Paştile noastre, şi ca un Dumnezeu adevărat, desăvârşit s-a numit.

Hristos a înviat din morţi…

Ca un mieluşel de un an, cea binecuvântată de noi cununa Hristos, de voie pentru noi S-a jertfit, Paştile cele curăţitoare, şi iarăşi frumos din mormânt, Soarele dreptăţii nouă ne-a strălucit.

Hristos a înviat din morţi…

Al lui Dumnezeu părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeieşte, că aînviat Hristos, ca Cel atotputernic.

Cântarea a 5-a, Irmos

Irmos: *Să mânecăm cu mânecare adâncă, şi, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului, şi să vedem pe Hristos, soarele dreptăţii, tuturor viaţă răsărind.*

Hristos a înviat din morţi…

Milostivirea Ta cea nemăsurată, cei ţinuţi întru legăturile iadului văzându-o, la lumină au mers, Hristoase, cu picioare vesele, lăudând Paştile cele veşnice.

Hristos a înviat din morţi…

Să ne apropiem, purtători de lumină, la Hristos Cel ce a ieşit din mormânt ca un Mire, şi să prăznuim împreună cu cetele cele iubitoare de praznice Paştile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Cântarea a 6-a, Irmos

Irmos: *Pogorâtu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului, şi cti sfărâmat încuietorile cele veşnice, care ţineau pe cei legaţi, Hristoase, şi a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.*

Hristos a înviat din morţi…

Păzind peceţile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce nu ai stricat cheile Fecioriei întru a Ta naştere, şi ne-ai deschis nouă uşile Raiului.

Hristos a înviat din morţi…

Mântuitorul meu, vie şi nejertfită jertfă ca un Dumnezeu, pe Tine însuţi de voie aducându-Te Tatălui, ai înviat pre Adam împreună cu tot neamul, sculându-Te din mormânt.

Condacul, gl. al 8-lea

De Te-ai şi pogorât în mormânt, Cela ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit, şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor Mironosiţe: bucuraţi-vă! Şi Apostolilor Tăi pace dă-ruindu-le, Cela ce dai celor căzuţi sculare.

Icos

Pre Soarele, Cel mai înainte de soare, Carele a apus oarecând în mormânt, mers-au mai înainte de către ziuă, căutându-1 ca pe o zi, Mironosiţele fecioare, şi una către alta striga: o, prietenelor,

veniţi să ungem cu mirezme trupul cel de viaţă purtător şi îngropat, trupul carele a înviat pre Adam cel căzut, şi Carele zace în mormânt. Să mergem, să ne sârguim ca şi magii şi să ne închinăm, şi să aducem miruri în loc de daruri, Celuia ce nu în scutece, ci în giulgiu este înfăşat, şi să plângem, şi să strigăm: o Stăpâne, scoală-Te, Cela ce dai celor căzuţi sculare.

învierea lui Hristos văzănd…(p.) (de 3 ori)

Cântarea a 7-a, Irmos

Irmos: *Cel ce a izbăvit pre tineri din cuptor,jucându-Se om, pătimeşte ca un muritor, şi prin patimă pre cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel ce unul este binecuvântat Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.*

Hristos a înviat din morţi…

Femeile cele gânditoare de Dumnezeu, cu miruri în urma Ta au alergat, şi pre Carele ca pre un mort cu lacrimi Te căutau, bucurându-se s-au închinat Ţie Dumnezeului celui viu şi Paştile

cele de taină, ucenicilor Tăi, Hristoase, bine le-au vestit.

Hristos a înviat din morţi…

Prăznuim omorârea morţii, sfărâmarea iadului şi începătura altei vieţi veşnice şi săltând lăudăm pre pricinuitorul, pre unul cel binecuvântat Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

Hristos a înviat din morţi…

Cât este de sfinţită, cu adevărat şi mult prăznuită această noapte de mântuire şi strălucită a zilei celei purtătoare de lumună a învierii, mai înainte vestitoare fiind, întru care lumina cea fără de ani, din mormânt trupeşte tuturor a strălucit.

Cântarea a 8-a, Irmos

Irmos: *Această numită şi sfântă zi, una a sâmbetelor, împărătească şi Doamnă, alpraznicilor praznic şi sărbătoare este a sărbătorilor, intim care binecuvântăm pre Hristos întru toţi vecii.*

Hristos a înviat din morţi…

Veniţi cu rodul viţei cel nou, al dumnezeieştii veselii, în ziua cea vestită a învierii, împărăţiei lui Hristos să ne împărtăşim, lăudându-L pre dânsul ca pre un Dumnezeu în veci.

Hristos a înviat din morţi…

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane şi vezi, că iată au venit la tine, ca nişte făclii de Dumnezeu luminate, de la apus şi de la miazănoapte, şi de la mare şi de la răsărit fiii tăi întru tine binecuvântând pre Hristos în veci.

Prea Sfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ţie Părinte atotţiitorule şi Cuvinte şi Duhule, fire ceea ce eşti una în trei ipos-tasuri, Cel mai presus de fire şi de dumnezeire, întru Tine ne-am botezat şi pre Tine bine Te cuvântăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos Irmos: *îngerul a strigat Celei pline de dar, curată Fecioară, bucură-te şi iarăşi zic bucură-te, că Fiul Tău a înviat a treia zi din mormânt* Măreşte suflete al meu pre Cel ce

a înviat a treia zi din mormânt, Dătătorule de viaţă.
Luminează-te, luminează-te noule Ieru-salime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum şi te bucură Sioane; iar Tu, curată Născătoare de Dumnezeu, vese-leşte-Te întru învierea Celui născut al Tău.
Hristos, paştile cele nouă, jertfa cea vie jertfită, mieluşelul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii.
O dumnezeiescul, o iubitul, o preadul-cele Tău glas! Că cu noi te-ai făgăduit să fii cu adevărat până la sfârşitul veacului, Hristoase; pre care întărire şi nădejde credincioşii avându-Te, ne bucurăm.
înger strălucitor către femei a strigat: nu mai plângeţi, că Hristos a înviat.
O, Paştile cele mari şi prea sfinţite, Hristoase! O, înţelepciunea şi Cuvântul lui Dumnezeu şi puterea! Dă-ne nouă mai adevărat să ne

împărtăşim cu Tine în ziua cea neînserată a împărăţiei Tale.

Măreşte suflete al meu, pre Cel ce a înviat a treia zi din mormânt, pre Hristos, dătătorul de viaţă.

Luminează-te, luminează-te noule Ieru-salime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum şi te bucură Sioane; iar tu curată Născătoare de Dumnezeu, vese-leşte-te întru învierea Celui născut al tău.

PSALTIREA PROOROCULUI ŞI ÎMPĂRATULUI DAVID

Cuvânt înainte despre puterea Psalmilor şi despre ce este Psaltirea

Cel care a dat viaţă Psaltirii şi psalmilor a fost împăratul şi Proorocul David care după Avraam este tatăl popoarelor şi primul cântăreţ. El s-a făcut pe sine inimă, limbă şi pană de scris a împăratului Ceresc. David a fost ales de Dumnezeu la tronul împărătesc, a fost un împărat

blând şi iertător. între creştini este aşa o vorbă: «îţi doresc să ai blândeţea lui David».
Proorocului David i-au fost descoperite tainele lui Dumnezeu şi astfel, cu sute de ani înainte, în psalmii lui aflăm că se va naşte Fiul lui Dumnezeu, că El va pătimi pentru păcatele oamenilor, iar ei îl vor adăpa cu oţet şi fiere.
Psaltirea trebuie să fie în casa fiecărui creştin alături de Biblie.
Sfântul Vasile cel Mare scrie: *«Cartea psalmilor cuprinde în sine ceea ce este maifolositor în toate. Ea profetizează cele viitoare, însemnează fapte istorice, dă legi pentru viaţă. Este o adevărată comoară de învăţături bune. Ea vindecă rănile cele vechi ale sufletului. îngrijeşte de cel bolnav şi păstrează întreg pe cel sănătos.»*
Foarte multe cântări din slujbele bisericeşti sunt fragmente din Psalmii Proorocului David. Psalmul este liniştea sufletului, răsplătitorul păcii. Tot Sfântul Vasile menţionează: *«Psalmul este glasul Bisericii; el înveseleşte sărbătorile şi*

face să se nască în inima credinciosului dorul după Dumnezeu.»
Psaltirea este alcătuită din 20 de capitole numite «Catisme». Fiecare Catismă e alcătuită la rândul ei din trei părţi.
Bine este ca creştinul să citească din Psaltire în fiecare zi. Aici el va afla hrană pentru suflet, iar rugăciunile ce se cuprind în psalmi îl vor feri de tot răul.
Ce este soarele între celelalte lumini ale cerului, aceea este Psaltirea între celelalte cărţi insuflate de Dumnezeu. Psaltirea luminează toate simţurile inimii, toate cugetele sufletului şi toate mişcările minţii în microcosmos (că aşa se tâlcuieşte omul — lume mică). îl încălzeşte (pe om), îl veseleşte, îl luminează prin cunoştinţa adevărului şi prin descoperirea dumnezeieştilor Taine. îl aprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt şi cu umilinţa lacrimilor. îl veseleşte cu aducerea aminte de Dumnezeu şi cu făgăduinţa veşnicilor bunătăţi ale

Ierusalimului ceresc. Nu este atât de trebuincioasă călătoria soarelui acestei lumi cât este citirea Psaltirii de către om. Că zice Sfântul Ioan Gură-de-Aur: *«Mai bine să înceteze soarele din călătoria sa decât să înceteze citirea Psaltirii. Căci Psaltirea este mai folositoare decât toate cărţile. Toate cărţile sunt de folos şi mare grijă fac dracilor dar nu ca Psaltirea.»* Zice şi marele Va-sile: *«Nici o altă carte nu slăveşte aşa pe Dumnezeu precum Psaltirea. Şi nici o alta nu se poate asemăna cu folosul ei».*

Voia îţi este a şti folosurile ce se pricinuiesc din citirea psalmilor? însuţi le vei pricepe numai de vei citi cu luare aminte, cu trezvire şi cu pricepere căci nu este cu putinţă a număra ce poate lucra Psaltirea. Cu îngerii slăveşte pe Dumnezeu. Pe toată lumea cea din ceruri şi pe cea de sub cer o cheamă spre slavoslovia lui Dumnezeu. Pe draci îi blestemă, mare plâns şi mare durere face diavolilor. Pentru împăraţi şi pentru boieri şi pentru toată lumea pe Dumnezeu

îl roagă. Lucrează sfinţenie, pe suflet ca soarele îl luminează, ca apa îl curăţeşte, ca focul îl încălzeşte, ca untdelemnul cu îndurarea lui Dumnezeu îl unge. Poftele trupeşti, iuţimea, urgia şi mânia le potoleşte. înmulţeşte credinţa, nădejdea şi legătura dragostei. Mai înainte spune cele viitoare, alege acestea de acum, aduce aminte de cele trecute. Citirea psalmilor cu luare aminte, şi din inimă împietrită scoate lacrimi.

Psaltirea este partea cea aleasă cu îngerii, cântare preaiubită lui Dumnezeu, solitoare de mântuire omului păcătos, mângâiere bătrânilor, înfrumuseţare tinerilor, luminare şi înţelepciune a pruncilor, podoabă preafrumoasă femeilor înţelepte. Este dătătoare de smerenie, izgonitoare trufaşilor draci, armă împotriva înfricoşărilor nopţii, odihnă ostenelilor de peste zi.

Psaltirea este lucru îngeresc, moştenire cerească, tămâie duhovnicească. Dar ce zic multe? Tuturor toate este cartea psalmilor. De aceea unii au

numit-o «Biblie mică», deoarece toate câte sunt pe larg în cărţile Legii Vechi şi ale celei Noi, sunt tâlcuite pe scurt de Duhul Sfânt în Psaltire. Alţii au asemănat Psaltirea cu o comoară mare de obşte căci toate visteriile înţelepciunii şi ale cunoştinţei de Dumnezeu sunt ascunse în ea. Această neîmpuţinată, mare şi fără de preţ comoară o hărăzesc dragostei tale (blagocestive cititorule) pentru ca din ea să-ţi agoniseşti ţie bogăţie veşnică şi nestricăcioasă păstrată în ceruri, acolo unde furii nu se apropie, nici rugina nu o strică. Căreia şi noi spre a ne învrednici împreună cu voi, pe Cel în Treime proslăvit Dumnezeu rugaţi-L şi Lui împreună de toate să-I dăm mulţumită. Amin.

Cum se citeşte Psaltirea de fiecare credincios

De eşti Preot, începe aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu eşti Preot, zi:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

împărate ceresc… Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru…

Glasul al 6-lea

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii, robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă… Cinstita prăznuire a Proorocului Tău, Doamne, Cer a arăta Biserica, căci îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viaţa noastră.

şi **acum…** Multe sunt mulţimile păcatelor mele de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit, Curată, căutând mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru ca să-mi dea mie iertare de

răutăţile ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi fă închinăciuni câte poţi. Apoi rugăciunea Către Preasfânta Treime

întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătorule a toată lumea, ajută-mi şi îndreptează inima mea spre a începe cu înţelepciune şi a săvârşi cu fapte bune aceşti de Dumnezeu insuflaţi psalmi care au fost grăiţi de Duhul Sfânt prin gura lui David, pe care şi eu, nevrednicul, acum vreau să-i grăiesc. Dar, cunoscându-mi nevrednicia mea, căzând înaintea Ta mă rog Ţie şi cer de la Tine ajutor. Doamne Iisuse Hristoase, îndreptează mintea mea şi întăreşte inima mea ca să nu mă îngreuiez de graiu-rile gurii, ci să mă veselesc de înţelegerea cuvintelor şi să mă gătesc spre lucrarea faptelor bune care mă învăţ şi să le grăiesc. Ca prin faptele cele bune luminându-mă, să fiu părtaş la Judecată părţii celei de-a dreapta cu toţi aleşii Tăi. Deci acum, Stăpâne,

binecuvântează ca, răsuflând de la inimă, cu limba să strig în acest chip:

Fericit bărbatul…

încet, cu luare-aminte şi cu socoteală, fără a te grăbi, pentru a înţelege şi cu mintea cele ce citeşti.

Catisma întâi

Psalmul **1** Al lui David, nescris deasupra la evrei Fericitul Teodorit susţine că acest psalm ne sfătuie să ascultăm neîncetat cuvintele dumnezeieşti. Iar Sfântul Atanasie, menţionează: «David pune aici începutul prorociilor despre Hristos, de aceea, mai întâi, îi fericeşte pe cei care nădăjduiesc în El.»

1 Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul
necredincioşilor şi în calea păcătoşilor nu a stat
şi pe scaunul hulitorilor n-a şezut; 2 Ci în legea
Domnului e voia lui şi la legea Lui va cugeta ziua
şi noaptea. 3 Şi va fi ca un pom răsădit lîngă
izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea
sa şi frunza lui nu va cădea, şi toate cîte va face

vor spori.[4] Nu sînt aşa necredincioşii, nu sînt aşa! Ci ca praful, ce-**1** spulberă vîntul de pe faţa pămîntului.[5] De aceea nu se vor ridica necredincioşii la judecată, nici păcătoşii în sfatul drepţilor.[6] Că ştie Domnul calea drepţilor, iar calea necredincioşilor va pieri.

Psalmul 2 Al lui David, nescris deasupra la evrei

Fericitul Teodorit: «în psalmul doi se prezic suferinţele Stăpânului nostru Iisus Hristos şi se prevesteşte misiunea iudeilor, deplângându-se necredinţa lor». Acest psalm vorbeşte despre revolta păgânilor şi a iudeilor necredincioşi împotriva Domnului Hristos. (Fapte 4, 25)

[1] Pentru ce s-au întărîtat neamurile, şi popoarele au cugetat deşertăciuni? [2] Ri-dicatu-s-au împăraţii pămîntului şi căpeteniile s-au adunat împreună împotriva Domnului şi a Unsului Său, zicînd: [3] «Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de la noi jugul lor». [4] Cel ce locuieşte în ceruri va rîde de dînşii, şi Domnul îi va batjocori pe ei![5]

Atunci va grăi către ei întru urgia Lui şi întru mînia Lui îi va tulbura pe ei;[6] Iar Eu sînt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfînt al Lui, vestind porunca Domnului.[7] Domnul a zis către Mine: «Fiul Meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut![8] Cere de la Mine şi-Ţi voi da neamurile moştenirea Ta; şi stăpînirea Ta, marginile pămîntului. [9] Vei paşte pe ele cu toiag de fier; ca pe vasul olarului le vei zdrobi!» [10] Şi acum împăraţi, înţelegeţi! învăţaţi-vătoţi, care judecaţi pămîntul![11] Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi de El cu cutremur.[12] Luaţi învăţătură, ca nu cumva să Se mînie Domnul şi să pieriţi din calea cea dreaptă, cînd se va aprinde degrab mînia Lui! Fericiţi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

Psalmul **3** Al lui David, când a fugit de către faţa fiului său Abesalom

Acest psalm a fost scris atunci când David era urmărit de Abesalom. David îl roagă pe Domnul să-1 salveze şi nădăjduieşte să se izbăvească de duşmani. (Fericitul Teofîlact). Sfinţii Părinţi

tâlcuiesc că în acest psalm răsună profetic glasul Mântuitorului adresat Tatălui în timpul Răstignirii pe Cruce.
1 Doamne, cît s-au înmulţit cei ce mă necăjesc!
Mulţi se scoală asupra mea;2 Mulţi zic sufletului
meu: «Nu este mîntuire lui, întru Dumnezeul
lui!» 3 Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti,
slava mea şi Cel ce înalţi capul meu. 4 Cu glasul
meu către Domnul am strigat şi m-a auzit din
muntele cel sfint al Lui.5 Eu m-am culcat şi am
adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va
sprijini.6 Nu mă voi teme de mii de popoare, care
împrejur mă împresoară.7 Scoală, Doamne,
mîntuieşte-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut
pe toţi cei ce mă vrăjmăşesc în deşert; dinţii
păcătoşilor ai zdrobit.8 A Domnului este
mîntuirea şi peste poporul Tău, binecuvîntarea
Ta.

Slavă…

Psalmul 4 Al Iui David. întru sfârşit, în laude

«Acest psalm a fost scris de către David, după ce l-a biruit pe Abesalom şi este mai mult un cântec de biruinţă. Psalmul îi înţelepţeşte pe cei necredincioşi care neagă Purtarea de grijă a lui Dumnezeu» (Fericitul Teodorit). Denumirea «întru sfârşit», prevesteşte învierea din morţi. (Stihul 8)
1 Cînd Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul
dreptăţii mele! întru necaz m-ai desfătat!
Milostiveşte-Te spre mine şi ascultă rugăciunea
mea. 2 Fiii oamenilor, pînă cînd grei la inimă?
Pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi
minciuna? 3 Să ştiţi că minunat a făcut Domnul
pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi cînd voi
striga către Dînsul. 4 Mîniaţi-vă, dar nu greşiţi; de
cele ce ziceţi în inimile voastre, întru
aşternuturile voastre, vă căiţi. 5 Jertfiţi jertfa
dreptăţii şi nădăjduiţi în Domnul. 6 Mulţi zic:
«Cine ne va arăta nouă cele bune?» Dar
însemnatu-s-a peste noi lumina feţei Tale,
Doamne! 7 Dat-ai veselie în inima mea, mai mare

decît veselia pentru rodul lor de grîu, de vin şi de untdelemn ce s-a înmulţit.[8] Cu pace, aşa mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai aşezat.

Psalmul 5 Al lui David. întru sfârşit, pentru cea Moştenitoare

«Cea Moştenitoare», spune Sfântul Atanasie, «este Biserica sau sufletul binecredincios». Sfinţii Părinţi văd în acest psalm rugăciunea pentru dăruirea mântuirii. Rugăciunea este înălţată de către Biserică sau de către sufletul credincios.

1 Graiurile mele ascultă-le, Doamne! înţelege
strigarea mea![2] Ia aminte la glasul rugăciunii
mele, împăratul meu şi Dumnezeul meu, căci
către Tine mă voi ruga, Doamne![3] Dimineaţa vei
auzi glasul meu; dimineaţa voi sta înaintea Ta şi
mă vei vedea.[4] Că Tu eşti Dumnezeu, Care nu vo-
ieşti fărădelegea, nici nu va locui lingă Tine cel
ce vicleneşte.[5] Nu vor sta călcătorii de lege în
preajma ochilor Tăi. Urît-ai pe toţi cei ce

lucrează fără de lege.[6] Pierde-vei pe toţi cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaş şi pe viclean îl urăşte Domnul.[7] Iar eu, întru mulţimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfînt locaşul Tău întru frica Ta. [8] Doamne, povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta, din pricina duşmanilor mei! îndreptează înaintea mea calea Ta.[9] Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deşartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc. [10] Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulţimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amarît, Doamne.[11] Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura şi le vei fi lor sălaş, şi se vor lăuda cu Tine, toţi cei ce iubesc numele Tău. [12] Că Tu vei binecu-vînta pe cel drept, Doamne, căci cu arma buneivoiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 6

Al lui David. întru sfârşit pentru a opta

Acesta este primul psalm de pocăinţă. El ne învaţă cum să-L milostivim pe Dumnezeu.

Fericitul Teodorit susţine că denumirea «pentru a opta», se referă la înfricoşata Judecată a Domnului Hristos unde vom primi răsplată pentru faptele făcute. Psalmul ne învaţă cum să ne pocăim sincer.
1 Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri pe mine,
nici cu urgia Ta să mă cerţi.2 Miluieşte-mă,
Doamne, că neputincios sînt; vin-decă-mă,
Doamne, că s-au tulburat oasele mele;3 Şi
sufletul meu s-a tulburat foarte, şi Tu, Doamne,
pînă cînd? 4 Întoarce-Te, Doamne; izbăveşte
sufletul meu, mîntuieşte-mă, pentru mila Ta.5 Că
nu este întru moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine.
Şi în iad cine Te va lăuda pe Tine? 6 Ostenit-am
întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte
patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi
uda.7 Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu,
îmbătrînit-am între toţi vrăjmaşii mei. 8
Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi
fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plîngerii
mele. 9 Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul

rugăciunea mea a primit.[10] Să se ruşineze şi să se tulbure foarte toţi vrăjmaşii mei; să se întoarcă şî să se ruşineze foarte degrab.
Slavă…
Psalmul **7** Al lui David. Care l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, fiul lui Iemeni
David a scăpat de Abesalom în chip minunat. în acest psalm David înalţă Domnului un imn de slăvire şi de mulţumire, în care susţine că a fost salvat de harul lui Dumnezeu şi nu de oameni. Fericitul Teodorit: «Psalmul ne învaţă să avem încredere în Dumnezeu şi numai de la El să aşteptăm ajutor».
[1] Doamne, Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit. Mîntuieşte-mă de toţi cei ce mă prigonesc, şi mă izbăveşte,[2] Ca nu cumva să răpească sufletul meu ca un leu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mîn-tuiască.[3] Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mîinile mele,[4] De am răsplătit cu rău celor ce miau făcut mie rău, şi de

am jefuit pe vrăjmaşii mei fără temei,[5] Să prigonească vrăjmaşul sufletul meu şi să-l prindă, sa calce la pămînt viaţa mea şi slava mea în ţărină sa o aşeze.[6] Scoală-Te, Doamne, întru mînia Ta, înalţă-Te pînă la hotarele vrăjmaşilor mei; scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca cu care ai poruncit,[7] Şi adunare de popoare Te va înconjura şi peste ea la înălţime Te întoarce.[8] Domnul va judeca pe popoare; judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea şi după nevinovăţia mea.[9] Sfîrşească-se răutatea păcătoşilor şi întăreşte pe cel drept, Cel ce cerci inimile şi rărunchii, Dumnezeule drepte;[10] Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mîntu-ieşte pe cei drepţi la inimă. [11] Dumnezeu este judecător drept, tare şi îndelung-răb-dător şi nu se mînie în fiecare zi.[12] De nu vă veţi întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său l-a încordat şi l-a pregătit[13] Şi în el a gătit unelte de moarte; săgeţile Lui pentru cei ce ard le-a lucrat. [14] Iată a poftit nedreptatea, a zămislit silnicia şi a născut

nelegiuirea. [15] Groapă a săpat şi a adîncit-o, şi va
cădea în groapa pe care a făcut-o.[16] Să se întoarcă
nedreptatea lui pe capul lui şi pe creştetul lui
silnicia lui să se coboare.[17] Lăuda-voi pe Domnul
după dreptatea Lui
şi voi cînta numele Domnului celui Preaînalt.

Psalmul 8

Al lui David. întru sfârşit pentru teascuri

Teascurile se folosesc pentru stoarcerea sucului de poamă. Aici proorocul prin «Teasc» numeşte Biserica, deoarece Domnului Iisus în Evanghelie i se mai spune «Viţa-de-vie». (Ioan 15,1) David, în acest psalm, preamăreşte măreţia şi slava Creatorului care s-au manifestat în crearea omului-împărat şi stăpân al pământului. Dar, deoarece omul prin căderea în păcat a pierdut stăpânirea asupra naturii, Sfinţii Părinţi tâlcuiesc că acest psalm se referă la Iisus Hristos, după cum însuşi Domnul spune în Evanghelia de la Matei. (21,16)

1 Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este
numele Tău în tot pămîntul! Că s-a înălţat slava
Ta, mai presus de ceruri. 2 Din gura pruncilor şi a
celor ce sug ai să-vîrşit laudă, pentru vrăjmaşii
Tăi, ca să amuţeşti pe vrăjmaş şi pe răzbunător. 3
Cînd privesc cerurile, lucrul mîinilor Tale, luna
şi stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic: 4 Ce
este omul că-Ţi aminteşti de el? Sau fiul omului,
că-i cercetezi pe el? 5 Micşoratu-l-ai pe dînsul cu
puţin faţă de îngeri, cu slavă şi cu cinste l-ai
încununat pe el. 6 Pusu-**1**-ai pe dînsul peste lucrul
mîinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele
lui. 7 Oile şi boii, toate; încă şi dobitoacele
cîmpului; 8 Păsările cerului şi peştii mării, cele ce
străbat cărările mărilor. 9 Doamne, Dumnezeul
nostru, cît de minunat este numele Tău în tot
pămîntul!

Slavă…

După catisma întâi se zice: Preasfântă Treime…

Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul **1**
întru fărădelegi zămislit fiind eu curva-rul, nu cutez să caut la înălţimea cerului ci, îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte.
De vreme ce dreptul abia se mântuieşte dar eu unde mă voi arăta păcătosul cel ce nu am purtat greutatea şi zăduful zilei. Ci, cu cei din al unsprezecelea ceas, împreună mă numără, Dumnezeule, şi mă mântuieşte.
***Slavă*…**
Braţele Părinteşti grăbeşte a le deschide mie, că curveşte am cheltuit viaţa mea!
Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: gre-şit-am la cer şi înaintea Ta.
***Şi* acum…**
Nădejdea creştinilor, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu, pe care L-ai născut mai presus de minte şi de cuvânt, neîncetat roagă-L împreună

cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate şi îndreptare vieţii nouă tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Stăpâne Atotţiitorule şi necuprinse. Puterea cea începătoare de lumină şi neînţeleasă, Părintele Fiinţei celei ipostatice şi Purcezătorul Duhului Tău Celui de o putere; Care pentru îndurările milostivirii şi negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea fiinţa omenească cea cuprinsă în întunericul păcatului ci dumnezeieştile lumini ale sfintelor Tale învăţături prin Lege şi prin prooroci le-ai strălucit în lume, iar mai apoi prin Singur Unul-Născut al Tău Fiu,

Care bine ai voit de a răsărit nouă prin trup şi la strălucirea luminii Tale pe noi ne-a povăţuit. Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre şi ne dăruieşte nouă, Doamne, cu deşteptată şi trează inimă, să petrecem toată noaptea vieţii acesteia, aşteptând venirea Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Judecătorului

tuturor, nu culcaţi şi dormind ci priveghind şi deşteptaţi spre lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm şi întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc şi nespusa dulceaţă a celor ce privesc frumuseţea Feţei Tale cea negrăită. Că bun şi Iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui Celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi de viaţă Făcătorului Duhului Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune

către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Fecioară, Maica Domnului Celui de Sus, Atotmilostivă Apărătoare şi Acoperitoare a tuturor celor ce aleargă la Tine cu credinţă! Caută din înălţimea cereştii tale slave spre robii lui Dumnezeu *(prenumele)* şi spre noi cei ce cădem la picioarele Tale, auzi smerita noastră rugăciune, a păcătoşilor şi a nevrednicilor robilor Tăi şi o du pre ea înaintea

iubitului Tău Fiu *(rugămintea).* O, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu! Tu, cea numită Grabnic Ascultătoare şi Bucurie a tuturor scârbiţilor; Tu, Alinătoarea tristeţii, alină mâhnirile şi bolile noastre sufleteşti; Tu, Rugul cel Nears, ocroteşte pacea noastră şi ne apără pre noi pre toţi de săgeţile otrăvitoare şi învăpăiate ale vrăjmaşilor; Tu, Aflarea celor pierduţi, nu ne lăsa să pierim în bezna păcatelor noastre; Tu, Tămădui-toarea celor pătimitori, vindecă-ne şi pre noi, cei răniţi de neputinţele sufleteşti şi trupeşti; Tu, Bucuria cea neaşteptată, prin bucuria mântuirii Tale ia de la noi frica chinurilor viitoare; Tu, Chezăşuitoarea păcătoşilor, fii şi nouă Chezăşuitoare Bună a pocăinţei şi mântuirii noastre. Toată nădejdea noastră după Dumnezeu spre Tine o îndreptăm, fii nouă Mijlocitoare Neadormită şi Atotputernică Apărătoare înaintea Fiului Tău, Domnului nostru Iisus Hristos; întăreşte-ne dragostea şi credinţa în El, învaţă-ne să Te iubim

şi să Te mărim pre Tine, Preasfântă Maica lui Dumnezeu, Preabinecuvântată Mărie; ne predăm Atotputernicului Tău Acoperemânt, Născătoare de Dumnezeu, pentru toţi vecii. Amin.

Catisma a doua

Psalmul 9 Al lui David. întru sfârşit, pentru cele ascunse ale Fiului

Sfântul Atanasie cel Mare: «în acest psalm, David descrie Evenimentele ce ţin de Naşterea Mântuitorului, minunile, Moartea, Coborârea în iad şi învierea Sa din morţi». Fericitul Teodorit menţionează: «Este întitulat: pentru cele ascunse ale Fiului „deoarece aceste fapte au fost ascunse de toţi ceilalţi şi chiar de Apostoli“. în psalm se prevesteşte Taina Venirii a Doua a Domnului Hristos, când va judeca viii şi morţii. Stihul 20 „Să nu se întărească omul“, se referă la antihrist, omul fărădelegii, fiul pierzaniei. Sfântul Ambrozie din Optina ne îndeamnă să ne rugăm mai des folosind cuvintele din stihul 32.

[1] Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea,
spune-voi toate minunile Tale.[2] Ve-seli-mă-voi şi
mă voi bucura de Tine; cînta-voi numele Tău,
Preaînalte.[3] Cînd se vor întoarce vrăjmaşii mei
înapoi, slăbi-vor şi vor pieri de la faţa Ta.[4] Că ai
făcut judecata mea şi dreptatea mea; şezut-ai pe
scaun, Cel ce judeci cu dreptate.[5] Certat-ai
neamurile şi au pierit nelegiuiţii; stins-ai numele
lor în veac şi în veacul veacului.[6] Vrăjmaşului i-
au lipsit de tot săbiile şi cetăţile i le-ai sfărîmat;
pierit-a pomenirea lor în sunet.[7] Iar Domnul
rămîne în veac; gătit-a scaunul Lui de judecată[8]
Şi El va judeca lumea; cu dreptate va judeca
popoarele.[9] Şi a fost Domnul scăpare săracului,
ajutor la vreme potrivită în necazuri.[10] Să
nădăjdu-iască în Tine cei ce cunosc numele Tău,
că n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine,
Doamne![11] Cîntaţi Domnului, Celui ce locuieşte
în Sion, vestiţi între neamuri faptele Lui.[12] Că Cel
ce răzbună sîngele lor şi-a adus aminte. N-a uitat
strigătul săracilor. [13] Miluieşte-mă, Doamne!

Vezi smerenia mea, de către vrăjmaşii mei, Cel
ce mă înalţi din porţile morţii, 14 Ca să vestesc
toate laudele Tale, în porţile fiicei Sionului;
veseli-mă-voi de mîntuirea Ta!15 Căzut-au
neamurile în groapa pe care au făcut-o; în cursa
aceasta, pe care au ascuns-o, s-a prins piciorul
lor.16 Se cunoaşte Domnul cînd face judecată!
întru faptele mîinilor lui s-a prins păcătosul.17 Să
se întoarcă păcătoşii în iad; toate neamurile care
uită pe Dumnezeu.18 Că nu pînă în sfîrşit va fi
uitat săracul, iar răbdarea săracilor în veac nu va
pieri.19 Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească
omul; să fie judecate neamurile înaintea Ta! 20
Pune, Doamne, legiuitor peste ele, ca să
cunoască neamurile că oameni sînt.21 Pentru ce,
Doamne, stai departe? Pentru ce treci cu vederea
la vreme de necaz? 22 Cînd se mîndreşte
necredinciosul, se aprinde săracul; se prind în
sfaturile pe care le gîndesc.23 Că se laudă
păcătosul cu poftele sufletului lui, iar cel ce face
strîmbătate pe sine se binecuvântează. 24 Întărîtat-

a cel păcătos pe Domnul, după mulţimea mîniei
lui; nu-L va căuta; nu este Dumnezeu înaintea
lui. [25] Spurcate sînt căile lui în toată vremea;
lepădate sînt judecăţile Tale de la faţa lui, peste
toţi vrăjmaşii lui va stăpîni.[26] Că a zis întru inima
sa: nu mă voi clătina din neam în neam, rău nu-
mi va fi.[27] Gura lui e plină de blestem, de
amărăciune şi de vicleşug; sub limba lui,
osteneală şi durere.[28] Stă la pîn-dă în ascuns cu
cei bogaţi ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui
spre cel sărac privesc.[29] Pîndeşte din ascunziş, ca
leul din culcuşul său; pîndeşte ca să apuce pe
sărac, pîndeşte pe sărac ca să-l tragă la el.[30] în
laţul lui îl va smeri; se va pleca şi va cădea asupra
lui, cînd va stăpîni pe cei săraci.[31] Că a zis în
inima lui: „Uitat-a Dumnezeu! întors-a faţa Lui,
ca să nu vadă pînă în sfîr-şit!“[32] Scoală-Te,
Doamne, Dumnezeul meu! înalţă-se mîna Ta!
Nu uita pe săracii Tăi pînă în sfîrşit![33] Pentru ce
a mîniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis
în înima lui: Domnul nu va cerceta![34] Vezi,

pentru că Tu priveşti la necazuri şi la durere, ca
să le iei în mîinile Tale; căci în Tine se încrede
săracul, iar orfanului Tu i-ai fost ajutor.[35]
Zdrobeşte braţul celui păcătos şi rău, păcatul lui
va fi căutat şi nu se va afla.
36 împărăţi-va Domnul în veac şi în veacul
veacului! Pieriţi neamuri din pămîntul lui.
37 Dorinţa săracilor a auzit-o Domnul; la rîvna
inimii lor a luat aminte urechea Ta.
38 Judecă pe sărac şi pe smerit, ca să nu se mai
mîndrească omul pe pămînt.

Psalmul 10 Al lui David. întru sfârşit

Fericitul Teodorit:,Acest psalm, David l-a scris fiind gonit de Saul. îi ajută şi pe cei care suferă nedreptăţi şi nădăjduiesc în Dumnezeu. Este numit „întru sfârşit“, deoarece prevesteşte dreapta Judecată a lui Dumnezeu şi pedeapsa la care vor fi supuşi nelegiuiţii. După părerea Sfântului Atanasie acest psalm David îl cântă după ce i-a biruit pe vrăjmaşi. Unii tâlcuitori văd în acest psalm Biserica gonită de eretici.

1 în Domnul am nădăjduit. Cum veţi zice
sufletului meu: „Mută-te în munţi, ca o pasăre?“
2 Că iată păcătoşii au încordat arcul, gătit-au
săgeţi în tolbă, ca să săgeteze în întuneric pe cei
drepţi la inimă. 3 Că au surpat ceea ce ai aşezat;
dar dreptul ce a făcut? 4 Domnul este în Biserica
cea sfîntă a Lui, Domnul în cer are scaunul Său.
Ochii Lui spre sărac privesc, genele Lui
cercetează pe fiii oamenilor. 5 Domnul cercetează
pe cel drept şi pe cel necredincios; iar pe cel ce
iubeşte nedreptatea îl urăşte sufletul Său. 6 Va
ploua peste păcătoşi laţuri, foc şi pucioasă; iar
suflare de vifor este partea paharului lor. 7 Că
drept este Domnul şi dreptatea a iubit şi faţa Lui
spre cel drept priveşte.

Slavă…

Psalmul 11 Al lui David. întru sfârşit, pentru a opta

Fericitul Teodorit: „în acest psalm, David se plânge de trădătorii care îl vând pe el lui Saul, şi-i descoperă duşmanului locul aflării lui. David ne

învaţă să nădăjduim în Dumnezeu şi nu în oameni. Denumirea „întru sfârşit pentru a opta“, ne aminteşte de dreapta Judecată a Domnului. Sfântul Atanasie subînţelege în psalmul 11, acel „neam viclean“ despre care vorbeşte Mântuitorul în Evanghelia de le Matei (12,41).
1 Mîntuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios,
că s-a împuţinat adevărul de la fiii oamenilor. 2
Deşertăciuni a grăit fiecare către aproapele său,
buze viclene în inimă şi în inimă rele au grăit.3
Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene şi
limba cea plină de mîndrie.4 Pe cei ce au zis: „Cu
limba noastră ne vom mări, căci buzele noastre
la noi sînt; cine ne este Domn?“5 Pentru necazul
săracilor şi suspinul nenorociţilor, acum Mă voi
scula, zice Domnul; le voi aduce lor mîntuirea şi
le voi vorbi pe faţă. 6 Cuvintele Domnului,
cuvinte curate, argint lămurit în foc, curăţat de
pămînt, curăţat de şapte ori.7 Tu, Doamne, ne vei
păzi şi ne vei feri de neamul acesta în veac. 8

Căci, atunci cînd se ridică sus oamenii de nimic, nelegiuiţii mişună pretutindeni.

Psalmul 12 Al lui David. întru sfârşit

Sfântul Atanasie:,Acest psalm îl cântă David, aducând pocăinţă pentru păcate şi totodată bineves-teşte asupra mântuirii noastre. Acest psalm este rugăciunea credinciosului care a nimerit în încercări grele“. Sfântul Teodorit, ne îndeamnă: „Şi noi, care suntem în luptă cu diavolul, se cuvine să ne rugăm aşa, şi întotdeauna să chemăm ajutorul Domnului.“

1 Pînă cînd, Doamne, mă vei uita pînă în sfirşit? Pînă cînd vei întoarce faţa Ta de la mine? 2 Pînă
cînd voi pune gînduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua şi noaptea?3 Pînă cînd se va înălţa
vrăjmaşul meu împotriva mea? 4 Caută, auzi-mă,
Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte,5 Ca nu
cumva să zică vrăjmaşul meu: „întăritu-m-am asupra lui“. Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina.6 Iar eu spre mila Ta am nădăjduit;

bucurase-va inima mea de mîntuirea Ta; cînta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine şi voi cînta numele Domnului celui Preaînalt.

Psalmul 13 Al lui David. întru sfârşit

Tâlcuitorii văd în acest psalm demascarea fărădelegilor din timpul lui David sau necredinţa iudeilor care L-au respins pe Mântuitorul Hristos. Se mai referă la stricăciunea firii omeneşti şi necesitatea mântuirii prin harul de sus al lui Dumnezeu. Sfântul Atanasie: „David pentru a propovădui importanţa Venirii lui Hristos, cu toată claritatea descoperă începuturile nelegiuirilor omeneşti.“

1 Zis-a cel nebun întru inima sa: „Nu este
Dumnezeu!“ Stricatu-s-au oamenii şi urîţi s-au
făcut întru îndeletnicirile lor. Nu este cel ce face
bunătate, nu este pînă la unul.
2 Domnul din cer a
privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce
înţelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.
3 Toţi s-
au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este
cel ce face bunătate, nu este pînă la unul.
4 Oare,

nu se vor înţelepţi toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănîncă pe poporul meu ca pîinea, pe Domnul nu L-au chemat.[5] Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Dumnezeu este cu neamul drepţilor.[6] Săracul nădăjduieşte în Domnul şi voi aţi rîs de nădejdea lui, zicînd: Cine va da din Sion mîntuire lui Israel?[7] Dar cînd va întoarce Domnul pe cei robiţi ai poporului Său, bucura-se-va Iacob şi se va veseli Israel.

Slavă…

Psalmul 14 Al lui David. întru sfârşit

Fericitul Teodorit: „în acest psalm prorocul îndeamnă şi prezintă ce fel de viaţă trebuie să ducă cei care se încred în Dumnezeu şi care s-au învrednicit de ajutorul Lui“.

[1] Doamne, cine va locui în locaşul Tău şi cine se va sălăşlui în muntele cel sfint al Tău? [2] Cel ce umblă fără prihană şi face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa,[3] Cel ce n-a viclenit cu limba lui, nici n-a făcut rău împotriva vecinului său şi ocară n-a rostit împotriva aproapelui său.[4]

Defăimat să fie înaintea Lui cel ce vicleneşte, iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăveşte; cel ce se jură aproapelui său şi nu se leapădă,[5] Argintul său nu l-a dat cu camătă şi daruri împotriva celor nevinovaţi n-a luat. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

Psalmul 15 Scrisoarea stâlpului lui David

Sfântul Atanasie:,Acest psalm vorbeşte despre Taina învierii lui Hristos şi constituie un simbol al biruinţei Mântuitorului asupra morţii.» Această cântare se numeşte «Scrisoarea stâlpului, fiindcă prorocul David a înălţat-o ca pe un stâlp pentru urmaşii săi. După conţinut acest psalm este profetic şi mesianic. David prevesteşte suferinţele, învierea Domnului şi mântuirea credincioşilor.»

[1] Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit. [2] Zis-am Domnului: «Domnul meu eşti Tu, că bunătăţile mele nu-Ţi trebuie».[3] Prin sfinţii care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.[4] înmulţitu-s-au

slăbiciunile celor ce aleargă după alţi dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de sînge, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele. [5] Domnul este partea moştenirii mele şi a paharului meu. Tu eşti Cel care îmi aşezi mie iarăşi moştenirea mea.[6] Sorţii mi-au căzut între cei puternici, că moştenirea mea este puternică.[7] Binecuvînta-voi pe
Domnul, Cel ce m-a înţelepţit; la aceasta şi noaptea mă îndeamnă inima mea.[8] Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin.[9] Pentru aceasta s-a veselit inima mea şi s-a bucurat limba mea, dar încă şi trupul meu va sălăşlui întru nădejde.[10] Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea. [11] Cunoscute mi-ai făcut căile vieţii; ump-lea-mă-vei de veselie cu faţa Ta şi la dreapta Ta de frumuseţi veşnice mă vei sătura.
Psalmul **16** Rugăciunea Iui David

Psalmul descrie rugăciunea omului prigonit de duşmani şi care este foarte mâhnit. Sfântul Atanasie şi Fericitul Teodorit consideră că acest psalm, David l-a scris atunci când era crunt prigonit de Saul. Fericiţii Ieronim şi Augustin văd în acest psalm rugămintea de ajutor al Domnului Hristos şi al Sfintei Sale Biserici în timpul prigoanei.

1 Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea
mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de
viclenie. 2 De la faţa Ta judecata mea să iasă,
ochii mei să vadă cele drepte. 3 Cercetat-ai inima
mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit,
dar nu s-a aflat întru mine nedreptate. 4 Ca să nu
grăiască gura mea lucruri omeneşti, pentru
cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre. 5
îndreaptă picioarele mele în cărările Tale, ca să
nu şovăie paşii mei. 6 Eu am strigat, că m-ai auzit,
Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine şi
auzi cuvintele mele. 7 Minunate fă milele Tale,
Cel ce mîntuieşti pe cei ce nădăjduiesc în Tine de

cei ce stau împotriva dreptei Tale.[8] Păzeşte-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperămîntul aripilor Tale acoperă-mă[9] De faţa necredincioşilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmaşii mei sufletul meu l-au cuprins;[10] Cu grăsime inima lor şi-au încuiat, gura lor a grăit mîndrie. [11] Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat; ochii lor şi-au aţintit ca să mă plece la pămînt.[12] Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuieşte în ascunzişuri. [13] Scoală-Te, Doamne, întîmpină-i pe ei şi împiedică-i. Izbăveşte sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta. [14] Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-şi iau partea în viaţă, căci s-a umplut pîntecele lor de bunătăţile Tale; săturatu-s-au fiii lor şi au lăsat rămăşiţele pruncilor.[15] Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţei Tale, sătura-mă-voi cînd se va arăta slava Ta.

Slavă…

După a doua catismă se zice: Sfinte Dumnezeule…

Preasfântă Treime…. Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul 2

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăinţă nu aduc, şi mă tem de tăiere şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ţie: mai înaintede nevoia aceea, întoarce-mă şi mă mântuieşte.

Cavalurile mării s-au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu eu însumi mă înviforez de multe greşeli; ci la limanul cel lin prin pocăinţă îndreptează-mă, Doamne, şi mă miluieşte.

Slavă…

Mântuieşte-mă, a zis David, şi eu strig către Tine: greşit-am, Mântuitorule, păcatele mele prin pocăinţă ştergându-le, miluieşte-mă.

Şi acum…

Solitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pe Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pe noi de toată răutatea şi nevoia

vrăjmaşului şi să ne dea nouă iertare de cele ce am greşit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Stăpâne întrutotputernice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Unuia-Născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deşteptată, cunoştinţă nerătăcită şi venirea Duhului Sfânt către câştigarea şi încredinţarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ţi se cuvine slavă, cinste şi închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

Rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, împărătească Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeul nostru! Auzi-ne pre noi *(rugămintea)* şi izbăveşte pre robii lui Dumnezeu *(prenumele)* de toate scârbele şi necazurile, îngrădeşte-i de nenorociri, de rele clevetiri şi de nedreapta şi cumplita defăimare a vrăjmaşului. Că poţi, o, Cea plină de dar, Maica Domnului, nu

numai să-i aperi de tot răul pe oamenii Tăi, ci şi să-i dăruieşti cu orice binefacere şi să-i mântuieşti: că nu avem altă Mijlocitoare pentru noi, păcătoşii, către Fiul Tău. Pre El roagă-**1**, Stăpână, ca mântuiţi prin Tine să slăvim pre Fiul Tău şi Dumnezeul nostru, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi în nesfârşiţii veci. Amin.

Catisma a treia

Psalmul 17 întru sfârşit

Psalmul a fost scris de David ca un imn de mulţumire pentru biruinţa duşmanilor numeroşi. Apostolul Pavel citează cuvintele din acest psalm ca pe o prorocie despre chemarea păgânilor şi respingerea iudeilor. Sfântul Atanasie şi Fericitul Ieronim văd în acest psalm biruinţa Mântuitorului şi a Bisericii sale asupra iudeilor şi păgânilor.

Slugii Domnului, David, care a grăit Domnului cuvintele cântării acesteia în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna

**tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul şi
a zis:**
[1] Iubi-Te-voi, Doamne, virtutea mea. Domnul
este întărirea mea şi scăparea mea şi izbăvitorul
meu,[2] Dumnezeul meu, ajutorul meu şi voi
nădăjdui spre Dînsul,[3] Apărătorul meu şi puterea
mîntuirii mele, şi sprijinitorul meu.[4] Lăudînd voi
chema pe Domnul, şi de vrăjmaşii mei mă voi
izbăvi. [5] Cuprinsu-m-au durerile morţii, şi rîurile
fărădelegii m-au tulburat.[6] Durerile iadului m-au
înconjurat; întîmpinatu-m-au laţurile morţii. [7] Şi
cînd mă necăjeau am chemat pe Domnul, şi către
Dumnezeul meu am strigat.[8] Auzit-a din locaşul
Lui cel sfînt glasul meu şi strigarea mea, înaintea
Lui, va intra în urechile Lui.[9] Şi s-a clătinat şi s-
a cutremurat pămîntul şi temeliile munţilor s-au
tulburat şi s-au clătinat că S-a mîniat pe ele
Dumnezeu.[10] întru mînia Lui fum s-a ridicat şi
pară de foc de la faţa Lui, cărbuni aprinşi de la
El.[11] Şi a plecat cerurile şi S-a pogorît şi negură
sub picioarele Lui.[12] Şi S-a suit pe heruvimi şi a

zburat; zburat-a pe aripile vîntului.[13] Şi şi-a pus întunericul acoperămînt, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului. [14] De strălucirea feţei Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină şi cărbuni de foc.[15] Şi a tunat din cer Domnul şi Cel Preaînalt a dat glasul Său.[16] Trimis-a săgeţi şi i-a risipit pe ei, şi fulgere a înmulţit şi i-a tulburat pe ei.[17] Şi s-au arătat izvoarele apelor, şi s-au descoperit temeliile lumii, [18] De certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mîniei Tale.[19] Trimis-a din înălţime şi m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe,[20] Izbăveşte-mă de vrăjmaşii mei cei tari, şi de cei ce ma urăsc pe mine, ca s-au întărit mai mult decît mine.[21] Întîmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea.[22] Şi m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit.[23] Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după curăţia mîinilor mele îmi va răsplăti mie,[24] Că am păzit căile Domnului şi n-am fost necredincios Dumnezeului meu.[25] Că toate judecăţile Lui sînt

înaintea mea, şi îndreptările Lui nu s-au depărtat
de la mine. [26] Şi voi fi fără prihană cu Dînsul, şi
mă voi păzi de fărădelegea mea. [27] Şi îmi va
răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după
curăţia mîinilor mele înaintea ochilor Lui.[28] Cu
cel cuvios, cuvios vei fi; şi cu omul nevinovat,
nevinovat vei fi.[29] Şi cu cel ales, ales vei fi; şi cu
cel îndărătnic, Te vei îndărătnici.[30] Că Tu pe
poporul cel smerit îl vei mîntui, şi ochii mîndrilor
îi vei smeri.[31] Că Tu vei aprinde făclia mea,
Doamne Dumnezeul meu vei lumina întunericul
meu.[32] Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită, şi cu
Dumnezeul meu voi trece zidul. [33] Dumnezeul
meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele
Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor
ce nădăjduiesc în El.[34] Că cine este Dumnezeu
afară de Domnul? Şi cine este Dumnezeu afară
de Dumnezeul nostru?[35] Dumnezeu, Cel ce mă
încinge cu putere, şi a pus fără prihană calea
mea.[36] Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului
şi peste cele înalte mă pune.[37] Cel ce întăreşti

mîinile mele în vreme de război, şi ai pus arc de
aramă în braţele mele. 38 Şi mi-ai dat mie scutul
mîntuirii mele şi dreapta Ta m-a sprijinit. 39 Şi
certarea Ta m-a îndreptat pînă în sfîrşit, şi
certarea Ta însăşi mă va învăţa. 40 Lărgit-ai paşii
mei sub mine, şi n-au slăbit picioarele mele. 41
Urmări-voi pe vrăjmaşii mei şi-i voi prinde pe
dînşii şi nu mă voi întoarce pînă ce se vor sfîrşi.
42 Zdrobi-i-voi pe ei şi nu vor putea să stea,
cădea-vor sub picioarele mele. 43 Şi m-ai încins
cu putere spre război şi ai împiedicat pe toţi cei
ce se sculau împotriva mea. 44 Şi pe vrăjmaşii mei
i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine
i-ai nimicit. 45 Strigat-au către Domnul, şi nu era
cel ce mîn-tuieşte; şi nu i-a auzit pe ei. 46 Şi-i voi
sfă-rîma pe ei ca praful în faţa vîntului, ca tina
uliţelor îi voi zdrobi pe ei. 47 Izbăveşte-mă de
răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie
neamurilor. 48 Poporul pe care nu l-am cunoscut
mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit. 49 Fiii
străini m-au minţit pe mine. Fiii străini au

îmbătrînit şi au şchiopătat din cărările lor.[50] Viu este Domnul şi binecuvîntat este Dumnezeul meu, şi să se înalţe Dumnezeul mîntuirii mele. [51] Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbînda şi mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmaşii cei furioşi,[52] De la cei ce se ridică împotriva mea, înalţă-mă, de omul nedrept, izbăveşte-mă.[53] Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne; şi numele Tău îl voi cînta.[54] Cel ce măreşti mîn-tuirea împăratului Tău şi faci milă unsului Tău, lui David şi seminţiei lui pînă în veac.

Slavă…

Psalmul 18 Al lui David. întru sfârşit

Acesta este un psalm de laudă care slăveşte măreţia lui Dumnezeu în natură şi în acţiunile mântuitoare din Vechiul şi Noul Testament. începând cu stihul 8 se vorbeşte despre legea lui Moise, apoi despre Har. Sfântul Apostol Pavel (Rom. 10, 18), Sfântul Atanasie, Fericiţii Ieronim şi Augustin susţin că psalmul se referă

la Noul Testament şi îndeosebi la predica de pe
munte.
1 Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea
mîinilor Lui o vesteşte tăria. 2 Ziua zilei spune
cuvînt, şi noaptea nopţii vesteşte ştiinţă. 3 Nu sînt
graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se
audă. 4 în tot pămîn-tul a ieşit vestirea lor, şi la
marginile lumii cuvintele lor. 5 în soare şi-a pus
locaşul Său; şi El e ca un mire ce iese din cămara
sa. 6 Bucura-se-va ca un uriaş, care aleargă
drumul lui. 7 De la marginea cerului ieşirea Lui,
şi oprirea Lui pînă la marginea cerului; şi nu este
cine să se ascundă de căldura Lui. 8 Legea
Domnului e fără prihană, întoarce sufletele;
mărturia Domnului e credincioasă, înţelepţeşte
pruncii; 9 Judecăţile Domnului sînt drepte,
veselesc inima; porunca Domnului e
strălucitoare, luminează ochii. 10 Frica de Domnul
este curată, ră-mîne în veacul veacului.
Judecăţile Domnului sînt adevărate, îndreptăţite
toate. 11 Do-rite-s mai mult decît aurul, şi decît

piatra cea de mare preţ, şi mai dulci decît mierea
şi fagurele.[12] Că robul Tău le păzeşte pe ele, şi
răsplătire multă are.[13] Greşelile cine le va
pricepe? De cele ascunse ale mele cu-răţeşte-mă
[14] Şi de cele străine fereşte pe robul Tău; de nu
mă vor stăpîni, atunci fără prihană voi fi şi mă
voi curăţi de păcat mare. [15] Şi vor bineplăcea
cuvintele gurii mele şi cugetul inimii mele
înaintea Ta pururea; Doamne, ajutorul meu şi
izbăvitorul meu.

Psalmul 19 Al lui David. întru sfârşit

Fericitul Teodorit: «în acest psalm poporul se roagă împreună cu regele ca Dumnezeu să le asculte cererea lor şi să-i izbăvească de năvălirea regelui Asiriei».

[1] Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te
numele Dumnezeului lui Iacob.[2] Trimită ţie
ajutor din locaşul Său cel sfînt, şi din Sion
sprijinească-te pe tine. [3] Pomenească toată jertfa
ta, arderea de tot a ta bineplăeută să-I fie.[4] Dea
ţie Domnul după inima fa, şi tot sfatul tău să-l

plinească. 5 Bucura-ne-vom de mîntuirea Ta, şi
întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări.
Plinească Domnul toate cererile tale. 6 Acum am
cunoscut că a mîntuit Domnul pe Unsul Său, cu
puterea dreptei Sale. 7 Auzi-L-va pe Dînsul din
cerul cel sfînt al Lui. 8 Unii se laudă cu căruţele
lor, alţii cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele
Domnului Dumnezeului nostru. 9 Aceştia s-au
împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-
am îndreptat. 10 Doamne, mîntuieşte pe împăratul
şi ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Al lui David

Fericitul Teodorit: «După biruinţa regelui Iezechia asupra asirienilor, el se îmbolnăveşte grav şi află de la prorocul Isaia că va muri. Cu lacrimi fierbinţi el îl milostiveşte pe Dumnezeu şi primeşte nu doar numai vindecare, ci i se promit încă 15 ani de viaţă. Din acest motiv David din numele poporului scrie acest psalm, lăudându-L pe Domnul pentru vindecarea

regelui.» Unii tâlcuitori văd în acest psalm un cântec de biruinţă a Mântuitorului asupra duşmanilor.

[1] Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul
şi întru mîntuirea Ta se va bucura foarte.[2] După
pofta inimii lui i-ai dat lui, şi de voia buzelor lui
nu l-ai lipsit pe el.[3] Că l-ai întîmpinat pe el cu
binecuvîn-tările bunătăţii, pus-ai pe capul lui
cunună de piatră scumpă.[4] Viaţă a cerut de la
Tine şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul
veacului.[5] Mare este slava lui întru mîntui-rea Ta,
slavă şi mare cuviinţă vei pune peste el.[6] Că îi vei
da lui binecuvîntare în veacul veacului, veseli-l-
vei pe dînsul întru bucurie cu faţa Ta.[7] Că
împăratul nădăjduieşte în Domnul şi întru mila
Celui Prea-înalt nu se va clăti.[8] Află-se mîna Ta
peste toţi vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pe toţi
cei ce Te urăsc pe Tine.[9] Pune-i-vei pe ei ca un
cuptor de foc în vremea arătării Tale; [10] Domnul
întru mînia Sa îi va tulbura pe ei, şi-i va mînca pe

ei focul.[11] Rodul lor de pe pămînt îl vei pierde şi sămînţa lor dintre fiii oamenilor.[12] Că au gîndit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea.[13] Că îi vei pune pe ei pe fugă şi cu arcul Tău vei ţinti capul lor. [14] Înalţă-Te, Doamne, întru tăria Ta; cînta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă…

Psalmul 21

Al lui David. întru sfârşit. Pentru sprijineala cea de dimineaţă

Fericitul Teodorit: «Acest psalm prevesteşte Patimile şi învierea Domnului Hristos, chemarea păgânilor şi mântuirea lumii. „Sprijineala cea de dimineaţă“ se referă la venirea Mântuitorului nostru asemenea răsăritului care îi luminează pe cei din întuneric». Psalmul profeţeşte despre Suferinţele Fiului lui Dumnezeu. Pironit pe lemnul Crucii, Stăpânul rosteşte cuvintele din acest psalm.

[1] Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la
mine; pentru ce m-ai părăsit? Departe sînt de
mîntuirea mea cuvintele greşelilor mele.[2]
Dumnezeul meu, striga-voi ziua şi nu vei auzi, şi
noaptea şi nu te vei gîndi la mine.[3] Iar Tu întru
cele sfinte locuieşti, lauda lui Israel. [4] în Tine au
nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au întru Tine
şi i-ai izbăvit pe ei.[5] Către Tine au strigat şi s-au
mîntuit, în Tine au nădăjduit şi nu s-au ruşinat.[6]
Iar eu sînt vierme şi nu om, ocara oamenilor şi
defăimarea poporului.[7] Toţi cei ce m-au văzut m-
au batjocorit, grăit-au cu buzele, clăti-nat-au
capul zicînd: [8] «Nădăjduit-a spre
Domnul, izbăvească**-1** pe el, mîntuiaseă**-1** pe el,
că-I voieşte pe el».[9] Că Tu eşti Cel ce m-ai scos
din pîntece, nădejdea mea, de la sinul maicii
mele.[10] Spre Tine m-am aruncat de la naştere, din
pîntecele maicii mele Dumnezeul meu eşti Tu.[11]
Nu te depărta de la mine, că necazul este aproape,
şi nu este cine să-mi ajute.[12] înconjuratu-m-au
viţei mulţi, tauri graşi m-au împresurat.[13]

Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce
răpeşte şi răcneşte.[14] Ca apa m-am vărsat şi s-au
risipit toate oasele mele.[15] Fă-cutu-s-a inima mea
ca ceara ce se topeşte în mijlocul pîntecelui meu.
[16] Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea, şi limba
mea s-a lipit de cerul gurii mele şi în ţărîna morţii
m-ai pogorît. [17] Că m-au înconjurat cîini mulţi,
adunarea celor vicleni m-a împresurat. [18]
Străpuns-au mîinile mele şi picioarele mele.[19]
Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau şi se
uitau la mine.[20] împăr-ţit-au hainele mele loruşi
şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.[21] Iar Tu,
Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre
sprijinul meu ia aminte. [22] Izbăveşte de sabie
sufletul meu şi din gheara cîinelui viaţa mea.[23]
Izbăveşte-mă din gura leului, şi din coarnele
taurilor smerenia mea. [24] Spune-voi numele Tău
fraţilor mei, în mijlocul adunării Te voi lăuda,
zicînd: [25] Cei ce vă temeţi de Domnul lăudaţi-L
pe El, toată seminţia lui Iacob slăviţi-L pe El. [26]
Să se teamă de Dînsul toată seminţia lui Israel.[27]

Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului,[28]
Nici n-a întors faţa Lui de la mine şi cînd am
strigat către Dînsul, m-a auzit.[29] De la Tine este
lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le
voi face înaintea celor ce se tem de El.[30] Mînca-
vor săracii şi se vor sătura, şi vor lăuda pe
Domnul; iar cei ce-L caută pe Dînsul vii vor fi
inimile lor în veacul veacului.[31] îşi vor aduce
aminte şi se vor întoarce la Domnul toate
marginile pămîntului.[32] Şi se vor închina înaintea
Lui toate seminţiile neamurilor.[33] Că a Domnului
este împărăţia şi El stăpîneşte peste neamuri. [34]
Mîncat-au şi s-au închinat toţi graşii pămîntului;
înaintea Lui vor cădea toţi cei ce se coboară în
pămînt.[35] Şi sufletul meu în
El viază. Şi seminţia mea va sluji Lui.[36] Se va
vesti Domnului neamul ce va să vină. Şi vor vesti
dreptatea Lui poporului ce se va naşte şi ce a
făcut Domnul.

Psalmul 22 AI lui David

Psalmul prevesteşte despre Domnul Hristos, Păstorul cel Bun, Care îi hrăneşte pe cei credincioşi cu Trupul şi Sângele Său.

1 Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. 2 La
loc de păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei
m-a hrănit. 3 Sufletul meu l-a întors, povăţuitu-m-
a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui. 4 Că de
voi şi umbla în mijlocul morţii, nu mă voi teme
de rele; că Tu cu mine eşti. 5 Toiagul Tău şi varga
Ta, acestea m-au mîngîiat. 6 Gătit-ai masă
înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc;
uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău
este adăpîndu-mă ca un puternic. 7 Şi mila Ta mă
va urma în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc
în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23 Al lui David. Al uneia din Sâmbete

Sfântul Atânasie: «Acest psalm prevesteşte înălţarea Domnului, propovăduirea Evangheliei păgânilor, faptul că şi ei se vor învrednici de împărăţia Cerească».

1 Al Domnului este pămîntul şi plinirea lui, lumea
şi toţi cei ce locuiesc într-însa. 2 Acesta pe mări
l-a întemeiat pe el şi pe rîuri l-a aşezat pe el. 3
Cine se va sui în muntele Domnului, şi cine va
sta în locul cel sfint al Lui? 4 Cel nevinovat cu
mîinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert
sufletul său şi nu s-ajurat cu vicleşug aproapelui
său. 5 Acesta va lua binecuvîntare de la Domnul
şi milostenie de la Dumnezeu, Mîntuitorul său. 6
Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul,
al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob. 7
Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi
porţile cele veşnice şi va intra împăratul slavei. 8
Cine este acesta împăratul slavei? Domnul cel
tare şi puternic, Domnul cel tare în război. 9
Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi
porţile cele veşnice şi va intra împăratul slavei. 10
Cine este acesta împăratul slavei? Domnul
puterilor, Acesta este împăratul slavei.
Slavă…

După a treia catismă se zice: Sfinte Dumnezeule…

Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul 3

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu, pocăieşte-te! Ţărâna în mormânt nu laudă şi de greşeli nu se izbăveşte. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi greşit-am! Mai-nainte de a mă osândi, milostiveşte-Te spre mine, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui îndelungare pocăinţei? Ia în minte judecata care va să fie şi strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Doamne, Cel ce eşti fără de păcate, miluieşte-mă!

Slavă…

La înfricoşata judecată fără de pârâşi mă voi vădi, fără de mărturii mă voi osândi, că se vor deschide cărţile ştiinţei şi lucrurile cele ascunse

se vor descoperi. Deci mai-nainte până ce se vor cerca întru acea priveliște a tot norodul cele lucrate de mine, Dumnezeule, curăţeşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum…

Neînţeleasă şi necuprinsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoşată ce s-a lucrat întru tine. Că pe cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut în trup, îmbrăcat dintru preacinstitul tău sânge. Pe care, Curată, ca pe Fiul tău îl roagă, să mântuiască pe toţi cei ce-ţi cântă ţie.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Doamne Atotţiitorule, Cuvinte al Tatălui Celui mai înainte fără de început, Dumnezeule Cel însuţi desăvârşit Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate niciodată nu Te desparţi de robii Tăi ci pururea întru ei Te odihneşti, nu mă părăsi pe mine robul Tău, împărate întru tot sfinte, ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale şi-mi

luminează mintea cu lumina cunoştinţei Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii Tale, iar trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobeşte. Gândurile mele le împacă şi picioarele mele le fereşte de alunecare. Şi nu mă pierde pe mine cu fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, caută şi află cărările mele şi vezi: de este cale a fărădelegii întru mine, mă întoarce de la dânsa şi mă povă-ţuieşte pe calea cea veşnică. Că Tu eşti calea şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă trimitem, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune

către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Atotmilostivă Doamnă, Fecioară Născătoare de Dumnezeu! Ia aminte la smerita noastră rugăciune *(rugămintea)* şi înalţă rugăciunea Ta

de Maică către Fiul Tău şi Dumnezeul nostru pentru robii lui Dumnezeu *(prenumele)* ca să nu-i lepede pre ei păcătoşii de la faţa Sa, ci ca un Milostiv să le ierte greşelile lor cele de voie şi cele fără de voie, să-i ocrotească de ispitele lumii, de uneltirile diavoleşti şi de năvălirile vrăjmaşilor văzuţi. Să le dăruiască zile bune şi paşnice, că bun este Domnul către toată zidirea Sa împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt. Amin.

Catisma a patra

Psalmul 24 Al lui David. întru sfârşit

Fericitul Teodorit: «Acest psalm este ca o rugăciune. David l-a scris când a văzut răscularea vrăjmaşilor, de aceea îşi aminteşte de păcatele vechi şi de cele noi, rugându-L pe Domnul să-L miluiască.»

1 Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu,
Dumnezeul meu.2 Spre Tine am nădăjduit, să nu
fiu ruşinat în veac, nici să rîdă de mine vrăjmaşii
mei,3 Pentru că toţi cei ce Te aşteaptă pe Tine nu
se vor ruşina; să se ruşineze toţi cei ce fac

fărădelegi în deşert. [4] Căile Tale, Doamne, arată-
mi, şi cărările Tale mă învaţă.[5] îndreptează-mă
spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti
Dumnezeu, Mîntuitorul meu, şi pe Tine Te-am
aşteptat toată ziua.[6] Adu-Ţi aminte de îndurările
şi milele Tale, Doamne, că din veac sînt.[7]
Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu
le pomeni. [8] După mila Ta pomeneşte-mă Tu,
pentru bunătatea Ta, Doamne.[9] Bun şi drept este
Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce
greşesc în cale.[10] îndrepta-va pe cei blînzi la
judecată, învăţa-va pe cei blînzi căile Sale.[11]
Toate căile Domnului sînt milă şi adevăr pentru
cei ce caută aşezămîntul Lui şi mărturiile Lui. [12]
Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul
meu,că mult este. [13] Cine este omul cel ce se teme
de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a
ales-o.[14] Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui
şi seminţia lui va moşteni pămîn-tul.[15] Domnul
este întărirea celor ce se tem de Dînsul,
aşezămîntul Lui îl va arăta lor. [15] Ochii mei

pururea spre Domnul, că El va scoate din laţ picioarele mele.[17] Caută spre mine şi mă miluieşte, că părăsit şi sărac sînt eu.[18] Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă. [19] Vezi smerenia mea şi osteneala mea, şi-mi iartă toate păcatele mele.[20] Vezi pe vrăjmaşii mei, că s-au înmulţit şi cu ură nedreaptă m-au urît.[21] Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit în Tine.[22] Cei fără răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne.[23] Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 25 Al lui David

Fericitul Teodorit: «Acest psalm David l-a scris când era gonit de Saul, fiind nevoit să trăiască la cei de alt neam. Văzând fărădelegea păgânilor, David se ferea de adunările şi jertfele lor.» Sfântul Atanasie vede în acest psalm creştinii care nu doresc să fie cu iudeii ce se ridică împotriva lui Dumnezeu şi a Unsului Său.

[1] Judecă-mă, Doamne, că eu întru ne-răutate am
umblat şi în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.[2]
Cercetează-mă, Doamne, şi mă cearcă; aprinde
rărunchii şi inima mea.[3] Că mila Ta este înaintea
ochilor mei, şi bine mi-a plăcut adevărul Tău. [4]
Nu am şezut în adunarea deşertăciunii, şi cu
călcătorii de lege nu voi intra.[5] Urît-am adunarea
celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voi
şedea.[6] Spăla-voi întru cele nevinovate mîinile
mele şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne,[7]
Ca să aud glasul laudei Tale şi să spun toate
minunile Tale. [8] Doamne, iubit-am bună-cuviinţa
casei Tale şi locul locaşului slavei Tale. [9] Să nu
pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi cu
vărsătorii de sînge viaţa mea,[10] întru ale căror
mîini sînt fărădelegi, şi dreapta cărora e plină de
daruri.[11] Iar eu întru nerăutatea mea am umblat;
izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte, [12] Căci
piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări
Te voi binecuvînta, Doamne.

Psalmul 26 Al lui David. Mai înainte de a se unge

Fericitul Teodorit: «Acest psalm David l-a scris când era gonit de Saul. El a venit la preotul Abimeleh şi s-a rugat în Cortul Sfânt. Apoi a luat „pâinile punerii înainte“ şi astfel a scăpat din mâinile duşmanilor.»

[1] Domnul este luminarea mea şi mîntui-rea mea;
de cine mă voi teme? [2] Domnul este apărătorul
vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa? [3] Cînd se
vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să
mănînce trupul meu;[4] Cei ce mă necăjesc şi
vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut.[5] De s-
ar rîndui împotriva mea oştire, nu se va înfricoşa
inima mea;[6] De s-ar ridica împotriva mea război,
eu în El nădăjduiesc.[7] Una am cerut de la
Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în
casa Domnului în toate zilele vieţii mele,[8] Ca să
văd frumuseţea Domnului şi să cercetez locaşul
Lui.[9] Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua
necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel

ascuns al cortului Lui; [10] Pe piatră m-a înălţat. Şi
acum, iată, a înălţat capul meu peste vrăjmaşii
mei.[11] înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui
jertfa de laudă. îl voi lăuda şi voi cînta Domnului.
[12] Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat;
miluieşte-mă şi mă ascultă.[13] Ţie a zis inima mea:
pe Domnul voi căuta. Te-a căutat faţa mea; faţa
Ta, Doamne, voi căuta. [14] Să nu-Ţi întorci faţa Ta
de la mine şi să nu Te abaţi întru mînie de la robul
Tău;[15] Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine
şi să nu mă laşi, Dumnezeule, Mîntuitorul meu.[16]
Că tatăl meu şi mama mea m-au părăsit, dar
Domnul m-a luat. [17] Lege pune-mi mie, Doamne,
în calea Ta, şi mă îndreptează pe cărarea dreaptă,
din pricina vrăjmaşilor mei.[18] Nu mă da pe mine
pe mîna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat
împotriva mea martori nedrepţi şi nedreptatea a
minţit sieşi.[19] Cred că voi vedea bunătăţile
Domnului, în pămîntul celor vii.[20] Aşteaptă pe
Domnul, îmbărbătează-te şi să se întărească
inima ta şi aşteaptă pe Domnul.

Slavă…

Psalmul 27 Al lui David

Sfinţii Părinţi văd în acest psalm suferinţele Mântuitoruuil Hristos şi rugăciunea Lui adresată Tatălui Ceresc.

[1] Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul
meu, ia aminte! Că de nu mă vei auzi, mă voi
asemăna cu cei care se pogoară în groapă.[2]
Ascultă glasul rugăciunii mele cînd mă rog către
Tine, cînd ridic mîinile mele către locaşul Tău
cel sfînt.[3] Să nu tragi cu cei păcătoşi sufletul meu,
şi cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi; [4]
Cu cei ce grăiesc pace către aproapele lor, dar
cele rele sînt în inimile lor. [5] Dă-le lor după
faptele lor şi după vicleşugul gîndurilor lor.[6]
După lucrul mîinilor lor, dă-le lor; răsplăteşte-i
după faptele lor, [7] Că n-au înţeles lucrurile
Domnului şi faptele mîinilor Lui; îi vei dărîma,
şi nu-i vei zidi. [8] Binecuvîntat este Domnul că a
auzit glasul rugăciunii mele.[9] Domnul este
ajutorul şi apărătorul meu; în El a nădăjduit

inima mea şi mi-a ajutat.[10] Şi a înflorit trupul meu şi de bunăvoia mea îl voi lăuda pe El. [11] Domnul este întărirea poporului Său, şi apărător mîntuirilor unsului Său. [12] Mîntuieşte poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta; paşte-i pe ei şi-i ridică pînă în veac.

Psalmul 28 Al Iui David. Pentru scoaterea Cortului

Fericitul Teodorit susţine că psalmul a fost scris în timpul regelui Iezechia, când acesta i-a biruit pe asirieni. Regele îndeamnă poporul să-i mulţumească Domnului aducând jertfe. Sfântul Vasile cel Mare tâlcuieşte că în sens spiritual denumirea «Scoaterea Cortului» simbolizează ieşirea sufletului din trup.

[1] Aduceţi Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceţi Domnului mieii oilor, aduceţi Domnului slavă şi cinste;[2] Aduceţi Domnului slavă numelui Său; închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfîntă a Lui.[3] Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.[4] Glasul

Domnului întru tărie, glasul Domnului întru
mare cuviinţă.[5] Glasul Domnului, cel ce sfărîmă
cedrii şi va zdrobi Domnul cedrii Libanului.[6] Şi-
i va fărîmiţa pe ei ca pe viţelul Libanului, iar cel
iubit ca puiul de rinocer.[7] Glasul Domnului, cel
ce varsă para focului.[8] Glasul Domnului, cel ce
cutremură pustiul şi va cutremura Domnul
pustiul Cadeşului.[9] Glasul Domnului cel ce
îndoaie cedrii şi va descoperi dumbrăvile şi în
locaşul Lui, fiecare va spune: Slavă![10] Domnul va
împărăţi peste potop şi va şedea Domnul împărat
în veac. [11] Domnul tărie poporului Său va da,
Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.

Psalmul **29** întru sfârşit.

Psalmul cântării înnoirii casei lui David

Sfinţii Părinţi atribuie acest psalm la întruparea lui Dumnezeu-Cuvântul; înnoirea Bisericii Dumnezeieşti; înnoirea minţii (Sfântul Vasile cel Mare). «David cântă acest psalm după ce a fost izbăvit de păcate şi după ce prin lacrimile pocăinţei şi-a reînnoit sufletul», susţine Sfântul

Atanasie. *«înnoirea casei* se referă la fiinţa
omenească ce a fost reînnoită prin Jertfa de pe
Cruce a Domnului Hristos, Care biruind moartea
ne-a dăruit nouă nădejdea învierii.» (Fericitul
Teofilact)
1 înălţa-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat şi n-ai
veselit pe vrăjmaşii mei împotriva mea.2
Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine
şi m-ai vindecat.3 Doamne, scos-ai din iad
sufletul meu, mîntuitu-m-ai de cei ce se coboară
în groapă.4 Cîntaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi
lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui.5 Că iuţime este
întru mînia Lui şi viaţă întru voia Lui; seara se va
sălăşlui plîngerea, iar dimineaţa bucuria.6 Iar eu
am zis întru îndestularea mea: «Nu mă voi clătina
în veac! „7 Doamne, întru voia Ta, dat-ai
frumuseţii mele putere; dar cînd ţi-ai întors faţa
Ta, eu m-am tulburat. 8 Către Tine, Doamne, voi
striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga.9 Ce
folos ai de sîngele meu de mă pogor în
stricăciune? Oare, Te va lăuda pe Tine ţărîna, sau

va vesti adevărul Tău? [10] Auzit-a Domnul şi m-a
miluit; Domnul a fost ajutorul meu! [11] Schimbat-
ai plîngerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu
şi m-ai încins cu veselie, [12] Ca slava mea să-Ţi
cînte Ţie şi să nu mă mîhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda! **Slavă…**

Psalmul **30** Psalmul lui David pentru spaimă

Acest psalm a fost scris de David sub inspiraţia Duhului Sfânt pe când se afla într-o stare deosebită a sufletului. „*Spaima* este păcatul din cauza căruia sufletul s-a abătut de la dreapta judecată. David l-a scris în timp ce se pocăia.“ (Sf. Arsenie al Capadociei). „Pentru păcatul comis, dorind să se elibereze de el“, susţine Sfântul Atanasie.

[1] Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu
ruşinat în veac. întru îndreptarea Ta izbăveşte-
mă şi mă scoate.[2] Pleacă spre mine urechea Ta,
grăbeşte de mă scoate. Fii mie Dumnezeu
apărător şi casă de scăpare ca să mă mîntuieşti.[3]
Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu şi pentru

numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni. 4
Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au
ascuns-o mie, că Tu eşti apărătorul meu. 5 în
mîinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvitu-m-
ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.6 Urît-ai pe
cei ce păzesc deşertăciuni în zadar, iar eu spre
Domnul am nădăjduit.7 Bucura-mă-voi şi mă voi
veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea,
mîntuit-ai din nevoi sufletul meu,8 Şi nu m-ai
lăsat în mîinile vrăjmaşului; pus-ai în loc desfătat
picioarele mele.9 Miluieşte-mă, Doamne, că mă
necăjesc; tulburatu-s-a de mînie ochiul meu,
sufletul meu şi inima mea.10 Că s-a stins întru
durere viaţa mea şi anii mei în suspinuri; slăbit-a
întru sărăcie tăria mea şi oasele mele s-au
tulburat. 11 La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut de
ocară şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor
mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine.12
Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am
ca un vas stricat, 13 Că am auzit ocara multora din
cei ce locuiesc împrejur, cîndse adunau ei

împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-
au sfătuit. 14 Iar eu către Tine am nădăjduit,
Doamne, zis-am: „Tu eşti Dumnezeul meu!“15 în
mîinile Tale, soarta mea, izbăveşte-mă din mîna
vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă prigonesc. 16
Arată faţa Ta peste robul Tău, mîntuieşte-mă cu
mila Ta!17 Doamne, să nu fiu ruşinat, că Te-am
chemat pe Tine; să se ruşineze necredincioşii şi
să se coboare în iad.18 Mute să fie buzele cele
viclene, care grăiesc împotriva dreptului
fărădelege, cu mîndrie şi cu defăimare. 19 Cit este
de mare mulţimea bunătăţii Tale, Doamne, pe
care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai
făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea
fiilor oamenilor. 20 Ascunde-i-vei pe dînşii cu
acoperămîntul feţei Tale de tulburarea
oamenilor.21 Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de
împotrivirea limbilor.22 Binecuvântat este
Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate
întărită.23 Iar eu am zis întru uimirea mea:
Lepădat sînt de la faţa ochilor Tăi.24 Pentru

aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele cînd am strigat către Tine.[25] Iubiţi pe Domnul toţi cuvioşii Lui, că adevărul caută Domnul şi răsplăteşte celor ce se mîndresc, Cu prisosinţă.[26] Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inima voastră, toţi cei ce nădăjduiţi în Domnul.

Psalmul 31 Al lui David. Al înţelegerii

Denumirea *Al înţelegerii* ne spune că acesta este un psalm de învăţătură. Fericitul Teodorit susţine că psalmul prevede Harul Noului Testament şi iertarea păcatelor prin Taina Sfântului Botez. Acest psalm e numit „inima lui David“, deoarece în el sunt descrise sentimentele de durere şi căinţă pentru păcatele făcute.

[1] Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.[2]- Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug.[3] Că am tăcut, îmbătrînit-au oasele mele, cînd strigam toată ziua.[4] Că ziua şi noaptea s-a îngreunat peste mine mîna Ta, şi am căzut în suferinţă cînd ghimpele Tău mă

împungea. 5 Păcatul meu l-am cunoscut şi
fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea. 6
Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea
Domnului“; şi Tu ai iertat nelegiuirea păcatului
meu. 7 Pentru aceasta se va ruga către Tine tot
cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape
multe de el nu se va apropia. 8 Tu eşti scăparea
mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea;
izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat. 9
înţelepţi-te-voi şi te voi îndrepta pe calea aceasta,
pe care vei merge; aţinti-voi spre tine ochii Mei. 10
Nu fi ca un cal şi ca un catîr, la care nu este
pricepere; cu zăbală şi cu frîu fălcile lor voi
strînge, ca să nu se apropie de tine.
11 Multe sînt bătăile păcătosului, iar pe cel ce
nădăjduieşte în Domnul, mila îl va înconjura. 12
Veseliţi-vă în Domnul şi vă bucuraţi, drepţilor, şi
vă lăudaţi toţi cei drepţi la inimă.
Slavă…

După catisma a patra se zice: Sfinte Dumnezeule Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul 4

Smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată viaţa întru păcate, cercetează-L, Doamne, şi ca pe curva mă primeşte şi pe mine şi mă mântuieşte.

înotând prin luciul acestei vieţi, îmi aduc aminte de adâncul răutăţilor mele celor multe şi, neavând ocârmuitor pe gând, glasul lui Petru, strig Ţie: mântuieş-te-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuieş-te-mă ca un iubitor de oameni.

Slavă…

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos ca să auzim toţi fericitul glas al Acestuia, Dumnezeului nostru: „Veniţi cei ce iubiţi slava cea cerească“, părtaşi făcân-du-ne cu fecioarele cele înţelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credinţă.

Şi acum…

Suflete, pocăieşte-te mai-nainte de ieşirea ta, că judecata este fără de milă şi nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilinţa inimii: greşit-am Ţie întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, îndurate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostiveşte-Te şi mă mântuieşte.

Doamne mihiieşte (de 40 de ori)

Ţie, Doamne, Unuia şi bunului şi nepomenitorului de rău îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: greşit-am, Doamne, greşit-am şi nu sunt vrednic să caut spre înălţimea cerului de mulţimea nedreptăţilor mele. Gi Domnul meu, Domnul meu, dăruieşte-mi lacrimi de pocăinţă, Cel ce eşti singur bun şi milostiv, ca întru ele să mă rog Ţie, să mă curăţeşti mai-nainte de sfârşit de tot felul de păcate. Că înfricoşate şi groaznice locuri voi trece despărţindu-mă de trup şi mulţime de întunecaţi şi fără de omenie diavoli mă vor

întâmpina şi nimenea nu va călători împreună cu mine ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea Ta ca să nu fiu dat la aceia ce îmi fac mie strâmbătate nici să se laude asupra mea vrăjmaşii mei, bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit şi nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-ţi uita îndurările Tale, nici să-mi răsplăteşti mie după fărădelegile mele, nici întoarce faţa Ta de către mine. Ci Tu, Doamne, mă pedepseşte însă cu milă şi cu îndurări iar vrăjmaşul să nu se bucure de mine ci-i stinge înfricoşarea lui ce o are asupra mea şi toată lucrarea lui o fă deşartă. Şi-mi dă mie nedefăimată calea aceea către Tine, bunule Doamne. Pentru că de am şi greşit dar la alt doctor nu am năzuit, nici nu mi-am întins mâinile mele către dumnezeu străin. Deci, nu goni rugăciunea mea ci mă ascultă pentru bunătatea Ta şi întăreşte inima mea întru frica Ta şi să se facă darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc şi să ardă gândurile cele necurate dintru mine. Că

Tu eşti, Doamne, lumina cea mai de presus de toată lumina, bucuria cea mai de presus de toată bucuria, odihna cea mai de presus de toată odihna, viaţa cea adevărată şi mântuirea care petrece în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, cea plină de milă şi Atotmilostivă Doamnă, împărăteasă de Dumnezeu Născătoare! Când Tu binevoieşti pe toate le poţi cere de la Fiul Tău, Hristos Dumnezeul nostru: nu-i lipsi pe robii lui Dumnezeu *(prenumele)* de apărarea Ta; *(rugămintea)* şi dăruieşte-le slobozire de necazuri şi de scârbe şi-i izbăveşte, Preanevinovată, de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi; de oamenii răi care-i clevetesc şi roagă-1 pre Fiul Tău şi Dumnezeul nostru ca în ziua Judecăţii să ne pună de-a dreapta Sa pentru mijlocirea Ta. Că Lui i se cuvine toată slava şi împărăţia împreună cu Tatăl Său Cel fără de început şi cu Sfântul Duh în vecii vecilor. Amin.

Catisma a cincea

Psalmul 32 Al lui David. Nescris deasupra la evrei

Sfântul Atanasie: „David ne învaţă în acest psalm să-L preamărim pe Stăpânul nostru şi ne descoperă superioritatea puterii Lui“.

[1] Bucuraţi-vă, drepţilor; întru Domnul: celor
drepţi li se cuvine laudă. [2] Lăudaţi pe Domnul în
alăută, în psaltire cu zece strune cîntaţi-I Lui.[3]
Cîntaţi-I Lui cîntare nouă, cîntaţi-I frumos, cu
strigăt de bucurie. [4] Că drept este cuvîntul
Domnului, şi toate lucrurile Lui întru credinţă.[5]
Iubeşte milostenia şi judecata Domnul; de mila
Domnului plin este pămîntul.[6] Cu cuvîntul
Domnului cerurile s-au întărit, şi cu duhul gurii
Lui toată puterea lor.[7] Adunat-a ca într-un burduf
apele mării, pus-a în vistierii adîncurile.[8] Să se
teamă de Domnul tot pămîntul, şi de El să se
cutremure toţi locuitorii lumii.[9] Că El a zis şi s-
au făcut, El a poruncit şi s-au zidit.[10] Domnul
risipeşte sfaturile neamurilor, leapădă gîndu-rile

popoarelor şi defaimă sfaturile căpeteniilor.[11] Iar sfatul Domnului rămîne în veac, gîndurile inimii Lui, din neam în neam.[12] Fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul pe care **1**-a ales de moştenire Luişi.[13] Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toţi fiii oamenilor.[14] Din locaşul Său, cel gata, privit-a spre toţi cei ce locuiesc pămîntul.[15] Cel ce a zidit îndeosebi inimile lor, Cel ce pricepe toate lucrurile lor.[16] Nu se mîntuieşte împăratul cu oştire multă şi uriaşul nu se va izbăvi cu mulţimea tăriei lui.[17] Mincinos este calul spre scăpare, şi cu mulţimea puterii lui nu te va izbăvi. [18] Iată, ochii Domnului spre cei ce se tem de Dînsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor, şi să-i hrănească pe ei în foamete.[19] Şi sufletul nostru aşteaptă pe Domnul, că ajutorul şi apărătorul nostru este.[20] Că în El se va veseli inima noastră, şi în numele cel sfînt al Lui am nădăjduit. [21] Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

Psalmul 33

Al lui David, Când şi-a schimbat faţa sa înaintea lui Abimelech şi l-a slobozit pe dânsul, şi s-a dus

Sfântul Vasile cel Mare: „în acest psalm David îi mulţumeşte lui Dumnezeu pentru că l-a izbăvit din toate nenorocirile şi-i îndeamnă pe toţi credincioşii ca să-L slăvească neîncetat pe Domnul“.

1 Bine voi cuvînta pe Domnul în toată vremea,
pururea lauda Lui în gura mea. 2 în Domnul se va
lăuda sufletul meu; să audă cei blînzi şi să se
veselească. 3 Slăviţi pe Domnul împreună cu
mine, şi să înălţăm numele Lui împreună. 4
Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit, şi din toate
necazurile mele m-a izbăvit. 5 Apropiaţi-vă de El
şi vă luminaţi, şi feţele voastre să nu se ruşineze.
6 Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe
el, şi din toate necazurile lui 1-a izbăvit. 7 Străjui-
va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem
de El, şi-i va izbăvi pe ei. 8 Gustaţi şi vedeţi că

bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte în El.[9] Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El.[10] Bogaţii au sărăcit şi au flămînzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele.[11] Veniţi fiilor, ascultaţi-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăţa pe voi;[12] Cine este omul cel ce voieşte viaţa, care iubeşte să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba de la rău şi buzele tale să nu grăiască vicleşug.[13] Fe-reşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea.[14] Ochii Domnului spre cei drepţi şi urechile Lui spre rugăciunea lor. [15] Iar faţa Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pămînt pomenirea lor.[16] Stri-gat-au drepţii şi Domnul i-a auzit, şi din toate necazurile lor i-a izbăvit.[17] Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă, şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mîntui.[18] Multe sînt necazurile drepţilor, şi din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.[19] Domnul păzeşte toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.[20] Moartea

păcătoşilor este cumplită, şi cei ce urăsc pe cel drept vor greşi. [21] Mîntui-va Domnul sufletele robilor Săi şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc în El.
Slavă.
Psalmul 34 Al lui David
Sfinţii Părinţi atribuie acest psalm lui Mesia, deoarece însuşi Mântuitorul a spus că psalmul a prorocit despre El. (Ioan 15, 25)
[1] Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strîmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu
mine;[2] Apucă arma şi pavăza şi scoală-Te întru
ajutorul meu; [3] Scoate sabia şi închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu:
„Mîntuirea ta sînt Eu!“ [4] Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce gîndesc rău de
mine. [5] Să fie ca praful în faţa vîntului şi îngerul Domnului să-i necăjească. Să fie calea lor întuneric şi alunecare, şi îngerul Domnului să-i
prigonească.[6] Că în zadar au ascuns de mine

groapa laţului lor, în deşert au ocărît sufletul meu.[7] Să vină asupra lor laţul pe care nu-1 cunosc, şi cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; şi chiar în laţul lor să cadă.[8] Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mîntuirea Lui.[9] Toate oasele mele vor zice:
Doamne, cine este asemenea Ţie? Cel ce izbăveşte pe sărac din mina celor mai tari decît el, şi pe sărac şi pe sărman de cei ce-1 răpesc pe el.[10] S-au sculat martori nedrepţi şi de cele ce nu ştiam m-au întrebat.[11] Răs-plătit-au mie rele pentru bune, şi au vlăguit sufletul meu.[12] Iar eu, cînd mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac şi am smerit cu post sufletul meu şi rugăciunea mea în sînul meu se va întoarce.[13] Ca şi cu un vecin, ca şi cu un frate al nostru aşa de bine m-am purtat; ca şi cum aş fi jelit şi m-aş fi întristat, aşa m-am smerit.[14] Dar împotriva mea s-au veselit şi s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi şi n-am ştiut; risipiţi au fost şi nu s-au căit.[15] M-au ispitit, eu batjocură m-au batjocorit, au scrîşnit

împotriva mea cu dinţii lor. [16] Doamne, cînd vei vedea? întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei, viaţa mea.[17] Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda.[18] Să nu se bucure de mine cei ce mă duşmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar şi fac semn cu ochii.[19] Că mie de pace îmi grăiau, şi asupra mea vicleşuguri gîndeau.[20] Lăr-gitu-şi-au împotriva mea gura lor; zis-au: „Bine, bine, văzut-au ochii noştri“.[21] Vă-zut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine.[22] Scoală-Te, Doamne, şi ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre pricina mea. [23] Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, şi să nu se bucure de mine.[24] Să nu zică întru inimile lor: „Bine, bine, sufletului nostru“ nici să zică: „L-am înghiţit pe el“.[25] Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu ruşine şi ocară cei ce se laudă împotriva mea.[26] Să se bucure şi să se veselească cei ce voiesc

dreptatea mea, şi să spună pururea: „Mărit să fie Domnul, Cel ce voieşte pacea robului Său!“[27] Şi limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Psalmul 35 întru sfârşit, slugii Domnului, lui David

David a scris acest psalm după ce l-a găsit pe Saul dormind şi nu numai că nu i-a făcut nici un rău, ci le-a interzis să-l atingă şi celor care erau cu el. Sfântul

Atanasie e de părerea că acest psalm îi acuză pe iudei de mândrie şi răutate; mai conţine şi o mulţumire adresată lui Dumnezeu pentru milele pe care le-am dobândit prin Fiul Său. Psalmul este şi o rugăciune care ne fereşte să cădem în patima mândriei.

[1] Necredinţa călcătorului de lege spune inimii mele că nu este într-însul frica de Dumnezeu.[2] El singur se amăgeşte în ochii săi, cînd zice că ar fi urmărind fărădelegea şi ar fi urînd-o.[3] Graiurile gurii lui fărădelege şi vicleşug; n-a vrut să

pricepă ca să facă bine.[4] Fărădelege a gîndit în aşternutul său, în toată calea cea bună n-a stat şi răutatea n-a urît.[5] Doamne, în cer este mila Ta şi adevărul Tău pînă la nori.[6] Dreptatea Ta ca munţii lui Dumnezeu, judecăţile Tale adînc mare; oameni şi dobitoace vei izbăvi, Doamne,[7] Că ai înmulţit mila Ta, Dumnezeule, iar fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.[8] Sătura-se-vor din grăsimea casei Tale, şi din izvorul desfătării Tale îi vei adăpa pe ei.[9] Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.[10] Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine, şi dreptatea Ta celor drepţi la inimă. [11] Să nu vină peste mine picior de mîndrie şi mîna păcătoşilor să nu mă clatine. [12] Acolo au căzut toţi cei ce lucrează fărădelegea; izgoniţi au fost şi nu vor putea să stea.

Slavă…

Psalmul **36** Al lui David

Acest psalm a fost scris de către David la bătrâneţe. Fericitul Teodorit spune că psalmul

vesteşte tuturor oamenilor să treacă suferinţele
cu tărie, iar bunăstarea oamenilor vicleni să o
socotească nenorocire.
1 Nu rîvni la cei ce viclenesc, nici nu urma pe cei
ce fac fărădelegea. 2 Căci ca iarba curînd se vor
usca, şi ca verdeaţa ierbii degrab se vor trece. 3
Nădăjduieşte în Domnul şi fă bunătate, şi
locuieşte pămîntul şi hrăneşte-te cu bogăţia lui. 4
Desfă-tează-te în Domnul, şi-ţi va împlini ţie
cererile inimii tale. 5 Descoperă Domnului calea
ta şi nădăjduieş-te în El şi El va împlini. 6 Şi va
scoate ca lumina dreptatea ta şi judecata ca
lumina de amiază. 7 Supune-te Domnului şi
roagă-L pe El; nu rîvni după cel ce sporeşte în
calea sa, după omul care face nelegiuirea. 8
Părăseşte mînia şi lasă iuţimea; nu căuta să
vicleneşti. 9 Că cei ce viclenesc de tot vor pieri;
iar cei ce aşteaptă pe Domnul vor moşteni
pămîntul. 10 Şi încă puţin şi nu va mai fi
păcătosul, şi vei căuta locul lui şi nu-1 vei afla. 11
Iar cei blînzi vor moşteni pămîntul, şi se vor

desfăta de mulţimea păcii.12 Pîndi-va păcătosul
pe cel drept şi va scrîşni asupra lui cu dinţii săi.13
Iar Domnul va rîde de el, că mai înainte vede, că
va veni ziua lui.14 Sabie au scos păcătoşii, întins-
au arcul lor ca să doboare pe sărac şi pe sărman,
ca să junghie pe cei drepţi la inimă. 15 Sabia lor
să intre în inima lor, şi arcurile lor să se frîngă.16
Mai bun este puţinul celui drept, decît bogăţia
multă a păcătoşilor. 17 Că braţele păcătoşilor se
vor zdrobi, iar Domnul întăreşte pe cei drepţi.18
Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană, şi
moştenirea lor în veac va fi. 19 Nu se vor ruşina
în vremea cea rea, şi în zilele de foamete se vor
sătura.20 Că păcătoşii vor pieri, iar vrăjmaşii
Domnului, îndată ce s-au mărit şi s-au înălţat, s-
au stins, ca fumul au pierit. 21 împrumută
păcătosul şi nu dă înapoi, iar dreptul se îndură şi
dă.22 Că cei ce-L binecuvintează pe El vor
moşteni pămîntul, iar cei ce-L blesteamă pe El,
de tot vor pieri.23 De la Domnul paşii omului se
îndreptează şi calea lui o va voi foarte. 24 Cînd va

cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întăreşte
mîna lui.[25] Tînăr am fost şi am îmbătrînit şi n-am
văzut pe cel drept părăsit, nici seminţia lui cerînd
pîine; [26] Toată ziua dreptul miluieşte şi
împrumută, şi seminţia lui binecuvîntată va fi.[27]
Fe-reşte-te de rău şi fă binele, şi vei trăi în veacul
veacului.[28] Că Domnul iubeşte judecata şi nu va
părăsi pe cei cuvioşi ai Săi; în veac vor fi păziţi.
Iar cei fără de lege vor fi izgoniţi şi seminţia
necredincioşilor va fi stîrpită. [29] Iar drepţii vor
moşteni pămîntul şi vor locui în veacul veacului
pe el.[30] Gura dreptului va deprinde înţelepciunea
şi limba lui va grăi judecată.[31] Legea
Dumnezeului său în inima lui, şi nu se vor poticni
paşii lui.[32] Pîndeşte păcătosul pe cel drept, şi
caută să-l omoare pe el;[33] Iar Domnul nu-**1** va
lăsa pe el în mîinile lui, nici nu-1 va osîndi, cînd
se va judeca cu el.
[34] Aşteaptă pe Domnul şi păzeşte calea Lui! Şi te
va învăţa pe tine ca să moşteneşti pă-mîntul; cînd
vor pieri păcătoşii vei vedea.

35 Văzut-am pe cel necredincios mîndrin-du-se şi
înălţîndu-se ca cedrii Libanului.
36 Şi am trecut şi iată nu era, şi l-am căutat pe el
şi nu s-a aflat locul lui. 37 Păzeşte nerăutatea şi
caută dreptatea, că urmaşi are omul făcător de
pace.38 Iar cei fără de lege vor pieri deodată şi
urmaşii necredincioşilor vor fi stîrpiţi. 39 Iar
mîntuirea drepţilor de la Domnul, că apărătorul
lor este în vreme de necaz. 40 Şi-i va ajuta pe ei
Domnul, şi-i va izbăvi pe ei, şi-i va scoate pe ei
din mîna păcătoşilor, şi-i va mîntui pe ei, că au
nădăjduit în El.

Slavă

După catisma a cincea se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul al 5-lea:

înfricoşător este scaunul Tău şi vicleană este viaţa mea. Cine mă va izbăvi pe mine de nevoia aceea de atunci de nu Te vei milostivi spre mine,

Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni iubitor?

Slavă…

Grija vieţii m-a scos din rai şi ce voi face eu deznădăjduitul? Pentru aceasta bat în uşă şi strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăinţă şi mă mântuieşte.

Şi acum…

Cum vom numi Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare, liman duhovnicesc, rai al hranei celei cereşti, pricină a vieţii celei nesfârşite, care toate bunătăţile le ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos să se mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Dumnezeule cel drept şi lăudat, Dumnezeule cel mare şi puternic, Dumnezeule cel mai înainte de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos. în acest ceas ascultă-mă pe mine cel ce Te-ai făgăduit să asculţi pe cei ce Te vor chema întru adevăr. Să nu te îngreţoşezi de mine, care am buze necurate şi sunt cuprins în păcate, nădejdea tuturor

marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe. Ia arma şi pavăza şi Te scoală întru ajutorul meu. Smulge sabia şi stai împotriva celor ce mă gonesc pe mine. Ceartă duhurile cele necurate de la faţa neînţelepciunii mele. Şi să se depărteze de la gândul meu duhul urâciunii şi al pomenirii de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul îngrozirii şi al lenevirii, duhul mândriei şi al toatei alte răutăţi. Şi să mi se stingă toată înfocarea şi pornirea trupească care se ridică din lucrarea diavolească şi să mi se lumineze sufletul şi trupul meu şi duhul cu lumina cunoştinţei Tale celei dumnezeieşti. Cu mulţimea îndurărilor Tale, ajungând la unirea credinţei, la bărbat desăvârşit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii Tăi Preacinstitul şi de mare cuviinţă Numele Tău al Tatălui şi al Fiului şi al sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu! Caută cu milostivire la rugăciunile noastre: *(rugămintea)* şi nu întoarce faţa ta de la robii lui Dumnezeu *(prenumele)* pentru milţimea greşelilor lor şi întinde lor mâna milostivirii tale de Maică şi fă cu dânşii semn spre bine. Arată bogăţia ajutorului Tău şi Te grăbeşte spre orice binefacere şi îi întoarce pre ei de la orice sfat păcătos şi cuget viclean ca să slăvească neîncetat preacinstit numele Tău. Amin.

Catisma a şasea

Psalmul 37 Al lui David. Spre aducerea aminte, pentru Sâmbătă

Psalmii 37, 38, 39 sunt numiţi „triada de aur a răbdării“. Acesta e un psalm de pocăinţă care descrie starea păcătosului şi durerea mare pentru păcatele făcute. Sfântul Atanasie scrie că David cere să-i dăruiască ***Sâmbătă*****, adică** *odihnă* **de la toate nenorocirile. Sfântul Teodorit socoate că David, văzând dauna**

păcatelor, a scris acest psalm pentru a-i preîntâmpina pe alţii.
[1] Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri pe mine,
nici cu iuţimea Ta să mă cerţi.[2] Că săgeţile Tale
s-au înfipt în mine, şi ai întărit peste mine mîna
Ta.[3] Nu este vindecare în trupul meu de la faţa
mîniei Tale; nu este pace în oasele mele de la faţa
păcatelor mele. [4] Că fărădelegile mele au covîrşit
capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au peste
mine.[5] împuţitu-s-au şi au putrezit rănile mele, de
la faţa nebuniei mele.[6] Chi-nuitu-m-am şi m-am
gîrbovit pînă în sfî-rşit, toată ziua mîhnindu-mă
umblam.[7] Că şalele mele s-au umplut de ocări şi
nu este vindecare în trupul meu.[8] Necăjitu-m-am
şi m-am smerit foarte; răcnit-am din sus-pinarea
inimii mele. [9] Doamne, înaintea Ta este toată
dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a
ascuns.[10] Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a
tăria mea şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este
cu mine. [11] Prietenii mei şi vecinii mei în preajma
mea s-au apropiat şi au şezut; şi cei de aproape ai

mei departe au stat. [12] Şi se sileau cei ce căutau
sufletul meu, şi cei ce căutau cele rele mie grăiau
deşertăciuni şi vicleşuguri toată ziua cugetau.[13]
Iar eu ca un surd nu auzeam şi ca un mut ce nu-
şi deschide gura sa. [14] Şi m-am făcut ca un om ce
nu aude şi nu are în gura lui mustrări. [15] Că spre
Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi,
Doamne, Dumnezeul meu,[16] Că am zis, ca nu
cumva să se bucure de mine vrăjmaşii mei; şi
cînd s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea
s-au semeţit.[17] Că eu spre bătăi gata sînt, şi
durerea mea înaintea mea este pururea.[18] Că
fărădelegea mea eu o voi vesti, şi mă voi îngriji
pentru păcatul meu;[19] Iar vrăjmaşii mei trăiesc şi
s-au întărit mai mult decît mine, şi s-au înmulţit
cei ee mă urăsc pe nedrept.[20] Cei ce îmi răsplătesc
rele pentru bune mă defăimau, că urmam
bunătatea. [21] Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de la mine,[22] Ia aminte spre
ajutorul meu, Doamne al mîntuirii mele.

Psalmul 38

întru sfârşit. Lui Iditum, cântarea lui David

Fericitul Teodorit consideră că în acest psalm David deplânge nimicnicia firii umane şi arată care este sfârşitul omului.

1 Zis-am: „Păzi-voi căile mele, ca să nu
păcătuiesc eu cu limba mea; 2 Pus-am gurii mele
pază, cînd a stat păcătosul împotriva mea“. 3
Amuţit-am şi m-am smerit şi nici de bine n-am
grăit şi durerea mea s-a înnoit. 4 Înfierbîntatu-s-a
inima mea înlăuntrul meu şi în cugetul meu se va
aprinde foc. 5 Grăit-am cu limba mea: „Fă-mi
cunoscut, Doamne, sfîrşitul meu, 6 Şi numărul
zilelor mele, care este, ca să ştiu ce-mi lipseşte“. 7
Iată, cu palma ai măsurat zilele mele şi statul meu
ca nimic înaintea Ta. 8 Dar toate sînt deşertăciuni;
tot omul ce viază. 9 Deşi ca o umbră trece omul,
dar în zadar se tulbură. 10 Strînge comori şi nu ştie
cui le adună pe ele. 11 Şi acum cine este răbdarea
mea? Oare, nu Domnul? Şi statul meu de la Tine
este. 12 De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă;
ocară celui fără de minte nu mă da. 13 Amuţit-am

şi n-am deschis gura mea, că Tu eşti Cel ce m-ai
făcut pe mine. Depărtează de la mine bătăile
Tale.[14] De tăria mîinii Tale, eu m-am sfir-şit. Cu
mustrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om.[15] Şi
ai subţiat ca pînza de păianjen sufletul său; dar în
deşert se tulbură tot pămînteanul.[16] Auzi
rugăciunea mea, Doamne, şi cererea mea ascult-
o; lacrimile mele să nu le treci,[17] Căci străin sînt
eu la Tine şi străin ca toţi părinţii mei.[18] Lasă-mă
ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce şi
de a nu mai fi.

Psalmul 39 Al lui David. întru sfârşit

Psalmul se referă la virtutea răbdării; la Pronia lui Dumnezeu care se răsfrânge peste toţi oamenii şi învaţă cum trebuie să-L cinstim pe Domnul. Fericitul Teodorit susţine că psalmul este adresat întregului neam omenesc, care a primit nădejdea învierii de la Mântuitorul.

[1] Aşteptînd am aşteptat pe Domnul şi S-a plecat
spre mine.[2] A auzit rugăciunea mea. M-a scos din

groapa ticăloşiei şi din tina noroiului 3 Şi a pus pe
piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei. 4 Şi
a pus în gura mea cîntare nouă, cîntare
Dumnezeului nostru; 5 Vedea-vor mulţi şi se vor
teme şi vor nădăjdui în Domnul. 6 Fericit bărbatul,
a cărui nădejde este numele Domnului şi n-a
privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase. 7
Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu,
minunile Tale, şi nu este cine să se asemene
gîndurilor Tale. 8 Vestit-am şi am grăit: înmulţitu-
s-au peste număr. 9 Jertfă şi prinos n-ai voit, dar
trup mi-ai întocmit. 10 Ardere de tot şi jertfă
pentru păcat n-ai cerut. Atunci am zis: „Iată vin!
11 în capul cărţii este scris despre mine. Ca să fac
voia Ta, Dumnezeul meu, am voit şi legea Ta
înlăuntru inimii mele“. 12 Bine am vestit dreptate
în adunare mare; iată buzele mele nu le voi opri;
Doamne, Tu ai cunoscut. 13 Dreptatea Ta n-am
ascuns-o în inima mea, adevărul Tău şi mîntuirea
Ta am spus. 14 N-am ascuns mila Ta şi adevărul
Tău în adunare mare. 15 Iar Tu, Doamne, să nu

depărtezi îndurările Tale de la mine, mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.[16] Că m-au împresurat rele, cărora nu este număr; ajunsu-m-au fărădelegile mele şi n-am putut să văd; [17] înmulţitu-s-au mai mult decît perii capului meu şi inima mea m-a părăsit.[18] Binevoieşte, Doamne, ca să mă izbăveşti; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.[19] Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce caută sufletul meu, ca să-l ia pe el.[20] Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele;[21] Să fie ruşinaţi îndată cei ce-mi zic mie: „Bine, bine".[22] Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Doamne, şi să zică pururea cei ce iubesc mîntuirea Ta: „Mărit să fie Domnul!" [23] Iar eu sărac sînt şi sărman; Domnul se va îngriji de mine.[24] Ajutorul meu şi apărătorul meu eşti Tu; Dumnezeul meu nu zăbovi.

Slavă…

Psalmul **40** Al lui David. întru sfârşit

Fericitul Teodorit: «Acesţ psalm se referă la Mântuitorul, Care pentru noi „a sărăcit“ de bună voie.» însuşi Domnul Iisus Hristos în convorbirea cu ucenicii (Ioan 13,18) citează cuvintele luate din acest psalm (Stihul 10). Sfântul Atanasie menţionează că primele şase stihuri se referă la David şi la toţi membrii Bisericii, iar următoarele — la Hristos.
1 Fericit cel ce caută la sărac şi la sărman; în ziua
cea rea îl va izbăvi pe el Domnul. 2 Domnul să-l
păzească pe el şi să-l vieze şi să-l fericească pe
pămînt şi să nu-1 dea în mîinile vrăjmaşilor lui. 3
Domnul să-l ajute pe el pe patul durerii lui; în
aşternutul bolii lui să-l întărească pe el. 4 Eu am
zis: «Doamne, miluieşte-mă; vindecă sufletul
meu, că am greşit Ţie». 5 Vrăjmaşii mei m-au
grăit de rău zicînd: «Cînd va muri şi va pieri
numele lui?» 6 Iar de venea cineva să mă vadă,
minciuni grăia; inima lui aduna fărădelege sieşi,
ieşea afară şi grăia. 7 împreună împotriva mea
şopteau toţi vrăjmaşii mei; împotriva mea

gîndeau de mine rele.[8] Cuvînt nelegiuit spuneau împotriva mea, zicînd: «Nu zace, oare? Nu se va mai scula!»[9] Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mîncat pîinea mea, a ridicat împotriva mea călcîiul.[10] Iar Tu, Doamne, miluieşte-mă şi mă scoală şi voi răsplăti lor.[11] întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmaşul meu de mine. [12] Iar pe mine pentru nerăutatea mea m-ai sprijinit şi m-ai întărit înaintea Ta, în veac.[13] Binecuvîntat este Domnul, Dumnezeul lui Israel din veac şi pînă în veac. Amin.

Psalmul 41

întru sfârşit, spre înţelegerea fiilor lui Core

Fericitul Teodorit susţine că acest psalm este spus de către prizonierii ce s-au aflat în captivitatea babilonică timp de 70 de ani. Fericitul Augustin vede în acest psalm gândurile creştinului care, aflându-se în această ţară a izgonirii, doreşte cu înflăcărare Patria Cerească.

[1] în ce chip doreşte cerbul izvoarele apelor, aşa
Te doreşte sufletul meu pe Tine, Dumnezeule.[2]
însetat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu;
cînd voi veni şi mă voi arăta feţei lui Dumnezeu?
[3] Făcutu-mi-s-au lacrimile mele pîine ziua şi
noaptea, cînd mi se zicea mie în toate zilele:
«Unde este Dumnezeul tău?» [4] De acestea mi-am
adus aminte cu revărsare de inimă, cînd treceam
cu mulţime mare spre casa lui Dumnezeu,[5] în
glas de bucurie şi de laudă şi în sunet de
sărbătoare.[6] Pentru ce eşti mîhnit, suflete al meu,
şi pentru ce mă tulburi? [7] Nădăjduieşte în
Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mîntuirea feţei
mele este Dumnezeul meu. [8] în mine sufletul meu
s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte
de Tine, din pămîntul Iordanului şi al Ermonului,
din muntele cel mic.[9] Adînc pe adînc cheamă în
glasul căderilor apelor Tale.[10] Toate talazurile şi
valurile Tale peste mine au trecut.[11] Ziua va
porunci Domnul milei Sale, iar noaptea cîntare
Lui de la mine.[12] Rugăciunea Dumnezeului vieţii

mele, spune-voi lui Dumnezeu: «Sprijinitorul
meu eşti Tu, pentru ce m-ai uitat?» [13] Pentru ce
umblu mîhnit cînd mă necăjeşte vrăjmaşul meu?
[14] Cînd se sfărîmau oasele mele mă ocărau
asupritorii mei.[15] Cînd îmi ziceau mîe în toate
zilele: «Unde este Dumnezeul tău?»[16] Pentru ce
eşti mîh-nit, suflete al meu, şi pentru ce mă
tulburi? [17] Nădăjduieşte în Dumnezeu, că-L voi
lăuda pe El; mîntuirea feţei mele este Dumnezeul
meu.

Psalmul **42** AI lui David. Nescris deasupra la evrei

Acest psalm este nescris la evrei, deoarece conţine acelaşi gând ca şi psalmul precedent. (Fericitul Teodorit)

[1] Judecă-mă, Dumnezeule, şi apără dreptatea mea
de neamul necuvios, de omul nedrept şi viclean,
şi izbăveşte-mă.[2] Că Tu eşti, Dumnezeule,
întărirea mea; pentru ce m-ai lepădat? Pentru ce
umblu mîhnit cînd mă necăjeşte vrăjmaşul meu?[3]
Trimite lumina Ta şi adevărul Tău; acestea m-au

povăţuit şi m-au condus la muntele cel sfint al Tău şi la locaşurile Tale.[4] Şi voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul Cel ce veseleşte tinereţile mele.[5] Lăuda-Te-voi în alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.[6] Pentru ce eşti mîhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi? [7] Nădăjduieşte în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mîntuirea feţei mele este Dumnezeul meu.

Slavă…

Psalmul **43** întru sfârşit Fiilor lui Core, spre înţelegere

Sfântul Ioan Gură de Aur: «Acest psalm cu toate că îl rosteşte David, dar el îl rosteşte nu din numele său, ci din numele Macabeilor, prevestind şi explicând ceea ce se va întâmpla în vremea lor. David ne învaţă ce cuvinte să rostim în momentul pericolului.» Fericiţii Ieronim şi Augustin susţin că acest psalm se referă la persecuţiile creştinilor. în Epistola către Romani

(8,13) se face referire la cuvintele din stihul 23 al
psalmului.
1 Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit,
părinţii noştri ne-au spus nouă 2 Lucrul pe care l-
ai făcut în zilele lor, în zilele cele de demult. 3
Mîna Ta popoare a nimicit, iar pe părinţi i-ai
sădit; batut-ai popoare, Iar pe ei i-ai înmulţit. 4 Că
nu cu sabia lor au moştenit pămîntul şi braţul lor
nu i-a izbăvit pe ei, 5 Ci dreapta Ta şi braţul Tău
şi luminarea feţei Tale, că bine ai voit întru ei. 6
Tu eşti însuţi împăratul meu şi Dumnezeul meu,
Cel ce porunceşti mîntui-rea lui Iacob. 7 Cu Tine
pe vrăjmaşii noştri îi vom lovi şi cu numele Tău
vom nimici pe cei ce se scoală asupra noastră. 8
Pentru că nu în arcul meu voi nădăjdui şi sabia
mea nu mă va mîntui. 9 Că ne-ai izbăvit pe noi de
cei ce ne necăjesc pe noi, şi pe cei ce ne urăsc pe
noi i-ai ruşinat. 10 Cu Dumnezeu ne vom lăuda
toată ziua şi numele Tău îl vom lăuda în veac. 11
Iar acum ne-ai lepădat şi ne-ai ruşinat pe noi şi
nu vei ieşi cu oştirile noastre; 12 întorsu-ne-ai pe

noi înapoi de la duşmanii noştri şi cei ce ne urăsc
pe noi ne-au jefuit.13 Datu-ne-ai pe noi ca oi de
mîncare şi întru neamuri ne-ai risipit;14 Vîndut-ai
pe poporul Tău fără de preţ şi nu l-ai preţuit cînd
l-ai vîndut.
15 Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noştri,
batjocură şi rîs celor dimprejurul nostru;
16 Pusu-ne-ai pe noi pildă între neamuri, clătinare
de cap între popoare.17 Toată ziua înfruntarea
mea înaintea mea este şi ruşinarea obrazului meu
m-a acoperit,18 De către glasul celui ce ocărăşte
şi cleveteşte, de către faţa vrăjmaşului şi
prigonitorului. 19 Acestea toate au venit peste noi
şi nu Te-am uitat şi n-am călcat legămîntul Tău.20
Şi nu s-a dat înapoi inima noastră; iar paşii noştri
nu s-au abătut de la calea
Ta,21 Că ne-ai smerit pe noi în loc de durere şi ne-
a acoperit pe noi umbra morţii.22 De am fi uitat
numele Dumnezeului nostru şi am fi întins
mîinile noastre spre Dumnezeu străin,23 Oare,
Dumnezeu n-ar fi cercetat acestea? Că El ştie

ascunzişurile inimii. [24] Că pentru Tine sîntem
ucişi toată ziua, socotiţi am fost ca nişte oi de
junghie-re.[25] Deşteaptă-Te, pentru ce dormi,
Doamne? Scoală-Te, şi nu ne lepăda pînă în sfîr-
şit.[26] Pentru ce întorci faţa Ta? Uiţi de sărăcia
noastră şi de necazul nostru?[27] Că s-a plecat în
ţărînă sufletul nostru, lipitu-s-a de pămînt
pîntecele nostru.[28] Scoală-Te, Doamne, ajută-ne
nouă şi ne izbăveşte pe noi, pentru numele Tău.

Psalmul 44

întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba, fiilor lui Core spre înţelegere, cântare pentru cel iubit

Sfântul Ioan Gură-de-Aur: «Acest psalm se referă la Hristos şi de aceea este întitulat *Pentru cel iubit şi pentru cei ce se vor schimba*. Deoarece Iisus a săvârşit în noi o mare schimbare şi în toate o mare transformare.»

[1] Cuvîntbun răspuns-a inima mea; grăi-voi
cîntarea mea împăratului.[2] Limba mea este trestie
de scriitor ce scrie iscusit.[3] împodobit eşti cu

frumuseţea mai mult decît fiii oamenilor;
revărsatu-s-a harpe buzele tale. Pentru aceasta te-
a binecuvîntat pe tine Dumnezeu, în veac.[4]
încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice,[5]
Cu frumuseţea ta şi cu strălucirea ta. îneordează-
ţi arcul, propăşeşte şi împărăţeşte,[6] Pentru
adevăr, blîndeţe şi dreptate, şi te va povăţui
minunat dreapta ta.[7] Săgeţile tale ascuţite sînt,
puternice, în inima duşmanilor împăratul Tău,
Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de
dreptate toiagul împărăţiei Tale.[9] Iubit-ai
dreptatea şi ai urît fărădelegea; pentru aceasta
Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu
untdelemnul bucuriei, mai mult decît pe părtaşii
Tăi.[10] Smirna şi aloea îmbălsămează veşmintele
Tale; din palate de fildeş cîntări de alăută Te
veselesc; fiice de împăraţi întru cinstea Ta;[11] Stă-
tut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în
haină aurită şi prea înfrumuseţată. [12] Ascultă fiică
şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi

casa părintelui tău,[13] Că a dorit împăratul
frumuseţea ta, că El este
Domnul tău.[14] Şi se vor închina Lui fiicele Tirului
cu daruri, feţei Tale se vor ruga aleşii poporului.
[15] Toată slava fiicei împăratului este înăuntru,
îmbrăcată cu ţesături de aur şi prea
înfrumuseţată.[16] Adu-ce-se-vor împăratului
fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce
Ţie.[17] Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie,
[l8]Aduce-se-vor în palatul împăratului.[19] în locul
părinţilor tăi s-au născut ţie fii; pune-i-vei pe ei
căpetenii peste tot pămîntul.[20] Pomeni-vor
numele tău în tot neamul; [21] Pentru aceasta
popoarele te vor lăuda în veac şi în veacul
veacului.

Psalmul 45

întru sfârşit, fiilor lui Core pentru cele de taine

Acest psalm se referă la timpurile când popoarele s-au răsculat împotriva lui Hristos şi Sfinţii Apostoli erau persecutaţi de către duşmanii

credinţei, înarmându-se cu nădejdea în
Dumnezeu. Sfântul Vasile cel Mare vedea în
acest psalm prorocia despre evenimentele de la
sfârşitul lumii.
1 Dumnezeu este scăparea şi puterea noastră,
ajutor întru necazurile ce ne împresoară. 2 Pentru
aceasta nu ne vom teme cînd se va cutremura
pămîntul şi se vor muta munţii în inima mărilor.3
Venit-au şi s-au tulburat apele lor, cutremuratu-
s-au munţii de tăria Lui.4 Apele rîurilor veselesc
cetatea lui Dumnezeu; Cel Preaînalt a sfinţit
locaşul Lui.5 Dumnezeu e în mijlocul cetăţii, nu
se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-
dimineaţă. 6Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-
au împărăţiile; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui,
cutremu-ratu-s-a pămîntul.7 Domnul puterilor cu
noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.8
Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile
pe care le-a pus Domnul pe pămînt.9 Pune-va
capăt războaielor pînă la marginile pămîntului,
arcul va sfă-rîma şi va frînge arma, iar pavezele

în foc le va arde.[10] Opriţi-vă şi cunoaşteţi că Eu sînt Dumnezeu, înălţa-Mă-voi pe pămînt [11] Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

Slavă…

După catisma a şasea se zice: Sfinte Dumnezeule…

Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul al 3-lea

Cântare îţi aduc Ţie, Doamne, şi greşelile mele toate le mărturisesc Ţie, Dumnezeule: întorcându-Te, miluieşte-mă.

Slavă…

Mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pe vameşul şi lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primeşte şi suspinurile mele, Mântuitorul meu, şi mă mântuieşte.

Şi acum…

Cu smerenie acum mă apropii sub acoperământul tău, întru tot nevinovată. Scoa-te-mă, de

Dumnezeu Născătoare, din tulburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pe pricinuitorul nepătimirii.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Mulţumim Ţie, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine care ai făcut nouă nevrednicilor din vârsta cea dintâi până întru această de acum, pentru cele ce ştim şi care nu ştim, pentru cele arătate şi pentru cele nearătate ce s-au făcut cu lucrul şi cu cuvântul. Cela ce ne-ai iubit pe noi atâta, încât şi pe Singur Unul născut Fiul Tău L-ai dat pentru noi. învredniceşte-ne şi pe noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne întru cuvântul Tău înţelepciune şi întru frica Ta insuflă tărie cu puterea cea de la Tine şi ori ce am greşit cu voie sau fără de voie, iartă-ne şi nu le socoti. Şi păzeşte sufletul nostru sfânt şi-L pune pe el înaintea divanului Tău, având ştiinţă curată şi sfârşit vrednic iubirii Tale de oameni. Adu-Ţi aminte, Doamne, de toţi cei ce cheamă întru adevăr Numele Tău, adu-ţi aminte de toţi cei ce

ne vor nouă binele şi de cei ce ne vor răul căci toţi suntem oameni şi în deşert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm Ţie, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirii Tale.

Rugăciune

către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Stăpână Doamnă, Născătoare de Dumnezeu! Cu frică, cu credinţă şi cu dragoste căzând înaintea cinstitei şi făcătoarei de minuni icoanei Tale Te rugăm: *(rugămintea)* nu întoarce faţa Ta de la cei ce aleargă la Tine. Roagă-L, Maică milostivă, pre Fiul Tău şi Dumnezeul nostru, pre Domnul nostru Iisus Hristos, ca să păzească în pace ţara noastră, iar Biserica Sa Sfântă neclintită să o arate de necredinţă, erezie şi dezbinări să o ferească. Că nu avem alt ajutor, nici altă nădejde fără numai pre Tine, Preacurartă Fecioară; Tu eşti atotputernică Ajutătoare şi Apărătoare a creştinilor. Izbăveşte-i pre toţi cei ce cu credinţă se roagă Ţie de căderi în păcate, de defăimările oamenilor răi, de orice ispite,

scârbe, boli, necazuri şi de moarte năprasnică. Dăruieşte robilor Tăi *(prenumele)* duhul umilinţei, inimă smerită, cuget neîntinat, îndreptare vieţii păcătoase şi lepădarea păcatelor. Ca toţi cu mulţumire să cântăm mărirea Ta şi milele Tale făcute cu noi aici, pre pământ, să ne învrednicim şi de împărăţia Cerească şi acolo împreună cu toţi sfinţii să slăvim preacinstitul şi preaminunatul nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh în vecii vecilor. Amin.

Catisma a şaptea

Psalmul 46 întru sfârşit, fiilor lui Core

Ioan Gură-de-Aur: «Acest psalm are acelaşi conţinut ca şi cel anterior. David înfăţişează biruinţa asupra duşmanilor şi îndeamnă întreaga lume să proslăvească această biruinţă.» Psalmul se referă la Sfinţii Apostoli, care descriu persecuţiile împotriva propovăduirii Evangheliei şi arată biruinţa Bisericii în această luptă.

1 Toate popoarele bateţi din palme, strigaţi lui
Dumnezeu cu glas de bucurie.
2 Că Domnul este

Preaînalt, înfricoşător, împărat mare, peste tot pămîntul. [3] Supusu-ne-a nouă popoare şi neamuri sub picioarele noastre;[4] Alesu-ne-a nouă moştenirea Sa, frumuseţea lui Iacob, pe care a iubit-o. [5] Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trîmbiţă. [6] Cîntaţi Dumnezeului nostru, cîntaţi; cîntaţi împăratului nostru, cîntaţi.[7] Că împărat a tot pămîntul este Dumnezeu; cîntaţi cu înţelegere.[8] împărăţit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu şade pe tronul cel sfint al Său. [9] Mai-marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sîntputernicii pământului; El foarte S-a înălţat.

Pslamul **47** Psalmul cântării fiilor lui Core, la a doua a Sâmbetei

A doua Sâmbătă este o zi de sărbătoare, o zi de duminică, în care se cuvine să se cânte acest psalm. Părinţii bisericeşti subînţeleg în acest psalm biruinţa Bisericii Creştine asupra vrăjmaşilor.

[1] Mare este Domnul şi lăudat foarte în cetatea
Dumnezeului nostru, în muntele cel sfînt al Lui;
[2] Bine întemeiată spre bucuria întregului pămînt.
Muntele Sionu-lui, coastele de miazănoapte,
cetatea împăratului celui mare.[3] Dumnezeu în
palatele ei se cunoaşte, cînd o apără pe ea.[4] Că
iată împăraţii s-au adunat, strînsu-s-au împreună.
[5] Aceştia văzînd-o aşa, s-au minunat, s-au
tulburat, s-au cutremurat;[6] Cutremur i-a cuprins
pe ei acolo; dureri ca ale celei ce naşte. Cu vînt
puternic va sfărîma corăbiile Tarsisului.[7] Precum
am auzit, aşa am şi văzut, în cetatea Domnului
puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru;[8]
Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Primit-
am,
Dumnezeule, mila Ta, în mijlocul bisericii Tale.[9]
După numele Tău, Dumnezeule, aşa şi lauda Ta
peste marginile pămîntului; de dreptate plină este
dreapta Ta. [10] Să se veselească Muntele Sionului,
să se bucure fiicele Iudeii pentru judecăţile Tale,
Doamne. [11] înconjuraţi Sionul şi-l cuprindeţi pe

el, povestiţi de turnurile lui.12 Puneţi-vă inimile
voastre întru puterea lui şi străbateţi casele lui, ca
să povestiţi neamului ce vine, 13 Că Acesta este
Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac şi în
veacul veacului; El ne va paşte pe noi în veci.

Psalmul 48 întru sfârşit, fiilor lui Core

Fericitul Teodorit «Denumirea *întru sfârşit* prevesteşte sfârşitul vieţii întregi.» Acest psalm ne învaţă să dispreţuim bogăţia, slava şi puterea omenească. El vesteşte Judecata, învierea şi Răscumpărarea. (Stihurile 8, 9,15,16)

1 Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei
ce locuiţi în lume:2 Pământenii şi fiii oamenilor,
împreună bogatul şi săracul. 3 Gura mea va grăi
înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere. 4
Pleca-voi spre pildă urechea mea, tîlcui-voi în
sunet de psaltire gîndul meu. 5 Pentru ce să mă
tem în ziua cea rea, cînd mă va înconjura
fărădelegea vrăjmaşilor mei?6 Ei se încred în
puterea lor şi cu mulţimea bogăţiei lor se laudă.7
Nimeni însă nu poate să scape de la moarte, nici

să plătească lui Dumnezeu preţ de
răscumpărare,[8] Că răscumpărarea sufletului este
prea scumpă şi niciodată nu se va putea face,[9] Ca
să rămînă cineva pe totdeauna viu şi să nu vadă
niciodată moartea.[10] Fiecare vede că înţelepţii
mor cum mor şi cei neînţelepţi şi nebunii şi lasă
altora bogăţia lor.[11] Mormîntul lor va fi casa lor
în veac, locaşurile lor din neam în neam, deşi
numit-au cu numele lor pămînturile lor.[12] Şi omul
în cinste fiind, n-a priceput; alăturatu-s-a
dobitoacelor celor fără de minte şi s-a asemănat
lor.[13] Această cale le este sminteală lor şi celor ce
vor găsi de bune spusele lor.[14] Ca nişte oi în iad
sînt puşi, moartea îi va paşte pe ei.[15] Şi-i vor
stăpîni pe ei cei drepţi, şi ajutorul ce-1
nădăjduiau din slava lor, se va învechi în iad,[16]
Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mîna
iadului, cînd mă va apuca.[17] Să nu te temi cînd se
îmbogăţeşte omul, şi cînd se înmulţeşte slava
casei lui.[18] Că la moarte el nu va lua nimic, nici
nu se va coborî cu el slava lui. [19] Chiar dacă

sufletul lui se va binecuvînta în viaţa lui şi te va
lăuda cînd îi vei face bine, [20] Totuşi intra-va pînă
la neamul părinţilor lui şi în veac nu va vedea
lumină.[21] Omul în cinste fiind n-a priceput;
alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte şi
s-a asemănat lor. **slavă…**

Psalmul 49

Al lui Asaf

Fericitul Teodorit: «Acest psalm se aseamănă cu cel precedent, deoarece prevesteşte Judecata Viitoare, Venirea Mântuitorului şi Testamentul Nou.» David spune că Dumnezeu nu primeşte acele jertfe care sunt aduse fără fapte bune.

[1] Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit şi a
chemat pămîntul,[2] De la răsăritul soarelui pînă la
apus. Din Sion este strălucirea frumuseţii Lui.[3]
Dumnezeu strălucit va veni, Dumnezeul nostru,
şi nu va tăcea;[4] Foc înaintea Lui va arde şi
împrejurul Lui vifor mare.[5] Chema-va cerul de
sus şi pămîntul, ca să judece pe poporul Său.[6]
Adunaţi-I Lui pe cuvioşii Lui, pe cei ce au făcut

legămînt cu El pentru jertfe.[7] Şi vor vesti cerurile
dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.[8]
«Ascultă, poporul Meu, şi-ţi voi grăi ţie,
IsraeleL. Şi voi mărturisi ţie: Dumnezeu,
Dumnezeul tău sînt Eu.[9] Nu pentru jertfele tale te
voi mustra, iar arderile de tot ale tale înaintea
Mea sînt pururea.[10] Nu voi primi din casa ta viţei,
nici din turmele tale ţapi, [11] Că ale Mele sînt toate
fiarele cîmpului, dobitoacele din munţi şi boii. [12]
Cunoscut-am toate păsările cerului şi frumuseţea
ţarinii cu Mine este. [13] De voi flămînzi, nu-ţi voi
spune ţie, că a Mea este lumea şi plinirea ei. [14]
Oare, came de taur voi mînca, sau sînge de ţapi
voi bea? [15] Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă
şi împlineşte Celui Preaînalt făgăduinţele tale, [16]
Şi Mă cheamă pe Mine în ziua necazului şi te voi
izbăvi şi Mă vei preaslăvi». [17] Iar păcătosului i-a
zis Dumnezeu: «Pentru ce tu istoriseşti dreptăţile
Mele şi iei legămîntul Meu în gura ta?[18] Tu ai urît
învăţătura şi ai lepădat cuvintele Mele înapoia ta.
[19] De vedeai furai, alergai cu el şi cu cel desfnnat

partea ta puneai.[20] Gura ta a înmulţit răutate şi limba ta a împletit vicleşug. [21] Şezînd împotriva fratelui tău cleveteai şi împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.[22] Acestea ai făcut şi am tăcut; ai cugetat fărădelegea, că voi fi asemenea ţie; mustra-te-voi şi voi pune înaintea feţei tale păcatele tale. [23] înţelegeţi dar acestea cei ce uitaţi pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească şi să nu fie Cel ce izbăveşte.[24] Jertfa de laudă Mă va slăvi şi acolo este calea în care voi arăta lui mîntuirea Mea».

Psalmul 50

întru sfârşit. Al lui David când a intrat către dânsul Natan prorocul, după ce intrase el la Virsavia, femeia Iui Urie

Acest psalm este binevenit fiecărui credincios ca un model de pocăinţă. în el prorocul mărturiseşte cele două păcate mari şi totodată prevesteşte robia babilonică, de aceea spune «să se zidească zidurile Ierusalimului» distruse de duşmani. Fericitul Teodorit:

David propune în acest psalm leac pentru poporul său şi pentru fiecare dintre noi, care suntem răniţi de păcat şi avem nevoie de vindecare.
[1] Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare
mila Ta [2] Şi după mulţimea îndurărilor Tale,
şterge fărădelegea mea.[3] Mai vîrtos mă spală de
fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.[4]
Gă fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu
înaintea mea, este pururea.[5] Ţie unuia am greşit,
şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încît drept eşti Tu
întru cuvintele Tale şi biruitor cînd vei judeca
Tu.[6] Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, şi în
păcate m-a născut maica mea. [7] Că iată adevărul
ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale
înţelepciunii Tăie, mi-ai arătat mie.[8] Stropi-mă-
vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai
vîrtos decît zăpada mă voi albi.[9] Auzului meu vei
da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele
cele smerite. [10] întoarce faţa Ta de către păcatele
mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. [11] Inimă

curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. [12] Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine. [13] Dă-mi mie bucuria mîntuirii Tale, şi cu duh stăpînitor mă întăreşte.[14] învăţa-voi
pe cei fărădelege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.[15] Izbăveşte-mă de vărsarea de sînge, Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.[16] Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta.[17] Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.[18] Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima în-ffîntă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. [19] Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. [20] Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei. **Slavă…**

Psalmul 51

întru sfârşit. Al priceperii lui David. Când a venit Doig Idumeul şi a vestit lui Saul şi i-a zis lui: a venit David în casa lui Abimelech

Psalmul a fost scris după ce Doig Idumeul a ucis pe preoţi din porunca lui Saul (I Regi 22). Dumnezeiescul David, auzind clevetire asupra preoţilor, a scris acest psalm, îndemnând pe cei care au avut de pătimit să se înarmeze cu răbdare şi totodată a descris dreptatea Judecăţii lui Dumnezeu. (Fericitul Teodorit)

1 Ce te făleşti întru răutate, puternice?
Fărădelege toată ziua, nedreptate a vorbit limba
ta; ca un brici ascuţit a făcut vicleşug. 2 Iubit-ai
răutatea mai mult decît bunătatea, nedreptatea
mai mult decît a grăi dreptatea.3 Iubit-ai toate
cuvintele pierzării, limbă vicleană! 4 Pentru
aceasta Dumnezeu te va doborî pînă în sfîrşit, te
va smulge şi te va muta din locaşul tău şi
rădăcina ta din pămîntul celor vii.5 Vedea-vor
drepţii şi se vor teme, şi de el vor rîde şi vor zice:
«Iată omul care nu şi-a pus pe Dumnezeu

ajutorul lui,[6] Ci a nădăjduit în mulţimea bogăţiei sale şi s-a întărit întru deşertăciunea sa».[7] Dar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădăjduit în mila lui Dumnezeu, în veac şi în veacul veacului.[8] Slăvi-Te-voi în veac, că ai făcut aceasta şi voi aştepta numele,Tău, că bun este înaintea cuvioşilor Tăi.

Psalmul 52 întru sfârşit, pentru Maelet.
Al înţelegerii lui David

Acest psalm conţine acelaşi mesaj ca şi psalmii 13,51. El prezice pieirea necredincioşilor.

1 Zis-a cel nebun întru inima sa: «Nu este
Dumnezeu!»[2] Stricatu-s-au şi urîţi s-au făcut
întru fărădelegi. Nu este cel ce face bine.[3]
Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înţelege, sau cel ce caută pe
Dumnezeu.[4] Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu
este pînă la unul.[5] Oare, nu vor cunoaşte, toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănîncă pe
poporul meu cum mănîncă pîinea,[6] Pe Domnul

nu L-au chemat. Acolo s-au temut de frică, unde
nu era frică,[7] Că Dumnezeu a risipit oasele celor
ce plac oamenilor; ruşinatu-s-au, că Dumnezeu i-
a urgisit pe ei.[8] Cine va da din Sion mîntuirea lui
Israel? Cînd va întoarce Domnul pe cei robiţi ai
poporului Său, bucura-se-va Iacob şi se va veseli
Israel.

Psalmul 53

întru sfârşit. întru cântările înţelegerii lui David, când au venit Zifeii şi au zis lui Saul: au nu iată David s-a ascuns la noi?

David descrie ridicarea poporului iudeu şi nemulţumirea regilor păgâni. Psalmistul îl roagă pe Domnul ca să izbăvească poporul de toţi duşmanii cu puterea Numelui Său.

[1] Dumnezeule, întru numele Tău mîntu-ieşte-mă
şi întru puterea Ta mă judecă.[2] Dumnezeule, auzi
rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele.[3]
Că străinii s-au ridicat împotriva mea şi cei tari
au căutat sufletul meu şi n-au pus pe Dumnezeu
înaintea lor.[4] Că iată, Dumnezeu ajută mie şi

Domnul este sprijinitorul sufletului meu. [5] întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei.[6] De bunăvoie voi jertfi Ţie; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun,[7] Că din tot necazul m-ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54 întru sfârşit. întru cântări.

Al înţelegerii Iui David

Acest psalm David l-a scris fiind nevoit să se refugieze în pustie din pricina lui Saul. Prorocul prevesteşte uneltirea Iudeilor împotriva Mântuitorului. Descriind suferinţele sale, David prin ele preînchi-puie suferinţele pe care le va îndura Domnul Hristos. (Fericitul Teodorit)

[1] Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea.[2] Ia aminte spre mine şi mă ascultă; mîhnitu-m-am întru neliniştea mea şi m-am tulburat de glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului. [3] Că a abătut asupra mea fărădelege şi întru mînie m-a vrăjmăşit.[4] Inima mea s-a tulburat întru mine şi frica morţii a căzut peste

mine;5 Teamă şi cutremur au venit asupra mea şi
m-a acoperit întunericul. 6 Şi am zis: «Cine-mi va
da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor şi să mă
odihnesc?» 7 Iată, m-aş îndepărta fugind şi m-aş
sălăşlui în pustie. 8 Aşteptat-am pe Dumnezeu,
Cel ce mă mîntuieşte de puţinătatea sufletului şi
de vifor.9 Nimiceşte-i, Doamne, şi împarte
limbile lor, că am văzut fărădelege şi dezbinare
în cetate. 10 Ziua şi noaptea o va înconjura pe ea
peste zidurile ei; fărădelege şi osteneală în
mijlocul ei şi nedreptate;11 Şi n-a lipsit din uliţele
ei camătă şi vicleşug.12 Că de m-ar fi ocărit
vrăjmaşul, aş fi răbdat;13 Şi dacă cel ce mă urăşte
s-ar fi fălit împotriva mea, m-aş fi ascuns de el.14
Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea şi
cunoscutul meu, 15 Care împreună cu mine te-ai
îndulcit de mîncări, în casa lui Dumnezeu am
umblat în acelaşi gînd!16 Să vină moartea peste ei
şi să se coboare în iad de vii,17 Că vicleşug este
în locaşurile lor, în mijlocul lor.18 Iar eu, către
Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit pe

mine.[19] Seara şi dimineaţa şi la amiezi spune-voi, voi vesti şi va auzi glasul meu.[20] Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulţi erau împotriva mea.[21] Auzi-va Dumnezeu şi-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci.[22] Că nu este în ei îndreptare şi nu s-au temut de Dumnezeu. întins-au mîinile lor împotriva aliaţilor lor,[23] întinat-au legămîntul Lui. Risipiţi au fost de mînia feţei Lui şi s-au apropiat inimile lor;[24] Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decît untdelemnul, dar ele sînt săgeţi.[25] Aruncă spre Domnul grija ta şi El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.[26] Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii. [27] Bărbaţii vărsători de sînge şi vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne. **Slavă…**

După catisma a şaptea se zice: Sfinte Dumnezeule…

Preasfântă Treime… Tatăl nostru… *apoi* ***Troparele:***

Glasul 1

Când va şedea Judecătorul şi îngerii vor sta de faţă şi trâmbiţa va răsuna şi văpaia va arde, ce vei face suflete al meu ducându-te la judecată? Că atunci răutăţile tale vor sta de faţă şi greşelile tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai-nainte de sfârşit strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă miluieşte.

Slavă…

Toţi să priveghem şi pe Hristos să-L întâmpinăm cu mulţime de untdelemn şi cu candele luminate ca să ne învrednicim de înlăuntrul cămării Mirelui. Că cel ce se va apuca afară de uşă, în deşert va striga lui Dumnezeu: miluieşte-mă!

Şi acum…

în patul a multor păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele. Că somnul lenevirii mele pricinuieşte sufletului meu muncă. Ci Tu, Dumnezeule, Care Te-ai născut din Fecioară,

ridică-mă către cântarea Ta ca să Te slăvesc pe Tine.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Doamne Dumnezeul meu, ca un bun şi de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine care nu aşteptam să le văd. Şi ce voi răsplăti bunătăţii Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulţumesc Numelui Tău celui mult lăudat, mulţumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce o ai spre mine, mulţumesc îndelung răbdării Tale celei neasemănate. Şi, de acum înainte, sprijineşte-mă şi-mi ajută, şi mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea Ta. Că Tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu ştii nepriceperea mea, Tu cunoşti cele lucrate de mine, cele întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, cele de voie şi fără de voie, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Deci, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu, şterge-le pe ele preabunule Doamne cu roua milei Tale şi ne mântuieşte pe noi pentru sfânt Numele Tău cu

judecăţile care ştii. Pentru că Tu eşti lumina şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Doamnă, Stăpână Născătoare de Dumnezeu! Auzi-ne pre noi *(rugămintea)* şi miluieşte pre păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi *(prenumele)*, roagă-L Milostivă Stăpână pre Fiul Tău şi Domnul nostru Iisus Hristos să întoarcă de la ei mânia Sa cea dreaptă, să le ierte păcatele şi fărădelegile lor ca să se învrednicească prin mila Sa de sfârşit creştinesc, cu pocăinţă şi să se învrednicească de mila sa împreună cu toţi aleşii Lui că binecuvântată şi preaproslăvită eşti în vecii vecilor. Amin.

Catisma a opta

Psalmul 55 întru sfârşit. Pentru norodul cel ce se depărtase de la cele sfinte. Lui David, spre

scrisoarea stâlpului, când l-au prins pe el cei de alt neam în Ghet

După tâlcuirea Sfântului Grigore de Nissa «oamenii ce s-au îndepărtat de la cele sfinte sunt acei care s-au îndepărtat de Dumnezeu şi au încălcat poruncile Lui. Duhul Sfunt, prin gura lui David, îi cheamă pe ei spre cunoaşterea lui Dumnezeu. Sfântul Atanasie:,Acest psalm poate fi atribuit şi Bisericii, care fiind în robia păgânilor s-a îndepărtat de cele sfinte. Biserica a fost izbăvită din robia vrăjmaşului nevăzut prin Jertfa Domnului Hristos, Care S-a întrupat din seminţia lui David».

1 Miluieşte-mă, Doamne, că m-a necăjit omul;
toată ziuarăzboindu-se m-a necăjit. 2 Călcatu-m-
au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sînt cei ce
se luptă cu mine, din înălţime.3 Ziua cînd mă voi
teme, voi nădăjdui în Tine. 4 în Dumnezeu voi
lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în
Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi
va face mie omul? 5 Toată ziua cuvintele mele au

urît, împotriva mea toate gîndurile lor sînt spre rău.[6] Locui-vor lîngă mine şi se vor ascunde; ei vor păzi călcîiul meu, ca şi cum ar căuta sufletul meu.[7] Pentru nimic nu-i vei mîntui pe ei; în mînie popoare vei sfarîma, Dumnezeule.[8] Viaţa mea am spus-o Ţie; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduinţa Ta.[9] întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu.[10] în Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvîntul; [11] în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul? [12] în mine sînt, Dumnezeule, făgăduinţele pe care le voi aduce laudei Tale,[13] Că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Psalmul 56

întru sfârşit: să nu strici. Al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a fugit el de către faţa lui Saul în peşteră

Fericitul Teodorit: «Psalmul este întitulat sd *nu strici* şi înseamnă sd *nu-l ucizi pe Saul*. David a avut ocazia să-l omoare pe Saul care îl prigonea, dar el na îndrăznit să-l nimicească şi să-i ocupe tronul.» (I Regi 24,7)
1 Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că
spre Tine a nădăjduit sufletul meu 2 Şi în umbra
aripilor Tale voi nădăjdui, pînă ce va trece
fărădelegea.3 Striga-voi către Dumnezeul cel
Preaînalt, Dumnezeul, Care mi-a făcut bine.4
Trimis-a din cer şi m-a mîntuit, dat-a spre ocară
pe cei ce mă necăjesc pe mine.5 Trimis-a
Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său şi a izbăvit
sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-
am tulburat. 6 Fiii oamenilor, dinţii lor sînt arme
şi săgeţi şi limba lor sabie ascuţită. 7 înalţă-Te
peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pămîntul
slava Ta! 8 Curse au gătit sub picioarele mele şi
au împilat sufletul meu;9 Săpat-au înaintea mea
groapă şi au căzut în ea. 10 Gata este inima mea,
Dumnezeule, gata este inima mea! Cînta-voi şi

voi lăuda slava mea.[11] Deşteaptă-te slava mea! Deşteaptă-te psaltire şi alăută! Deştepta-mă-voi dimineaţa.[12] Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cînta-voi Ţie între neamuri.[13] Că s-a mărit pînă la cer mila Ta şi pînă la nori adevărul Tău. [14] Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pămîntul slava Ta!

Psalmul **57** întru sfârşit: să nu strici.

AI lui David, întru scrisoarea stâlpului

Sfântul Atanasie:, Acest psalm după conţinut este acelaşi ca şi cel anterior şi descrie care va fi sfârşitul ceîoi ce s-au ridicat împotriva Mântuitorului". Fericitul Teodorit susţine: "David în acest psalm descrie viclenia lui Saul. De mai multe ori Saul a făgăduit că nu-i va mai face rău lui David şi totuşi a încălcat această făgăduinţă. Psalmul este întitulat *să nu strici* fiindcă David a avut de două ori ocazie să-l omoare pe Saul şi nu i-a făcut nici un rău."

[1] De grăiţi într-adevăr dreptate, drept judecaţi, fii ai oamenilor. [2] Pentru că în inimă fărădelege

lucraţi pe pămînt, nedreptate mîinile voastre
împletesc. 3 în-străinatu-s-au păcătoşii de la
naştere, ră-tăcit-au din pîntece, grăit-au
minciuni. 4 Mî-nia lor după asemănarea şarpelui,
ca a unei vipere surde, care-şi astupă urechile ei,
5 Care nu va auzi glasul descîntătoarelor, al
vrăjitorului care vrăjeşte cu iscusinţă.
6 Dumnezeu va zdrobi dinţii lor în gura lor;
măselele leilor le-a sfărîmat Domnul. 7 De nimic
se vor face, ca apa care trece; întin-de-va arcul
Său pînă ce vor slăbi. 8 Ca ceara ce se topeşte vor
fi nimiciţi; a căzut foc peste ei şi n-au văzut
soarele. 9 înainte ca spinii voştri să se aprindă, ca
pe nişte vii întru mînie îi va înghiţi pe ei. 10
Veseli-se-va dreptul cînd va vedea răzbunarea
împotriva necredincioşilor; mîinile lui le va spăla
în sîngele păcătosului. 11 Şi va zice omul: "Da,
este răsplată pentru cel drept! Da, este
Dumnezeu, Care îi judecă pe ei în viaţă!"

Slavă…

Psalmul 58

întru sfârşit: să nu strici. Al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a trimis Saul şi a păzit casa lui ca să-l omoare pe el

Sfântul Atanasie: "Saul îl invidia pe David şi a hotărât să-l omoare." (Regi 12, 23) Psalmul proroceşte şi despre aceea că Mântuitorul a făcut multe binefaceri iudeilor, iar aceştea îl cleveteau în loc să-I mulţumească. Psalmul mai preveseşte şi chemarea la credinţă a păgânilor, după ce Israelul se va rupe de Dumnezeu.

1 Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi
de cei ce se scoală împotriva mea, izbăveşte-mă. 2
Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea şi de
bărbaţii vărsărilor de sînge mă izbăveşte. 3 Că iată
au vînat sufletul meu, stătut-au împotriva mea cei
tari. 4 Nici fărădelegea şi nici păcatul meu nu sînt
pricină, Doamne. Fără de nelegiuire am alergat
şi m-am îndreptat spre Tine; 5 Scoală-Te, întru
întîmpinarea mea şi vezi. Şi Tu, Doamne,
Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel, 6 Ia
aminte să cercetezi toate neamurile; să nu Te

milostiveşti de toţi cei ce lucrează fărădelegea. [7]
întoarce-se-vor spre seară şi vor flămînzi ca un
cîine şi vor înconjura cetatea. [8] Iată, vor striga cu
gura lor şi sabie în buzele lor, că cine i-a auzit? [9]
Şi Tu, Doamne, vei rîde de ei, vei face de nimic
toate neamurile.[10] Puterea mea în Tine o voi păzi,
că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti.
Dumnezeul meu, mila Ta mă va întîmpina;[11]
Dumnezeu îmi va arăta înfrîn-gerea duşmanilor
mei.[12] Să nu-i omori pe ei, ca nu cumva să uite
legea Ta;[13] Risipeş-te-i pe ei cu puterea Ta şi
doboară-i pe ei, apărătorul meu, Doamne.[14]
Păcatul gurii lor, cuvîntul buzelor lor, să se
prindă întru mîndria lor şi de blestemul şi
minciuna lor se va duce vestea.[15] Nimiceşte-i,
întru mî-nia Ta, nimiceşte-i, ca să nu mai fie! [16]
Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpîneşte pe Iacob
şi marginile pămîntului.[17] întoarce-se-vor spre
seară şi vor flămînzi ca un cîine şi vor înconjura
cetatea.[18] Ei se vor risipi să mănînce; iar de nu se
vor sătura, vor murmura.[19] Iar eu voi lăuda

puterea Ta şi mă voi bucura dimineaţa de mila Ta.[20] Că Te-ai făcut sprijinitorul meu şi scăparea mea în ziua necazului meu.[21] Ajutorul meu eşti, Ţie-Ţi voi cînta, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.

Psalmul 59 întru sfârşit: Celor ce se vor schimba. întru scrisoarea stâlpului, a lui David, spre învăţătură, când a ars Mesopotamia Siriei şi Siria Soval şi s-a întors Iacob şi a bătut pe Edom în valea Sării, douăsprezece mii

Psalmul a fost scris după ce a ars Mesopotamia Siriei, iar Iacob întorcându-se a ars 12.000 de edomiţi în Valea Sării. După conţinut acesta nu este un psalm de biruinţă, ci mai mult o cerere, o rugăminte de ajutor. Sfântul Vasile cel Mare consideră că psalmul are titlul *pentru cei ce se vor schimba*, deoarece se referă la oamenii care îşi vor schimba viaţa după învăţătura Evangheliei.

1 Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi şi ne-ai
doborît; mîniatu-Te-ai şi Te-ai milostivit spre
noi. 2 Cutremurat-ai pămîntul şi l-ai tulburat pe el;
vindecă sfărîmăturile lui, că s-a cutremurat. 3
Arătat-ai poporului Tău asprime, adăpatu-ne-ai
pe noi cu vinul umilinţei. 4 Dat-ai celor ce se tem
de Tine semn ca să fugă de la faţa arcului; 5 Ca să
se izbăvească cei iubiţi ai Tăi. Mîntuieşte-mă cu
dreapta Ta şi mă auzi. 6 Dumnezeu a grăit în locul
cel sfînt al Său: "Bucura-Mă-voi şi voi împărţi
Sichemul şi valea Succot o voi măsura. 7 Al Meu
este Galaa-dul şi al Meu este Manase şi Efraim,
tăria capului Meu; 8 Euda, împăratul Meu; Moab,
vasul nădejdii Mele. 9 Spre Idumeea voi întinde
încălţămintea Mea; Mie cei de alt neam Mi s-au
supus". 10 Cine mă va duce la cetatea întărită?
Cine mă va povăţui pînă la Idumeea? 11 Oare, nu
Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi?
Oare, nu vei ieşi, Dumnezeule, cu oştirile
noastre? 12 Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoţi din
necaz, că deşartă este izbăvirea de la om. 13 Cu

Dumnezeu vom birui şi El va nimici pe cei ce ne necăjesc pe noi.
Psalmul **60** întru sfârşit: întru cântări. A lui David
După opinia Fericitului Teodorit în acest psalm, David ne învaţă ce rugăciune trebuie să aducem Domnului. David ne îndeamnă să nădăjduim în Dumnezeu şi să trecem toate ispitele.
[1] Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la
rugăciunea mea.[2] De la marginile pămîntului
către Tine am strigat; cînd s-a mîhnit inima mea,
pe piatră m-ai înălţat.[3] Povăţuitu-m-ai, că ai fost
nădejdea mea, turn de tărie în faţa vrăjmaşului.[4]
Locui-voi în locaşul Tău în veci; acoperi-mă-voi
cu acoperămîntul aripilor Tale,[5] Că Tu,
Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai
moştenire celor ce se tem de numele Tău.[6] Zile la
zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în
neam.[7] Rămîne-va în veac înaintea lui
Dumnezeu; mila şi adevărul va păzi.[8] Aşa voi

cînta numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduinţele mele zi de zi.

Slavă…

Psalmul 61 întru sfârşit: pentru Iditum

Sfântul Vasile cel Mare: "Acesta este un psalm despre răbdarea ce poate opri mânia; e un psalm despre smerenia pe care o dobândim după ce dezrădăcinăm trufia şi slava deşartă." Sfântul Atanasie: "Psalmul prevesteşte izbăvirea întregii omeniri din robia păcatelor prin purtarea de grijă a Mântuitorului."

1 Oare, nu lui Dumnezeu se va supune sufletul
meu? Că de la El este mîntuirea mea; 2 Pentru că
El este Dumnezeul meu, Mîntuitorul meu şi
Sprijinitorul meu; nu mă voi clătina mai mult. 3
Pînă cînd vă ridicaţi asupra omului? Căutaţi toţi
a-**1** doborî, socotindu-1 ca un zid povîrnit şi ca
un gard surpat. 4 S-au sfătuit să doboare cinstea
mea, alergat-au cu minciună; cu gura lor mă
binecuvîntau şi cu inima lor mă blestemau. 5 Dar
lui Dumnezeu supu-ne-te, suflete al meu, că de

la El vine răbdarea mea;[6] Că El este Dumnezeul meu şi Mîntuitorul meu, Sprijinitorul meu; nu mă voi strămuta[7] în Dumnezeu este mîntuirea mea şi slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu şi nădejdea mea este în Dumnezeu.[8] Nădăjduiţi în El toată adunarea poporului; revărsaţi înaintea Lui inimile voastre, că El este ajutorul nostru.[9] Dar deşertăciune sînt fiii oamenilor, mincinoşi sînt fiii oamenilor; în balanţă, toţi împreună sînt deşertăciune. [10] Nu nădăjduiţi spre nedreptate şi spre jefuire nu poftiţi; bogăţia de ar curge nu vă lipiţi inima de ea.[11] o dată a grăit Dumnezeu, aceste două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu şi a Ta, Doamne, este mila; că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Psalmul 62 Al lui David. Când era el în pustia Iudeii

Sfântul Atanasie:,Acest psalm David l-a cântat când a fugit în pustie şi a scăpat de Saul. Se mai referă şi la sufletul care a fost în pustia păcatelor, iar apoi s-a întors către harul lui Hristos."

1 Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut
dis-de-dimineaţă. 2 însetat-a de Tine sufletul
meu, suspinat-a după Tine trupul meu, 3 în pămînt
pustiu şi neumblat şi fără de apă. Aşa în locul cel
sfînt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi
slava Ta.
4 Că mai bună este mila Ta decît viaţa; buzele
mele Te vor lăuda. 5 Aşa Te voi binecuvânta în
viaţa mea, şi în numele Tău voi ridica mîinile
mele. 6 Ca de seu şi de grăsime să se sature
sufletul meu, şi cu buze de bucurie Te va lăuda
gura mea. 7 De mi-am adus aminte de Tine în
aşternutul meu, în dimineţi am cugetat la Tine,
că ai fost ajutorul meu 8 Şi întru acoperămîntul
aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul
meu de Tine şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. 9
Iar ei în deşert au căutat sufletul meu, intra-vor
în cele mai de jos ale pămîntului; dase-vor în
mîinile săbiei, părţi vulpilor vor fi. 10 Iar împăratul
se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce

se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Psalmul 63 întru sfârşit. Al lui David

Sfântul Atanasie: "David cântă acest psalm din numele Apostolilor, care se roagă ca Domnul să-i izbăvească de prigonitorii păgâni care se împotriveau propovăduiţii Evangheliei. Acest psalm este rugăciunea unui credincios care e prigonit."

[1] Auzi, Dumnezeule, glasul meu cînd mă rog Ţie;
de la frica vrăjmaşului scoate sufletul meu. [2]
Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de
mulţimea celor ce lucrează fărădelege,[3] Care şi-
au ascuţit ca sabia limbile lor şi ca nişte săgeţi
aruncă vorbele lor veninoase, ca să săgeteze din
ascunzişuri pe cel nevinovat. [4] Fără de veste îl
vor săgeta pe el şi nu se vor teme. întăritu-s-au în
gînduri rele.[5] Grăit-au ca să ascundă curse; spus-
au: "Cine ne va vedea pe noi?"[6] Iscodit-au
fărădelegi şi au pierit cînd le iscodeau, [7] Ca să

pătrundă înlăuntrul omului şi în adîncimea inimii lui.[8] Dar Dumnezeu, îi va lovi cu săgeata şi fără de veste îi va răni, că ei singuri se vor răni cu limbile lor.[9] Tulburatu-s-au toţi cei ce i-au văzut pe ei; şi s-a temut tot omul. [10] Şi au vestit lucrurile lui Dumnezeu şi faptele Lui le-au înţeles.[11] Veseli-se-va cel drept de Domnul şi va nădăjdui în El şi se vor lăuda toţi cei drepţi la inimă.

Slavă…

După catisma a opta se zice: Sfinte Dumnezeule…

Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul 1

Furtuna deznădăjduirii mă viscoleşte pe mine care m-am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitor a toată lumea, şi la limanul nepătimirii cel lin mă îndrep-tează pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, şi mă mântuieşte. ***slavă…***

Suflete, aceste de aici sunt vremelnice iar cele de acolo veşnice. Văd divanul şi pe Judecătorul şezând pe scaun şi tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te că neiertată este judecata, ***şi acum…***

Nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutorul celor neajutoraţi, sprijineala celor ce nădăjduiesc întru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimi-te-L nouă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Doamne îndurate şi milostive, ascultă rugăciunea mea şi ia aminte la glasul rugăciunii mele. Fă cu mine semn spre bine. Povăţuieşte-mă în calea Ta ca să umblu întru adevărul Tău. Veseleşte inima mea ca să se teamă de Numele Tău cel sfânt că mare eşti şi faci minuni. Tu eşti Dumnezeu însuţi şi nu este asemenea Ţie întru dumnezei, Doamne, puternic întru milă şi bun întru tărie, spre a ajuta şi a mângâia şi a mântui pe toţi cei ce nădăjduiesc în Numele Tău, al

Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecilor. Amin.

Rugăciune

către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Stăpână de Dumnezeu bucurată, Atot-milostivă Mijlocitoare pentru toată lumea! Cu stăruinţă alergăm noi, robii Tăi, către mijlocirea Ta *(rugămintea)* şi fă caldă rugăciune Fiului Tău şi Dumnezeului nostru pentru robii lui Dumnezeu *(prenumele)* ca să-i izbăvească pentru Tine de toate bolile şi mâhnirile, slobozindu-i de toate păcatele lor şi moştenitori ai împărăţiei sale să-i arate; că mare şi negrăită îndrăzneală ai către El ca o maică şi toate le poţi cere de la El, cea Una Preabinecuvântată întru toţi vecii. Amin.

Catisma a noua

Psalmul 64 întru sfârşit. Al cântării lui David. Cântarea lui Ieremia şi a lui Iezechiel şi a nemerniciei norodului, când voia să iasă din robia Babilonului

Sfântul Atanasie: "în psalm se vorbeşte despre păgânii care s-au botezat în numele lui Hristos şi care îi mustră pe "înţelepţii lumii acesteia". în psalm se descrie iubirea jertfelnică a Mântuitorului faţă de Biserică şi binecuvântarea Lui se revărsă asupra pământului.
1 Ţie Ţi se cuvine cîntare, Dumnezeule, în Sion
şi Ţie Ţi se va împlini făgăduinţa în Ierusalim.2
Auzi rugăciunea mea, către Tine tot trupul va
veni.3 Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pe
noi şi nelegiuirile noastre Tu le vei curăţi. 4
Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit;
locui-va în curţile Tale. 5 Umplea-ne-vom de
bunătăţile casei Tale; sfînt este locaşul Tău,
minunat în dreptate.6 Auzi-ne pe noi,
Dumnezeule, Mîntuitorul nostru, nădejdea
tuturor marginilor pămîntului şi a celor de pe
mare departe;7 Cel ce găteşti munţii cu tăria Ta,
încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adîncul
mării şi vuietul valurilor ei.8 Tulbura-se-vor
neamurile şi se vor spăi-mînta cei ce locuiesc

marginile, de semnele Lui; ieşirile dimineţii şi ale serii le vei veseli.[9] Cercetat-ai pămîntul şi l-ai adăpat pe el, bogăţiile lui le-ai înmulţit;[10] Rîul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că aşa este gătirea Ta.[11] Adapă brazdele lui, înmulţeşte roadele lui şi se vor bucura de picături de ploaie, răsărind.[12] Vei binecuvînta cununa anului bunătăţii Tale şi cîmpiile Tale se vor umple de roade grase. [13] îngrăşa-se-vor păşunile pustiei şi cu bucurie dealurile se vor încinge.[14] îmbră-catu-s-au păşunile cu oi şi văile vor înmulţi griul; vor striga şi vor cînta.

Pslamul 65

întru sfârşit. Cântarea psalmului a învierii

Acesta e un psalm de mulţumire lui Dumnezeu pentru toate binefacerile Lui. Sfântul Atanasie vede în acest psalm prevestirea învierii sufletelor, aducerea păgânilor la credinţă, suferinţele Sfinţilor Apostoli, pe care le vor îndura pentru predicarea Evangheliei.

[1] Strigaţi lui Dumnezeu tot pămîntul.

Cîntaţi numele Lui; daţi slavă laudei Lui.
2 Ziceţi lui Dumnezeu: Cît sînt de înfricoşătoare
lucrurile Tale! Pentru mulţimea puterii Tale, Te
vor linguşi vrăjmaşii Tăi.
3 Tot pămîntul să se închine Ţie, şi să cînte Ţie,
să cînte numelui Tău. 4 Veniţi şi vedeţi lucrurile
lui Dumnezeu, înfricoşător în sfaturi mai mult
decît fiii oamenilor. 5 Gel ce preface marea în
uscat, prin rîu vor trece cu piciorul. Acolo ne
vom veseli de El, 6 De Cel ce stăpîneşte cu
puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri
privesc; cei ce se răzvrătesc să nu se înalţe întru
sine. 7 Binecuvântaţi neamuri pe Dumnezeul
nostru şi faceţi să se audă glasul laudei Lui, 8 Care
a dat sufletului meu viaţă şi n-a lăsat să se clatine
picioarele mele. 9 Că ne-ai cercetat pe noi,
Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum
se lămureşte argintul. 10 Prinsu-ne-ai pe noi în
cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru; 11
Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am
prin foc şi prin apă şi ne-ai scos la odihnă. 12

Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi
Ţie făgăduinţele mele, 13 Pe care le-au rostit
buzele mele şi le-a grăit gura mea, întru necazul
meu.14 Arderi de tot grase voi aduce Ţie, cu
tămîie şi berbeci; îţi voi jertfi boi şi ţapi. 15 Veniţi
de auziţi toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu şi vă
voi povesti cîte a făcut El sufletului meu.16 Către
Dînsul cu gura mea am strigat şi L-am lăudat cu
gura mea.17 Nedreptate de am avut în inima mea
să nu mă audă Domnul. 18 Pentru aceasta m-a
auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugăciunii
mele.19 Bi-necuvîntat este Dumnezeu, Care n-a
depărtat rugăciunea mea şi mila Lui de la mine.

Psalmul 66

întru sfârşit: întru laude, al cântării lui David

Sfântul Atanasie şi Fericitul Ieronim văd în acest psalm prorocia despre întruparea lui Dumnezeu şi mântuirea tuturor neamurilor. El se aseamănă cu psalmul 84 şi se presupune că ambii psalmi erau cântaţi la Templu în timpul sărbătorii Cincizecimii.

[1] Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne
binecuvântează, luminează faţa Ta spre noi şi ne
miluieşte,[2] Ca să cunoaştem pe pămînt calea Ta,
în toate neamurile mîntuirea Ta[3] Lăuda-Te-vor
pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe
Tine popoarele toate.[4] Veselească-se şi să se
bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu
dreptate şi neamurile pe pămînt le vei povăţui.[5]
Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule,
lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pămîntul
şi-a dat rodul său.[6] Binecuvintează-ne pe noi,
Dumnezeule, Dumnezeul nostru.
Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, şi să se
teamă de Tine toate marginile pămîntului.

Slavă…

Psalmul 67 întru sfârşit: al cântării lui David

Acest psalm în sens duhovnicesc este cântecul de biruinţă al Bisericii lui Hristos. Sfântul Atanasie vede în psalm Venirea Domnului, biruirea vrăjmaşului văzut şi nevăzut, eliberarea din robia diavolului, făgăduind Sfântul Duh, mângâierea

Sfinţilor Apostoli, chemarea la credinţă a
păgânilor, înălţarea Domnului.
[1] Să se scoale Dumnezeu, şi să se risipească
vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L
urăsc pe El.[2] Precum se stinge fumul, să se stingă;
cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară
păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu,[3] Iar drepţii să
se bucure şi să se veselească înaintea lui
Dumnezeu, să se desfăteze în veselie. [4] Cîntaţi lui
Dumnezeu, cîntaţi numelui Lui, gătiţi calea Celui
ce străbate pustia, Domnul este numele Lui,[5] Şi
vă bucuraţi înaintea Lui. Să se tulbure de faţa
Lui, a Părintelui orfanilor şi a Judecătorului
văduvelor.[6] Dumnezeu este în locul cel sfînt al
Lui. Dumnezeu aşază pe cei singuratici in casa,[7]
Scoate cu vitejie pe cei legaţi în obezi, la fel pe
cei amărîţi, pe cei ce locuiesc în morminte.
[8] Dumnezeule, cînd mergeai Tu înaintea
poporului Tău, cînd treceai Tu prin pustie,
[9] Pămîntul s-a cutremurat şi cerurile s-au topit şi
Sinaiul s-a clătinat de la faţa Dumnezeului lui

Israel. [10] Ploaie de bunăvoie vei osebi,
Dumnezeule, moştenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu
ai întărit-o.[11] Vietăţile Tale locuiesc în ea; întru
bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel
sărac.[12] Domnul va da cuvîntul celor ce vestesc
cu putere multă. [13] împăratul puterilor, poporului
iubit va împărţi prăzile.[14] Dacă veţi dormi în
mijlocul moştenirilor voastre, aripile voastre
argintate vor fi ca ale porumbiţei şi spatele vostru
va străluci ca aurul.[15] Cînd împăratul cel ceresc
va împrăştia pe regi în ţara Sa, ei vor fi albi ca
zăpada pe Selmon.[16] Munte al lui Dumnezeu este
Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele
Vasan.[17] Pentru ce munţi cu piscuri pizmuiţi
muntele în care a binevoit Dumnezeu să
locuiască în el, pentru că va locui în el pînă la
sfîrşit?[18] Carele lui Dumnezeu sînt mii de mii;
mii sînt cei ce se bucură de ele. Domnul în
mijlocul lor, pe Sinai, în locaşul Său cel sfînt.[19]
Suitu-Te-ai la înălţime, robit-ai mulţime, luat-ai
daruri de la oameni, chiar şi cu cei răzvrătiţi,

îngăduiţi au fost să locuiască.[20] Domnul Dumnezeu este binecuvîntat, binecu-vîntat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi, Dumnezeul mîntuirii noastre. [21] Dumnezeul nostru este Dumnezeul mîntuirii şi ale Domnului Dumnezeu sînt ieşirile morţii.[22] Dar Dumnezeu va sfărîma capetele vrăjmaşilor Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşelile lor.[23] Zis-a Domnul: "Din Vasan îi voi întoarce, întoar-ce-voi pe vrăjmaşii tăi dîn adîncurile mării, [24] Pentru ca să se afunde piciorul tău în sîn-ge şi limba cîinilor tăi în sîngele vrăjmaşilor tăi". [25] Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului şi împăratului meu în locaşul cel sfint:[26] înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cîntau din strune, în mijloc fecioarele bătînd din timpane şi zicînd: [27] "în adunări binecu-vîntaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!"[28] Acolo era Veniamin cel mai tînăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povăţuitorii lor, căpeteniile Zabulo-nului, căpeteniile

Neftalimului şi ziceau: [29] "Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă.[30] Pentru locaşul Tău, din Ierusalim, îţi vor aduce împăraţii daruri.[31] Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunaţi împotriva junicilor popoarelor, ca să nu fie depărtaţi cei care au fost încercaţi ca argintul.[32] Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie". Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la
Dumnezeu mîna ei, zicînd:[33] "împărăţiile pământului cîntaţi lui Dumnezeu, cîntaţi Domnului.[34] Cîntaţi Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată va da glasul Său, glas de putere.[35] Daţi slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreţia Lui şi puterea Lui în nori.[36] Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Lui, Dumnezeul lui Israel; însuşi va da putere şi întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu".

Slavă…

Psalmul 68 Al lui David întru sfârşit: pentru cei ce se vor schimba

Sfântul Atanasie: Psalmul conţine o rugă a Mântuitorului din numele întregii omeniri şi enumera din ce cauză El a pătimit Moartea pe Cruce, prevesteşte trăirea după învăţătura Evangheliei şi înfăţişează închinarea în Duh şi Adevăr.

1 Mîntuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape
pînă la sufletul meu. 2 Afundatu-m-am în noroiul
adîncului, care n-are fund. 3 Intrat-am în
adîncurile mării şi furtuna m-a potopit. 4 Ostenit-
am strigînd, amorţit-a gîtlejul meu, slăbit-au
ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu. 5
înmul-ţitu-s-au mai mult decît perii capului meu
cei ce mă urăsc pe mine în zadar. 6 întăritu-s-au
vrăjmaşii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept;
cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit. 7
Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi
greşelele mele de la Tine nu s-au ascuns. 8 Să nu
fie ruşinaţi, din pricina mea, cei ce Te aşteaptă pe

Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntaţi pentru mine, cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel.[9] Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu.[10] înstrăinat am fost de fraţii mei şi străin fiilor maicii mele,[11] Că rîvna casei Tale m-a mîncat, şi ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.[12] Şi mi-am smerit cu post sufletul meu şi mi-a fost spre ocară mie.[13] Şi m-am îmbrăcat cu sac şi am ajuns pentru ei de batjocură.[14] împotriva mea grăiau cei ce şedeau în porţi şi despre mine cîntau cei ce beau vin.[15] Iar eu întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bineplăcut.[16] Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale. [17] Mîntu-ieşte-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi din adîn-cul apelor,[18] Ca să nu mă înece viitoarea apei, nici să mă înghită adîncul, nici să-şi închidă peste mine adîncul gura lui.[19] Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea

îndurărilor Tale caută spre mine.[20] Să nu-ţi
întorci faţa Ta de la credinciosul Tău, cînd mă
necăjesc. Degrab mă auzi.[21] Ia aminte la sufletul
meu şi-l mîntuieşte pe el; din mîinile vrăjmaşilor
mei izbăveşte-mă,[22] Că Tu cunoşti ocara mea şi
ruşinea mea şi înfruntarea mea; [23] înaintea Ta sînt
toţi cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul
meu de ocări şi necaz,[24] Şi am aşteptat pe cel ce
m-ar milui şi nu era, şi pe cei ce m-ar mîngîia şi
nu i-am aflat.[25] Şi mi-au dat spre mîncarea mea
fiere şi în setea mea m-au adăpat cu oţet. [26] Facă-
se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire şi
sminteală; [27] Să se întunece ochii lor, ca să nu
vadă, şi spinarea lor pururea o gîrboveşte.[28] Varsă
peste ei urgia Ta şi mînia urgiei Tale să-i
cuprindă pe ei;
[29] Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să
nu fie locuitori;[30] Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au
prigonit, şi au înmulţit durerea rănilor lui. [31]
Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, şi să nu
intre întru dreptatea Ta;[32] Şterşi să fie din cartea

celor vii şi cu cei drepţi să nu se scrie. [33] Sărac şi
îndurerat sînt eu; mîntuirea Ta, Dumnezeule, să
mă sprijinească.[34] Lăuda-voi numele
Dumnezeului meu cu cîntare şi-Lvoi preamări pe
El cu laudă;[35] Şi-I va plăcea lui Dumnezeu mai
mult decît viţelul tînăr, căruia îi cresc coarne şi
unghii.[36] Să rîdă săracii şi să se veselească; cîntaţi
lui Dumnezeu şi viu va fi sufletul vostru! [37] Că a
auzit pe cei săraci Domnul, şi pe cei ferecaţi în
obezi ai Săi nu i-a urgisit.[38] Să-L laude pe El
cerurile şi pămîntul, marea şi toate cîte se tîrăsc
în ea. [39] Că Dumnezeu va mîntui Sionul şi se vor
zidi cetăţile lui Iuda, şi vor locui acolo şi-l vor
moşteni pe el; [40] Şi seminţia credincioşilor Lui îl
va stă-pîni pe el, şi cei ce iubesc numele Lui vor
locui în el.

Psalmul 69

întru sfârşit: al lui David; spre aducerea aminte ca să mă mântuiască pe mine Domnul

David a scris acest psalm atunci când era urmărit de către Abesalom şi este întitulat *"spre aducere*

aminte", fiindcă întotdeauna trebuie să ne amintim de păcatele care le-am făcut şi să ne pocăim. Sfântul Atanasie: "Prorocul cântă acest psalm din numele întregii omeniri şi îl roagă pe Domnul să vină în ajutor."

[1] Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te![2] Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;[3] Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele;[4] întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!"[5] Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mîntuirea Ta: "Slăvit să fie Domnul! " [6] Iar eu sărac sînt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă![7] Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă…

După catisma a noua se zice: Sfinte Dumnezeule…

Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul al 2-lea:

Gândesc la ziua cea înfricoşată şi plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Celui fără de moarte împărat? Şi cu ce îndrăznire voi căuta la Judecătorul, eu curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut, Duhule cel Sfânt, miluieşte-mă.

Slavă…

în valea plângerii, la locul ce ai rânduit, când vei şedea, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor. Ci cruţă-mă, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum…

Nădejde şi acoperământ tare al celor ce aleargă la tine, bună de Dumnezeu Născătoare, părtinitoarea lumii, roagă, împreună cu cei fără de trup, pe Cel ce l-ai născut, pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele

noastre de toată îngrozirea, singură binecuvântată.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care singur ştii boala ticălosului meu suflet şi tămăduirea acestuia, tămăduieşte-1 pe dânsul precum ştii, pentru mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale. Căci din faptele mele nu este cu putinţă a pune peste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci, Tu, Care ai venit să chemi nu pe cei drepţi ci pe cei păcătoşi la pocăinţă, fie-Ţi milă, îndură-Te, milostiveşte-Te spre dânsul, rupe zapisul faptelor mele celor multe şi urâte şi mă povăţuieşte la calea Ta cea dreaptă. Ca umblând întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgeţile vicleanului şi aşa să stau fară de osândă înaintea înfricoşatului Tău divan, slăvind şi lăudând preasfântul Tău Nume în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Doamnă Stăpână Născătoare de Dumnezeu! Cu smerenie, căzând, Te rugăm *(rugămintea)* şi nu le închide păcătoşilor robilor Tăi *(prenumele)* bogăţia darurilor tale, fereşte-i de căderile în păcat, de clevetirile răuvoitorilor, de scârbă şi nevoi, de moarte năprasnică şi de muncile veş-nice. Dăraieşte-le lor duhul umilinţei, smerenie inimii, curăţenie minţii şi părăsirea păcatelor ca toţi cu mulţumire lăudându-Te, să ne învrednicim de împărăţia Cerurilor şi acolo împreună cu toţi sfinţii să slăvim preacinstitul şi preamăritul nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh în vecii vecilor. Amin.

Catisma a zecea

Psalmul 70

Al lui David. Psalmul fiilor lui Ionadav şi al celor ce s-au robit mai întâi.

Nescris deasupra la evrei

Fericitul Teodorit: "Psalmul este un strigăt al izraelitenilor care se află în robia babilonienilor

şi cer izbăvire." Sfântul Atanasie: "în psalm
Sfinţii Apostoli aduc rugăciune lui Dumnezeu şi-
I mulţumesc că în timpul prigoanei Domnul I-a
întărit să propovăduiască Evanghelia şi I-a biruit
pe demonii care unelteau rele împotriva lor."
1 Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu
ruşinat în veac. 2 întru dreptatea Ta, izbăveşte-mă
şi mă scoate, pleacă urechea Ta către mine şi mă
mîntuieşte. 3 Fii mie Dumnezeu apărător şi loc
întărit, ca să mă mîntuieşti, 4 Că întărirea şi
scăparea mea eşti Tu. 5 Dumnezeul meu,
izbăveşte-mă din mîna păcătosului, din mîna
călcătorului de lege şi a celui ce face strîmbătate,
6 Că Tu eşti aşteptarea mea, Doamne; Domnul
este nădejdea mea din tinereţile mele. 7 întru Tine
m-am întărit din pîntece; din pîntecele maicii
mele Tu eşti acoperitorul meu; întru Tine este
lauda mea pururea. 8 Ga o minune m-am făcut
multora, iar Tu eşti ajutorul meu cel tare. 9 Să se
umple gura mea de lauda Ta, ca să laud slava Ta,
toată ziua mare-cuviinţa Ta. 10 Nu mă lepăda la

vremea bătrîneţilor; cînd va lipsi tăria mea, să nu mă laşi pe mine.[11] Că au zis vrăjmaşii mei mie şi cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,[12] Zi-cînd: Dumnezeu l-a părăsit pe el, urmăriţi-1 şi-l prindeţi pe el, că nu este cel ce izbăveşte. [13] Dumnezeule, nu Te depărta de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte![14] Să se ruşineze şi să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu ruşine şi înfruntare cei ce caută să-mi facă rău.[15] Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine şi voi înmulţi lauda Ta.[16] Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mîntuirea Ta, al căror nume nu-**1** cunosc.[17] Intra-voi întru puterea Domnului; Doamne, aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea Ta. [18] Dumnezeule, m-ai învăţat din tinereţile mele, şi eu şi astăzi vestesc minunile Tale. [19] Pînă la bătrîneţe şi cărunteţe,[20] Dumnezeule, să nu mă părăseşti,[21] Ca să vestesc braţul Tău la tot neamul ce va să vină,[22] Puterea Ta şi dreptatea Ta, Dumnezeule, pînă la cele înalte, măreţiile pe care

le-ai făcut. Dumnezeule, cine este asemenea Ţie?[23] Multe necazuri şi rele ai trimis asupra mea, dar întorcîndu-Te mi-ai dat viaţă şi din adîncurile pămîntului iarăşi m-ai scos.[24] Înmulţit-ai spre mine mărirea Ta şi întorcîndu-Te m-ai mîngîiat şi din adîncurile pămîntului iarăşi m-ai scos.[25] Că eu voi lăuda cu instrumente de cîntare adevărul Tău, Dumnezeule, cînta-voi Ţie din alăută, Sfintul lui Israel.[26] Bucura-se-vor buzele mele cînd voi cînta Ţie şi sufletul meu pe care l-ai mîntuit.[27] încă şi limba mea toată ziua va rosti dreptatea Ta, cînd vor fi ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută să-mi facă rău.

Psalmul 71 Al lui David. Despre Solomon

Psalmul se referă la Mesia — Dumnezeu şi Om (Stihurile 5, 8, 12, 17). Sfântul Atanasie: în acest psalm se prevesteşte a doua venire a Mântuitorului şi chemarea la credinţă a păgânilor. Este numit

Pentru Solomon deoarece Hristos este Adevăratul Solomon, Făcătorul de Pace.

1 Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului şi
dreptatea Ta fiului împăratului,2 Ca să judece pe
poporul Tău cu dreptate şi pe săracii Tăi cu
judecată.3 Să aducă munţii pace poporului Tău şi
dealurile dreptate. 4 Judeca-va pe săracii
poporului şi va milui pe fiii săracilor şi va umili
pe clevetitor.5 Şi se vor teme de Tine cît va fi
soarele şi cît va fi luna din neam în neam.6
Pogorî-se-va ca ploaia pe lînă şi ca picăturile ce
cad pe pămînt.7 Răsări-va în zilele lui dreptatea
şi mulţimea păcii, cît va fi luna.8 Şi va domni de
la o mare pînă la alta şi de la rîu pînă la marginile
lumii.9 înaintea lui vor îngenunchea etiopienii şi
vrăjmaşii lui ţă-rîna vor linge. 10 împăraţii
Tarsisului şi insulele daruri vor aduce, împăraţii
arabilor şi ai reginei Saba prinoase vor aduce.11
Şi se vor închina lui toţi împăraţii pămîntului,
toate neamurile vor sluji lui.12 Că a izbăvit pe
sărac din mîna celui puternic şi pe sărmanul care
n-avea ajutor.13 Va avea milă de sărac şi de
sărman şi sufletele săracilor va mîntui;14 De

camătă şi de asuprire va scăpa sufletele lor şi scump va fi numele lor înaintea lui.[15] Şi va fi viu şi se va da lui din aurul Arabiei şi se vor ruga pentru el pururea; toată ziua îl vor binecuvînta pe el.[16] Fi-va belşug de pîine pe pămînt pînă-n vîrful munţilor; pomii roditori se vor înălţa ca cedrii Libanului; şi vor înflori cei din cetate ca iarba pămîntului.[17] Numele lui va dăinui pe vecie; cît va fi soarele va fi pomenit numele lui.[18] Se vor binecuvînta în el toate seminţiile pămîntului, toate neamurile îl vor ferici pe el.[19] Binecuvîntat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, singurul Care face minuni. [20] Şi binecuvîntat este numele slavei Lui în veac şi în veacul veacului.[21] Tot pămîntul se va umple de slava Lui. Amin. Amin.

Slavă…

Psalmul 72

Al lui Asaf. Sfarşitu-s-au cântările lui David, fiului lui Iesei

Sfântul Atanasie: "în acest psalm prorocul neagă
părerea unor oameni care susţin că Voia
Domnului este necunoscută şi neînţeleasă."
1 Cît de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei
drepţi la inimă; 2 Iar mie, puţin a fost de nu mi-
au alunecat picioarele, puţin a fost de nu s-au
poticnit paşii mei. 3 Că am pizmuit pe cei
fărădelege, cînd vedeam pacea păcătoşilor. 4 Că
n-au necazuri pînă la moartea lor şi tari sînt cînd
lovesc ei. 5 De osteneli omeneşti n-au parte şi cu
oamenii nu sînt biciuiţi. 6 Pentru aceea îi
stăpîneşte pe ei mîndria şi se îmbracă cu
nedreptatea şi silnicia. 7 Din răutatea lor iese
nedreptatea şi cugetele inimii lor ies la iveală. 8
Gîndesc şi vorbesc cu vicleşug, nedreptate
grăiesc de sus. 9 Pînă la cer ridică gura lor şi cu
limba lor străbat pămîntul. 10 Pentru aceasta
poporul meu se ia după ei şi găseşte că ei sînt
plini de zile bune 11 Şi zice: "Cum? Ştie aceasta
Dumnezeu? Are cunoştinţă Cel Preaînalt? 12 Iată,
aceştia sînt păcătoşi şi sînt îndestulaţi. Veşnic

sînt bogaţi".[13] Iar eu am zis: "Deci, în deşert am fost drept la inimă şi mi-am spălat întru cele nevinovate mîinile mele,[14] Că am fost lovit toată ziua şi mustrat în fiecare dimineaţă".[15] Dacă aş fi grăit aşa, iată aş fi călcat legămîntul neamului fiilor Tăi. [16] Şi mă frămîntam să pricep aceasta, dar anevoios lucru este înaintea mea.[17] Pînă ce am intrat în locaşul cel sfînt al lui Dumnezeu şi am înţeles sfirşitul celor răi:[18] într-adevăr, pe drumuri viclene i-ai pus pe ei şi i-ai doborît cînd se înălţau.[19] Cît de iute i-a pustiit pe ei! S-au stins, au pierit din pricina nelegiuirii lor.[20] Ca visul celui ce se deşteaptă, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimic I-ai făcut.[21] De aceea s-a bucurat inima mea şi rărunchii mei s-au potolit.[22] Că eram fără de minte şi nu ştiam; ca un dobitoc eram înaintea Ta. Dar eu sînt pururea cu Tine.[23] Apucatu-m-ai de mîna mea cea dreaptă. Cu sfatul Tău m-ai povăţuit şi cu slavă m-ai primit.[24] Că pe cine am eu în cer afară de Tine? Şi afară de Tine, ce am dorit pe pămînt?[25] Stinsu-s-a inima mea şi

trupul meu, Dumnezeul inimii mele şi partea
mea, Dumnezeule, în veac.[26] Că iată cei ce se
depărtează de Tine vor pieri; nimicit-ai pe tot cel
ce se leapădă de Tine.[27] Iar mie a mă lipi de
Dumnezeu bine este, a pune în Domnul nădejdea
mea, ca să vestesc toate laudele Tale în porţile
fiicei Sionului.

Psalmul 73 AI priceperii lui Asaf

Psalmul prezice dărâmarea Ierusalimului după ce Hristos va învia. Psalmul nu are nici o denumire. După cum a prezis Domnul Hristos: "Iată casa voastră va fi pustiită." (Matei 23, 28) Prezicând despre nenorocirile ce vor veni peste iudei, psalmul se referă şi la mântuirea creştinilor.

[1] Pentru ce m-ai lepădat, Dumnezeule, pînă în
sfîrşit? Aprinsu-s-a inima Ta peste oile păşunii
Tale.[2] Adu-Ţi aminte de poporul Tău, pe care l-
ai cîştigat de la început.[3] Izbăvit-ai toiagul
moştenirii Tale, muntele Sionului, acesta în care
ai locuit.[4] Ridică mîinile Tale împotriva
mîndriilor lor, pînă la sfîrşit, că rău a făcut

vrăjmaşul în locul cel sfînt al Tău.[5] Şi s-au fălit
cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul locului de
prăznuire al Tău, pus-au semnele lor drept
semne; [6] Sfărîmat-au intrarea cea de deasupra.[7]
Ca în codru cu topoarele au tăiat uşile locaşului
Tău, cu topoare şi ciocane l-au sfărîmat. [8] Ars-au
cu foc locaşul cel sfînt al Tău, pînă la pămînt;
spurcat-au locul numelui Tău. [9] Zis-au în inima
lor împreună cu neamul lor: "Veniţi să ardem
toate locurile de prăz-nuire ale lui Dumnezeu de
pe pămînt".[10] Semnele noastre nu le-am văzut; nu
mai este profet şi pe noi nu ne va mai cunoaşte.
[11] Pînă cînd, Dumnezeule, Te va ocărî vrăjmaşul,
pînă cînd va huli potrivnicul numele Tău, pînă în
sfîrşit? [12] Pentru ce întorci mîna Ta şi dreapta Ta
din sînul Tău, pînă în sfîrşit? [13] Dar Dumnezeu,
împăratul nostru înainte de veac, a făcut mîntuire
în mijlocul pămîntului.[14] Tu ai despărţit, cu
puterea Ta, marea; Tu ai zdrobit capetele
balaurilor din apă;[15] Tu ai sfărâmat capul
balaurului; datu-l-ai pe el mîncare popoarelor

pustiului.[16] Tu ai deschis izvoare şi pîraie; Tu ai secat rîurile Itanului.[17] A Ta este ziua şi a Ta este noaptea. Tu ai întocmit lumina şi soarele.[18] Tu ai făcut toate marginile pămîntului; vara şi primăvara Tu le-ai zidit.[19] Adu-Ţi aminte de aceasta: vrăjmaşul a ocărît pe Domnul şi poporul cel fără de minte a hulit numele Tău.[20] Să nu dai fiarelor sufletul ce Te laudă pe Tine;
sufletele săracilor Tăi să nu le uiţi pînă în sfîrşit.[21] Caută spre legămîntul Tău, că s-au umplut ascunzişurile pămîntului de locuinţele fărădelegilor.[22] Să nu se întoarcă ruşinat cel umilit; săracul şi sărmanul să laude numele Tău.[23] Scoală-Te, Dumnezeule, apără pricina Ta; adu-Ţi aminte de ocara de fiecare zi, cu care Te necinsteşte cel fără de minte.[24] Nu uita strigătul vrăjmaşilor Tăi! Răzvrătirea celor ce Te urăsc pe Tine se urcă pururea spre Tine.

Slavă…

Psalmul 74 Al lui Asaf. întru sfârşit: să nu strici

Psalmul prevesteşte sfârşitul lumii şi înfricoşata
Judecată a lui Dumnezeu. David ne îndeamnă să
nu stricăm virtuţile şi gândurile blagocestive, ci
să păstrăm curăţia minţii şi să moştenim viaţa
veşnică.
1 Lăuda-Te-vom pe Tine, Dumnezeule, lăuda-
Te-vom şi vom chema numele Tău. 2 Voi spune
toate minunile Tale. "Cînd va fi vremea, zice
Domnul, cu dreptate voi judeca. 3 Cutremuratu-
s-a pămîntul şi toţi cei ce locuiesc pe el; eu am
întărit stîlpii lui". 4 Şi am zis celor fărădelege: "Nu
faceţi fărădelege!", şi păcătoşilor: "Nu înălţaţi
fruntea! 5 Nu ridicaţi la înălţime fruntea voastră,
să nu grăiţi nedreptate împotriva lui Dumnezeu".
6 Că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din
munţii pustiei, nu vine ajutorul; 7 Ci Dumnezeu
este Judecătorul; pe unul îl smereşte şi pe altul îl
înalţă. 8 Paharul este în mîna Domnului, plin cu
vin curat bine-mirositor, şi-l trece de la unul la
altul, dar drojdia lui nu s-a vărsat; din ea vor bea
toţi păcătoşii pămîntului. 9 Iar eu mă voi bucura

în veac, cînta-voi Dumnezeului lui Iacob.[10] Şi toate frunţile păcătoşilor voi zdrobi şi se va înălţa fruntea dreptului.

Psalmul 75 Al lui Asaf. întru sfârşit: întru cântări Cântarea asupra Asirienilor

Sfântul Atanasie: "Acest psalm are acelaşi conţinut ca şi psalmul precedent, deoarece descrie Judecata lui Dumnezeu." în psalm se proslăveşte biruinţa drepţilor asupra duşmanilor văzuţi şi nevăzuţi.

[1] Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel
mare este numele Lui.[2] Că s-a făcut în Ierusalim
locul Lui şi locaşul Lui în Sion.
[3] Acolo a zdrobit tăria arcurilor, arma şi sabia şi
războiul. [4] Tu luminezi minunat din munţii cei
veşnici.[5] Tulburatu-s-au toţi cei nepricepuţi la
inimă, dormit-au somnul lor şi toţi cei războinici
nu şi-au mai găsit inimile.[6] De certarea Ta,
Dumnezeule al lui Iacob, au încremenit călăreţii
pe cai.[7] Tu înfricoşător eşti şi cine va sta

împotriva mîniei Tale? [8] Din cer ai făcut să se
audă judecată; pămîntul s-a temut şi s-a liniştit,
[9] Cînd s-a ridicat la judecată Dumnezeu, ca să
mîntuiască pe toţi blînzii pămîntului.
[10] Că gîndul omului Te va lăuda şi amintirea
gîndului Te va prăznui.[11] Faceţi făgăduinţe şi le
împliniţi Domnului, Dumnezeului vostru; toţi cei
dimprejurul Lui vor aduce daruri[12] Celui
înfricoşător şi Celui ce ia duhurile căpeteniilor,
Celui înfricoşător împăraţilor pămîntului.

Psalmul 76 Al lui Asaf. întru sfârşit: pentru Iditum

Prorocul ne învaţă ce rugăciune trebuie să aducem Domnului din numele celor necăjiţi. David a dat acest psalm mai marilor cântăreţi Asaf şi Iditum, ca ei să-**1** cânte la Templu.

[1] Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu
glasul meu către Dumnezeu, şi a căutat spre
mine.[2] în ziua necazului meu pe Dumnezeu am
căutat; chiar şi noaptea mîinile mele stau întinse
înaintea Lui şi n-am slăbit; sufletul n-a vrut să se

mîngîie.[3] Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu şi
m-am cutremurat; gîndit-am şi a slăbit duhul
meu. [4] Ochii mei au luat-o înainte, treji;
tulburatu-m-am şi n-am grăit.[5] Gîndit-am la
zilele cele de demult şi de anii cei veşnici mi-am
adus aminte şi cugetam;[6] Noaptea în inima mea
gîndeam şi se frămînta duhul meu zicînd: [7] Oare,
în veci mă va lepăda Domnul şi nu va mai
binevoi în mine? [8] Oare, pînă în sfîrşit mă va lipsi
de mila Lui, din neam în neam? [9] Oare, va uita să
Se milostivească Dumnezeu? Sau va închide în
mîinile Lui îndurările Sale?[10] Şi am zis: Acum
am început să înţeleg; aceasta este schimbarea
dreptei Celui Preaînalt.[11] Adu-su-mi-am aminte
de lucrurile Domnului şi-mi voi aduce aminte de
minunile Tale, dintru început.[12] Şi voi cugeta la
toate lucrurile Tale şi la faptele Tale mă voi
gîndi.
[13] Dumnezeule, în sfinţenie este calea Ta. Cine
este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu
eşti Dumnezeu, Care faci minuni! [14] Cunoscută ai

făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu braţul Tău poporul Tău, pe fiii lui Iacob şi ai lui Iosif.[15] Vă-zutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimîntat şi s-au tulburat adîncurile.[16] Glas au dat norii că săgeţile Tale trec.[17] Glasul tunetului Tău în vîrtej, luminat-au fulgerele Tale lumea, clătin-atu-s-a şi s-a cutremurat pămîntul. [18] în mare este calea Ta şi cărările Tale în ape multe şi urmele Tale nu se vor cunoaşte.[19] Povăţuit-ai ca pe nişte oi pe poporul Tău, cu mîna lui Moise şi a lui Aaron.

Slavă…

După catisma a zecea se zice: Sfinte Dumnezeule…

Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul al 6-lea

De înfricoşata zi a venirii Tale şi de nemitamica judecată temându-mă, Doamne, mă spăimântez şi tremur ca cela ce am mulţime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai-nainte de sfârşit

întoarce-mă şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu, mult milostive.

Slavă…

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atunci nu va fi mai cinstit împăratul decât ostaşul, nici nu va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiecare din faptele sale, sau se va slăvi sau se va ruşina.

Şi acum…

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri căci ai născut cu trup pe unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluieşte *(de 40 de ori)*

Doamne Dumnezeul nostru, Cel bogat întru milă şi necuprins întru îndurări, Care singur eşti din fire fără de păcat şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această dureroasă a mea rugăciune că sărac şi lipsit sunt

eu de fapte bune şi inima mea s-a tulburat întru mine. Că Tu, Doamne, înaltule împărat al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea în păcate o am cheltuit şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie şi până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă ci, cu totul robindu-mă de poftele care mă cuprind, m-am făcut râs şi batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii Tale cea asupra păcătoşilor şi gătită fiind gheena focului. Şi, dintru această pricină întru deznădăj-duire căzând şi nici de cum întru simţire de întoarcere viind, pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine m-am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvârşit cu covârşire şi cu sârguinţă? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti, trupul

mi-am spurcat prin amestecări, duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădularele ticălosului meu trup a lucra şi a sluji la păcate le-am pornit. Şi cine dar nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine osânditul? Pentru că singur eu, Stăpâne, mânia Ta o am întărâtat, eu singur urgia Ta asupra mea o am aţâţat, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând şi covârşind pe toţi cei din veac păcătoşi, fără de asemănare păcătuind şi fără de iertare. Ci, de vreme ce eşti mult milostiv şi mult milosârd, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pe sine-mi înaintea înfricoşatului şi nesuferitului Tău divan şi, ca şi cum m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, dintru adâncul sufletului strig Ţie: milostiveşte-Te, Doamne, iartă-mă îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele să nu le treci. Pri-meşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc şi rătăcit fiind,

întoarce-mă, şi întorcându-mă îmbrăţişează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţă drepţilor, nu ai pus iertare celor ce nu greşesc ci ai pus pocăinţă asupra mea, a păcătosului, întru acelea care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărtu-risindu-mi păcatele mele. Pentru că nu pot să caut şi să văd înălţimea cerului fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi mie umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare ca, cu bună nădejde şi cu adevărată deplină adeverire, să merg la lumea cea de acolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune

către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Apărătoare sârguincioasă, Maica Domnului Celui de Sus! Caută din înălţimea Ta cea sfântă

la robii lui Dumnezeu *(prenumele)* şi arată asupra lor milele Tale minunate: *(rugămintea)* slobozeşte-i de tot necazul, povăţuieşte-i pe calea tuturor virtuţilor şi a facerii de bine, izbăveşte-i de ispite, nenorociri şi boli. Că nu avem alt ajutor, nici altă Mijlocitoare bună, nici altă Mângâietoare afară de Tine, o, Maica tuturor celor scârbiţi şi năpăstuiţi. Tu eşti după Dumnezeu nădejdea şi Apărătoarea noastră şi spre Tine nădăjduind, Ţie ne predăm pre noi înşine şi unul pre altul şi toată viaţa noastră în vecii vecilor. Amin.

Catisma a unsprezecea

Psalmul 77 Al înţelegerii lui Asaf

Sfântul Atanasie: "Acest psalm îl cântă Asaf povăţuind "poporul nou" să asculte legea Evangheliei şi învinuieşte poporul iudeu pentru că primind mulţimea binefacerilor de la Domnul s-au arătat nemulţămitori."

1 Luaţi aminte, poporul meu, la legea mea, plecaţi
urechile voastre spre graiurile gurii mele. 2

Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi cele
ce au fost dintru început, 3 Cîte am auzit şi am
cunoscut şi cîte părinţii noştri ne-au învăţat.4 Nu
s-au ascuns de la fiii lor, din neam în neam,5
Vestind laudele Domnului şi puterile Lui şi
minunile pe care le-a făcut.6 Şi a ridicat mărturie
în Iacob şi lege a pus în Israel.7 Cîte a poruncit
părinţilor noştri ca să le arate pe ele fiilor lor, ca
să le cunoască neamul ce va să vină,8 Fiii ce se
vor naşte şi se vor ridica şi le vor vesti fiilor lor,9
Ca să-şi pună în Dumnezeu nădejdea lor şi să nu
uite binefacerile lui Dumnezeu şi poruncile Lui
să le ţină,10 Ca să nu fie ca părinţii lor neam
îndărătnic şi răzvrătit,11 Neam care nu şi-a
îndreptat inima sa şi nu şi-a încredinţat lui
Dumnezeu duhul său.12 Fiii lui Efraim, arcaşi
înarmaţi, întors-au spatele, în zi de război.13 N-au
păzit legămîntul lui Dumnezeu şi în legea Lui n-
au vrut să umble.14 Şi au uitat facerile Lui de bine
şi minunile Lui, pe care le-a arătat lor,15 Minunile
pe care le-a făcut înaintea părinţilor lor, în

pământul Egiptului, în cîmpia Taneos. [16]
Despicat-a marea şi i-a trecut pe ei; stătut-au
apele ca un zid;[17] Povăţuitu-i-a pe ei cu nor ziua,
şi toată noaptea cu lumină de foc; [18] Despicat-a
piatră în pustie şi i-a adăpat pe ei cu bogăţie de
apă.[19] Scos-a apă din piatră şi au curs apele ca
nişte rîuri.[20] Dar ei încă au greşit înaintea Lui,
amărît-au pe Cel Preaînalt, în loc fără de apă. [21]
Şi au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerînd
mîncare sufletelor lor.[22] Şi au grăit împotriva lui
Dumnezeu, şi au zis: "Va putea, oare, Dumnezeu
să gătească masă în pustie?" [23] Pentru că a lovit
piatra şi au curs ape şi pîraiele s-au umplut de
apă.[24] "Oare, va putea da şi pîine, sau va putea
întinde masă poporului Său?" [25] Pentru aceasta a
auzit Domnul şi S-a mîniat, şi foc s-a aprins peste
Iacob şi mînie s-a suit peste Israel. [26] Căci n-au
crezut în Dumnezeu, nici n-au nădăjduit în
izbăvirea Lui.[27] Şi a poruncit norilor de deasupra
şi uşile cerului le-a deschis[28] Şi a plouat peste ei
mană de mîncare şi pîine cerească le-a dat lor. [29]

Pîine îngerească a mîncat omul; bucate le-a
trimis lor din destul.[30] Poruncit-a El, din cer, vînt
dinspre răsărit şi a adus cu puterea Lui vînt
dinspre miazăzi.[31] Şi a plouat peste ei,ca
pulberea,cărnuri şi ca nisipul mării, păsări
zburătoare.[32] Şi au căzut în mijlocul taberii lor,
împrejurul corturilor lor.[83] Şi au mîncat şi s-au
săturat foarte şi pofta lor şi-au împlinit-o.[34] Nimic
nu le lipsea din cele ce pofteau şi mîncarea le era
încă în gura lor,[35] Cînd mînia lui Dumnezeu s-a
ridicat peste ei şi a ucis pe cei sătui ai lor şi pe
cei aleşi ai lui Israel i-a doborît.[36] Cu toate acestea
încă au mai păcătuit şi n-au crezut în minunile
Lui. [37] Şi s-au stins întru deşertăciune zilele lor şi
anii lor degrab.[38] Cînd îi ucidea pe ei, îl căutau şi
se întorceau şi reveneau la Dumnezeu. [39] Şi şi-au
adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor şi
Dumnezeul cel Prea-înalt este izbăvitorul lor.[40]
Dar L-au înşelat pe El, cu gura lor, şi cu limba
lor L-au minţit. [41] în inima lor n-au fost drepţi cu
El, nici n-au crezut în legămîntul Lui.[42] Iar El este

îndurător, va curăţi păcatele şi nu-i va nimici; 43
îşi va întoarce de multe ori mînia Lui şi nu va
aprinde toată urgia Lui. 44 Şi-a adus aminte că
trup sînt ei, suflare ce trece şi nu se mai
întoarce.45 De cîte ori L-au amărît în pustie, L-au
mîniat în pă-mînt fără de apă? 46 Şi s-au întors şi
au ispitit pe Dumnezeu şi pe Sfîntul lui Israel L-
au întărîtat.47 Nu şi-au adus aminte de braţul Lui,
de ziua în care i-a izbăvit pe ei din mîna
asupritorului. 48 Că a făcut în Egipt semnele Lui
şi minunile Lui în cîm-pia Taneos:49 El a prefăcut
în sînge rîurile lor şi apele lor, ca să nu bea.50 El
a trimis asupra lor tăuni şi i-a mîncat pe ei; şi
broaşte, şi i-a prăpădit pe ei.51 Dat-a stricăciunii
rodul lor şi ostenelile lor, lăcustelor.52 Bă-tut-a cu
grindină via lor şi duzii lor cu piatră.53 Dat-a
grindinii dobitoacele lor şi averea lor, focului.54
Trimis-a asupra lor urgia mîniei Lui; mînie, urgie
şi necaz trimis-a prin îngeri nimicitori.55 Făcut-a
cale mîniei Lui; n-a cruţat de moarte sufletele lor
şi dobitoacele lor morţii le-a dat.56 Lovit-a pe toţi

cei întîi-născuţi din Egipt, pîr-ga ostenelilor lor,
în locaşurile lui Ham.[57] Ridicat-a ca pe nişte oi pe
poporul Său şi i-a dus pe ei, ca pe o turmă, în
pustie.[58] Povăţuitu-i-a pe ei cu nădejde şi nu s-au
înfricoşat şi pe vrăjmaşii lor i-a acoperit marea.[59]
Dusu-i-a pe ei la hotarul sfinţeniei Lui, muntele
pe care l-a dobîndit dreapta Lui.[60] Izgonit-a
dinaintea lor neamuri şi le-a dat lor prin sorţi
pămîntul de moştenire. [61] Şi a aşezat în corturile
lor seminţiile lui Israel.[62] Dar ei au ispitit şi au
amărît pe Dumnezeul cel Preaînalt şi poruncile
Lui nu le-au păzit.[63] Şi s-au întors şi au călcat
legămîntul ca şi părinţii lor, întorsu-s-au ca un
arc strîmb.[64] Şi L-au mîniat pe El cu înălţimile
lor, şi cu idolii lor L-au în-tărîtat pe El. [65] Auzit-
a Dumnezeu şi s-a mîniat şi a urgisit foarte pe
Israel. [66] A lepădat cortul Său din Şilo, locaşul
Lui, în care a locuit printre oameni.[67] Şi a robit
tăria lor şi frumuseţea lor a dat-o în mîinile
vrăjmaşului.[68] Şi a dat săbiei pe poporul Său şi de
moştenirea Lui n-a ţinut seama. [69] Pe tinerii lor i-

a mistuit focul şi fecioarele lor n-au fost înconjurate cu cinste. [70] Preoţii lor de sabie au căzut şi văduvele lor nu vor plînge.[71] Şi S-a deşteptat Domnul ca cel ce doarme, ca un viteaz ameţit de vin,[72] Şi a lovit din spate pe vrăjmaşii Săi; ocară veşnică le-a dat lor.[73] Şi a lepădat cortul lui Iosif şi seminţia lui Efraim n-a ales-o;[74] Ci a ales seminţia lui Iuda, Muntele Sion, pe care l-a iubit.[75] Şi a zidit locaşul Său cel sfînt, ca înălţimea cerului; pe pămînt l-a întemeiat pe el în veac.[76] Şi a ales pe David, robul Său, şi l-a luat pe el de la turmele oilor.[77] De lîngă oile ce pasc l-a luat pe el, ca să pască pe Iacob, poporul Său, şi pe Israel, moştenirea Sa.[78] Şi i-a păscut pe ei întru nerăutatea inimii lui şi întru priceperea mîinii lui i-a povăţuit pe ei.

Slavă…

Psalmul 78 Al lui Asaf

Este un psalm prorocesc ce se referă la dărâmarea Ierusalimului. Unii tâlcuitori văd în

acest psalm rugăciunea Bisericii Ortodoxe în
vreme de necaz.
[1] Dumnezeule, intrat-au neamurile în moştenirea
Ta, pîngărit-au locaşul Tău cel sfînt, făcut-au din
Ierusalim ruină.[2] Pus-au cadavrele robilor Tăi
mîncare păsărilor cerului, trupurile celor cuvioşi
ai Tăi, fiarelor pămîntului.[3] Vărsat-au sîngele lor
ca apa împrejurul Ierusalimului şi nu era cine să-
i îngroape.[4] Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri,
batjocură şi rîs celor dimprejurul nostru.[5] Pînă
cînd, Doamne, Te vei mînia pînă în sfîrşit? Pînă
cînd se va aprinde ca focul mînia Ta?[6] Varsă
mînia Ta peste neamurile care nu Te cunosc şi
peste împărăţiile care n-au chemat numele Tău.[7]
Că au mîncat pe Iacob si locul lui **1**-au pustiit.[8]
Să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de
demult; degrab să ne în-tîmpine pe noi îndurările
Tale, că am sărăcit foarte.[9] Ajută-ne nouă,
Dumnezeule, Mîntuitorul nostru, pentru slava
numelui

Tău; Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi curăţeşte
păcatele noastre pentru numele Tău, 10 Ca nu
cumva să zică neamurile: "Unde este Dumnezeul
lor?" Să se cunoască între neamuri, înaintea
ochilor noştri, 11 Răzbunarea sîngelui vărsat, al
robilor Tăi; să intre înaintea Ta suspinul celor
ferecaţi. 12 După măreţia braţului Tău, păzeşte pe
fiii celor omorîţi. 13 Răsplăteşte vecinilor noştri de
şapte ori, în sînul lor, ocara lor cu care Te-au
ocărît pe Tine, Doamne. 14 Iar noi, poporul Tău şi
oile păşunii Tale, mărturisi-ne-vom Ţie, în veac,
din neam în neam vom vesti lauda Ta.

Psalmul 79

întru sfârşit: pentru cei ce se vor schimba. Mărturia lui Asaf. Psalmul pentru Asirieni

Fericitul Teodorit: "Prorocul în acest psalm ne învaţă cum să-L milostivim pe Dumnezeu ca să ne ierte păcatele, totodată prezice mântuirea tuturor prin Stăpânul Hristos."

1 Cel ce paşti pe Israel, ia aminte! Cel ce
povăţuieşti ca pe o oaie pe Iosif, 2 Cel ce şezi pe

heruvimi, arată-Te înaintea lui Efr aim şi
Veniamin şi Manase.[3] Deşteaptă puterea Ta şi
vino să ne mîntuieşti pe noi. [4] Dumnezeule,
întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta şi ne vom
mîntui![5] Doamne, Dumnezeul puterilor, pînă
cînd Te vei mînia, de ruga robilor Tăi? [6] Ne vei
hrăni pe noi cu pîine de lacrimi şi ne vei adăpa
cu lacrimi, peste măsură?[7] Pusu-ne-ai în ceartă cu
vecinii noştri şi vrăjmaşii noştri ne-au batjocorit
pe noi. [8] Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-
ne pe noi şi arată faţa Ta, şi ne vom mîntui. [9] Via
din Egipt ai mutat-o; izgonit-ai neamuri şi ai
răsădit-o pe ea. [10] Cale ai făcut înaintea ei şi ai
răsădit rădăcinile ei şi s-a umplut pămîntul. [11]
Umbra ei şi mlădiţele ei au acoperit cedrii lui
Dumnezeu. [12] întins-a viţele ei pînă la mare şi
pînă la rîu lăstarele ei. [13] Pentru ce ai dărîmat
gardul ei şi o culeg pe ea toţi cei ce trec pe cale?
[14] A stricat-o pe ea mistreţul din pădure şi porcul
sălbatic a păscut-o pe ea.[15] Dumnezeul puterilor,
întoarce-Te dar, caută din cer şi vezi şi

cercetează via aceasta,[16] Şi o desăvîrşeşte pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta, şi pe Fiul Omului pe care L-ai întărit Ţie.[17] Arsă a fost în foc şi smulsă, dar de cercetarea feţei Tale ei vor pieri. [18] Să fie mîna Ta peste bărbatul dreptei Tale şi peste Fiul Omului pe care L-ai întărit Ţie.[19] Şi nu ne vom depărta de Tine; ne vei da viaţă şi numele Tău vom chema.[20] Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta şi ne vom mîntui.

Psalmul 80 Al lui Asaf. întru sfârşit: pentru teascuri

Teascul este Sfînta Biserică, Care revarsă vinul Harului Dumnezeiesc. Sfântul Atanasie: "în acest psalm, prorocul cheamă toate popoarele să creadă în Domnul, îi învaţă ca ei să nu se lepede de El şi arată că iudeii, pentru fărădelegile lor, au fost respinşi de la faţa Domnului."

[1] Bucuraţi-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru; strigaţi Dumnezeului lui Iacob! [2] Cîntaţi psalmi şi bateţi din timpane; cîntaţi dulce din psaltire şi

din alăută! 3 Sunaţi din trîmbiţă, la lună nouă, în
ziua cea bineves-tită a sărbătorii noastre! 4 Că
poruncă pentru Israel este şi orînduire a
Dumnezeului lui Iacob. Mărturie a pus în Iosif,
cînd a ieşit din pămîntul Egiptului; şi a auzit
limba pe care n-o ştia: 5 "Luat-am sarcina de pe
umerii lui, că mîinile lui au robit la coşuri. 6 întru
necaz M-ai chemat şi te-am izbăvit, te-am auzit
în mijlocul furtunii, şi te-am cercat la apa
certării. 7 Ascultă, poporul Meu, şi-ţi voi
mărturisi ţie, Israele: De Mă vei asculta pe Mine, 8
Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei închina
la dumnezeu străin, 9 Că Eu sînt Domnul
Dumnezeul tău, Cel ce te-am scos din pămîntul
Egiptului. Deschide gura şi o voi umple pe ea. 10
Dar n-a ascultat poporul Meu glasul Meu şi Israel
n-a căutat la Mine. 11 Şi i-am lăsat să umble după
dorinţele inimilor lor, şi au mers după cugetele
lor. 12 De M-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi
umblat Israel în căile Mele, 13 **1**-aş fi supus de tot
pe vrăjmaşii lor şi aş fi pus mîna Mea pe

asupritorii lor".[14] Vrăjmaşii Domnului L-au minţit pe El, dar le va veni timpul lor, în veac.[15] Că Domnul i-a hrănit pe ei din grîul cel mai ales si cu miere din stîncă i-a săturat pe ei.

Slavă…

Psalmul **81** AlluiAsaf

Fericitul Teodorit: "în psalmul precedent David a spus că iudeii au fost lepădaţi de la faţa Domnului, în psalmul de faţă, prorocul descrie din ce motive Dumnezeu i-a respins. Prin aceasta David ne învaţă: dacă vom fi ca iudeii, atunci şi noi o să fim la fel pedepsiţi sau poate chiar şi mai rău."

[1] Dumnezeu a stat în dumnezeiască adunare şi în mijlocul dumnezeilor va judeca.[2] Pînă cînd veţi judeca cu nedreptate şi la feţele păcătoşilor veţi căuta? [3] Judecaţi drept pe orfan şi pe sărac şi faceţi dreptate celui smerit, celui sărman.[4] Mîntuiţi pe cel sărman şi pe cel sărac; din mîna păcătosului, izbăviţi-i.[5] Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, ci în întuneric umblă; strica-se-vor

toate rînduielile pămîntului. [6] Eu am zis:
"Dumnezei sînteţi şi toţi fii ai Celui Preaînalt".[7]
Dar voi ca nişte oameni muriţi şi ca unul din
căpetenii cădeţi. [8] Scoală-Te, Dumnezeule,
judecă pămîntul, că toate neamurile sînt ale Tale.
Psalmul **82** Cântarea psalmului lui Asaf
Fericitul Teodorit: "în acest psalm, sub formă de rugăciune, se prezintă prorocia Duhului Sfânt, care ne învaţă cum să-L milostivim pe Dumnezeu". Psalmul este şi o prorocie despre persecuţiile din toate timpurile asupra creştinilor şi mai ales cele din timpul lui antihrist.
[1] Dumnezeule, cine se va asemăna Ţie? Să nu
taci, nici să Te linişteşti, Dumnezeule! [2] Că iată,
vrăjmaşii Tăi s-au întărîtat şi cei ce Te urăsc au
ridicat capul.[3] împotriva poporului Tău au lucrat
cu vicleşug şi s-au sfătuit împotriva sfinţilor Tăi.[4]
Zis-au: "Veniţi să-i pierdem pe ei dintre neamuri
şi să nu se mai pomenească numele lui Israel". [5]
Că s-au sfătuit într-un gînd împotriva lui.
împotriva Ta legămînt au făcut:[6] Locaşurile

idumeilor şi ismailitenii, Moabul şi agarenii, 7
Gheval şi Amon şi Amalic şi cei de alt neam, cu
cei ce locuiesc în Tir. 8 Că şi Asur a venit
împreună cu ei, ajutat-au fiilor lui Lot. 9 Fă-le lor
ca lui Ma-dian şi lui Sisara, şi ca lui Iavin, la rîul
Chi-şon. 10 Pierit-au în Endor; făcutu-s-au ca
gunoiul pe pămînt. 11 Pune pe căpeteniile lor ca pe
Oriv şi Zev şi Zevel şi Salmana, pe toate
căpeteniile lor, care au zis: "Să moştenim noi
jertfelnicul lui Dumnezeu".
12 Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca
trestia în faţa vîntului, 13 Ca focul care arde
pădurea, ca văpaia care arde munţii. 14 Aşa
alungă-i pe ei, în viforul Tău şi în urgia Ta. 15
Umple feţele lor de ocară, şi vor căuta faţa Ta,
Doamne. 16 Să se ruşineze şi să se tulbure în
veacul veacului şi să fie înfruntaţi şi să piară. 17 Şi
să cunoască ei că numele Tău este Domnul. Tu
singur eşti Cel Preaînalt peste tot pămîntul.

Psalmul 83

întru sfârşit: pentru teascuri. Fiilor lui Core

Fericitul Teodorit: "Psalmul prezice nu doar întoarcerea iudeilor din robia babilonică, ci şi mântuirea întregii lumi. *Teascurile* sunt Bisericile, fiindcă în ele viţa-de-vie spirituală îşi aduce rodul şi noi pregătim vinul mântuirii, care cu adevărat înveseleşte inimile credincioşilor."
1 Cît de iubite sînt locaşurile Tale, Doamne al
puterilor! 2 Doreşte şi se sfîrşeşte sufletul meu
după curţile Domnului; inima mea şi trupul meu
s-au bucurat de Dumnezeul cel viu. 3 Că pasărea
şi-a aflat casă şi turtureaua cuib, unde-şi va pune
puii săi: 4 Altarele Tale, Doamne al Puterilor,
împăratul meu şi Dumnezeul meu. 5 Fericiţi sînt
cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor
lăuda. 6 Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de
la Tine, Doamne; suişuri în inima sa a pus, 7 în
valea plîn-gerii, în locul care i-a fost pus. Că
bine-cuvîntare va da Cel ce pune lege; 8 Merge-
vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul
dumnezeilor în Sion. 9 Doamne, Dumnezeul
puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă,

Dumnezeul lui Iacob![10] Apărătorul nostru, vezi,Dumnezeule, şi caută spre faţa unsului Tău![11] Că mai bună este o zi în curţile Tale decît mii. Aleş-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai: rârtos decît a locui în locaşurile păcătoşilor.^Qă mila şi adevărul iubeşte Domnul; Dumnezeu har şi slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăţi pe cei ce umblă întru ne-răutate.[13] Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduieşte întru Tine.

Psalmul 84 întru sfârşit: fiilor lui Core

Sfântul Atanasie: "Psalmul înfăţişează chemarea păgânilor, care pentru faptul că au venit la Dumnezeu, li s-au iertat toate păcatele. Se descrie şi rugăciunea iudeilor, în care cer iertare pentru fărădelegile făcute. Se prevesteşte şi despre milele pe care le dobândim prin Hristos."

[1] Bine ai voit, Doamne, pămîntului Tău, întors-ai robimea lui Iacob. [2] Iertaţ-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.[3] Potolit-ai toată mînia Ta; întorsu-Te-ai de către

iuţimea mîniei Tale. [4] întoarce-ne pe noi,
Dumnezeul mîntuirii noastre, şi-Ţi întoarce
mînia Ta de la noi.[5] Oare, în veci Te vei mînia pe
noi? Sau vei întinde mînia Ta din neam în neam?
[6] Dumnezeule, Tu, întorcîndu-Te, ne vei dărui
viaţă, şi poporul Tău se va veseli de Tine.[7] Arată-
ne nouă, Doamne, mila Ta şi mîntuirea Ta dă-ne-
o nouă. [8] Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul
Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său.[9]
Şi peste cuvioşii Săi şi peste cei ce îşi întorc
inima spre Dînsul.[10] Dar mîntuirea Lui este
aproape de cei ce se tem de Dînsul, ca să se
sălăşluiască slava în pămîntul nostru.[11] Mila şi
adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au
sărutat. [12] Adevărul din pămînt a răsărit şi
dreptatea din cer a privit.[13] Că Domnul va da
bunătate şi pămîntul nostru îşi va da rodul său;[14]
Dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune pe
cale paşii Săi. **slavă…**

După catisma a unsprezecea se zice: Sfinte

Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul al 7-lea

Având, suflete al meu, doctoria pocăinţei, apropie-te lăcrimând cu suspinuri şi strigând doctorului sufletelor şi al trupurilor: slobozeşte-mă, Iubitorule de oameni, de greşelile mele şi mă numără împreună cu curva şi cu tâlharul şi cu curvarul. Şi-mi dăruieşte, Dumnezeule, iertare păcatelor mele şi mă mântuieşte. **Slavă…**

Pocăinţa vameşului nu o am râvnit şi lacrimile curvei nu le-am câştigat, că sunt lipsit, din orbire, de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea Ta, mântuieşte-mă Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni, şi **acum…**

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiul tău împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai-nainte de sfârşit şi mare milă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Străluceşte întru inimile noastre, iubito-rule de oameni Doamne, lumina cea ne-stricăcioasă a cunoştinţei dumnezeirii Tale şi deschide ochii cugetului nostru spre cunoştinţa evangheliceştilor Tale propo-văduiri. Pune întru noi şi frica fericitelor Tale porunci ca, poftele trupeşti cu totul călcându-le, viaţă duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea Ta cugetându-le şi făcându-le. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi Mântuitorul sufletelor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preamilostivă Doamnă, împărătească Născătoare de Dumnezeu! Primeşte smerita noastră rugăciune: *(rugămintea)*, nu-i lepăda pe robii lui Dumnezeu *(prenumele)* şi nu Te îngreţoşa de ei, nevrednicii, d ca

0 Maică Milostivă nu înceta să-L rogi pe cel ce L-ai născut ca să le dăruiască lor iertare mulţimii greşelilor lor şi să-i mântuiască pre ei cu judecăţile de El ştiute. Mi-luieşte-i pre ei Stăpână, miluieşte-i pre ei, că nu au mântuire din faptele lor. Dăruieş-te-le robilor lui Dumnezeu umilinţă, pocăinţă şi înfrângere inimii. învredniceşte-
1 pre ei ca în toate zilele vieţii lor să facă voia Fiului Tău şi Dumnezeului nostru şi să-I fie Lui bineplăcuţi întru toate. Iar în ceasul morţii izbăveşte-i, Preasfântă Fecioară, pre robii lui Dumnezeu *(prenumele)* de stăpânirea drăcească şi de osândire, de încercările straşnice, de vămile cele amare şi de focul veşnic ca, învrednicindu-se de împărăţia lui Dumnezeu, să Te mărească pre Tine şi să-L slăvească pre cel întrupat din Tine, Hristos Dumnezeul nostru, Căruia i se cuvine slava împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma a douăsrezecea

Psalmul 85 Rugăciunea lui David

Fericitul Teodorit: "Dumnezeiescul David a înălţat o rugăciune Domnului Dumnezeu, cerând ajutor; prevesteşte năvălirea asirienilor asupra Ierusalimului, precum şi nădejdea regelui Iezechia în ajutorul Domnului. Prezice chemarea la credinţă şi mântuirea tuturor popoarelor".

1 Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă auzi, ca sărac
şi necăjit sînt eu. 2 Păzeşte sufletul meu, căci
cuvios sînt; mîntuieşte, Dumnezeul meu, pe
robul Tău, pe cel ce nădăjduieşte în Tine. 3
Miluieşte-mă, Doamne, că spre Tine voi striga
toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, că spre
Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu. 4 Că Tu,
Doamne, bun şi blînd eşti şi mult-milostiv tuturor
celor ce Te cheamă pe Tine. 5 Ascultă, Doamne,
rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii
mele. 6 în ziua necazului meu am strigat către
Tine, că m-ai auzit. 7 Nu este asemenea Ţie între
dumnezei Doamne, şi nici fapte nu sînt ca faptele
Tale. 8 Veni-vor toate neamurile pe care le-ai

făcut şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi
vor slăvi numele Tău.[9] Că mare eşti Tu, Cel ce
faci minuni, Tu eşti singurul Dumnezeu. [10]
Povăţuieşte-mă, Doamne, pe calea Ta şi voi
merge întru adevărul Tău; vese-lească-se inima
mea, ca să se teamă de numele Tău.[11] Lăuda-Te-
voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima
mea şi voi slăvi numele Tău în veac.[12] Că mare
este mila Ta spre mine şi ai izbăvit sufletul meu
din iadul cel mai de jos.[13] Dumnezeule, călcătorii
de lege s-au sculat asupra mea şi adunarea celor
tari a căutat sufletul meu şi nu Te-au pus pe Tine
înaintea lor.[14] Dar Tu, Doamne, Dumnezeu
îndurat şi milostiv eşti; îndelung-răbdător şi
mult-milostiv şi adevărat.[15] Caută spre mine şi
mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mîntuieşte
pe fiul slujnicei Tale.[16] Fă cu mine semn spre
bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze,
că Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mîngîiat.

Psalmul 86 Fiilor lui Core. Psalmul cântării

Tâlcuitorii văd în acest psalm înfăţişarea Ierusalimului Ceresc şi a Bisericii lui Hristos, precum şi chemarea la credinţă a tuturor păgânilor.
[1] Temelia Sionului pe munţii cei sfinţi. Domnul
iubeşte porţile Sionului, mai mult decît toate
locaşurile, lui Iacob.[2] Lucruri slăvite s-au grăit
despre tine, cetatea lui Dumnezeu. [3] Aduce-mi-
voi aminte de Raav şi de Babilon, între cei ce mă
cunosc pe mine; şi iată cei de alt neam şi Tirul şi
poporul etiopienilor, aceştia acolo s-au născut.[4]
Mamă va zice Sionului omul, şi om s-a născut în
el si însusi cel Preaînalt l-a întemeiat pe el.[5]
Domnul va povesti în cartea popoarelor şi a
căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el.[6] Că în
Tine este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Psalmul 87 Cântarea psalmului fiilor lui Core. întru sfârşit: pentru Maelet, ca să răspundă. Al priceperii lui Eman Israeliteanul

Sfântul Atanasie: "în acest psalm se înfăţişează moartea pe care a suferit-o Hristos pentru noi ca

să propovăduiască sufletelor celor din iad şi să ne
dăruiască tuturor înviere."
1 Doamne, Dumnezeul mîntuirii mele, ziua am
strigat şi noaptea înaintea Ta.2 Să ajungă înaintea
Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga
mea, Doamne.3 Că s-a umplilt de rele sufletul
meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat.4 Socotit am
fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca
un om neajutorat, între cei morţi slobod. 5 Ca
nişte oameni răniţi ce dorm în mor-mînt, de care
nu Ţi-ai mai adus aminte şi care au fost lepădaţi
de la mîna Ta.6 Pusu-m-au în groapa cea mai de
jos, întru cele întunecate şi în umbra morţii. 7
Asupra mea s-a întărîtat mînia Ta şi toate valurile
Tale le-ai adus spre mine.8 Depărtat-ai pe
cunoscuţii mei de la mine, ajuns-am urî-ciune
lor. 9 închis am fost şi n-am putut ieşi. Ochii mei
au slăbit de suferinţă.10 Stri-gat-am către Tine,
Doamne, toată ziua întins-am către Tine mîinile
mele.11 Oare, morţilor vei face minuni? Sau cei
morţi se vor scula şi Te vor lăuda pe Tine? 12

Oare, va spune cineva în mormînt mila Ta şi adevărul Tău în locul pierzării?[13] Oare, se vor cunoaşte întru întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pămînt uitat? [14] Iar eu către Tine, Doamne, am strigat şi dimineaţa rugăciunea mea Te va întîmpina.[15]
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu şi întorci faţa Ta de la mine?[16] Sărac sînt eu şi în osteneli din tinereţile mele, înălţat am fost, dar m-am smerit şi m-am mîhnit.[17] Peste mine au trecut mîiniile Tale şi înfricoşările Tale m-au tulburat.[18] înconju-ratu-m-au ca apa toată ziua şi m-au cuprins deodată.[19] Depărtat-ai de la mine pe prieten şi pe vecin, iar pe cunoscuţii mei de ticăloşia mea.

Slavă…

Psalmul 88 Al înțelegerii, lui Eman Israeliteanul

în psalm se prevesteşte Naşterea Mântuitorului, împărăţia Sa şi Patimile, pe care le va îndura pentru noi.

[1] Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.[2] Din
neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura
mea.[3] Că pe veci ai întemeiat mila şi ai aşezat în
ceruri adevărul Tău, cînd ai zis: [4] "Făcut-am
legămînt cu aleşii Mei, juratu-M-am lui David,
robul Meu:[5] Pînă în veac voi întări seminţia ta şi
voi zidi din neam în neam scaunul tău". [6] Lăuda-
vor cerurile minunile Tale, Doamne, şi adevărul
Tău, în adunarea sfinţilor.
[7] Că cine va fi asemenea Domnului în nori şi cine
se va asemăna cu Domnul între fiii lui
Dumnezeu?[8] Dumnezeul cel preaslăvit în sfatul
sfinţilor, mare şi înfricoşător este peste cei
dimprejurul Lui. [9] Doamne, Dumnezeul
puterilor, cine este asemenea Ţie? Tare eşti,
Doamne, şi adevărul Tău împrejurul Tău. [10] Tu
stăpîneşti puterea mării şi mişcarea valurilor ei
Tu o potoleşti. [11] Tu ai smerit ca pe un rănit pe
cel mîndru; cu braţul puterii Tale ai risipit pe
vrăjmaşii Tăi.[12] Ale Tale sînt cerurile şi al Tău
este pămîntul; lumea şi plinirea ei Tu le-ai

întemeiat.13 Miazănoapte şi miazăzi Tu ai zidit;
Taborul şi Ermonul în numele Tău se vor bucura.
Braţul Tău este cu putere. 14 Să se întărească mîna
Ta, să se înalţe dreapta Ta. Dreptatea şi judecata
sînt temelia scaunului Tău.15 Mila şi adevărul vor
merge înaintea feţei Tale. Fericit este poporul
care cunoaşte strigăt de bucurie; 16 Doamne, în
lumina feţei Tale vor merge, şi în numele Tău se
vor bucura toată ziua şi întru dreptatea Ta se vor
înălţa. 17 Că lauda puterii lor Tu eşti şi întru bună
vrerea Ta se va înălţa puterea noastră.18 Că al
Domnului este sprijinul şi al Sfîntului lui Israel,
împăratului nostru.19 Atunci ai grăit în vedenii
cuvioşilor Tăi şi ai zis: dat-am ajutor celui
puternic, înălţat-am pe cel ales din poporul Meu.
20 Aflat-am pe David, robul Meu; cu untdelemnul
cel sfînt al Meu l-am uns pe el;21 Pentru că mîna
Mea îl va ajuta şi braţul Meu îl va întări.22 Nici
un vrăjmaş nu va izbuti împotriva lui şi fiul
fărădelegii nu-i va mai face rău. 23 Şi voi tăia pe
vrăjmaşii săi de la faţa lui şi pe cei ce-**1** urăsc pe

el îi voi înfrînge.[24] Şi adevărul Meu şi mila Mea cu el vor fi şi în numele Meu se va înălţa puterea lui.[25] Şi voi pune peste mare mîna lui şi peste rîuri dreapta lui;[26] Acesta Mă va chema: Tatăl meu eşti Tu, Dumnezeul meu şi sprijinitorul mîntu-irii mele.[27] Şi îl voi face pe el întîi-născut, mai înalt decît împăraţii pămîntului;[28] în veac îi voi păstra mila Mea şi legămîntul Meu credincios îi va fi. [29] Şi voi pune în veacul veacului seminţia lui şi scaunul lui ca zilele cerului; [30] De vor părăsi fiii lui legea Mea şi după rînduielile Mele nu vor umbla, [31] De vor nesocoti dreptăţile Mele şi poruncile Mele nu vor păzi,[32] Cerceta-voi cu toiag fărădelegile lor, şi cu bătăi păcatele lor.[33] Iar mila Mea nu o voi depărta de la el, nici nu voi face strîmbătate întru adevărul Meu,[34] Nici nu voi rupe le-gămîntul Meu şi cele ce ies din buzele Mele, nu le voi schimba.[35] o dată M-am jurat pe sfinţenia Mea. Oare, voi minţi pe David? Seminţia lui în veac va rămîne[36] Şi scaunul lui ca soarele înaintea Mea şi ca luna întocmită în veac

şi martor credincios în cer. [37] Dar Tu ai lepădat,
ai defăimat şi ai aruncat pe unsul Tău.[38] Stricat-
ai legămîntul robului Tău, batjocorit-ai pe
pămînt sfinţenia lui.[39] Doborît-ai toate gardurile
lui, făcut-ai întăriturile lui ruină. [40] Jefuitu-**1**-au
pe el toţi cei ce treceau pe cale, ajuns-a ocară
vecinilor săi. [41] înălţat-ai dreapta vrăjmaşilor lui,
veselit-ai pe toţi duşmanii lui.[42] Luat-ai puterea
săbiei lui şi nu l-ai ajutat în vreme de război. [43]
Nimicit-ai curăţenia lui şi scaunul lui la pămînt
l-ai doborît.[44] Micşorat-ai zilele vieţii lui, um-
plutu-l-ai de ruşine.[45] Pînă cînd, Doamne,
Te vei întoarce? Pînă cînd se va aprinde ca focul
mînia Ta? [46] Adu-Ţi aminte de mine; oare, în
deşert ai zidit pe toţi fiii oamenilor? [47] Cine este
omul ca să trăiască şi să nu vadă moartea şi să-şi
izbăvească sufletul său din mîna iadului? [48] Unde
sînt milele Tale cele de demult, Doamne, pe care
le-ai jurat lui David, întru adevărul Tău? [49] Adu-
Ţi aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care
o port în sînul meu, de la multe neamuri.[50] Adu-

Ţi aminte, Doamne, de ocara cu care m-au ocărît
vrăjmaşii Tăi, cu care au ocărît paşii unsului
Tău. 51 Binecuvîntat este Domnul în veci. Amin.
Amin.

Slavă…

Psalmul **89**

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu

Sfântul Atanasie vede în acest psalm rugăciunea în timpul necazurilor şi înfăţişarea Patimilor lui Hristos.

1 Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în
neam. 2 Mai înainte de ce s-au făcut munţii şi s-a
zidit pămîntul şi lumea, din veac şi pînă în veac
eşti Tu. 3 Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu,
Care ai zis: "întoarceţi-vă, fii ai oamenilor", 4 Că
o mie de ani înaintea ochilor Tăi sînt ca ziua de
ieri, care a trecut, şi ca straja nopţii. 5 Nimicnicie
vor fi anii lor; dimineaţa ca iarba va trece. 6
Dimineaţa va înflori şi va trece, seara va cădea,
se va întări şi se va usca. 7 Că ne-am sfîrşit de
urgia Ta şi de mînia Ta ne-am tulburat. 8 Pus-ai

fărădelegile noastre înaintea Ta, greşelile noastre
ascunse, la lumina feţei Tale. 9 Că toate zilele
noastre s-au împuţinat şi în mînia Ta ne-am
stins.10 Anii noştri s-au socotit ca pînza unui
păianjen; zilele anilor noştri sînt şaptezeci de ani;
11 Iar de vor fi în putere, optzeci de ani, şi ce este
mai mult decît aceştia, osteneală şi durere; 12 Că
trece viaţa noastră şi ne vom duce.13 Cine
cunoaşte puterea urgiei Tale şi cine măsoară
mînia Ta, după temerea de Tine? 14 învaţă-ne să
socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm
inimile spre înţelepciune. 15 Întoarce-Te,
Doamne! Pînă cînd vei sta departe? Mîngîie pe
robii Tăi! 16 Umplutu-ne-am dimineaţa de mila
Ta şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate
zilele vieţii noastre.17 Veselitu-ne-am pentru
zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am
văzut rele.18 Caută spre robii Tăi şi spre lucrurile
Tale şi îndreptează pe fiii lor.19 Şi să fie lumina
Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi
lucrurile mîini-lor noastre le îndreptează.

Psalmul 90 Lauda cântării lui David.
Nescris deasupra la evrei

Prorocul a descris în acest psalm ce bunătăţi avem dacă nădăjduim în Domnul. Sfântul Atanasie: "Psalmul anunţă biruinţa Domnului asupra vrăjmaşului diavol."

[1] Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Prea-înalt,
întru acoperămîntul Dumnezeului cerului se va
sălăşlui.[2] Va zice Domnului: "Sprijinitorul meu
eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi
nădăjdui spre Dîn-sul".[3] Că El te va izbăvi din
cursa vînăto-rilor şi de cuvîntul tulburător.[4] Cu
spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei
nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.[5]
Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce
zboară ziua,[6] De lucrul ce umblă în întuneric, de
molima ce bîntuie întru amiază.[7] Cădea-vor
dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta
ta, dar de tine nu se vor apropia.[8] însă cu ochii tăi
vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea.[9]
Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Prea-

înalt L-ai pus scăpare ţie.[10] Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. [11] Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.[12] Pe mîini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. [13] Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur.[14] "Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el,că a cunoscut numele Meu. [15] Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dînsul sînt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi.[16] Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mîntuirea Mea".

Slavă…

După catisma a douăsprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul al 7-lea

Doamne, Cela ce ai primit lacrimile cur-vei şi ale lui Petru şi pe vameşul care dintru adânc a suspinat l-ai îndreptat, şi pe mine care cu

umilinţă cad înaintea Ta, îndurate, Mântuitorule, şi mă miluieşte.

Slavă…

Milostiveşte-Te spre mine, ca spre vameşul, Doamne, şi ca pe curva mă curăţeşte, Stăpâne, şi ca pe canaaneanca mă miluieşte, după mare mila Ta.

Şi acum…

Maica luminii, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să răsară dimineaţa şi mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Doamne Dumnezeul meu, Cela ce eşti singur bun şi de oameni iubitor, Cel singur bun şi blând, Cel singur adevărat şi drept, Cel singur îndurat şi milostiv. Dumnezeul nostru, vie puterea Ta peste mine păcătosul şi netrebnicul robul Tău şi să mă întărească cu buna vestire a dumnezeieştii

Tale învăţături. Aşa, Stăpâne, iubitorule de oameni, iubitorule de bine şi iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinlăuntru ale

mele şi toate mădularele cu voinţa Ta. Curăţeşte-mă de toată răutatea şi păcatul, păzeşte-mă neîntinat şi fără prihană de toată supărarea şi de lucrarea diavolului. Şi dăruieşte-mi după bunătatea Ta ale Tale să le gândesc şi ale Tale să le cuget şi întru voile Tale să petrec, de frica Ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute Ţie până la răsuflarea mea cea mai de pe urmă. Ca după mila Ta cea nepovestită, să-mi păzeşti împreună trupul şi sufletul şi mintea şi cugetul meu biserică nesupărată de toate cursele împrotivnicului. Doamne al meu, Doamne, acoperă-mă cu milostivirea Ta şi să nu mă părăseşti pe mine păcătosul şi necuratul şi nevrednicul robul Tău. Că Tu eşti sprijinitoriul meu, Doamne, şi întru Tine este lauda mea totdeauna şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Doamnă, Stăpână de Dumnezeu Născătoare! Primeşte nevrednica noastră rugăciune: *(rugămintea)* şi-i păzeşte pre robii lui Dumnezeu *(prenumele)* de clevetirea oamenilor răi, de moarte fără de veste şi le dăruieşte pocăinţă înaintea sfârşitului lor şi îmblânzeşte inimile lor înrăite. întăreşte-i pre ei în dreapta credinţă, sădeşte în inimile lor duhul fricii de Dumnezeu, duhul propăşirii în faptele bune; izbăveşte-i pre robii lui Dumnezeu *(prenumele)* de ispite, desfrâu şi de veşnica pieire. Şi-i învredniceşte pre ei să stea de-a dreapta Fiului Tău, a lui Hristos Dumnezeul nostru, la a Doua Lui Venire şi să fie moştenitori ai împărăţiei Cerurilor şi vieţii veşnice împreună cu toţi sfinţii în nesfârşiţii veci ai vecilor. Amin.

Catisma a treisprezecea

Psalmul 91 Un psalm pentru ziua Sâmbetei

Acest psalm evreii îl cîntau în zi de odihnă, după cum însuşi Domnul a poruncit să petreacă această zi în rugăciune şi cântări. Psalmul

preînchipuie a Doua Venire a Domnului după
care El va împărăţi în veci împreună cu Sfinţii
Săi.
1 Bine este a lăuda pe Domnul şi a cînta numele
Tău, Preaînalte, 2 A vesti dimineaţa mila Ta şi
adevărul Tău în toată noaptea, 3 în psaltire cu zece
strune, cu cîntece din alăută. 4 Că m-ai veselit,
Doamne, întru făpturile Tale şi întru lucrurile
mîinilor Tale mă voi bucura. 5 Cît s-au mărit
lucrurile Tale, Doamne, adînci cu totul sînt
gîndurile Tale! 6 Bărbatul nepriceput nu va
cunoaşte şi cel neînţelegător nu va înţelege
acestea, 7 Cînd răsar păcătoşii ca iarba şi se ivesc
toţi cei ce fac fărădelegea, 8 Ca să piară în veacul
veacului. Iar Tu, Preaînalt eşti în veac, Doamne.
9 Că iată vrăjmaşii Tăi, Doamne, vor pieri şi se
vor risipi toţi cei ce lucrează fărădelegea. 10 Şi se
va înălţa puterea mea ca a inorogului şi
bătrîneţile mele unse din belşug. 11 Şi a privit
ochiul meu către vrăjmaşii mei şi pe cei vicleni,
ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea

mea.[12] Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel
din Liban se va înmulţi.[13] Răsădiţi fiind în casa
Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor
înflori. [14] încă întru bătrîneţe unse se vor înmulţi
şi bine-vieţuind vor fi, ca să vestească: [15] Drept
este Domnul Dumnezeul nostru şi nu este
nedreptate întru Dînsul.

Psalmul **92**

0 cântare de laudă a lui David. Pentru ziua dinaintea Sâmbetei, când s-a locuit pământul

Psalmul ne aminteşte de crearea lumii, de slava şi măreţia Domnului. Sfântul Atanasie: "Z*iua cea mai înainte de sâmbătă* preînchipuie Venirea Domnului pe pământ când Biserica lui Hristos s-a răspândit pe întreg pământul prin vestirea Evangheliei de către Sfinţii Apostoli."

[1] Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a
îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi
S-a încins,[2] Pentru că a întărit lumea care nu se
va clinti.[3] Gata este scaunul Tău de atunci, din
veac eşti Tu.[4] Ridicat-au rîurile, Doamne, ridicat-

au rîurile glasurile lor, [5] Ridicat-au rîurile
valurile lor; dar mai mult decît glasul apelor
clocotitoare. [6] Mai mult decît zbuciumul
neasemuit al mării, minunat este, întru cele
înalte, Domnul.[7] Mărturiile Tale s-au adeverit
foarte. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne,
întru lungime de zile.

Psalmul 93 Un psalm al lui David.
Pentru ziua a patra a Sâmbetei

Fericitul Teodorit: "Psalmul învaţă despre Pronia lui Dumnezeu (Purtarea de grijă), despre pedepsirea celor ce trăiesc în fărădelegi şi a judecătorilor care nu fac dreptate."

[1] Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul
răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit. [2] Înalţă-Te
Cel ce judeci pămîntul, răsplăteşte răsplătirea
celor mîndri.[3] Pînă cînd păcătoşii, Doamne, pînă
cînd păcătoşii se vor făli? [4] Pînă cînd vor spune
şi vor grăi nedreptate; grăi-vor toţi cei ce
lucrează fărădelegea? [5] Pe poporul Tău, Doamne,
l-au asuprit şi moştenirea Ta au apăsat-o.[6] Pe

văduvă şi pe sărac au ucis şi pe orfani i-au
omorît. 7 Şi au zis: "Nu va vedea Domnul, nici nu
va pricepe Dumnezeul lui Iacob". 8 înţelegeţi, dar,
cei neînţe-lepţi din popor, şi cei nebuni,
înţelepţiţi-vă odată! 9 Cel ce a sădit urechea, oare,
nu aude? Cel ce a zidit ochiul, oare, nu priveşte?
10 Cel ce pedepseşte neamurile, oare, nu va certa?
Cel ce învaţă pe om cunoştinţa, 11 Domnul,
cunoaşte gîndurile oamenilor, că sînt deşarte. 12
Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, şi
din legea Ta îl vei învăţa pe el, 13 Ca să-l linişteşti
pe el în zile rele, pînă ce se va săpa groapă
păcătosului. 14 Că nu va lepăda Domnul pe
poporul Său şi moştenirea Sa nu o va părăsi, 15
Pînă ce dreptatea se va întoarce la judecată şi toţi
cei cu inima curată, care se ţin de dînsa. 16 Cine se
va ridica cu mine împotriva celor ce viclenesc şi
cine va sta împreună cu mine împotriva celor ce
lucrează fărădelegea? 17 Că de nu mi-ar fi ajutat
mie Domnul, puţin de nu s-ar fi sălăşluit în iad
sufletul meu. 18 Cînd am zis: "S-a clătinat piciorul

meu", mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.[19]
Doamne, cînd s-au înmulţit durerile mele în
inima mea, mîn-gîierile Tale au veselit sufletul
meu.[20] Pu-tea-va oare să stea în preajma Ta
scaunul pierzătorilor şi al celor ce uneltesc
nelegiuiri împotriva legii? [21] Ei vor prinde în
cursă sufletul dreptului şi sînge nevinovat vor
osîndi.[22] Dar Domnul mi-a fost mie scăpare şi
Dumnezeul meu ajutorul nădejdii mele; [23] Şi le
va răsplăti lor Domnul după fărădelegea lor şi
după răutatea lor îi va pierde pe ei, Domnul
Dumnezeul nostru. **Slavă…**

Psalmul **94** O cântare de laudă a lui David

Sfântul Atanasie: "Soborul Sfinţilor îi îndeamnă pe israeliţii neascultători să vină la mântuirea pe care a dăruit-o Hristos, arătând că ei vor fi auziţi dacă vor cădea înaintea Lui."

[1] Veniţi să ne bucurăm de Domnul şi să strigăm
lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru. [2] Să
întâmpinăm faţa Lui întru laudă şi în psalmi să-I
strigăm Lui, [3] Că Dumnezeu mare este Domnul

şi împărat mare peste tot pămîntul. 4 Că în mîna
Lui sînt marginile pămîntului şi înălţimile
munţilor ale Lui sînt. 5 Că a Lui este marea şi El
a făcut-o pe ea, şi uscatul mîinile Lui l-au zidit. 6
Veniţi să ne închinăm şi să cădem înaintea Lui şi
să plîngem înaintea Domnului, Celui ce ne-a
făcut pe noi. 7 Că El este Dumnezeul nostru şi noi
poporul păşunii Lui şi oile mîinii Lui. 8 O, de I-aţi
auzi glasul care zice: "Să nu vă învârtoşaţi
inimile voastre, 9 Ca în timpul cercetării, ca în
ziua ispitirii în pustie, 10 Unde M-au ispitit părinţii
voştri, M-au ispitit şi au văzut lucrurile Mele. 11
Patruzeci de ani am urît neamul acesta şi am zis:
"Pururea rătăcesc cu inima". 12 Şi ei n-au cunoscut
căile Mele, că M-am jurat întru mînia Mea: "Nu
vor intra întru odihna Mea".

Psalmul 95

0 cântare a lui David, când s-a zidit casa, după robie

Acest psalm a fost cântat după ce Chivotul Legii a fost mutat în Sion. Fericitul Teodorit: "Psalmul

vesteşte despre întoarcerea iudeilor din robia babilonică, despre zidirea Templului, despre a Doua Venire a Domnului, despre Judecata Viitoare."
1 Cîntaţi Domnului cîntare nouă, cîntaţi
Domnului tot pămîntul.2 Cîntaţi Domnului,
binecuvântaţi numele Lui, binevestiţi din zi în zi
mîntuirea Lui. 3 Vestiţi între neamuri slava Lui,
între toate popoarele minunile Lui; 4 Că mare este
Domnul şi lăudat foarte, înfricoşător este mai
presus decît toţi dumnezeii.5 Că toţi dumnezeii
neamurilor sînt idoli; iar Domnul cerurile a
făcut.6 Laudă şi frumuseţe este înaintea Lui,
sfinţenie şi măreţie în locaşul cel sfînt al Lui.7
Aduceţi Domnului, seminţiile popoarelor,
aduceţi Domnului slavă şi cinste; aduceţi
Domnului slavă numelui Lui. 8 Aduceţi jertfe şi
intraţi în curţile Lui. în-chinaţi-vă Domnului în
curtea cea sfîntă a Lui.9 Să tremure de faţa Lui tot
pămîntul. Spuneţi între neamuri că Domnul a
împă-răţit,10 Pentru că a întărit lumea care nu se

va clinti; judeca-va popoare întru dreptate. 11 Să
se veselească cerurile şi să se bucure pămîntul,
să se zguduie marea şi toate cele ce sînt întru ea;
să se bucure cîm-piile şi toate cele ce sînt pe ele.12
Atunci se vor bucura toţi copacii pădurii de faţa
Domnului, că vine, vine să judece pămîntul. 13
Judeca-va lumea întru dreptate şi popoarele întru
adevărul Său.

Psalmul 96 Al lui David, când s-a întărit domnia lui: nescris deasupra lui evrei

Acesta este un psalm prorocesc. în el se vesteşte despre mântuirea întregii lumi şi credinţa în Hristos a tuturor popoarelor.

1 Domnul împărăţeşte! Să se bucure pă-mîntul, să
se veselească insule multe.2 Nor şi negură
împrejurul Lui, dreptatea şi judecata este temelia
neamului Lui. 3 Foc înaintea Lui va merge şi va
arde împrejur pe vrăjmaşii Lui. 4 Luminat-au
fulgerele Lui lumea; văzut-a şi s-a cutremurat pă-
mîntul.5 Munţii ca ceara s-au topit de faţa
Domnului, de faţa Domnului a tot pămîn-tul.6

Vestit-au cerurile dreptatea Lui şi au văzut toate
popoarele slava Lui. 7 Să se ruşineze toţi cei ce se
închină chipurilor cioplite şi se laudă cu idolii
lor.8 închinaţi-vă Lui toţi îngerii Lui; auzit-a şi s-
a veselit Sionul.9 Şi s-au bucurat fiicele Iudeii
pentru judecăţile Tale, Doamne. 10 Că Tu eşti
Domnul cel Preaînalt peste tot pămîntul; înălţatu-
Te-ai foarte, mai presus decît toţi dumnezeii.11
Cei ce iubiţi pe Domnul, urîţi răul; Domnul
păzeşte sufletele cuvioşilor Lui; din mîna
păcătosului îi va izbăvi pe ei.12 Lumină a răsărit
dreptului, şi celor drepţi cu inima, veselie. 13
Veseliţi-vă, drepţilor, în Domnul şi lăudaţi
pomenirea sfinţeniei Lui! **Slavă…**

Psalmul **97** Un psalm al lui David

Sfântul Atanasie: "Psalmul prezice Prima Venire a Domnului pe pământ şi credinţa tuturor popoarelor în El. Din acest motiv psalmul îndeamnă toate popoarele să-i înalţe Domnului un cântec de biruinţă".

[1] Cîntaţi Domnului cîntare nouă, că lucruri
minunate a făcut Domnul.[2] Mîntui-tu-l-a pe el
dreapta Lui şi braţul cel sfînt al Lui.[3] Cunoscută
a făcut Domnul mîntui-rea Sa; înaintea
neamurilor a descoperit dreptatea Sa.[4] Pomenit-a
mila Sa lui Iacob şi adevărul Său casei lui Israel;[5]
Văzut-au toate marginile pămîntului mîntuirea
Dumnezeului nostru. [6] Strigaţi lui Dumnezeu tot
pămîntul; cîntaţi şi vă bucuraţi şi cîntaţi. [7] Cîntaţi
Domnului cu alăută, cu alăută şi în sunet de
psaltire;[8] Cu trîmbiţe şi în sunet de corn, strigaţi
înaintea împă-râtului şi Domnului.[9] Să se
zguduie marea şi plinirea ei, lumea şi cei ce
locuiesc în ea. [10] Rîurile vor bate din palme,
deodată, munţii se vor bucura de faţa Domnului,
că vine, vine să judece pămîntul.[11] Judeca-va
lumea cu dreptate şi popoarele cu nepărtinire.

Psalmul **98** Al lui David

Sfântul Atanasie: "Acest psalm descrie împărăţia lui Hristos." Fericitul Teodorit este de părerea că psalmul prezice întoarcerea iudeilor din Babilon

şi prevesteşte Venirea Mântuitorului şi
necredinţa iudeilor.
1 Domnul împărăţeşte: să tremure popoarele;
şade pe heruvimi: să se cutremure pămîntul.2
Domnul în Sion este mare şi înalt peste toate
popoarele.3 Să se laude numele Tău cel mare, că
înfricoşător şi sfînt este. Şi cinstea împăratului
iubeşte dreptatea. 4 Tu ai întemeiat dreptatea;
judecată şi dreptate în Iacob, Tu ai făcut.5 înălţaţi
pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi
aşternutului picioarelor Lui, că sfînt este!6 Moise
şi Aaron, între preoţii Lui şi Samuel, între cei ce
cheamă numele Lui.
7 Chemat-au pe Domnul şi El i-a auzit pe ei, în
stîlp de nor grăia către ei;8 Căci păzeau mărturiile
Lui şi poruncile pe care le-a dat lor.9 Doamne,
Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei;
Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei şi ai
răsplătit toate faptele lor.10 înălţaţi pe Domnul
Dumnezeul nostru şi vă închinaţi în Muntele cel

sfint al Lui, că sfînt este Domnul, Dumnezeul nostru!

Psalmul **99** Al lui David, spre mărturisire

Fericitul Teodorit: "în acest psalm, David îndeamnă pe toţi oamenii să-I cânte Domnului şi-i convinge pe ei ca să-I slujească Mântuitorului Dumnezeu."

1 Strigaţi Domnului tot pămîntul, slujiţi
Domnului cu veselie, intraţi înaintea Lui cu
bucurie.2 Cunoaşteţi că Domnul, El este
Dumnezeul nostru; El ne-a făcut pe noi şi nu noi.3
Iar noi, poporul Lui şi oile păşunii Lui. Intraţi pe
porţile Lui cu laudă şi în curţile Lui CU cîntări
lăudaţi-L pe El. 4 Cîntaţi numele Lui, că bun este
Domnul; în veac este mila Lui şi din neam în
neam adevărul Lui.

Psalmul 100 Al lui David

Fericitul Teodorit: "în acest psalm David îl descrie pe omul care a ajuns la desăvârşire şi trăieşte după legile Domnului. Prin aceasta ne

învaţă ce fel de viaţă trebuie să ducem toţi cei
care vrem să ne mântuim."
1 Mila şi judecata Ta voi cînta Ţie, Doamne.2
Cînta-voi şi voi merge, cu pricepere, în cale fără
prihană. Cînd vei veni la mine? 3 Umblat-am
întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. 4 N-am
pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe
călcătorii de lege i-am urît. 5 Nu s-a lipit de mine
inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de
mine, nu l-am cunoscut. 6 Pe cel ce clevetea în
ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit.7 Cu
cel mîndru cu ochiul şi nesăţios cu inima, cu
acela n-am mîncat.8 Ochii mei sînt peste
credincioşii pămîntului, ca să şadă ei împreună
cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela
îmi slujea.9 Nu va locui în casa mea cel mîndru;
cel ce grăieşte nedreptăţi nu va sta înaintea
ochilor mei.10 în dimineţi voi judeca pe toţi
păcătoşii pămîntului, ca să nimicesc din cetatea
Domnului pe toţi cei ce lucrează fărădelegea,
slavă…

După catisma a treisprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul al 4-lea

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puţin viaţa mea se cheltuieşte şidin lucruri nu-mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă…

Ca şi cum ar fi de faţă Judecătorul, gri-jeşte-te suflete, şi-ţi adu aminte de ceasul înfricoşatei zile, că judecata este nemilostivă celor ce n-au făcut milă. Deci, strigă către Hristos, Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Mai înainte până nu mă osândeşti, miluieşte-mă!

Şi acum…

Luând în minte, Hristoase, ziua şi ceasul judecăţii Tale celei înfricoşate şi groaznice şi nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de ruşine şi fapte rele, pe care eu singur

cu sârguinţă le-am lucrat. Pentru aceea cu frică cad înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, mult Milostive, mântuieşte-mă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Doamne Sfinte, Cel ce locuieşti întru cele înalte şi cu ochiul Tău cel a toate văzătoriu, priveşti spre toată zidirea, Ţie am plecat grumazul sufletului şi trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde-Ţi mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt locaşul Tău şi ne blagosloveşte pe noi pe toţi. Şi orice Ţi-am greşit, cu voie sau fără de voie, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu, iartă, dăruindu-ne nouă şi cele lumeşti ale Tale bunătăţi. Că Ţie se cade a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Către cine vom striga din adâncul sufletului, la cine vom alerga în necazul nostru, dacă nu la Tine, împărătească Cerească; plângerea şi suspinul nostru cine le va primi dacă nu Tu, Cea Preanevinovată, nădejdea creştinilor şi adăpostul nostru, a păcătoşilor. Cine este asemenea Ţie în bogata milostivire: pleacă urechea Ta spre noi, Stăpână, Maica Dumnezeului nostru şi nu ne trece cu vederea pre cei ce-Ţi cer ajutorul *(rugămintea)*. Auzi suspinul nostru, întăreşte-i pre păcătoşii robii Tăi *(prenumele)*, înţelepţeşte-i şi-i povăţuieşte, împărăteasa Cerurilor; nu Te îndepărta de ei, Stăpână, din pricina cârtirii lor, ci fii lor Maică Apărătoare şi îi încredinţează pre ei milostivului Acoperământ al Fiului Tău; rânduieşte-i pre ei precum este bineplăcut voii Tale sfinte şi adă-i pre ei, păcătoşii, la viaţă lină, fără de gâlceavă, ca să se bucure împreună cu Tine întotdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma a paisprezecea

Psalmul 101

Rugăciunea săracului când se mâhneşte şi înaintea Domnului varsă rugăciunea sa

Este un psalm de pocăinţă. Fericitul Teodorit: "Psalmul e binevenit pentru orice om care se luptă cu nenorocirile, cerând ajutorul lui Dumnezeu."

1 Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea
la Tine să ajungă! 2 Să nu întorci faţa Ta de la
mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine
urechea Ta! 3 în orice zi Te voi chema, degrab
auzi-mă! 4 Că s-au stins ca fumul zilele mele şi
oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. 5 Rănită este
inima mea şi s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi
mănînc pîinea mea. 6 De glasul suspinului meu,
osul meu s-a lipit de carnea mea. 7 Asemănatu-m-
am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufniţa
din dărîmă-turi. 8 Privegheat-am şi am ajuns ca o
pasăre singuratică pe acoperiş. 9 Toată ziua m-au
ocărit vrăjmaşii mei şi, cei ce mă lăudau,
împotriva mea se jurau. 10 Că cenuşă am mîncat în

loc de pîine şi băutura mea cu plîngere am
amestecat-o,[11] Din pricina urgiei Tale şi a mîniei
Tale; că, ridicîndu-mă eu, m-ai surpat.[12] Zilele
mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am
uscat. [13] Iar Tu, Doamne, în veac rămîi şi
pomenirea Ta din neam în neam. [14] Sculîndu-Te,
vei milui Sionul, că vremea este să-l miluieşti pe
el, că a venit vremea.[15] Că au iubit robii Tăi
pietrele lui şi de ţărîna lui le va fi milă.[16] Şi se vor
teme neamurile de numele Domnului şi toţi
împăraţii pămîntului de slava Ta. [17] Că va zidi
Domnul Sionul şi se va arăta întru slava Sa.[18]
Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi şi n-a
dispreţuit cererea lor.[19] Să se scrie acestea pentru
neamul ce va să vină şi poporul ce se zideşte va
lăuda pe Domnul;[20] Că a privit din înălţimea cea
sfîntă a Lui, Domnul din cer pe pămînt a privit,[21]
Ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe
fiii celor omorîţi,[22] Să vestească în Sion numele
Domnului şi lauda Lui în Ierusalim,

[23] Cînd se vor aduna popoarele împreună şi
împărăţiile, ca să slujească Domnului.
[24] Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei
Lui: Vesteşte-mi puţinătatea zilelor mele.
[25] Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi,
Doamne, sînt din neam în neam.
[26] Dintru început Tu, Doamne, pămîntul **1**-ai
întemeiat, şi lucrul mîinilor Tale sînt cerurile.[27]
Acelea vor pieri, iar Tu vei ră-mîne, şi toţi ca o
haină se vor învechi şi ca un veşmînt îi vei
schimba şi se vor schimba. [28] Dar Tu Acelaşi eşti
şi anii Tăi nu se vor împuţina.[29] Fiii robilor Tăi
vor locui pămîntul lor şi seminţia lor în veac va
propăşi.

Psalmul 102

Al lui David

Sfântul Atanasie: "Psalmul îl proslăveşte pe Dumnezeu pentru binefacerile Lui: izbăvirea din păcate şi slava învierii."

[1] Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi
toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfînt al
Lui.[2] Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul
şi nu uita toate binefacerile Lui.[3] Pe Cel ce
curăţeşte toate fărădelegile tale; pe Cel ce
vindecă toate bolile tale; [4] Pe Cel ce izbăveşte din
stricăciune viaţa ta; pe Cel ce te încununează cu
milă şi cu îndurări;[5] Pe Cel ce umple de bunătăţi
dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile
tale.[6] Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată
tuturor celor ce li se face strîmbătate.[7] Cunoscute
a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile
Sale.[8] îndurat şi milostiv este Domnul, în-delung-
răbdător şi mult-milostiv.[9] Nu pînă în sfîrşit se va
iuţi, nici în veac se va mînia.[10] Nu după păcatele
noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile
noastre a răsplătit nouă,[11] Ci cît este de departe
cerul de pămînt, atît este de mare mila Lui, spre
cei ce se tem de El.[12] Pe cît sînt de departe,
răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi
fărădelegile noastre.[13] în ce chip miluieşte tatăl

pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El.[14] Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-şi-a aminte căţărînă sîntem.[15] Omul ca iarba, zilele lui ca floarea cîmpului; aşa va înflori.[16] Că vînt a trecut peste el şi nu va mai fi şi nu se va mai cunoaşte încă locul său.[17] Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dînsul,[18] Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legămîntul Lui [19] Şi-şi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său şi împărăţia Lui peste toţi stăpîneşte.[20] Bi-necuvîntaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei tari la virtute, care faceţi cuvîntul Lui şi auziţi glasul cuvintelor Lui.[21] Binecuvîntaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui. [22] Binecuvîntaţi pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stă-pînirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Slavă…

Psalmul **103** Al lui David, pentru facerea lumii

Fericitul Teodorit: "Psalmul ne învaţă cum
trebuie să-L proslăvim pe Ziditorul nostru.
Descrie toate binefacerile Domnului şi arată că
Dumnezeu este Creatorul şi Cârmuitorul întregii
lumi."
[1] Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!
Doamne, Dumnezeul meu, mări-tu-Te-ai foarte![2]
întru strălucire şi în mare podoabă Te-ai
îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o
haină;[3] Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce
acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; [4] Cel
ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile
vîn-turilor;[5] Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe
slugile Tale pară de foc;[6] Cel ce ai întemeiat
pămîntul pe întărirea lui şi nu se va clătina în
veacul veacului.[7] Adîncul ca o haină este
îmbrăcămintea Lui; peste munţi vor sta ape.[8] De
certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se
vor înfricoşa.[9] Se suie munţi şi se coboară văi, în
locul în care le-ai întemeiat pe ele.[10] Hotar ai pus,
pe care nu-1 vor trece şi nici nu se vor întoarce

să acopere pămîntul. 11 Cel ce trimiţi izvoare în
văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape; 12
Adăpa-se-vor toate fiarele cîm-pului, asinii
sălbatici setea îşi vor potoli. 13 Peste acelea
păsările cerului vor locui; din mijlocul stîncilor
vor da glas. 14 Cel ce adăpi munţii din cele mai de
deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va
sătura pămîntul. 15 Cel ce răsări iarbă
dobitoacelor şi verdeaţă spre slujba oamenilor; 16
Ca să scoată pîine din pămînt şi vinul veseleşte
inima omului; 17 Ca să veselească faţa cu
untdelemn şi pîinea inima omului o întăreşte. 18
Sătura-se-vor copacii cîmpului, cedrii Libanului
pe care i-ai sădit; acolo păsările îşi vor face
cuib. 19 Locaşul cocos-tîrcului în chiparoşi.
Munţii cei înalţi adăpost cerbilor, stîncile scăpare
iepurilor. 20 Făcut-ai luna spre vremi; soarele şi-a
cunoscut apusul său. 21 Pus-ai întuneric şi s-a
făcut noapte, cînd vor ieşi toate fiarele pădurii; 22
Puii leilor mugesc ca să apuce şi să ceară de la
Dumnezeu mîncarea lor. 23 Răsărit-a soarele şi s-

au adunat şi în culcuşurile lor se vor culca.24 Ieşi-
va omul la lucrul său şi la lucrarea sa pînă seara.25
Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu
înţelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pămîntul
de zidirea Ta.26 Marea aceasta este mare şi largă;
acolo se găsesc tîrîtoare, cărora nu este număr,
vietăţi mici şi mari. 27 Acolo corăbiile umblă;
balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în
ea.28 Toate către Tine aşteaptă ca să le dai lor
hrană la bună vreme.29 Dîndu-le Tu lor, vor
aduna; deschizînd Tu mîna Ta, toate se vor
umple de bunătăţi.30 Dar întorcîn-du-Ţi Tu faţa
Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor
sfîrşi şi în ţărînă se vor întoarce.31 Trimite-vei
duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa
pămîntului.32 Fie slava Domnului în veac!
Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.33 Cel ce
caută spre pămînt şi-l face pe el de se cutremură;
Cel ce se atinge de munţi şi fumegă. 34 Cînta-voi
Domnului în viaţa mea, cînta-voi Dumnezeului
meu cît voi fi.35 Plăcute să-I fie Lui cuvintele

mele, iar eu mă voi veseli de Domnul.[36] Piară
păcătoşii de pe pămînt şi cei fără de lege, ca să
nu mai fie. Binecuvin-tează, suflete al meu, pe
Domnul.
Slavă…
Psalmul 104 Aliluia
Fericitul Teodorit:,Acest psalm ne cheamă să-I
cântăm Domnului şi aminteşte iudeilor despre
toate binefacerile pe cafe Dumnezeu Le-a dat
strămoşilor, iar urmaşii lor s-au arătat
nemulţămitori."
[1] Lăudaţi pe Domnul şi chemaţi numele Lui;
vestiţi între neamuri lucrurile Lui. [2] Cîntaţi-I şi-L
lăudaţi pe El; spuneţi toate minunile Lui.[3]
Lăudaţi-vă cu numele cel sfînt al Lui;
veselească-se inima celor ce caută pe Domnul. [4]
Căutaţi pe Domnul şi vă întăriţi; căutaţi faţa Lui,
pururea.[5] Adu-ceţi-vă aminte de minunile Lui, pe
care le-a făcut; de minunile Lui şi de judecăţile
gurii Lui. [6] Seminţia lui Avraam, robii Lui, fiii lui
Iacob, aleşii Lui.[7] Acesta este Domnul

Dumnezeul nostru, în tot pămîntul judecăţile
Lui.[8] Adusu-şi-a aminte în veac de legămîntul
Lui, de euvîntul pe care L-a poruncit într-o mie
de neamuri,[9] Pe care l-a încheiat cu Avraam şi de
jurămîntul Său lui Isaae.[10] Şi l-a pus pe el lui
Iacob, spre poruncă, şi lui Israel legătură
veşnică,[11] Zicînd: "Ţie îţi voi da pămîntul
Canaan, partea moştenirii tale".[12] Atunci, cînd
erau ei puţini la număr şi străini în pămîntul lor[13]
Şi au trecut de la un neam la altul, de la o
împărăţie la un alt popor,[14] N-a lăsat om să le facă
strîmbătate şi a certat pentru ei pe împăraţi,
zicîndu-le:[15] "Nu vă atingeţi de unşii Mei şi nu
vicleniţi împotriva profeţilor Mei".[16] Şi a chemat
foamete pe pămînt şi a sfărîmat paiul de grîu.[17]
Tri-mis-a înaintea lor om; rob a fost rînduit
Iosif.[18] Smeritu-l-au, punînd în obezi picioarele
lui; prin fier a trecut sufletul lui, pînă ce a venit
cuvîntul Lui. [19] Cuvîntul Domnului l-a aprins pe
el; trimis-a împăratul şi l-a slobozit, căpetenia

poporului şi l-a liberat pe el. [20] Pusu-l-a pe el
domn casei lui şi căpetenie peste toată avuţia lui,
[21] Ca să înveţe pe căpeteniile lui, ca pe sine însuşi,
şi pe bătrînii lui să-i înţelepţească.
[22] Şi a intrat Israel în Egipt şi Iacob a locuit ca
străin, în pămîntul lui Ham.[23] Şi a înmulţit pe
poporul lui foarte şi l-a întărit pe el mai mult
decît pe vrăjmaşii lui. ^întors-a inima lor, ca să
urască pe poporul Său, ca să viclenească
împotriva robilor Săi. [25] Trimis-a pe Moise robul
Său, pe Aaron, pe care l-a ales.[26] Pus-a întru ei
cuvintele semnelor Lui şi ale minunilor Lui în
pămîntul lui Ham.[27] Trimis-a întuneric şi i-a
întunecat, căci au amărît cuvintele Lui; [28]
Prefăcut-a apele lor în sînge şi a omorît peştii lor;
[29] Scos-a pămîntul lor broaşte în cămările
împăraţilor lor.[30] Zis-a şi a venit muscă cîinească
şi mulţime de muşte în toate hotarele lor. [31] Pus-
a în ploile lor grindină, foc arzător în pămîntul
lor;[32] Şi a bătut viile lor şi smochinii lor şi a
sfărîmat pomii hotarelor lor.[33] Zis-a şi a venit

lăcustă şi omidă fără număr.[34] Şi a mîncat toată iarba în pămîntul lor şi a mîncat rodul pămîntului lor.[35] Şi a bătut pe toţi întîii-născuţi din pămîntul lor, pîrga întregii lor osteneli.[36] Şi i-a scos pe ei cu arginţi şi cu aur şi nu era în seminţiile lor bolnav.[37] Veselitu-s-a Egiptul la ieşirea lor, că frica de ei îi cuprinsese.[38] întins-a nor spre acoperirea lor şi foc ca să le lumineze noaptea.[39] Cerut-a şi au venit prepeliţe, şi cu pîine cerească i-a săturat pe ei. [40] Despicat-a piatră şi au curs ape şi au curs rîuri în pămînt fără de apă.[41] Că şi-a adus aminte de cuvîntul cel sfînt al Lui, spus lui Avraam, robul Lui.[42] Şi a scos pe poporul Său, întru bucurie, şi pe cei aleşi ai Săi, întru veselie. [43] Şi le-a dat lor ţările neamurilor şi ostenelile popoarelor au moştenit, [44] Ca să păzească dreptăţile Lui şi legea Lui s-o ţină.

Slavă…

După catisma a paisprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul al 8-lea

Ca şi curva cad înaintea Ta ca să iau iertare şi, în loc de mir, îţi aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluieşti ca şi pe dânsa, Mântuitoriule, şi să-mi dai iertare păcatelor, căci eu, ca şi dânsa, strig către Tine: izbăveşte-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă…

De ce nu-ţi aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte până nu strigă trâmbiţa la judecată? Că atunci nu va mai fi vreme de pocăinţă. Adu-ţi aminte de vameşul şi de curva care strigau: greşit-am, Doamne, miluieşte-mă!

Şi acum…

De Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară, ca ceea ce ai întrecut cu adevărat cu naşterea Ta şi puterile cereşti, noi care prin Tine ne-am îmbogăţit cu dumnezeire, neîncetat pe Tine te slăvim.

Poamne miluieşte (de 40 de ori)

Mulţumimu-Ţi Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieţii noastre. Că ne-ai odihnit pe noi întru măsura nopţii ce a trecut şi ne-ai sculat pe noi din aşternuturile noastre şi ne-ai pus la închinăciunea cinstitului şi slăvitului Tău Nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne dar şi putere să ne învrednicim să cântăm Ţie cu înţelegere şi să ne rugăm de-a pururea şi totdeauna la Tine să căutăm, Mântui-toriule şi de bine Făcătorul sufletelor noastre, lucrând cu frică şi cu cutremur mântuirea noastră. Deci, ascultă-ne şi ne miluieş-te pe noi, îndurate. Zdrobeşte sub picioarele noastre pe nevăzuţii şi războinicii noştri vrăjmaşi. Primeşte cele după putere ale noastre mulţumiri. Dă-ne nouă dar şi putere întru deschiderea gurii noastre şi ne învaţă pe noi îndurările Tale căci nu ştim să ne rugăm precum se cuvine de nu ne vei povăţui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Şi orice am greşit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu

gândul, cu voie sau fară de voie, slobo-zeşte, lasă şi iartă, Doamne; că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine este izbăvirea, Tu eşti singur Sfânt, ajutător şi sprijinitor al vieţii noastre şi pe Tine bine Te cuvântăm întru toţi vecii. Amin!

Rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Doamnă, Stăpână Născătoare de Dumnezeu! Primeşte nevrednica noastră rugăciune *(rugămintea)* şi-i ocroteşte pe robii lui Dumnezeu *(prenumele)* de defăimarea oamenilor răi şi de moarte năprasnică şi le dăruieşte înainte de sfârşit pocăinţă. Izbăveşte-I pre ei, Doamnă, de toate necazurile şi nevoile, scârbele şi bolile şi de tot răul. Şi ne învredniceşte pre noi, păcătoşii robii Tăi, la a Doua Venire a Fiului Tău şi Dumnezeul nostru să stăm de-a dreapta Lui şi să fim moşteni a

împărăţiei Cereşti şi a vieţii veşnice cu toţi sfinţii în nesfârşiţii veci ai vecilor. Amin.

Catisma a cincisprezecea

Psalmul 105 Aliluia

Sfântul Atanasie: "în psalm prorocul enumeră păcatele poporului iudeu, arătând din ce motive izraeliţii au fost lepădaţi de la faţa Domnului."

[1] Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este
mila Lui.[2] Cine va grăi puterile Domnului, cine
va face auzite toate laudele Lui?[3] Fericiţi cei ce
păzesc judecata şi fac dreptate, în toată vremea.[4]
Adu-Ţi aminte de noi, Doamne, întru bunăvoinţa
Ta faţă de poporul Tău; cercetează-ne pe noi cu
mîntuirea Ta,[5] Ca să vedem întru bunătăţi pe
aleşii Tăi, să ne bucurăm de veselia poporului
Tău şi să ne lăudăm cu moştenirea Ta.[6] Păcătuit-
am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am
strîmbătate.[7] Părinţii noştri în Egipt n-au înţeles
minunile Tale, nu şi-au adus aminte de mulţimea
milei Taie şi Te-au amărît cînd s-au suit la Marea

Roşie.[8] Dar i-a mîntuit pe ei pentru numele Său,
ca să facă cunoscută puterea Lui. 9 Şi a certat
Marea Roşie şi a secat-o şi i-a condus pe ei prin
adîncul mării ca prin pustie; [10] El i-a scos pe ei
din mîna celor ce-i urau şi i-a izbăvit pe ei din
mîna vrăjmaşului;[11] Şi a acoperit apa pe cei ce-i
asupreau pe ei; nici unul din ei n-a rămas. [12] Şi au
crezut în cuvintele Lui şi au cîntat laudă Lui;[13]
Dar degrab au uitat lucrurile Lui şi n-au suferit
sfatul Lui;[14] Ci au fost cuprinşi de mare poftă, în
pustie, şi au ispitit pe Dumnezeu, în loc fără de
apă.[15] Şi le-a împlinit cererea lor şi a săturat
sufletele lor.[16] Şi au mîniat pe Moise în tabără şi
pe Aaron, sfîntul Domnului.[17] S-a deschis
pămîntul şi a înghiţit pe Datan şi a acoperit
adunarea lui Aviron.[18] Şi s-a aprins foc în
adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoşi.[19] Şi au
făcut viţel în Horeb şi s-au închinat idolului.[20] Şi
au schimbat slava Lui întru asemănare de viţel,
care mănîncă iarbă. [21] Au uitat pe Dumnezeu,
Care i-a izbăvit pe ei, Care a făcut lucruri mari în

Egipt;[22] Lucruri minunate în pămîntul lui Ham şi
înfricoşătoare în Marea Roşie.[23] Atunci a zis să-i
piardă pe dînşii, şi i-ar fi pierdut, dacă Moise,
alesul Lui, n-ar fi stat înaintea feţei Lui ca să
întoarcă mînia Lui şi să nu-i piardă. [24] Apoi au
dispreţuit pămîntul cel dorit şi n-au crezut în
cuvîntul Lui,[25] Ci au cîrtit în corturile lor şi n-au
ascultat glasul Domnului. [26] Atunci El a ridicat
mîna Sa asupra lor, ca să-i doboare pe ei în
pustie[27] Şi să doboare sămînţa lor întru neamuri
şi să-i risipească pe ei în toate părţile.[28] Au jertfit
lui Baal-Peor şi au mîncat jertfele morţilor[29] Şi L-
au întărîtat pe El cu faptele lor şi au murit mulţi
dintre ei.[30] Dar a stat Finees şi L-a îmblînzit şi a
încetat bătaia [31] Şi i s-a socotit lui întru dreptate,
din neam în neam pînă în veac. [32] Apoi L-au
mîniat pe El la apa certării, şi Moise a suferit
pentru ei,[33] Că au amărît duhul lui şi a grăit
nesocotit cu buzele lui. [34] N-au nimicit neamurile
de care le-a pomenit Domnul: [35] Ci s-au
amestecat cu neamurile şi au deprins lucrurile

lor[36] Şi au slujit idolilor lor şi s-au smintit.[37] Şi au jertfit pe fiii lor şi pe fetele lor idolilor,[38] Au vărsat sînge nevinovat, sîngele fiilor lor şi al fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan şi s-a spurcat pămîntul de sînge. [39] S-au pîngărit de lucrurile lor şi s-au desfrînat cu faptele lor.[40] Atunci S-a aprins de mînie Domnul împotriva poporului Său şi a urît moştenirea Sa.[41] Şi i-a dat pe ei în mîinile neamurilor şi i-au stăpînit pe ei cei ce-i urau pe ei[42] Vrăjmaşii lor i-au asuprit pe ei şi au fost nefericiţi sub mîinile lor.[43] De multe ori Domnul i-a izbăvit pe ei, dar ei L-au amărît pe El cu sfatul lor şi i-a umilit pentru fărădelegile lor.[44] Dar Domnul i-a văzut cînd se necăjeau ei, a auzit rugăciunea lor,[45] Şi şi-a adus aminte de legămîntul Lui şi S-a căit după mulţimea milei Sale; [46] Şi le-a dat să găsească milă, înaintea celor ce i-au robit pe ei.[47] Izbă-veşte-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, şi ne adună din neamuri, ca să lăudăm numele cel sfint al Tău şi să ne fălim cu lauda Ta. [48] Binecuvîntat este Domnul

Dumnezeul lui Israel, din veac şi pînă în veac.
Tot poporul să zică: Amin. Amin. **Slavă…**

Psalmul 106 Aliluia

Fericitul Teodorit: "Acest psalm preveSteşte eliberarea iudeilor din robie şi prezice mântuirea tuturor, astfel cea mai mare parte a psalmului se referă la noi, la creştini, şi nu la iudei."

1 Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este
mila Lui. 2 Să spună cei izbăviţi de Domnul, pe
care i-a izbăvit din mîna vrăjmaşului. 3 Din ţări i-
a adunat pe ei, de la răsărit şi de la apus, de la
miazănoapte şi de la miazăzi. 4 Rătăcit-au în
pustie, în pămînt fără de apă şi cale spre cetatea
de locuit n-au găsit. 5 Erau flămînzi şi însetaţi;
sufletul lor într-înşii se sfirşea; 6 Dar au strigat
către Domnul, în necazurile lor, şi din nevoile lor
i-a izbăvit pe ei 7 Şi i-a povăţuit pe cale dreaptă,
ca să meargă spre cetatea de locuit. 8 Lăudat să fie
Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui,
pe care le-a făcut fiilor oamenilor. 9 Că a săturat
suflet însetat, şi suflet flămînd a umplut de

bunătăţi.[10] Şedeau în întuneric şi în umbra morţii;
erau ferecaţi de sărăcie şi de fier,[11] Pentru că au
amărît cuvintele Domnului şi sfatul Celui
Preaînalt au în-tărîtat. [12] El a umilit întru osteneli
inima lor; slăbit-au şi nu era cine să le ajute; [13]
Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi
din nevoile lor i-a izbăvit pe ei.[14] Si i-a scos pe ei
din întuneric si din umbra morţii şi legăturile lor
le-a rupt. [15] Lăudat să fie Domnul pentru milele
Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor
oamenilor! [16] Că a sfărîmat porţi de aramă şi
zăvoare de fier a frînt[17] Şi i-a ajutat să iasă din
calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor
au fost umiliţi.[18] Urît-a sufletul lor orice mîncare
şi s-au apropiat de porţile morţii.[19] Dar au strigat
către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor
i-a izbăvit.
[20] Trimis-a cuvîntul Său şi i-a vindecat pe ei, şi i-
a izbăvit pe ei din stricăciunile lor.
[21] Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru
minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

22 Şi să-I jertfească Lui jertfă de laudă şi să
vestească lucrurile Lui, întru bucurie. 23 Cei ce se
pogoară la mare în corăbii, cei ce-şi fac lucrarea
lor în ape multe, 24 Aceia au văzut lucrurile
Domnului şi minunile Lui întru adînc. 25 El a zis
şi s-a pornit vînt furtunos şi s-au inălţat valurile
mării. 26 Se urcau pînă la ceruri si se pogorau pînă
în adîncuri, iar sufletul lor întru primejdii
încremenea. 27 Se tulburau şi se clătinau ca un om
beat şi toată priceperea lor a pierit. 28 Dar au
strigat către Domnul, în necazurile lor, şi din
nevoile lor i-a izbăvit 29 Şi i-a poruncit furtunii şi
s-a liniştit şi au tăcut valurile mării. 30 Şi s-au
veselit ei, că s-au liniştit valurile şi Domnul i-a
povăţuit pe ei la limanul dorit de ei. 31 Lăudat să
fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile
Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! 32 Înălţaţi-
L pe El în adunarea poporului şi în scaunul
bătrînilor lăudaţi-L pe El. 33 Prefăcut-a rîurile în
pămînt pustiu, izvoarele de apă în pămînt
însetat 34 Şi pămîntul cel roditor în pămînt sărat,

din pricina celor ce locuiesc pe el.[35] Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pămîntul cel fără de apă în izvoare de ape; [36] Şi a aşezat acolo pe cei flămînzi şi au zidit cetate de locuit.[37] Şi au semănat ţarine şi au sădit vii şi au strîns belşug de roade.[38] Şi i-a binecuvînat pe ei şi s-au înmulţit foarte şi vitele lor nu le-a împuţinat.[39] Şi iarăşi au fost împuţinaţi şi chinuiţi de apăsarea necazurilor şi a durerii.[40] Aruncat-a dispreţ asupra căpeteniilor lor şi i-a rătăcit pe ei în loc neumblat si fără de cale.
[41] Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie şi i-a pus pe ei ca pe nişte oi de moştenire. [42] Vedea-vor drepţii şi se vor veseli şi toată fărădelegea îşi va astupa gura ei. [43] Cine este înţelept va păzi acestea şi va pricepe milele Domnului. **Slavă…**

Psalmul 107

Al lui David

Fericitul Teodorit:,Acest psalm anunţă eliberarea iudeilor din robie şi prevesteşte mântuirea păgânilor prin Hristos."

[1] Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este
inima mea; cînta-voi şi voi lăuda întru inima
mea.[2] Deşteaptă-te slava mea! Deşteaptă-te
psaltire şi alăută! Deştepta-mă-voi dimineaţa. [3]
Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cînta-voi
Ţie între neamuri, [4] Că mai mare decît cerurile
este mila Ta şi pînă la nori adevărul Tău.[5] Înalţă-
Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot
pămîntul slava Ta, ca să se izbăvească cei plăcuţi
ai Tăi.[6] Mîntuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi.
Dumnezeu a grăit în locul cel sfînt al Lui:[7]
"înălţa-Mă-voi şi voi împărţi Sichemul şi Valea
Suchot o voi măsura.[8] Al Meu este Galaad şi al
Meu este Manase, şi Efraim, sprijinul capului
Meu; [9] Iuda, legiuitorul Meu; Moab, vas al
spălării Mele:[10] Spre Idumeea voi arunca
încălţămintea Mea. Mie cei de alt neam Mi s-au
supus".[11] Cine mă va duce la cetatea întărită?
Cine mă va povăţui pînă în Idu-meea?[12] Oare, nu
Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi?
Oare, nu vei ieşi, Dumnezeule, cu oştirile

noastre? [13] Dă-ne nouă ajutor, ca să ieşim din necaz, că deşartă este izbăvirea cea de la oameni.[14] Cu Dumnezeu vom birui şi El va nimici pe vrăjmaşii noştri.

Psalmul 108 Â1 lui David, întru sfârşit

Sfântul Atanasie:,Acest psalm descrie Patimile Domnului Hristos şi pedeapsa lui Iuda şi a poporului iudeu. Vorbind mai întâi despre Iuda, psalmul se adresează apoi celor care se răscoală împotriva preoţiei, iar pe urmă povesteşte despre soarta celor care fac rău aproapelui său."

[1] Dumnezeule, lauda mea n-o ţine sub tăcere. Că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s-au deschis.[2] Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană şi cu cuvinte de ură m-au înconjurat şi s-au luptat cu mine în zadar.[3] în loc să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam. [4] Pus-au împotriva mea rele în loc de bune şi ură în locul iubirii mele.[5] Pune peste dînsul pe cel păcătos şi diavolul să stea de-a dreapta lui.[6] Cînd se va judeca să iasă osîndit, iar rugăciunea lui să

se prefacă în păcat.[7] Să fie zilele lui puţine şi
dregătoria lui să o ia altul:[8] Să ajungă copiii lui
orfani şi femeia lui văduvă;[9] Să fie strămutaţi
copiii lui şi să cerşească; să fie scoşi din curţile
caselor lor; [10] Să smulgă cămătarul toată averea
lui; să răpească străinii ostenelile lui;[11] Să nu aibă
sprijinitor şi nici orfanii lui mi-luitor;[12] Să piară
copiii lui şi într-un neam să se stingă numele
lui;[13] Să se pomenească fărădelegea părinţilor lui
înaintea Domnului şi păcatul maicii lui să nu se
şteargă; [14] Să fie înaintea Domnului pururea şi să
piară de pe pămînt pomenirea lui, pentru că nu
şi-a adus aminte să facă milă.[15] Şi a prigonit pe
cel sărman, pe cel sărac şi pe cel smerit cu inima,
ca să-l omoare.[16] Şi a iubit blestemul şi va veni
asupra lui; şi n-a voit binecuvântarea şi se va
îndepărta de la el.[17] Şi s-a îmbrăcat cu blestemul
ca şi cu o haină, şi a intrat ca apa în lăuntrul lui
şi ca untdelemnul în oasele lui.[18] Să-i fie lui ca o
haină cu care se îmbracă şi ca un brîu cu care
pururea se încinge.[19] Aceasta să fie răsplata celor

ce mă clevetesc pe mine înaintea Domnului şi
grăiesc rele împotriva sufletului meu.[20] Dar Tu,
Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că
bună este mila Ta.[21] Izbăveşte-mă, că sărac şi
sărman sînt eu şi inima mea s-a tulburat în
lăuntrul meu.[22] Ca umbra ce se înclină m-am
trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.[23]
Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-
a istovit de lipsa untdelemnului[24] Şi eu am ajuns
lor ocară. M-au văzut şi au clătinat cu capetele
lor. [25] Ajută-mă, Doamne, Dumnezeul meu,
mîntuieşte-mă, după mila Ta[26] Şi să cunoască ei
că mîna Ta este aceasta şi Tu, Doamne, ai făcut-
o pe ea.[27] Ei vor blestema şi Tu vei binecuvînta.
Cei ce se scoală împotriva mea să se ruşineze, iar
robul Tău să se veselească.[28] Să se îmbrace cei ce
mă clevetesc pe mine cu ocară şi cu ruşinea lor
ca şi cu un veşmînt să se învelească.[29] Lăuda-voi
pe Domnul foarte, cu gura mea, şi în mijlocul
multora îl voi preamări pe El,[30] Că a stat de-a

dreapta săracului, ca să izbăvească sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

Slavă…

După catisma a cincisprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul 1-i

Cât este de mult noianul greşelilor mele, Mântuitorule, şi rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mână şi mă mântuieşte, ca lui Petru, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Slavă…

Pentru gânduri rele şi fapte m-am osândit Mântuitorule. Dăruieşte-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: mântuieşte-mă Făcătorule de bine, Bunule, şi mă miluieşte.

Şi acum…

De Dumnezeu fericită Fecioară şi întru tot nevinovată, curăţeşte-mă pe mine ticălosul care sunt întinat şi pângărit de cele iară de cale ale

mele fapte şi de gânduri spurcate, preacurată şi preacinstită şi întru tot sfântă Maică şi Fecioară.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Tu eşti ajutorul meu, în mâinile Tale sunt eu, ajută-mi mie. Nu mă lăsa să greşesc Ţie căci sunt rătăcit. Nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu. Nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sunt. Tu cunoşti ce-mi este mie de folos. Nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele. Nu mă părăsi, Doamne, nici Te depărta de la mine că spre Tine am năzuit. învaţă-mă să fac voia Ta că Tu eşti Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu că am greşit Ţie. Mântu-ieşte-mă pentru mila Ta că înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc pe mine şi numi este mie altă scăpare fără numai Tu, Doamne. Ruşinează-se dar toţi cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să-l piardă pe el! Că numai Tu singur eşti puternic, Doamne, întru toate şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Nădejdea tuturor marginilor pământului şi a robilor Tăi *(prenumele)*. Tu, Preacurată Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu nu Te scârbi de păcătoşii robii Tăi *(prenumele)*, care nădăjduiesc spre mila Ta; (rugămintea) şi stinge văpaia păcatelor din lăuntrul lor şi prin pocăinţă înrourează inimile lor seci; curăţeşte mintea lor de cugete întinate, primeşte suspinul din suflet şi rugămintea inimii acelor ce Ţi le aduc. Fii Mijlocitoare pentru ei către Fiul Tău şi Dumnezeu şi cu rugăciunile Tale de Maică potoleşte mânia Lui cea dreaptă. Tămăduieşte rănile trupeşti şi sufleteşti, Doamnă Născătoare de Dumnezeu, linişteşte bolile sufletelor şi ale trupurilor, potoleşte viforul cel rău al năvălirilor vrăj-măşeşti; ridică sarcina grea a păcatelor robilor Tăi şi nu-i lăsa să piară până în sfârşit. Că Tu eşti cununa neamului omenesc, Ajutătoare grabnică în scârbe. Maică adevărată a lui Hristos,

Dumnezeul nostru, ajută-le robilor Tăi întotdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma a şaisprezecea

Psalmul 109 Al lui David

Sfântul Atanasie: "Psalmul prevesteşte Naşterea Domnului, Stăpânirea Lui peste toate popoarele şi înălţarea Sa la Cer."

1 Zis-a Domnul Domnului Meu: "Şezi de-a
dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi
aşternut picioarelor Tale". 2 Toiagul puterii Tale
Ţi-**1** va trimite Domnul din Sion, zicînd:
"Stăpîneşte în mijlocul vrăjmaşilor Tăi. 3 Cu Tine
este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru
strălucirile sfinţilor Tăi. Din pîntece mai înainte
de luceafăr Te-am născut". 4 Juratu-S-a Domnul
şi nu-I va părea rău: "Tu eşti preot în veac, după
rînduiala lui Melchisedec". 5 Domnul este de-a
dreapta Ta; sfărîmat-a în ziua mîniei Sale
împăraţi. 6 Judeca-va între neamuri; va umple
totul de ruini; va zdrobi capetele multora pe

pămînt.[7] Din pîrîu pe cale va bea; pentru aceasta va înălţa capul.

Psalmul 110 Aliluia

Sfântul Ioan Gură-de-Aur consideră că acesta este un psalm de mulţumire lui Dumnezeu pentru toate binefacerile Lui.

1 Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, în
sfatul celor drepţi şi în adunare.2 Mari sînt
lucrurile Domnului şi potrivite tuturor voilor
Lui.3 Laudă şi măreţie este lucrul Lui şi dreptatea
Lui rămîne în veacul veacului.4 Pomenire a făcut
de minunile Sale. Milostiv şi îndurat este
Domnul. 5 Hrană a dat celor ce se tem de Dînsul;
aduceţi-vă aminte în veac de legămîntul Lui.
6 Tăria lucrurilor Sale a vestit-o poporului Său,
ca să le dea lor moştenirea neamurilor.
7 Lucrurile mîinilor Lui, adevăr şi judecată.
Adevărate sînt toate poruncile Lui,8 întărite în
veacul veacului, făcute în adevăr şi dreptate.9
Izbăvire a trimis poporului Său, poruncit-a în
veac legămîntul Său; sfînt şi înfricoşător este

numele Lui. [10] începutul înţelepciunii este frica de Domnul; înţelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui rămîne în veacul veacului.

Psalmul 111 Aliluia

Acesta este un psalm de învăţătură morală şi descrie fericirea omului, care se teme de Domnul. Este o prelungire a psalmului precedent.

[1] Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.[2] Puternică va fi pe pămînt seminţia Lui; neamul drepţilor se va binecuvînta.[3] Slavă şi bogăţie în casa lui şi dreptatea lui rămîne în veacul veacului.[4] Răsărit-a în întuneric lumină drepţilor, Cel milostiv, îndurat şi drept.[5] Bun este bărbatul care se îndură şi împrumută; îşi rînduieşte vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti;[6] întru pomenire veşnică va fi dreptul; de vorbire de rău nu se va teme.[7] Gata este inima lui a nădăjdui în Domnul; întărită este inima lui, nu se va teme, pînă ce va ajunge să dispreţuiască pe vrăjmaşii

săi.[8] Risipit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui
rămîne în veacul veacului.[9] Puterea lui se va
înălţa întru slavă.[10] Păcătosul va vedea şi se va
mînia, va scrîşni din dinţi şi se va topi. Pofta
păcătoşilor va pieri. ***Slavă…***

Psalmul 112 Aliluia

Sfântul Atanasie: "în acest psalm poporul nou se învaţă să-L slăvească pe Izbăvitorul său neîncetat."

[1] Lăudaţi, tineri, pe Domnul, lăudaţi numele
Domnului.[2] Fie numele Domnului binecuvântat
de acum şi pînă în veac.[3] De la răsăritul soarelui
pînă la apus, lăudat este numele Domnului. [4] înalt
este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri
este slava Lui.[5] Cine este ca Domnul Dumnezeul
nostru, Cel ce locuieşte întru cele înalte[6] Şi spre
cele smerite priveşte, în cer şi pe pămînt?[7] Cel ce
scoate din pulbere pe cel sărac şi ridică din gunoi
pe cel sărman,[8] Ca să-l aşeze cu cei mari, cu cei
mari ai poporului Său.[9] Cel ce face să locuiască

cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

Psalmul 113 Aliluia

Fericitul Teodorit: "Psalmul înfăţişează măreţia Domnului şi ia în derâdere neputinţa idolilor."

[1] La ieşirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob
dintr-un popor barbar,[2] Ajuns-a Iuda sfinţirea
Lui, Israel stăpînirea Lui.[3]
Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors
înapoi. [4] Munţii au săltat ca berbecii şi dealurile
ca mieii oilor.[5] Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit? Şi
ţie Iordane, că te-ai întors înapoi?[6] Munţilor, că
aţi săltat ca berbecii şi dealurilor, ca mieii oilor?[7]
De faţa Domnului s-a cutremurat pămîntul, de
faţa Dumnezeului lui Iacob,[8] Care a prefăcut
stînca în iezer, iar piatra în izvoare de apă. [9] Nu
nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău se
cuvine slavă, pentru mila Ta şi pentru adevărul
Tău, [10] Ca nu cumva să zică neamurile: "Unde
este Dumnezeul lor?"[11] Dar Dumnezeul nostru
este în cer; în cer şi pe pămînt toate cîte a voit a

făcut.[12] Idolii neamurilor sînt argint şi aur, lucruri
de mîini omeneşti:[13] Gură au şi nu vor grăi; ochi
au şi nu vor vedea;[14] Urechi au şi nu vor auzi; nări
au şi nu vor mirosi;[15] Mîini au şi nu vor pipăi;
picioare au şi nu vor umbla; nu vor glăsui cu
gîtlejul lor.[16] Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe
ei şi toţi cei ce se încred în ei. [17] Casa lui Israel a
nădăjduit în Domnul; ajutorul lor şi apărătorul
lor este.[18] Casa lui Aaron "nădăjduit în Domnul;
ajutorul lor şi apărătorul lor este.[19] Cei ce se tem
de Domnul au nădăjduit în Domnul; ajutorul lor
şi apărătorul lor este.[20] Domnul şi-a adus aminte
de noi şi ne-a binecuvântat pe noi; a binecuvântat
casa lui Israel, a binecuvântat casa lui Aaron,[21] A
binecuvântat pe cei se se tem de Domnul, pe cei
mici împreună cu cei mari. [22] Sporească-vă
Domnul pe voi, pe voi şi pe copiii voştri! [23]
Binecuvîntaţi să fiţi de Domnul, Cel ce a făcut
cerul şi pămîntul.[24] Cerul cerului este al
Domnului, iar pămîntul l-a dat fiilor oamenilor.[25]
Nu morţii Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici

toţi cei ce se pogoară în iad,26 Ci noi, cei vii, vom
binecuvânta pe Domnul de acum şi pînă în veac.

Psalmul 114 Aliluia

Sfântul Atanasie: "în acest psalm prorocul descrie viaţa şi faptele oamenilor care trăiesc după Evanghelie, biruinţa lor asupra patimilor şi răsplata pe care o vor primi de la Domnul."

1 Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii
mele,2 Că a plecat urechea Lui spre mine şi în
zilele mele îl voi chema.3 Cuprinsu-m-au durerile
morţii, primejdiile iadului m-au găsit; necaz şi
durere am aflat4 Şi numele Domnului am chemat:
"O, Doamne, izbăveşte sufletul meu!"5 Milostiv
este Domnul şi drept şi Dumnezeul nostru
miluieşte.6 Cel ce păzeşte pe prunci este Domnul;
umilit am fost şi m-am izbăvit. 7 întoarce-te,
suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ţi-a făcut
ţie bine; 8 Că a scos sufletul meu din moarte,
ochii mei din lacrimi şi picioarele mele de la
cădere. 9 Bine voi plăcea înaintea Domnului, în
pămîntul celor vii.

Slavă…

Psalmul 115 Aliluia

Sfântul Ioan Gură-de-Aur susţine că acest psalm se referă la timpul robiei babilonice. Iudeii nu înţelegeau cum ei, fiind în robie şi dezarmaţi, vor putea să se întoarcă în Ţara lor. Izraeliţii nu-i credeau pe prorocii care le preziceau întoarcerea în patria lor.

1 Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am
smerit foarte.2 Eu am zis întru uimirea mea: "Tot
omul este mincinos!"3
Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a
dat mie? 4 Paharul mîntuirii voi lua şi numele
Domnului voi chema.5 Făgăduinţele mele le voi
plini Domnului, înaintea a tot poporului Său.6
Scumpă este înaintea Domnului moartea
cuvioşilor Lui. 7 O, Doamne, eu sînt robul Tău,
eu sînt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai
legăturile mele.8 Ţie-Ţi voi aduce jertfă de laudă
şi numele Domnului voi chema.9 Făgăduinţele
mele le voi plini Domnului, înaintea a tot

poporului Lui,[10] în curţile casei Domnului, în
mijlocul tău, Ierusalime.

Psalmul 116 Aliluia

Acesta este un psalm prorocesc. Apostolul Pavel menţionează că psalmul cheamă păgânii să-L proslăvească pe Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos. (Rom. 15,11)

[1] Lăudaţi pe Domnul toate neamurile; lăudaţi-L
pe El toate popoarele; [2] Că s-a întărit mila Lui
peste noi şi adevărul Domnului rămîne în veac.

Psalmul 117 Aliluia

Sfântul Atanasie susţine că acest psalm ne învaţă să-L chemăm în ajutor pe Domnul, iar în timpul prigoanei doar în El să nădăjduim. Psalmul mai îndeamnă să ne mărturisim Domnului Care e numit *Piatra cea din capul unghiului pe care n-au luat-o în seamă ziditorii*. (Stihul 22)

[1] Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este
mila Lui.[2] Să zică, dar, casa lui < Israel, că este
bun, că în veac este mila Lui.

[3] Să zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în
veac este mila Lui.[4] Să zică, dar, toţi cei ce se tem
de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.[5]
în necaz am chemat pe Domnul şi m-a auzit şi m-
a scos întru desfătare.[6] Domnul este ajutorul meu,
nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.[7]
Domnul este ajutorul meu şi eu voi privi cu
bucurie pe vrăjmaşii mei.[8] Mai bine este a te
încrede în Domnul, decît a te încrede în om. [9] Mai
bine este a nădăjdui în Domnul, decît a nădăjdui
în căpetenii.[10] Toate neamurile m-au înconjurat şi
în numele Domnului i-am înfrînt pe ei.[11] în-
conjurînd m-au înconjurat şi în numele
Domnului i-am înfrînt pe ei. [12] înconju-ratu-m-au
ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de
spini şi în numele Domnului i-am înfrînt pe ei.[13]
Împingîndu-mă m-au împins să cad, dar Domnul
m-a sprijinit. [14] Tăria mea şi lauda mea este
Domnul şi mi-a fost mie spre izbăvire.[15] Glas de
bucurie şi de izbăvire în corturile drepţilor:
"Dreapta Domnului a făcut putere". [16] Dreapta

Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut
putere!" 17 Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi povesti
lucrurile Domnului. 18 Certînd m-a certat
Domnul, dar morţii nu m-a dat.19 Deschideţi-mi
mie porţile dreptăţii, intrînd în ele voi lăuda pe
Domnul. 20 Aceasta este poarta Domnului; drepţii
vor intra printr-însa.21 Te voi lăuda, că m-ai auzit
şi ai fost mie spre izbăvire.22 Piatra pe care n-au
băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în
capul unghiului. 23 De la Domnul s-a făcut
aceasta şi minunată este întru ochii noştri.24
Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne
bucurăm şi să ne veselim întru ea. 25 O, Doamne,
mîntuieşte! O, Doamne, sporeşte! 26 Binecuvîntat
este cel ce vine întru numele Domnului;
binecuvîntatu-v-ampe voi, din casa Domnului.27
Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă.
Tocmiţi sărbătoare cu ramuri umbroase, pînă la
coamele altarului.28 Dumnezeul meu eşti Tu şi Te
voi lăuda; Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi
înălţa. Te voi lăuda că m-ai auzit şi ai fost mie

spre mîntuire.[29] lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă…

După catisma a şaisprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul 1

Altă lume te aşteaptă suflete şi Judecă-toriul care va să vădească cele ascunse şi rele ale tale. Deci, nu rămâne întru aceste de aici, ci apucă mai înainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte.

Slavă…

Pentm că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitoriule, şi de răni fără de număr ale greşelilor, rogu-mă Ţie milostive Hristoase, Doctorul bolnavilor, cercetează, tămăduieşte şi mă mântuieşte.

Şi acum…

Suflete al meu, de ce zaci fără de grijă, lenevindu-te? Căci nu porţi grijă de răutăţile ce

ai făcut întru această viaţă? Ne-voieşte-te de te îndreptează mai înainte până nu-ţi închide uşa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiţilor, mântuieşte-mă pe mine care mult ţi-am greşit, Preacurată Stăpână.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuieşti şi spre cele smerite priveşti şi cu ochiul Tău cel a toate văzător cauţi spre toată zidirea, Ţie am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru Sfânt locaşul Tău şi ne blagosloveşte pe noi pe toţi şi ne iartă nouă toată greşeala cea cu voie şi cea fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruieşte-ne nouă, Doamne, umilinţă, dăruieşte-ne lacrimi duhovniceşti din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe, dăruieşte mare mila Ta peste toată lumea Ta şi peste noi nevrednicii robii Tăi! Că binecuvântat şi preaproslăvit este numele

Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune

către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Primeşte, o, întrutotbinecuvântată şi Preaputernică Doamnă, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, aceste rugăciuni pentru nevrednicii robii Tăi *(prenumele)* aduse de noi cu lacrimi Chipului Tău dătător de vindecări, înălţându-Ţi cântări umilin-cioase ca Celei ce stai de faţă şi auzi rugămintea noastră; *(rugămintea)*, pentru că orice cerinţă o împlineşti, scârbele le uşurezi, celor neputincioşi sănătate le dăruieşti, pre cei istoviţi şi vlăguiţi îi vindeci, din cei îndrăciţi goneşti dracii, pre cei obijduiţi îi mângâi, pre leproşi îi cureţi şi pre copiii mici îi miluieşti; şi încă pre cei din legături şi temniţe, Născătoare de Dumnezeu, îi slobozeşti şi toate patimile le tămăduieşti; că toate le poţi prin mijlocirea Ta către Fiul Tău, Hristos Dumnezeul nostru.

O, Atotcântată Maică, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu!
Nu înceta a Te ruga pentru nevrednicii robii Tăi, care Te slăvesc şi Te cinstesc pre Tine şi care se închină cu umilinţă Preacuratului Tău Chip, având nădejde nestrămutată şi credinţă neclintită către Tine, Preabinecuvântată şi Preaslăvită Pururea Fecioară, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma a şaptesprezecea

Psalmul 118 Aliluia

Sfântul Ambrozie al Mediolanului susţine că acest psalm este ca soarele între ceilalţi psalmi. El este lauda Legii lui Dumnezeu care în fiecare stih e numită *cale*, *mărturie*, *poruncă* ş.a.
Fericitul Teodorit: "Dumnezeiescul David a adunat într-un singur psalm toate rugăciunile care au fost înălţate de către el în diferite momente ale vieţii şi le-a aranjat într-o ordine, propunând oamenilor o unică învăţătură folositoare. Psalmul ne învaţă să ducem o viaţă

bineplăcută lui Dumnezeu, ne însufleţeşte să nu
cădem în deznădejde şi pentru toate împrejurările
vieţii ne dă tămăduire. După numărul stihurilor
(176), acest psalm este mai mare decât toţi
psalmii."
1 Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în
legea Domnului.2 Fericiţi cei ce păzesc poruncile
Lui şi-L caută cu toată inima lor,3 Că n-au umblat
în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. 4 Tu ai
poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.5
O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc
poruncile Tale!6 Atunci nu mă voi ruşina cînd voi
căuta spre toate poruncile Tale.7
Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăţ
judecăţile dreptăţii Tale.8 îndreptările Tale voi
păzi; nu mă părăsi pînă în sfîrşit.9 Prin ce îşi va
îndrepta fînărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor
Tale.10 Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să
nu mă lepezi de la poruncile Tale.11 în inima mea
am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie.12
Binecuvîntat eşti, Doamne, învaţă-mă

îndreptările Tale.13 Cu buzele am rostit toate
judecăţile gurii Tale.14 în calea mărturiilor Tale
m-am desfătat, ca de toată bogăţia. 15 La
poruncile Tale voi cugeta şi voi cunoaşte căile
Tale.16 La îndreptările Tale voi cugeta şi nu voi
uita cuvintele Tale.17 Răsplăteşte robului Tău!
Voi trăi şi voi păzi poruncile Tale.18 Deschide
ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta.19
Străin sînt eu pe pămînt, să nu ascunzi de la mine
poruncile Tale.20 Aprins e sufletul meu de dorirea
judecăţilor Tale, în toată vremea. 21 Certat-ai pe
cei mîndri; blestemaţi sînt cei ce se abat de la
poruncile Tale.22 Ia de la mine ocara şi
defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.23 Pentru
că au şezut căpeteniile şi pe mine mă cleveteau,
iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.24 Că
mărturiile Tale sînt cugetarea mea, iar
îndreptările Tale, sfatul meu.25 Lipitu-s-a de pă-
mînt sufletul meu; viază-mă, după cuvîn-tul Tău.
26 Vestit-am căile mele şi m-ai auzit; învaţă-mă
îndreptările Tale.27 Fă să înţeleg calea

îndreptărilor Tale şi voi cugeta la minunile
Tale.[28] Istovitu-s-a sufletul meu de supărare;
întăreşte-mă întru cuvintele Tale. [29] Depărtează
de la mine calea nedreptăţii şi cu legea Ta mă
miluieşte. [30] Calea adevărului am ales şi
judecăţile Tale nu le-am uitat.[31] Lipitu-m-am de
mărturiile Tale, Doamne, să nu mă ruşinezi. [32] Pe
calea poruncilor Tale am alergat, cînd ai lărgit
inima mea.[33] Lege pune mie, Doamne, calea
îndreptărilor tale şi o voi păzi pururea.[34]
înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi
cu toată inima mea.[35] Povăţuieşte-mă pe cărarea
poruncilor Tale, că aceasta am voit.[36] Pleacă
inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie. [37]
întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea;
în calea Ta viază-mă.[38] împlineşte robului Tău
cuvîntul Tău, care este pentru cei ce se tem de
Tine.[39] îndepărtează ocara de care mă tem, căci
judecăţile Tale sînt bune.[40] Iată, am dorit
poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă. [41] Să
vină peste mine mila Ta, Doamne, mîntuirea Ta,

după cuvîntul Tău,42 Şi voi răspunde cuvînt celor
ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele
Tale.43 Să nu îndepărtezi din gura mea cuvîntul
adevărului, pînă în sfîrşit, că întru judecăţile Tale
am nădăjduit,44 Şi voi păzi legea Ta pururea, în
veac şi în veacul veacului.45 Am umblat întru
lărgime, că poruncile Tale am căutat. 46 Am
vorbit despre mărturiile Tale înaintea
împăraţilor, şi nu m-am ruşinat.47 Am cugetat la
poruncile Tale pe care le-am iubit foarte. 48 Am
ridicat mîinile mele la poruncile Tale, pe care le-
am iubit şi, am cugetat la îndreptările Tale. 49
Adu-Ţi aminte de cuvîntul Tău, către robul Tău,
întru care mi-ai dat nădejde.50 Aceasta m-a
mîngîiat întru smerenia mea, că cuvîntul Tău m-
a viat. 51 Cei mîndri m-au batjocorit peste măsură,
dar de la legea Ta nu m-am abătut.
52 Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele
din veac, Doamne, şi m-am mîngîiat.
53 Mîhnire m-a cuprins din pricina păcătoşilor,
care părăsesc legea Ta.54 Cîntate erau de mine

îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.[55]
Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne,
şi am păzit legea Ta.[56] Aceasta s-a făcut mie, că
îndreptările Tale am căutat.[57] Partea mea eşti,
Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.[58] Rugatu-m-
am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă
după cuvîntul Tău. [59] Cugetat-am la căile Tale şi
am întors picioarele mele la mărturiile Tale.[60]
Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc
poruncile Tale. [61] Funiile păcătoşilor s-au
înfăşurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am
uitat. [62] La miezul nopţii m-am sculat ca să Te
laud pe Tine, pentru judecăţile dreptăţii Tale. [63]
Părtaş sînt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc
poruncile Tale. [64] De mila Ta, Doamne, este plin
pămîntul; îndreptările Tale mă învaţă. [65] Bunătate
ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvîntul
Tău.[66] învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi
cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut.[67] Mai
înainte de a fi umilit, am greşit; pentru aceasta
cuvîntul Tău am păzit. [68] Bun eşti Tu, Doamne,

şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale.[69] înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mîndri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale. [70] închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.[71] Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăţ îndreptările Tale. [72] Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decît mii de comori de aur şi argint.

Slavă…

[73] Mîinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi voi învăţa poruncile Tale.[74] Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit. [75] Cunoscut-am, Doamne, că drepte sînt judecăţile Tale şi întru adevăr m-ai smerit.[76] Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mîngîie, după cuvîntul Tău, către robul Tău.[77] Să vină peste mine îndurările Tale şi voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este. [78] Să se ruşineze cei mîndri, că pe nedrept m-au

nedreptăţit; iar eu voi cugeta la po-rancile Tale.
79 Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine
şi cei ce cunosc mărturiile Tale.80 Să fie inima
mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu
mă ruşinez. 81 Se topeşte sufletul meu după
mîntuirea Ta; în cuvîntul Tău am nădăjduit. 82
Sfîrşitu-s-au ochii mei după cuvîntul Tău, zicînd:
"Cînd mă vei mîngîia?". 83 Că m-am făcut ca un
foaie la fum, dar îndreptările Tale nu le-am
uitat.84 Cîte sînt zilele robului Tău? Cînd vei
judeca pe cei ce mă prigonesc?85 Spusu-mi-au
călcătorii de lege deşertăciuni, dar nu sînt ca
legea Ta, Doamne.86 Toate poruncile Tale sînt
adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!87
Puţin a fost de nu m-am sfîrşit pe pămînt, dar eu
n-am părăsit poruncile Tale.88 După mila Ta,
viază-mă şi voi păzi mărturiile gurii mele.89 în
veac, Doamne, cuvîntul Tău rămîne în cer;90 în
neam şi în neam adevărul Tău. întemeiat-ai
pămîntul şi rămîne.91 După rînduiala Ta rămîne
ziua, că toate sînt slujitoare Ţie. 92 De n-ar fi fost

legea Ta gîndirea mea, atunci aş fi pierit întru necazul meu.[93] în veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.[94] Al Tău sînt eu, mîntuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.[95] Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput. [96] La tot lucrul desăvîrşit am văzut sfîrşit, dar porunca Ta este fără de sfîrşit. [97] Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.[98] Mai mult decît pe vrăjmaşii mei m-ai înţelepţit cu porunca Ta, că în veac a mea este.[99] Mai mult decît învăţătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gîndirea mea este.[100] Mai mult decît bătrînii am înţeles, că poruncile Tale am căutat.[101] De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.[102] De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege. [103] Cît sînt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decît mierea, în gura mea![104] Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urît toată calea nedreptăţii. [105] Făclie picioarelor mele

este legea Ta şi lumină cărărilor mele.106 Juratu-
m-am şi m-am hotărît să păzesc judecăţile
dreptăţii Tale. 107 Umilit am fost pînă în sfîrşit:
Doamne, viază-mă, după cuvîntul Tău.108 Cele de
bunăvoie ale gurii mele bi-nevoieşte-le,
Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă.109 Sufletul
meu în mîinile Tale este pururea şi legea Ta n-
am uitat. 110 Pusu-mi-au păcătoşii cursă mie, dar
de la poruncile Tale n-am rătăcit.111 Moştenit-am
mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele
sînt ele. 112 Plecat-am inima mea ca să fac
îndreptările Tale în veac spre răsplătire.113 Pe
călcătorii de lege am urît şi legea Ta am iubit. 114
Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în
cuvîntul Tău am nădăjduit.115 Depărtaţi-vă de la
mine cei ce vicleniţi şi voi cerceta poruncile
Dumnezeului meu. 116 Apără-mă, după cuvîntul
Tău, şi mă viază şi să nu-mi dai de ruşine
aşteptarea mea.117 Ajută-mă şi mă voi mîntui şi
voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.118
Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la

îndreptările Tale, pentru că nedrept este gîndul
lor. [119] Socotit-am călcători de lege pe toţi
păcătoşii pămîntului; pentru aceasta am iubit
mărturiile Tale, pururea.[120] Străpunge cu frica Ta
trupul meu, că de judecăţile Tale m-am temut.[121]
Făcut-am judecată şi dreptate; nu mă da pe mina
celor ce-mi fac strîmbătate.[122] Primeşte pe robul
Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mîn-
dri.[123] Sfîrşitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta
şi după cuvîntul dreptăţii Tale.[124] Fă cu robul Tău
după mila Ta, şi îndreptările Tale mă învaţă.[125]
Robul Tău sînt eu; înţelepţeşte-mă şi voi
cunoaşte mărturiile Tale.[126] Vremea este să
lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.
[127] Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai
mult decît aurul şi topazul. [128] Pentru aceasta spre
toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea
nedreaptă am urît.[129] Minunate sînt mărturiile
Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul
meu. [130] Arătarea cuvintelor Tale luminează şi

înţelepţeşte pe prunci.[131] Gura mea am deschis şi
am aflat, că de poruncile Tale am dorit.
Slavă…
[132] Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata
Ta, faţă de cei ce iubesc numele
Tău.[133] Paşii mei îndreptează-i după cuvîntul Tău,
şi să nu mă stăpînească nici o fărădelege.[134]
Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi
poruncile Tale.[135] Faţa Ta arat-o robului Tău şi
mă învaţă poruncile Tale.[136] Izvoare de apă s-au
pogorît din ochii mei, pentru că n-am păzit legea
Ta. [137] Drept eşti, Doamne, şi drepte sînt
judecăţile Tale.[138] Poruncit-ai cu dreptate
mărturiile Tale şi cu tot adevărul. [139] To-pitu-m-a
rîvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale
vrăjmaşii mei.[140] Lămurit cu foc este cuvîntul Tău
foarte şi robul Tău **1**-a iubit pe el.[141] Tînăr sînt eu
şi defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.
[142] Dreptatea Ta este dreptate în veac şi legea Ta,
adevărul.[143] Necazuri şi nevoi au dat peste mine,
dar poruncile Tale sînt gîndi-rea mea.[144] Drepte

sînt mărturiile Tale, în veac; înţelepţeşte-mă şi
voi fi viu. 145 Strigat-am cu toată inima mea:
Auzi-mă, Doamne! îndreptările Tale voi căuta. 146
Strigat-am către Tine: "Mîntuieşte-mă, şi voi
păzi mărturiile Tale".147 Din zori m-am sculat şi
am strigat: "întru cuvintele Tale am nădăjduit".
148 Deschis-am ochii mei dis-de-dimineaţă, ca să
cuget la cuvintele Tale.149 Glasul meu auzi-**1**,
Doamne, după mila Ta; după j udecata Ta mă
viază.150 Ap-ropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu
fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat. 151
Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate poruncile Tale
sînt adevărul.152 Din început am cunoscut, din
mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe
ele.153 Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea
Ta n-am uitat.154 Judecă pricina mea şi mă
izbăveşte; după cuvîntul Tău, fa-mă viu.155
Departe de păcătoşi este mîntuirea, că
îndreptările Tale n-au căutat. 156 îndurările Tale
multe sînt, Doamne; după judecata Ta mă
viază.157 Mulţi sînt cei ce mă prigonesc şi mă

necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.[158] Văzut-am pe cei nepricepuţi şi mă sfîrşeam, că n-au păzit cuvintele Tale. [159] Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.[160] începutul cuvintelor Tale este adevărul şi veşnice toate judecăţile dreptăţii Tale.[161] Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea.[162] Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.[163] Nedreptatea am urît şi am dispreţuit, iar legea Ta am iubit. [164] De şapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii Tale.[165] Pace multă au cei ce iubesc legea Ta şi nu se smintesc.[166] Aşteptat-am mîntuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.[167] Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, şi le-a iubit foarte.[168] Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale că toate căile mele înaintea Ta sînt, Doamne. [169] Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvîntul Tău mă în-ţelepţeşte.[170] Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvîntul

Tău mă izbăveşte.[171] Să răspîndească buzele mele laudă, că m-ai învăţat îndreptările Tale.[172] Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sînt drepte.[173] Mîna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales. [174] Dorit-am mîntuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este.[175] Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale îmi vor ajuta mie.[176] Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă…

După catisma a şaptesprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasf&ntă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:

Glasul al 2-lea

Greşit-am Ţie, Mântuitorule, ca şi fiul cel curvar! Primeşte-mă, Părinte, pe mine cel ce mă pocăiesc şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Slavă…

Strig Ţie, Hristoase Mântuitorule, glasul vameşului: milostiv fii mie ca şi aceluia, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Şi acum…

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce am trebuinţă de sprijineala cea de la tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu, miluieşte-mă!

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Stăpâne, Doamne, Atotputernice şi Fă-cătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, Cela ce ai zidit pe om din pământ şi l-ai arătat pe el după chipul şi asemănarea Ta, ca şi prin el să se. slăvească pe pământ mare încuviinţat numele Tău; şi fiind el căzut jos, cu călcarea poruncilor Tale, zidindu**-1** iarăşi a doua oară pe el mai spre bine, întru Hristosul tău, **1**-ai suit în ceruri; mulţămescu-Ţi că ai înmulţit spre slava Ta şi nu m-ai dat pe mine vrăjmaşilor mei care caută desăvârşit să mă tragă jos în prăpastia iadului, nici m-ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile

mele. Deci acum Multmilostive şi Iubito-rule de bine, Doamne, Care nu voieşti moartea păcătosului ci aştepţi întoarcerea ca să-l primeşti, Cel ce ridici pe oamenii cei căzuţi şi tămăduieşti pe cei zdrobiţi, întoarce-mă şi pe mine la pocăinţă şi fiind căzut mă ridică, şi zdrobit fiind, vindebă-mă. Adu-ţi aminte de îndurările Tale şi de cea din veci a ta necuprinsă bunătate şi uită cele nenumărate ale mele fărădelegi care cu lucrul şi cu cuvântul le-am săvârşit. Dezleagă împietrirea inimii mele şi-mi dă mie lacrimi de umilinţă spre curăţirea spurcăciunii cugetului meu. Ascultă Doamne, ia aminte Iubitorule de oameni! Milos-tiveşte-te îndurate şi, de tirania patimilor care împărăţesc întru mine, slobozeşte ticălosul meu suflet. Şi să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmaşul drac, nici să mă mai ducă la voile lui, ci cu mâna Ta cea tare mă răpeşte de sub stăpânirea lui şi împărăteşte Tu întru mine Bunule şi Iubitoriule de oameni Doamne şi cu

totul să fiu al Tău şi binevoieşte să vieţuiesc de acum după voia Ta. Şi, prin cea negrăită bunătate a Ta, dă-mi curăţire a inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, linişte sufleteştilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândeţe, credinţă nefăţarnică şi înfrânare preacuprinzătoare şi mă umple de rodurile tuturor bunătăţilor cu darul Preasfântului Tău Duh. Şi să nu mă ridici pe mine întru înjumătăţirea zilelor mele, nici să-mi răpeşti sufletul meu neîndreptat şi negătit; ci mă fă desăvârşit cu săvârşirea Ta şi aşa mă scoate dintru această viaţă; ca, trecând cu darul Tău, fară de opreală, începătoriile şi stăpâniile întunericului, să privesc şi eu frumuseţea cea nepovestită a neapropiatei slavei Tale, împreună cu toţi sfinţii Tăi, întru care s-a sfinţit şi s-a proslăvit întru tot cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău în veci. Amin.

Rugăciune

către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Maica Domnului cerului şi al pământului, dăruieşte apărare robilor Tăi *(prenumele)* la ieşirea lor din viaţa aceasta vremelnică, ajută-i să treacă fără piedici toate vămile văzduhului ale stăpânitorului întunecat al veacului acestuia şi-i învredniceşte cu cei aleşi în locaşurile raiului să se să-lăşluiască, ca în limina sfinţilor să slăvească preaminunatul nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma a optsprezecea

Psalmul 119 Cântarea treptelor

Prorocul David a alcătuit 15 trepte. Sfântul Ioan Gură-de-Aur spune: *"Treptele* sunt psalmii care au fost numiţi aşa în sens istoric, deoarece ele ne vorbesc despre întoarcerea iudeilor din Babilon şi se pomeneşte despre robia de acolo. în sens alegoric psalmii sunt numiţi *trepte* deoarece ele ne învaţă cum să urcăm pe scara virtuţilor." în sens spiritual aceşti 15 psalmi vorbesc despre

înălţarea creştinilor din robia păcatelor spre Ierusalimul Ceresc. Psalmul 119 este primul din psalmii treptelor şi descrie nenorocirile şi rugăciunea în timpul scârbelor.
1 Către Domnul am strigat* cînd m-am necăjit, şi
m-a auzit.2 Doamne, izbăveşte sufletul meu de
buzele nedrepte şi de limba vicleană.3 Ce se va
da ţie şi ce vei cîştiga de la limba vicleană? 4
Săgeţi ascuţite cu cărbuni aprinşi, trase de Cel
puternic.5 Vai mie, că pribegia mea s-a prelungit,
că locuiesc în corturile lui Chedar! 6 Mult a
pribegit sufletul meu.7 Cu cei ce urau pacea,
făcător de pace eram; cînd grăiam lor, se luptau
cu mine în zadar.

Psalmul 12 °Cântarea treptelor

Sfântul Atanasie: "Cea de a doua cântare a treptelor o înalţă poporul care a fost eliberat din robie şi acum se află pe calea spre Ierusalim, ajungând în munţi, fiind obosit, cere ajurorul lui Dumnezeu."

1 Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni
ajutorul meu. 2 Ajutorul meu de la Domnul, Cel
ce a făcut cerul şi pămîntul. 3 Nu va lăsa să se
clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te
păzeşte. 4 Iată, nu va dormita, nici nu va adormi
Cel ce păzeşte pe Israel. 5 Domnul te va păzi pe
tine; Domnul este acoperămîntul tău, de-a
dreapta ta. 6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna
noaptea. 7 Domnul te va păzi pe tine de tot răul;
păzi-va sufletul tău. 8 Domnul va păzi intrarea ta
şi ieşirea ta de acum şi pînă în veac.

Psalmul 121 Cântarea treptelor

Este cel de al treilea psalm al treptelor. Fericitul Teodorit susţine că acest psalm este cântarea evreilor care au primit vestea bună de întoarcere în ţară şi în acelaşi timp este o prorocie despre slava Templului din Ierusalim.

1 Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: "în casa
Domnului vom merge"! 2 Stăteau picioarele
noastre în curţile tale, Ierusa-lime! 3 Ierusalimul,
cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porţi sînt

strîns unite. 4 Că acolo s-au suit seminţiile,
seminţiile Domnului, după legea lui Israel, ca să
laude numele Domnului. 5 Că acolo s-au aşezat
scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui
David.6 Rugaţi-vă pentru pacea Ierusalimului şi
pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine.7 Să
fie pace în întăriturile tale şi îndestulare în
turnurile tale.8 Pentru fraţii mei şi pentru vecinii
mei grăiam despre tine pace.9 Pentru casa
Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele
bune ţie.

Psalmul 122 Cântarea treptelor

Este a patra cântare a treptelor. Sfântul Atanasie: "Cântarea conţine o rugăciune a celor care se întorc şi mulţi ani se află în călătorie."

1 Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat
ochii mei.2 Iată, precum sînt ochii robilor la
mîinile stăpînilor lor, precum sînt ochii slujnicii
la mîinile stăpînei sale, aşa sînt ochii noştri către
Domnul Dumnezeul nostru, pînă ce Se va
milostivi spre noi.3 Miluieşte-ne pe noi, Doamne,

miluieşte-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare,[4] Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulaţi şi de defăimarea celor mîndri.

Psalmul 123 Cântarea treptelor

A cincea cântare a treptelor. După opinia Sfântului Atanasie, în acest psalm, iudeii care se întorc în ţară înalţă rugăciuni de mulţumire Domnului, pentru că i-a izbăvit din robie.

[1] De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel![2]
De n-ar fi fost Domnul cu noi, cînd s-au ridicat oamenii împotriva noastră,[3] De vii ne-ar fi înghiţit pe noi, cînd s-a aprins mînia lor împotriva noastră.[4] Apa ne-ar fi înecat pe noi, şuvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.[5] Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri înspăimîntătoare.[6] Binecuvîntat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vînare dinţilor lor.[7]
Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vînă-torilor; cursa s-a sfărîmat şi noi ne-am

izbăvit. [8] Ajutorul nostru este în numele
Domnului, Cel ce a făcut cerul şi pămîntul.
Slavă…

Psalmul 124 Cântarea treptelor

A şasea cântare a treptelor. Fericitul Teodorit:
"Iudeii cei care au obţinut biruinţa, înalţă un
cântec de biruinţă şi vestesc ce putere are
nădejdea în Domnul."
[1] Cei ce se încred în Domnul sînt ca muntele
Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuieşte
în Ierusalim.[2] Munţi sînt împrejurul lui şi
Domnul împrejurul poporului Său, de acum şi
pînă în veac.[3] Că nu va lăsa Domnul toiagul
păcătoşilor peste soarta drepţilor, ca să nu-şi
întindă drepţii întru fărădelege mîinile lor. [4] Fă
bine, Doamne, celor buni şi celor drepţi cu
inima;[5] Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte,
Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea.
Pace peste Israel!

Psalmul 125 Cântarea treptelor

A şaptea cântare a treptelor. După cum susţine

Fericitul Teodorit şi Sfântul Atanasie, în acest psalm, iudeii care se întorc din robie, îl roagă pe Domnul ca şi ceilalţi compatrioţi rămaşi în Babilon să obţină libertate.
1 Cînd a întors Domnul robia Sionului, ne-am
umplut de mîngîiere. 2 Atunci s-a umplut de
bucurie gura noastră şi limba noastră de veselie;
atunci se zicea între neamuri: "Mari lucruri a
făcut Domnul cu ei!" 3 Mari lucruri a făcut
Domnul cu noi; ne-a umplut de bucurie. 4
întoarce, Doamne, robia noastră, cum întorci
pîraiele spre miazăzi. 5 Cei ce seamănă cu lacrimi,
cu bucurie vor secera. 6 Mergînd, mergeau şi
plîngeau, aruncînd seminţele lor, dar venind vor
veni cu bucurie, ridicind snopii lor.

Psalmul 126 Cântarea treptelor

A opta cântare a treptelor. Sfântul Ioan Gură-de-Aur: "Deoarece s-a pierdut mult timp pentru construirea (a doua oară) a Templului, prorocul îi învaţă să nădăjduiască în Domnul, totul va fi

zadarnic dacă nu vor obţine ajutor de la Dumnezeu."
[1] De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzeşte. [2] în zadar vă sculaţi dis-de-di-mineaţă, în zadar vă culcaţi tîrziu voi care mîncaţi pîinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiţi ai Săi.[3] Iată, fiii sînt moştenirea Domnului, răsplata rodului pîntecelui.[4] Precum sînt săgeţile în mîna celui viteaz, aşa sînt copiii părinţilor tineri. [5] Fericit este omul care-şi va umple casa de copii; nu se va ruşina cînd va grăi cu vrăjmaşii săi în poartă.

Psalmul **127** Cântarea treptelor

A noua cântare a treptelor. Acest psalm descrie bunăstarea şi fericirea familiei care se teme de Domnul.

[1] Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui. [2] Rodul muncii mîinilor tale vei mînca. Fericit eşti; bine-ţi va fi! [3] Femeia ta ca o vie roditoare în laturile casei tale; fiii tăi ca nişte

vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale. [4]
Iată, aşa se va binecuvînta omul, cel ce se teme
de Domnul.[5] Te va binecuvînta Domnul din Sion
şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate
zilele vieţii tale.[6] Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi.
Pace peste Israel!

Psalmul 128 Cântarea treptelor

A zecea cântare a treptelor. Sfântul Ioan Gură-de-Aur: "Deoarece construirea Templului a fost întreruptă, prorocul prin acest psalm îi îndeamnă pe iudei să nu deznădăjduiască şi cu încredere să aştepte viitorul."

[1] De multe ori s-au luptat cu mine din tinereţile
mele, să spună Israel![2] De multe ori s-au luptat
cu mine, din tinereţile mele şi nu m-au biruit.[3]
Spatele mi-au lovit păcătoşii, întins-au
nelegiuirea lor; [4] Dar Domnul cel drept a tăiat
grumajii păcătoşilor. [5] Să se ruşineze şi sa se
întoarcă înapoi toţi cei ce urăsc Sionul.[6] Facă-se
ca iarba de pe acoperişuri, care, mai înainte de a
fi smulsă, s-a uscat,[7] Din care nu şi-a umplut

mîna lui secerătorul şi sînul său, cel ce adună snopii,[8] Şi trecătorii nu vor zice: "Binecuvîntarea Domnului fie peste voi!" sau: "Vă binecuvîntăm întru numele Domnului!".
Slavă…

Psalmul 129 Cântarea treptelor

Cântarea a unsprezecea a treptelor. Sfântul Atanasie:,Acest psalm conţine rugăciunea mucenicilor şi învăţătura care este mărturisită poporului nou (creştinilor)."
[1] Dintru adîncuri am strigat către Tine, Doamne!
Doamne, auzi glasul meu! [2] Fie urechile Tale cu
luare-aminte la glasul rugăciunii mele.[3] De Te
vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va
suferi? [4] Că la Tine este milostivirea.[5] Pentru
numele Tău, Te-am aşteptat, Doamne; aşteptat-a
sufletul meu spre cuvîntul Tău,[6] Nădăjduit-a
sufletul meu în Domnul, din straja dimineţii pînă
în noapte. Din straja dimineţii să nădăjduiască
Israel spre Domnul.[7] Că la Domnul este mila si

multă mîntuire la El [8] Şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Psalmul 13 °Cântarea treptelor

A douăsprezecea cântare a treptelor. Fericitul Teodorit: "Cuvintele proroceşti ne învaţă smerenia şi îi înfăţişează pe cei smeriţi rugându-se şi neîncetat cerând ajutor de la Domnul."

[1] Doamne, nu s-a mîndrit inima mea, nici nu s-au
înălţat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri
mari, nici după lucruri mai presus de mine;[2]
Dimpotrivă, mi-am smerit şi mi-am domolit
sufletul meu, ca un prunc înţărcat de mama lui,
ca răsplată a sufletului meu.[3] Să nădăjduiască
Israel în Domnul, de acum şi pînă în veac!

Psalmul 131 Cântarea treptelor

Este a treisprezecea cântare a treptelor. Fericitul Teodorit susţine că acest psalm se aseamănă cu psalmul 88, iudeii din robie îl milostivesc pe Domnul în toate.

[1] Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi de toate
blîndeţile lui. [2] Cum s-a jurat Domnului şi a

făgăduit Dumnezeului lui Iacob: 3 Nu voi intra în
locaşul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de
odihnă, 4 Nu voi da somn ochilor mei şi genelor
mele dormitare şi odihnă tîmplelor mele, 5 Pînă ce
nu voi afla loc Domnului, locaş Dumnezeului lui
Iacob. 6 Iată, am auzit de chivotul legii; în Efrata
L-am găsit, în ţarina lui Iaar. 7 Intra-vom în
locaşurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au
stat picioarele Lui. 8 Scoală-Te, Doamne, întru
odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale. 9 Preoţii
Tăi se vor îmbrăca cu dreptate şi cuvioşii Tăi se
vor bucura. 10 Din pricina lui David, robul Tău, să
nu întorci faţa unsului Tău. 11 Juratu-S-a Domnul
lui David adevărul şi nu-**1** va lepăda: "Din rodul
pîntecelui tău voi pune pe scaunul tău, 12 De vor
păzi fiii tăi legă-mîntul Meu şi mărturiile acestea
ale Mele, în care îi voi învăţa pe ei, şi fiii lor vor
şedea pînă în veac pe scaunul tău". 13 Că a ales
Domnul Sionul, şi l-a ales ca locuinţă Lui. 14
"Aceasta este odihna Mea în veacul veacului.
Aici voi locui, că l-am ales pe el. 15 Roadele lui

le voi bineeuvînta foarte; pe săracii lui îi voi
sătura cu pîine. 16 Pe preoţii lui îi voi îmbrăca cu
izbăvire şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura. 17
Acolo voi face să răsară puterea lui David; gătit-
am făclie unsului Meu. 18 Pe vrăjmaşii lui îi voi
îmbrăca cu ruşine, iar pe dînsul va înflori
sfinţenia Mea".

Psalmul 132 Cântarea treptelor

Este a paisprezecea cântare a treptelor. E un psalm ce ne învaţă morala şi ne arată superioritatea vieţii liniştite pentru dobândirea mântuirii.

1 Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decît
numai a locui fraţii împreună! 2 Aceasta este ca
mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba
lui Aaron, care se coboară pe marginea
veşmintelor lui. 3 Aceasta este ca roua Ermonului,
ce se coboară pe munţii Sionukn, că unde este
unire acolo a poruncit Domnul binecuvântarea şi
viaţa, pînă în veac.

Psalmul 133 Cântarea treptelor

Este a cincisprezecea cântare a treptelor. Fericitul Teodorit: "Psalmul propune tuturor credincioşilor blagocestivi să-L proslăvească pe Dumnezeu nu numai ziua, ci şi noaptea."
[1] Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.[2] Noaptea ridicaţi mîinile voastre spre cele sfinte şi binecuvântaţi pe Domnul.
[3] Te va binecuvînta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul şi pămîntul.
Slavă…
După catisma a optsprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru…* apoz *Troparele:

Glasul al 2-lea

Mai înainte până a nu mă osândi, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere şi îndreptare păcatelor mele celor multe! Dă-mi umilinţă duhovnicească ca să strig către Tine: Milostive

iubitorule de oameni, Dumnezeul meu, mântuieşte-mă!

Slavă…

Cu dobitoacele cele fără de minte ase-mănându-mă eu, curvarul, m-am însoţit cu ele. Dăruieşte-mi întoarcere, Hristoase, ca să iau de la Tine mare milă.

Şi acum…

Nu-ţi întoarce, Stăpână, faţa ta de către mine care mă rog ţie ci, ca o milostivă Maică a induratului Dumnezeu, sârguieş-te-te mai înainte de sfârşit, dă-mi întoarcere ca să mă mântuiesc prin tine. Că tu eşti mântuirea mea şi nădejdea mea cea neruşinată, Doamna mea.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi. Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu Celui viu, miluieşte-mă pe mine păcătosul, săracul, golul, lenevosul, ne-grijuliul, lipsitul, ticălosul, curvarul, prea-curvarul, malachiul, sodomleanul,

întinatul, desfrânatul, necunoscătorul, nemilostivul, împietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, îndrăzneţul, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii Tale de oameni şi vrednicul de toată munca şi de gheenă şi de pedeapsă. Pentru mulţimea atâtor greşeli ale mele, nu mă pune sub mulţimea muncilor, Izbăvitoriule, ci mă miluieşte că sunt neputincios şi cu sufletul şi cu trupul şi cu socoteala şi cu gândul. Şi mă mântuieşte pe mine nevrednicul robul Tău, cu judecăţile carele ştii, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi ale tuturor sfinţilor care din veci bine Ţi-au făcut Ţie spre plăcere. Că bine
eşti cuvântat întru toţi vecii. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Doamnă Născătoare de Dumnezeu, cu smerenie adâncă îţi cer ajutorul: auzi-mă pre mine, ia aminte la rugăciunea şi cererea mea; *(rugămintea)* şi să se îndrepteze rugăciunea mea

ca tămâia înaintea Ta; dărueşte-le, Stăpână, robilor Tăi *(prenumele) să*. priceapă întotdeauna cele de Dumnezeu plăcute Ţie şi întăreşte în inimile lor dragostea adevărată către Tine. Amin.

Catisma a nouăsprezecea

Psalmull 34 Aliluia

După tâlcuirea Fericitului Teodorit, acest psalm este un cântec de laudă înălţat Domnului de către evreii ce au fost eliberaţi din robie.

[1] Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi slugi pe
Domnul, [2] Cei ce staţi în casa Domnului, în
curţile casei Dumnezeului nostru.[3] Lăudaţi pe
Domnul, că este bun Domnul; cîntaţi numele
Lui, că este bun.[4] Că pe Iacob şi l-a ales Domnul,
pe Israel spre moştenire Lui.[5] Că eu am cunoscut
că este mare Domnul şi Domnul nostru peste toţi
dumnezeii. [6] Toate cîte a vrut Domnul a făcut în
cer şi pe pămînt, în mări şi în toate adîncurile.[7] A
ridicat nori de la marginea pămîntului; fulgerele
spre ploaie le-a făcut; El scoate vînturile din
vistieriile Sale. [8] El a bătut pe cei întîi-născuţi ai

Egiptului, de la om pînă la dobitoc. [9] Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egipte, lui Faraon şi tuturor robilor lui.[10] El a bătut neamuri multe şi a ucis împăraţi puternici;[11] Pe Sihon, împăratul amoreilor şi pe Og, împăratul Vasanului şi toate stă-pînirile Canaanului.[12] Şi a dat pămîntul lor moştenire, moştenire lui Israel, poporului Său,[13] Doamne, numele Tău este în veac şi pomenirea Ta, în neam şi în neam.[14] Că va judeca Domnul pe poporul Său şi de slugile Sale se va milostivi.[15] Idolii neamurilor sînt argint şi aur, lucruri făcute de mîini omeneşti.[16] Gură au şi nu vor grăi; ochi au şi nu vor vedea;[17] Urechi au şi nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.[18] Asemenea lor să fie toţi cei ce-i fac pe dînşii şi toţi cei ce se încred în ei. [19] Casa lui Israel, binecuvîntaţi pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvîntaţi pe Domnul;[20] Casa lui Levi, bine-cuvîntati pe Domnul; cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvîntaţi pe Domnul. [21] Bi-

necuvîntat este Domnul din Sion, Cel ce
locuieşte în Ierusalim.

Psalmul 135 Aliluia

Acest psalm este scris pentru iudeii care s-au
întors din robie. Psalmul este numit
"multmilostiv" din cauza că aproape după fiecare
stih se repetă cuvântul *milă*.

1 Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac
este mila Lui.2 Lăudaţi pe Dumnezeul
dumnezeilor, că în veac este mila Lui.3 Lăudaţi
pe Domnul domnilor, că în veac este mila Lui.4
Singurul Care face minuni mari, că în veac este
mila Lui.5 Cel ce a făcut cerul cu pricepere, că în
veac este mila Lui.6 Cel ce a întărit pămîntul pe
ape, că în veac este mila Lui. 7 Cel ce a făcut
luminătorii cei mari, că în veac este mila Lui. 8
Soarele, spre stăpînirea zilei, că în veac este mila
Lui.9 Luna şi stelele spre stăpînirea nopţii, că în
veac este mila Lui. 10 Cel ce a bătut Egiptul cu cei
întîi-născuţi ai lor, că în veac este mila Lui.11 Şi a
scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este

mila Lui.[12] Cu mînă tare şi cu braţ înalt, că în veac
este mila Lui.[13] Cel ce a despărţit Marea Roşie în
două, că în veac este mila Lui.[14] Şi a trecut pe
Israel prîn mijlocul ei, că în veac este mila Lui.[15]
Şi a răsturnat pe Faraon şi oştirea lui în Marea
Roşie, că în veac este mila Lui. [16] Cel ce a trecut
pe poporul Lui prin pustie, că în veac este mila
Lui.[17] Cel ce a bătut împăraţi mari, că în veac este
mila Lui. [18] Cel ce a omorît împăraţi tari, că în
veac este mila Lui. [19] Pe Sihon, împăratul
amoreilor, că în veac este mila Lui.[20] Şi pe Og,
împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui. [21]
Şi le-a dat pămîntul lor moştenire, că în veac este
mila Lui.[22] Moştenire lui Israel, robul Lui, că în
veac este mila Lui.[23] Căîn smerenia noastră şi-a
adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila
Lui. [24] Şi ne-a izbăvit pe noi de vrăjmaşii noştri,
că în veac este mila Lui.[25] Cel ce dă hrană la tot
trupul, că în veac este mila Lui. [26] Mărturisiţi-vă
Dumnezeului ceresc, că în veac este mila Lui.

Psalmul 136 Al lui David, prin Ieremia

După fericitul Teodorit, în acest psalm evreii care s-au reîntors din robie povestesc cum a fost în Babilon. Psalmul include suspinele fiecărui credincios, care a suportat ispite de la păcate şi acum plânge şi se tânguieşte după Sionul Ceresc.
1 La rîul Babilonului, acolo am şezut şi am plîns,
cînd ne-am adus aminte de Sion. 2 în sălcii, în
mijlocul lor, am atîrnat harpele noastre.3 Că acolo
cei ce ne-au robit pe noi ne-au cerut nouă cîntare,
zicînd: "Cîntaţi-ne nouă din cîntările Sionului!"4
Cum să cîntăm cîntarea Domnului în pămînt
străin? 5 De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie
dreapta mea!6 Să se lipească limba mea de
grumazul meu de nu-mi voi aduce aminte de tine,
de nu voi pune înainte Ierusalimul, ca început al
bucuriei mele. 7 Adu-Ţi aminte, Doamne, de fiii
lui Edom, în ziua dărîmării Ierusalimului, cînd
ziceau: "Stricaţi-**1**, stricaţi-**1** pînă la temeliile
lui!"8 Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel
ce-ţi va răsplăti ţie fapta ta pe care ai făcut-o

nouă.[9] Fericit este cel ce va apuca şi va lovi pruncii tăi de piatră.
Slavă…
Psalmul 137
Al lui David, al lui Agheu şi al lui Zaharia
Fericitul Teodorit: "După reîntoarcerea din Babilon iudeii, cu ajutorul Domnului, au biruit popoarele care s-au ridicat împotriva lor". în psalm iudeii înalţă lui Dumnezeu un cântec de mulţumire.
[1] Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că
ai auzit cuvintele gurii mele, şi înaintea îngerilor
îţi voi cînta.[2] închina-mă-voi în locaşul Tău cel
sfînt şi voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta şi
adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel
sfînt al Tău.[3] în orice zi Te voi chema, degrab mă
auzi! Sporeşte în sufletul meu puterea, [4] Să Te
laude pe Tine, Doamne, toţi împăraţii
pămîntului, cînd vor auzi toate gra-iurile gurii
Tale,[5] Şi să cînte în căile Domnului, că mare este
slava Domnului.[6] Că înalt este Domnul şi spre

cele smerite priveşte şi pe cele înalte de departe
le cunoaşte. [7] De ajung la necaz, viază-mă!
împotriva vrăjmaşilor mei ai întins mîna Ta şi m-
a izbăvit dreapta Ta.[8] Domnul le va plăti lor
pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac;
lucrurile mîinilor Tale nu le trece cu vederea.
Psalmul **138** Al lui David, întru sfârşit
După tâlcuirea Sfântului Atanasie, acest psalm
descrie Purtarea de grijă a Domnului pentru
întreg universul şi pentru fiecare în parte şi chiar
pentru fiecare gând al nostru.
[1] Doamne, cercetatu-m-ai şi m-ai cunoscut. [2] Tu
ai cunoscut şederea mea şi seu-larea mea; Tu ai
priceput gândurile mele de departe.[3] Cărarea mea
şi firul vieţii mele Tu le-ai cercetat, şi toate căile
mele mai dinainte le-ai văzut.[4] Că încă nu este
cuvînt pe limba mea[5] Şi iată, Doamne, Tu le-ai
cunoscut pe toate şi pe cele din urmă şi pe cele
de demult; Tu m-ai zidit şi ai pus peste mine
mîna Ta. [6] Minunată este ştiinţa Ta, mai presus
de mine; este înaltă şi n-o pot ajunge.[7] Unde mă

voi duce de la Duhul Tău şi de la faţa Ta unde
voi fugi? 8 De mă voi sui în cer, Tu acolo eşti. De
mă voi pogorî în iad, de faţă eşti. 9 De voi lua
aripile mele de dimineaţă, şi de mă voi aşeza la
marginile mării 10 Şi acolo mîna Ta mă va povăţui
şi mă va ţine dreapta Ta. 11 Şi am zis: "Poate
întunericul mă va acoperi şi se va face noapte
lumina dim-prejurul meu". 12 Dar întunericul nu
este întuneric la Tine şi noaptea ca ziua va
lumina. Cum este întunericul ei, aşa este şi
lumina ei. 13 Că Tu ai zidit rărunchii mei,
Doamne, Tu m-ai alcătuit în pîntecele maicii
mele. 14 Te voi lăuda, că sînt o făptură aşa de
minunată. Minunate sînt lucrurile
Tale şi sufletul meu le cunoaşte foarte. 15 Nu sînt
ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut
întru ascuns, nici fiinţa mea pe care ai urzit-o ca
în cele mai de jos ale pămîntului. 16 Cele nelucrate
ale mele le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta
toate se vor scrie; zi de zi se vor săvîrşi şi nici
una din ele nu va fi nescrisă. 17 Iar eu am cinstit

foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, şi foarte s-a
întărit stăpînirea lor.[18] Şi-i vor număra pe ei şi
mai mult decît nisipul se vor înmulţi. M-am
sculat şi încă sînt cu Tine.[19] O, de ai ucide pe
păcătoşi, Dumnezeule! Bărbaţi vărsători de
sînge, depăr-taţi-vă de la mine![20] Aceştia Te
grăiesc de rău, Doamne, şi vrăjmaşii îţi hulesc
numele. [21] Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine,
Doamne, am urît, şi asupra vrăjmaşilor Tăi m-am
mîhnit? [22] Cu ură desăvîrşită i-am urît pe ei şi mi
s-au făcut duşmani.[23] Cer-cetează-mă, Doamne,
şi cunoaşte inima mea; încearcă-mă şi cunoaşte
cărările mele [24] Şi vezi de este calea fărădelegii
în mine şi mă îndreptează pe calea cea veşnică.

Psalmul **139** Al lui David, întru sfârşit

Fericitul Teodorit: "Fericitul David, fiind gonit de Saul, îl cheamă în ajutor pe Domnul."

[1] Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean şi de
omul nedrept mă izbăveşte, [2] Care gîndeau
nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau
război.[3] Ascuţit-au limba lor ca a şarpelui; venin

de aspidă sub buzele lor. 4 Păzeşte-mă, Doamne,
de mîna păcătosului; scoate-mă de la oamenii
nedrepţi, care au gîndit să împiedice paşii mei. 5
Pusu-mi-au cei mîndri cursă mie şi funii; curse
au întins picioarelor mele; pe cărare mi-au pus
pietre de poticneală. 6 Zis-am Domnului:
"Dumnezeul meu eşti Tu, ascultă, Doamne,
glasul rugăciunii mele". 7 Doamne, Doamne,
puterea mîntu-irii mele, umbrit-ai capul meu în
zi de război. 8 Să nu mă dai pe mine, Doamne, din
pricina poftei mele, pe mîna păcătosului;
viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăseşti, ea
să nu se trufească. 9 Vîrful laţului lor, osteneala
buzelor lor să-i acopere pe ei! 10 Să cadă peste ei
cărbuni aprinşi;
în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le
poată răbda. 11 Bărbatul limbut nu se va îndrepta
pe pămînt; pe omul nedrept răutatea îl va duce la
pieire. 12 Ştiu că Domnul va face judecată celui
sărac şi dreptate celor sărmani. 13 Iar drepţii vor

lăuda numele Tău şi vor locui cei drepţi în faţa
Ta.
Slavă…
Psalmul **140** Al lui David
Sfântul Ioan Gură-de-Aur menţionează că Sfinţii Părinţi au stabilit ca acest psalm să fie citit în fiecare seară, fiind un mijloc tămăduitor pentru curăţire de păcate.
[1] Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia
aminte la glasul rugăciunii mele, cînd strig către
Tine. [2] Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămîia
înaintea Ta; ridicarea mîinilor mele, jertfă de
seară.[3] Pune, Doamne, strajă gurii mele şi uşă de
îngrădire, împrejurul buzelor mele.[4] Să nu abaţi
inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să-mi
dezvinovăţesc păcatele mele; iar cu oamenii cei
ce fac fărădelege nu mă voi însoţi cu aleşii lor.[5]
Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar
untdelemnul păcătoşilor să nu ungă capul meu;
că încă şi rugăciunea mea este împotriva vrerilor
lor.[6] Prăbuşească-se de pe stîncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit,[7] Ca o
brazdă de pămînt s-au rupt pe pămînt, risipitu-s-
au oasele lor lîn-gă iad.[8] Căci către Tine,
Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am
nădăjduit, să nu iei sufletul meu.[9] Păzeşte-mă de
cursa care mi-au pus mie şi de smintelile celor ce
fac fărădelege.[10] Cădea-vor în mreaja lor
păcătoşii, ferit sînt eu pînă ce voi trece.

Psalmul 141 Al lui David; al priceperii; când era el în peşteră. O rugăciune

Fericitul David, fiind gonit de către Saul, se ascunde în peşteră. Văzându-se înconjurat din toate părţile, David rosteşte această rugăciune.

[1] Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu
glasul meu către Domnul m-am rugat. [2] Vărsa-
voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu
înaintea Lui voi spune. [3] Cînd lipsea dintru mine
duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele. în calea
aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.[4]
Luat-am seama de-a dreapta şi am privit şi nu era
cine să mă cunoască. Pierit-a fuga de la mine şi

nu este cel ce caută sufletul meu.[5] Strigat-am
către Tine, Doamne, zis-am: "Tu eşti nădejdea
mea, partea mea eşti în pămîntul celor vii.[6] Ia
aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.
Izbă-veşte-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au
întărit mai mult decît mine.[7] Scoate din temniţă
sufletul meu, ca să laude numele Tău, Doamne.
Pe mine mă aşteaptă drepţii, pînă ce-mi vei
răsplăti mie.

Psalmul 142 Al lui David; al priceperii; când îl prigonea pe el fiul său Abesalom

Este un psalm de pocăinţă şi se referă la toţi cei care sunt prigoniţi, întristaţi şi au de suferit din cauza ispitelor. David recunoaşte că este gonit de propriul său fiu, din cauza păcatelor sale şi se pocăieşte în faţa Domnului.

[1] Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea
mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru
dreptatea Ta.[2] Să nu intri la judecată cu robul
Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.[3]
Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o

calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în
întuneric ca morţii cei din veacuri. 4 Mîhnit e
duhul în mine şi inima mea încremenită în
lăuntrul meu. 5 Adusu-mi-am aminte de zilele
cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile
Tale, la faptele mîinilor Tale m-am gîndit. 6
întins-am către Tine mîinile mele, sufletul meu,
ca un pămînt însetoşat. 7 Degrab auzi-mă,
Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce
faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce
se coboară în mormînt. 8 Fă să aud dimineaţa mila
Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe
care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul
meu. 9 Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine
alerg, Doamne. 10 în-vaţă-mă să fac voia Ta, că Tu
eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă
povăţu-iască la pămîntul dreptăţii. 11 Pentru
numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă, întru
dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. 12 Fă
bunătate de stîrpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde

pe toţi cei ce necăjesc sufletul meiu, că eu sînt robul Tău.
Slavă…
După catisma a nouăsprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:
Glasul al **7**-lea
Mulţumind, Te slăvesc, Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoşilor le-ai dat pocăinţă.
Mântuitorule, să nu mă ruşinezi când vei veni să judeci toată lumea, pe mine care am făcut lucruri de ruşine.
Slavă…
Fără de număr greşindu-Ţi şi pedepse nenumărate aştept, Dumnezeul meu. Îndură-Te şi mă mântuieşte.
Şi acum…
La mulţimea milei tale acum alerg. Dezleagă-mi lanţurile greşelilor mele, de Dumnezeu Născătoare.
Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Stăpâne, Hristose Dumnezeule, Care cu patimile Tale ai vindecat patimile mele şi cu rănile Tale ai tămăduit rănile mele, dă-ruieşte-mi mie, care mult Ţi-am greşit, lacrimi de umilinţă. Amestecă în trupul meu din mireazma făcătorului de viaţă trupul Tău şi îndulceşte sufletul meu cu cinstit sângele Tău de amărăciunea cu care m-a adăpat împotrivnieul. înalţă mintea mea către Tine, care este trasă jos, şi mă ridică din prăpastia pierzării că nu am pocăinţă, nu am umilinţă, nu am lacrimi de mângâiere care întorc fiii la moştenirea lor. Sunt întunecat la minte de patimile lumeşti, nu pot să caut către Tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrimile dragostei către Tine. Ci, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, vistieria bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă desăvârşită şi inimă dureroasă spre căutarea Ta. Dăruieşte-mi darul Tău şi de iznoavă înnoieşte întru mine închipuirile icoanei Tale. Părăsitu-Te-am eu, nu mă părăsi pe mine. Ieşi spre căutarea mea, în-toarce-mă iarăşi la păşunea Ta şi mă numără

împreună cu oile turmei Tale cele alese. Hrăneşte-mă pe mine împreună cu dânsele din verdeaţa dumnezeieştilor Tale Taine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Doamnă, Stăpâna mea Născătoare de Dumnezeu, împărătească Cerească!

Măntuieşte şi izbăveşte pre păcătoşii robii Tăi *(prenumele)* de clevetiri nedrepte, de toate nevoile şi nenorocirile şi de moarte năprasnică. Ocroteşte-i pre ei, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, şi de orice împrejurare rea; *(rugămintea);* şi le fii lor în orice loc şi la orice vreme Preabună Maică, zid nesurpat şi ocrotire puternică întotdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Catisma a douăzecea

Psalmul 143 Al lui David, împotriva lui Goliat

Este un psalm în care David îi mulţumeşte Domnului pentru că l-a biruit pe Goliat. Preveseşte Venirea Fiului lui Dumnezeu, înfăţişează biruinţa Domnului Hristos asupra demonilor.
1 Binecuvîntat este Domnul Dumnezeul meu, Cel
ce învaţă mîinile mele la luptă şi degetele mele la
război. 2 Mila mea şi scăparea mea, sprijinitorul
meu şi izbăvitorul meu, apărătorul meu, şi în El
am nădăjduit, Cel ce supune pe poporul meu sub
mine. 3 Doamne, ce este omul că Te-ai făcut
cunoscut lui, sau fiul omului că-1 socoteşti pe el?
4 Omul cu deşertăciunea se aseamănă; zilele lui
ca umbra trec. 5 Doamne, pleacă cerurile şi Te
pogoară, atinge-te de munţi, şi fă-i să fumege. 6
Cu fulger fulgeră-i şi-i risipeşte! Trimite săgeţile
Tale şi tulbură-i! 7 Trimite mîna Ta dintru
înălţime; scoate-mă şi mă izbăveşte de ape multe,
din mîna străinilor, 8 A căror gură a grăit
deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptăţii. 9
Dumnezeule, cîntare nouă îţi voi cînta Ţie; în

psaltire cu zece strune îţi voi cînta Ţie.[10] Celui ce dai mîntuire împăraţilor, Celui ce izbăveşte pe David, robul Tău, din robia cumplită.[11] Izbăveşte-mă şi mă scoate din mîna străinilor, a căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptăţii,[12] Ai căror fii sînt ca nişte odrasle tinere, crescute în tinereţile lor; fiicele lor înfrumuseţate şi împodobite ca chipurile templului.[13] Cămările lor pline, vărsîndu-se din una în alta. Oile lor cu mulţi miei, umplînd drumurile cînd ies;[14] Boii lor sînt graşi. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în uliţele lor. [15] Au fericit pe poporul care are aceste bunătăţi. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

Psalmul 144 Un psalm de laudă al lui David

Este un psalm de mulţumire şi de slăvire. Fericitul Teodorit: "Psalmul conţine o prorocie despre chemarea tuturor popoarelor la Cunoaşterea lui Dumnezeu." Psalmul acesta se

cinstea în mod deosebit în Biserica din Vechiul
Testament.
1 înălţa-Te-voi Dumnezeul meu, împăratul meu
şi voi binecuvînta numele Tău în veac şi în
veacul veacului. 2 în toate zilele Te voi
binecuvînta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în
veacul veacului. 3 Mare este Domnul şi lăudat
foarte şi măreţia Lui nu are sfîrşit. 4 Neam şi neam
vor lăuda lucrurile Tale şi puterea Ta o vor vesti. 5
Măreţia slavei sfinţeniei Tale vor grăi şi minunile
Tale vor istorisi. 6 Şi puterea lucrurilor Tale
înfricoşătoare vor spune şi slava Ta vor istorisi. 7
Pomenirea mulţimii bunătăţii Tale vor vesti şi de
dreptatea Ta se vor bucura. 8 îndurat şi milostiv
este Domnul, înde-lung-răbdător şi mult-
milostiv. 9 Bun este Domnul cu toţi şi îndurările
Lui peste toate lucrurile Lui. 10 Să Te laude pe
Tine, Doamne, toate lucrurile Tale şi cuvioşii Tăi
să Te binecuvinteze. 11 Slava împărăţiei Tale vor
spune şi de puterea Ta vor grăi. 12 Ca să se facă
fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta şi slava

măreţiei împărăţiei Tale.[13] împărăţia Ta este împărăţia tuturor veacurilor, iar stăpînirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul în cuvintele
Sale şi cuvios în toate lucrurile Sale. [14] Domnul sprijină pe toţi cei ce cad şi îndreaptă pe toţi cei gîrboviţi. [15] Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc şi Tu le dai lor hrană la bună vreme. [16] Deschizi Tu mîna Ta şi de bunăvoinţă saturi pe toţi cei vii.[17] Drept este Domnul în toate căile Lui şi cuvios în toate lucrurile Lui.[18] Aproape este Domnul de toţi cei ce-L cheamă pe El, de toţi cei ce-L cheamă pe El întru adevăr. [19] Voia celor ce se tem de El o va face şi rugăciunea lor o va auzi şi-i va mîntui pe dînşii.[20] Domnul păzeşte pe toţi cei ce-L iubesc pe El şi pe toţi păcătoşii îi va pierde. [21] Lauda Domnului va grăi gura mea şi să binecuvinteze tot trupul numele cel sfînt al Lui, în veac şi în veacul veacului.

Slavă…

Psalmul 145 Un **psalm al lui David şi al lui Zaharia. Aliluia**

Fericitul Teodorit susţine că acest psalm ne îndeamnă să-L slăvim pe Domnul. Despre aceasta vorbeşte şi titlul psalmului *Aliluia*, care înseamnă *Lăudaţi pe Domnul.*

1 Laudă, suflete al meu, pe Domnul. 2 Lăuda-voi
pe Domnul în viaţa mea, cînta-voi Dumnezeului
meu cît voi trăi. 3 Nu vă încredeţi în cei puternici,
în fiii oamenilor, în care nu este izbăvire. 4 Ieşi-va
duhul lor şi se vor întoarce în pămînt. In ziua
aceea vor pieri toate gîndurile lor. 5 Fericit cel ce
are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdea lui,
în Domnul Dumnezeul lui, 6 Cel ce a făcut cerul
şi pămîntul, marea şi toate cele din ele; Cel ce
păzeşte adevărul în veac: 7 Cel ce face judecată
celor năpăstuiţi; Cel ce dă hrană celor flămînzi.
Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi; 8
Domnul îndreaptă pe cei gîrboviţi; Domnul
înţelepţeşte orbii; Domnul iubeşte pe cei drepţi; 9

Domnul păzeşte pe cei străini; pe orfani şi pe
văduvă va sprijini şi calea păcătoşilor o va
pierde. 10 împărăţi-va Domnul în veac,
Dumnezeul Tău, Sioane, în neam şi în neam.

Psalmul **146** Un psalm al lui Agheu şi al lui
Zaharia. Aliluia

Fericitul Teodorit susţine că acest psalm
prevesteşte întoarcerea din Babilon şi construirea
Ierusalimului în timpul lui Zorobabel.

1 Lăudaţi pe Domnul, că bine este a eînta;
Dumnezeului nostru plăcută îi este cîntarea. 2
Cînd va zidi Ierusalimul, Domnul va aduna şi pe
cei risipiţi ai lui Israel; 3 Cel ce vindecă pe cei
zdrobiţi cu inima şi leagă rănile lor, 4 Cel ce
numără mulţimea stelelor şi dă tuturor numele
lor. 5 Mare este Domnul nostru şi mare este tăria
Lui şi priceperea Lui nu are hotar. 6 Domnul înalţă
pe cei blînzi şi smereşte pe cei păcătoşi pînă la
pămînt. 7 Cîntaţi Domnului cu cîntare de laudă;
cîntaţi Dumnezeului nostru în alăută; 8 Celui ce
îmbracă cerul cu nori, Celui ce găteşte

pămîntului ploaie, Celui ce răsare în munţi iarbă
şi verdeaţă spre slujba oamenilor,[9] Celui ce dă
animalelor hrana lor şi puilor de^ corb, care îl
cheamă pe El.[10] Nu în puterea calului este voia
Lui, nici în cel iute la picior bunăvoinţa Lui. [11]
Bunăvoinţa Domnului este în cei ce se tem de El
şi în cei ce nădăjduiesc în mila Lui.

Psalmul 147 Un psalm al lui Agheu şi al lui Zaharia. Aliluia

Psalmul prevesteşte că predica Apostolilor se va răspândi fulgerător în lumea întreagă.

[1] Laudă, Ierasalime, pe Domnul, laudă pe
Dumnezeul Tău, Sioane;[2] Că a întărit stîlpii
porţilor tale, a binecuvântat pe fiii tăi, în tine.[3]
Cel ce pune la hotarele tale pace şi cu fruntea
griului te-a săturat;[4] Cel ce trimite cuvîntul Său
pămîntului; repede aleargă cuvîntul Lui;[5] Cel ce
dă zăpada ca lîna; Cel ce presară negura ca
cenuşa;[6] Cel ce aruncă gheaţa Lui, ca bucăţelele
de pîine; gerul Lui cine**-1** va suferi? [7] Va trimite
cuvîntul Lui şi le va topi; va sufla Duhul Lui şi

vor curge apele.[8] Cel ce vesteşte cuvîntul Său lui
Iacob, îndreptările şi judecăţile Sale lui Israel. [9]
N-a făcut aşa oricărui neam şi judecăţile Sale nu
le-a arătat lor.

Slavă…

Psalmul 148 Un psalm al lui Agheu şi al lui Zaharia. Aliluia

Psalmii 148,149,150 se numesc *psalmi de laudă*. Prorocul îndeamnă să-L slăvească pe Domnul întreaga creaţie, toată făptura.

[1] Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-L pe El
întru cele înalte.[2] Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui,
lăudaţi-L pe El toate puterile Lui.[3] Lăudaţi-L pe
El soarele şi luna, lăudaţi-L pe El toate stelele şi
lumina. [4] Lăudaţi-L pe El cerurile cerurilor şi apa
cea mai presus de ceruri[5] Să laude numele
Domnului, că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit
şi s-au zidit.[6] Pusu-le-ai pe ele în veac şi în veacul
veacului; lege le-a pus şi nu o vor trece. [7] Lăudaţi
pe Domnul toţi cei de pe pămînt, balaurii şi toate
adîncu-rile.[8] Focul, grindina, zăpada, gheaţa,

viforul, toate îndepliniţi cuvîntul Lui;[9] Munţii şi
toate dealurile, pomii cei roditori şi toţi cedrii;[10]
Fiarele şi toate animalele, tîrî-toarele şi păsările
cele zburătoare; [11] împăraţii pămîntului şi toate
popoarele, căpeteniile şi toţi judecătorii
pămîntului;[12] Tinerii şi fecioarele, bătrînii cu
tinerii, [13] Să laude numele Domnului, că numai
numele Lui s-a înălţat. Lauda Lui pe pămînt şi în
cer.[14] Şi va înălţa puterea poporului Lui. Cîntare
tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, poporului
ce se apropie de El.

Psalmul 149 Aliluia

Fericitul Teodorit: "Prorocul îndeamnă ca
această
cântare să fie cântată de toţi cei care s-au întors
din robie şi au biruit cu ajutorul Domnului multe
popoare."

[1] Cîntaţi Domnului cîntare nouă; lauda Lui în
adunarea celor cuvioşi.[2] Să se veselească Israel
de Cel ce l-a făcut pe el şi fiii Sionului să se
bucure de împăratul lor.[3] Să laude numele Lui în

horă; în timpane şi în psaltire să-I cînte Lui. 4 Că
iubeşte Domnul poporul Său şi va învăţa pe cei
blînzi şi-i va izbăvi. 5 Se vor lăuda cuvioşii întru
slavă şi se vor bucura în aşternuturile lor. 6
Laudele Domnului în gura lor şi săbii cu două
tăişuri în mîinile lor, 7 Ca să se răzbune pe
neamuri şi să pedepsească pe popoare, 8 Ca să
lege pe împăraţii lor în obezi şi pe cei slăviţi ai
lor în cătuşe de fier, 9 Ca să facă între dînşii
judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor
cuvioşilor Săi.

Psalmul 150 Aliluia

Cartea psalmilor se încheie cu acest psalm de laudă şi mulţumire Domnului. Fericitul Teodorit:.Acesta e un psalm de biruinţă şi care prevesteşte tuturor oamenilor Vederea lui Dumnezeu."

1 Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui; lăudaţi-L
pe El întru tăria puterii Lui. 2 Lăudaţi-L pe El
întru puterile Lui; lăudaţi-L pe El după mulţimea
slavei Lui. 3 Lăudaţi-L pe El în glas de trîmbiţă;

lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.[4] Lăudjaţi-L pe El în timpane şi în horă; lăudaţi-L pe El în strune şi organe.[5] Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare.[6] Toată suflarea să laude pe Domnul!
Slavă…
După catisma a douăzecea, se zice: Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… apoi Troparele:
Glasul al 6-lea
Plinirea tuturor bunătăţilor Tu eşti, Hristoase al meu. Umple de veselie şi de bucurie sufletul meu şi mă mântuieşte ca un mult milostiv.
Slavă…
De am greşit, Hristoase Mântuitoriul meu, înaintea Ta dar alt Dumnezeu afară de Tine nu ştiu şi nădăjduiesc la milostivirea Ta. Ci mă primeşte pe mine cel ce mă întorc, Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut şi Duhule Sfinte, ca pe fiul cel curvar şi mă mântuieşte.
Şi acum…

Altă scăpare şi fierbinte sprijineală afară de tine nu ştiu. Ci ca ceea ce ai îndrăzneală către Cel ce S-a născut din tine, Stăpână, ajută-mi şi mă mântuieşte pe mine robul tău.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte-mă pe mine păcătosul şi-mi iartă mie nevrednicului robului Tău câte Ţi-am greşit în toată vremea vieţii mele şi până astăzi. Şi orice am păcătuit ca un om: cele cu voie ale mele păcate şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu mintea şi cu gândul, cele din nesocoteală şi din răpire şi din multa mea lenevire şi trândăvire: ori de m-am jurat pe Numele Tău cel Sfânt, ori de m-am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărât pe cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am minţit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine şi l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate de am

necăjit şi l-am amărât, sau stând eu la rugăciune şi la cântare, mintea mea cea rea a umblat la cele viclene, sau de m-am desfătat afară de cuviinţă, sau de am râs nebuneşte, sau de am grăit glume, sau de m-am trufît, sau la măriri deşarte de am gândit, sau la frumuseţe deşartă de am privit şi de dânsa m-am biruit, sau de am bârfit, sau de m-am lenevit la rugăciunea mea, sau de n-am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau am grăit vorbe deşarte, sau altceva rău de am făcut, pentru că acestea toate şi mai multe decât acestea am lucrat, pe care nici nu le ţin minte, miluieşte-mă, Doamne şi mi le iartă toate, ca un bun şi iubitor de oameni. Ca în pace să adorm şi să dorm, cântând şi binecuvântând şi slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Fecioară, Maica Domnului, arată asupra mea, a nevrednicului, şi asupra robilor lui Dumnezeu *(prenumele)* milele Tale dintotdeauna; *(rugămintea)* şi ne trimite duhul înţelepciunii şi al evlaviei, duhul curăţeniei şi al dreptăţii.

O, Doamnă Preacurată! Fii nouă milostivă aici şi la Straşnica Judecată. Că Tu, Doamnă, eşti slava celor cereşti şi nădejdea pământenilor. Amin.

Psalmul 151

Acest psalm deosebi este scris de David şi afară de numărul celor 150 de Psalmi, când singur s-a bătut cu Goliat

Mic eram întru fraţii mei şi mai tânăr în casa tatălui meu. Păscut-am oile tatălui meu. Mâinile mele au făcut organul şi degetele mele au alcătuit psaltirea. Şi cine va vesti Domnului meu? însuşi Domnul, însuşi va auzi. însuşi au trimis pe îngerul Său şi m-au luat de la oile tatălui meu şi m-au uns cu untuldelemn al ungerii Sale. Fraţii mei buni şi mari şi n-au binevoit întru dânşii

Domnul. Ieşit-am întru întâmpinarea celui de alt neam şi m-a blestemat întru idolii săi. Iar eu, zmulgând sabia de la dânsul, i-am tăiat capul lui şi am ridicat ocara dintru fiii lui Israil.
Cuvinese cu adevărat… Slava… Şi acum…
Doamne miluieşte… (de 3 ori) Pentru rugăciunile…

POMELNIC

Care urmează a fi citit în fiecare zi, după sfârşitul pravilei, atât de monahi, cât şi de mireni, cu umilinţă, cu osârdie şi cu evlavie.

Pentru cei vii

Adu-Ţi aminte, Doamne, Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, de milele şi îndurările Tale cele din veac, pentru care şi Te-ai făcut om şi de voie Ai răbdat răstignire, şi moarte pentru mântuirea celor ce cu dreptate cred în Tine şi înviind din morţi Te-ai înălţat la ceruri şi şezi de-

a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl, şi cauţi spre smeritele rugăciuni celor ce cu toată inima Te cheamă pe Tine, pleacă urechea Ta şi auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului Tău, întru miros cu bună mireasmă duhovnicească, ce se aduce Ţie pentru tot poporul Tău. Şi mai întâi adu-ţi aminte de Biserica Ta cea sfântă, sobornicească şi apostolească, pe care ai câştigat-o cu cinstit sângele Tău, şi o întemeiază, şi o întăreşte, înmulţeşte, o împacă, şi nebiruită de porţile iadului o păzeşte în veci, întărâtă-rile bisericilor le încetează, ridicările păgânilor le stinge, sculările eresurilor în grabă le strică şi le dezrădăcinează şi cu puterea Sfântului Tău Duh întru nimica le întoarce *(metanie)*.
Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte de Dumnezeu păzită ţara noastră, conducerea şi oastea ei, ca întru linişte şi fără de gâl-ceavă să trăim, în toată bunăcuviinţa şi curăţenia *(metanie)*.

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe marele domn şi părintele nostru preafericitul Patriarh Alexii, preasfmţiţi mitropo-liţi, arhiepiscopi, episcopi ortodocşi, pe preoţi şi diaconi şi pe tot clerul bisericesc, pe care I-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvântătoare şi pentru rugăciunile lor miluieşte şi mă mântuieşte pe mine păcătosul *(metanie)*.
Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe duhovnicescul meu părinte *(prenumele)* şi pentru sfintele lui rugăciuni iartă greşelile mele *(metanie)*.
Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părinţii mei *(prenumele)*, fraţii şi surorile, rudele mele şi pe toţi cei de aproape neamului meu, pe prieteni şi cunoscuţi şi le dăruieşte lor bunătăţile Tale cele pământeşti şi cele mai presus de lume *(metanie)*.
Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe cei bătrâni şi pe cei tineri, pe cei săraci şi pe cei orfani, pe văduve şi pe cei ce se află în boli şi în scârbe, în nevoi şi necazuri, în înconjurări şi în robii, în

închisori şi în sur-ghiunie, iară mai ales pe robii Tăi cei izgoniţi pentru credinţa ortodoxă de păgânii fără de Dumnezeu, de către cei ce s-au lepădat de lege, şi de către eretici, adu-ţi aminte de dânşii, cercetează-i, întăreşte-i, mângâie-i şi în grabă, cu puterea Ta, uşurare, slobozire şi izbăvire lor le dăruieşte *(metanie)*.

Mântuieşte, Doamne, pe cei trimişi în slujbe, pe călători, părinţii şi fraţii noştri şi pe toţi dreptmăritorii creştini *(metanie)*.

Mântuieşte, Doamne, pe cei ce mă urăsc şi-mi fac strâmbătate şi mă asupresc, nu-i lăsa pe dânşii să piară, pentru mine păcătosul *(metanie)*.

Pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credinţă, întunecându-se cu eresurile cele pierzătoare, cu lumina cunoştinţei Tale îi luminează şi cu sfânta Ta apostolească şi sobornicească Biserică îi uneşte *(metanie)*.

Pentru cei răposaţi

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce s-au mutat din viaţa aceasta, preasfinţiţi patriarhi, preasfinţiţi

mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi ortodocşi şi pe cei ce au slujit Ţie întru preoţie şi pe tot clerul bisericesc şi cinul călugăresc, şi în sălaşurile Tale cele veşnice cu sfinţii îi odihneşte *(metanie)*.

Pomeneşte, Doamne, sufletele răposaţilor robii Tăi, părinţilor mei *(prenumele)* şi ale tuturor rudeniilor cele după trup şi le iartă lor toate greşelile cele de voie şi fără de voie, dăruieşte lor împărăţia bunătăţilor Tale cele veşnice, şi desfătarea vieţii Tale cea fericită şi nesfârşită *(metanie)*.

Pomeneşte, Doamne, şi pe toţi cei ce întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice au adormit, părinţii şi fraţii noştri şi pe cei ce zac aici şi pretutindeni dreptmăritori creştini, şi îi sălăşluieşte cu sfinţii Tăi, unde cercetează lumina feţii Tale şi pe noi ne mi-luieşte, ca un bun şi iubitor de oameni. Amin *(metanie)*.

Dă, Doamne, iertare păcatelor tuturor celor ce mai înainte s-au mutat întru credinţă şi întru

nădejdea învierii, părinţilor şi fraţilor noştri şi le fă lor veşnica pomenire *(de 3 ori).*

Примечания

1

Scrisul cursiv şi evidenţiat (explicaţiile şi denumirile rugăciunilor) nu se citesc în timpul rugăciunii.

2

De la Paşti şi până la înălţare, în locul rugăciunii "împărate Ceresc", se cântă troparul: "Hristos a înviat din morţi cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le". *(de 3 ori)*

De la înălţare până la Duminica Mare, rugăciunile se încep cu "Sfinte Dumnezeule", fără a citi "împărate Ceresc".

După Paşti, întreaga Săptămână Luminată, în locul rugăciunilor de dimineaţă se citesc "Ceasurile Pascale".

Aceste explicaţii se referă şi la Rugăciunile de seară.

3

De la Paşti şi până la înălţarea Domnului în locul acestei rugăciuni se citeşte Irmosul 9 din Canonul Paştilui: *îngerul a strigat Celei pline de dar, curată Fecioară, bucură-Te şi iarăşi zic bucură-Te, că Fiul Tău a înviat a treia zi din mormânt. Luminează-Te, luminează-Te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum şi te bucură, Sioane; iar Tu curată, Născătoare de Dumnezeu, veselete-Te întru învierea Celui născut al Tău*. Aceste explicaţii se referă şi la rugăciunile de seară.